

ΑΚΑΔΗΜΙΑ
ΑΘΗΝΩΝ

N

2810

ΑΚΗΝΙΑ

ΑΟΚΙΑ

№, 2810

77

АКТЫ

АКТИВИА

HALMIA

ΔΟΤΤΑ

ΑΣΤΥΚΟΣ

22 ΣΕΠ. 195

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ.

(Έκυρώθη τὴν 17 Αὐγούστου 1861)

BIBLIOTH

ΑΚΑΔΗΜΙ

ΑΘΗΝΩ

494

ΤΙΤΛΟΣ Α΄.

Περὶ ἀνηλικίων, ἐπιτροπείας, χειραφεσίας, καὶ κηδεμονίας αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Περὶ ἀνηλικιότητος.

BIBLIOTHKH

T. ΗΛΙΟΠΟΥΛ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

1. Ἀνήλικος ἐστὶν ὁ μὴ συμπληρώσας τὸ δέκατον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ.

2. Ἀνήλικος μὴ συμπληρώσας τὸ δέκατον ἔτος τῆς ἡλικίας δὲν ὑποχρεοῦται ἐκ τῶν ἀθεμίτων αὐτοῦ πράξεων. Συμπληρώσας δὲ τὸ δέκατον, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τὸ δέκατον τέταρτον ἔτος, ὑποχρεοῦται ἐκ τῶν ἀθεμίτων αὐτοῦ πράξεων, εἰὰν ἀποφασισθῇ ὅτι ἐνήργησεν αὐτὰς μετὰ διακρίσεως. — Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ δεκάτου τετάρτου ἔτους ὑποχρεοῦται ἐκ τοιούτων πράξεων ὡς καὶ οἱ ἐνήλικοι.

3. Ὁ ἀνήλικος δὲν δύναται ἄνευ συναινέσεως τοῦ πατρὸς, ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ ὁποίου διατελεῖ, ἢ τοῦ ἐπιτρόπου, νὰ συνομολογήσῃ ὑποχρέωσιν, ἢ ν' ἀπαλλοτριώσῃ τὴν περιουσίαν του· πᾶσα δὲ εἰς αὐτὸν γενομένη καταβολὴ τὸν ὑποχρεῶν μὲν εἰς ἀπότισιν τοῦ ληφθέντος ἢ τοῦ ἀντιτίμου αὐτοῦ, ἀλλὰ μόνον καθόσον ἐκ τούτου εἶναι πλουσιώτερος κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπίδοσεως τῆς ἀγωγῆς, ἐκτὸς εἰὰν ἐξ ἰδίου δόλου ἐματαιώσῃ τὴν ἐκ τῆς καταβολῆς αὐξήσιν τῆς πε-

ριουσίας του. — Διὰ τῶν διατάξεων τούτων δὲν ἀνατρέπονται οἱ ὀρισμοὶ τῶν ἄρθρων 104—106.

4. Νομικὴ πρᾶξις τοῦ ἀνηλίκου, δι' ἣν ὁ νόμος ἀπαιτεῖ πρὸς τῆ συναιέσει τοῦ πατρὸς ἢ τοῦ ἐπιτρόπου καὶ ὀρι-
σμένας διατυπώσεις (ἄρθρ. 61, 66, 67, 70, 71, 73, 74,
75, 76, καὶ 77), εἶναι ἄκυρος, ἂν δὲν ἐτηρήθησαν αἱ δια-
τυπώσεις αὗται, καίτοι ὑπαρχούσης τῆς συναιέσεως τοῦ
πατρὸς ἢ τοῦ ἐπιτρόπου.

5. Ὁ ἀνήλικος συμπληρώσας τὸ δέκατον τέταρτον ἔτος
τῆς ἡλικίας δύναται νὰ διαθέσῃ ἄνευ τῆς συναιέσεως τοῦ
πατρὸς ἢ τοῦ ἐπιτρόπου πᾶν ὅ,τι κερδαίνει διὰ τῆς ἰδίας
αὐτοῦ ἐργασίας, ἢ τῶ ἐδόθη πρὸς χρῆσιν του.

6. Ἐὰν ὁ πατὴρ ἢ ὁ ἐπίτροπος ἐπιτρέψῃ εἰς τὸν συμ-
πληρώσαντα τὸ δέκατον τέταρτον ἔτος τῆς ἡλικίας νὰ ἐκ-
μισθώσῃ τὰς ἐργασίας του, ἢ ὑπὸ τοῦ ἀνηλίκου συναφθεῖσα
τοιαύτη σύμβασις δὲν δύναται νὰ διαρρήχθῃ ἐπὶ τῆ αἰτήσει
τοῦ πατρὸς ἢ τοῦ ἐπιτρόπου εἰμὴ ἔνεκα σπουδαίων λόγων.

7. Πᾶν ὅ,τι ὑποχρεοῖ τοὺς ἐνηλίκους ἄνευ τῆς συναιέ-
σεως αὐτῶν, ὑποχρεοῖ καὶ τοὺς ἀνηλίκους.

8. Ὁ συμπληρώσας τὸ 18 ἔτος ἀνήλικος δὲν δύναται νὰ
ἐπικαλεσθῇ ὑπὲρ ἑαυτοῦ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 3, ἔὰν
ἀποδειχθῇ, ὅτι, κατὰ τὴν ἐπιχείρησιν τῆς νομικῆς πράξεως,
ἔπεισε διὰ δόλου τὸν μετ' αὐτοῦ ἐπιχειρήσαντα τὴν πρᾶξιν,
ὅτι εἶναι ἐνήλικος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ ἐπιτροπείας.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Περὶ ἐπιτροπείας ἐν γένει.

9. Ὁ ἀχειράφетος ἀνήλικος, ὁ μὴ ὑποκείμενος εἰς τὴν
ἐξουσίαν τοῦ πατρὸς, διατελεῖ ὑπὸ ἐπιτροπείαν. — Ἐπίσης
ὑπὸ ἐπιτροπείαν διατελεῖ καὶ ὁ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατρὸς

ἀνήλικος, ἐὰν ὁ πατὴρ ἀδυνατῇ νὰ ἐξασκήσῃ τὴν πατρικὴν ἐξουσίαν, ἢ δὲ μήτηρ εἴτε δὲν ζῇ, εἴτε ἀδυνατῇ ν' ἀναπληρώσῃ αὐτόν. — Διορίζεται δὲ εἰδικὸς ἐπίτροπος εἰς τὸν ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατρὸς διατελοῦντα, πρὸς ἀντιπροσώπευσιν αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐπιχείρησιν τῶν πράξεων, καθ' ἃς τὰ συμφέροντα αὐτοῦ ἀντίκεινται πρὸς τὰ τοῦ πατρὸς.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ ἐπιτροπείας τῆς μητρός.

10. Ἐὰν ὁ πατὴρ ἀπολέσῃ τὴν πατρικὴν ἐξουσίαν, κηρυχθῇ ἄφαντος, ἢ ἀποβιώσῃ, ἢ ἐπιτροπεία τῶν τέκνων ἀνήκει αὐτοδικαίως εἰς τὴν μητέρα.

11. Ὁ πατὴρ ἐξασκῶν τὴν πατρικὴν ἐξουσίαν δύναται διὰ διαθήκης, ἢ διὰ δηλώσεως γενομένης ἐνώπιον εἰρηνοδίκου, ἢ συμβολαιογράφου, νὰ διορίσῃ τῇ μητρὶ καλουμένην εἰς τὴν ἐπιτροπείαν σύμβουλον, ἄνευ τῆς συναίνεσεως τοῦ ὕπολου δὲν δύναται ἢ μήτηρ νὰ πράξῃ τι τῶν εἰς τὴν ἐπιτροπείαν ἀναγομένων. Ἄλλ' ἐὰν ὁ πατὴρ εἰδικῶς ὀρίσῃ τὰς πράξεις, καθ' ἃς ἡ μήτηρ χρῆζει τῆς συναίνεσεως τοῦ συμβούλου, ἢ ἐπίτροπος ἔχει πλήρη τὴν ἰκανότητα νὰ ἐπιχειρῇ μόνῃ τὰς λοιπὰς. — Καὶ τὸ δικαστήριον δύναται ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τινὸς τῶν συγγενῶν, καὶ προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου, νὰ διορίσῃ εἰς τὴν μητέρα, καλουμένην εἰς τὴν ἐπιτροπείαν, τοιοῦτον σύμβουλον, ἐὰν αὕτη, ζῶντος τοῦ πατρὸς, ἀναλάβῃ τὴν ἐπιτροπείαν τῶν τέκνων ἕνεκα παύσεως τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ. — Ὁ σύμβουλος εἶναι ὑπεύθυνος εἰς ἀποζημίωσιν, ἂν ἐκ δόλου ἢ ἐκ μείζονος ῥαθυμίας συνήνεσεν εἰς πράξεις ἐπενεγκούσας ζημίαν εἰς τὸν ἀνήλικον. Ἡ ἔλλειψις τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ παραγράφῳ συναίνεσεως δὲν δύναται νὰ βλάψῃ τοὺς κατὰ τὴν πίστιν μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς συμβαλομένους.

12. Ἐὰν ἡ γυνὴ κατὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ ἀνδρὸς, μὴ ἔχουσα ἐξ αὐτοῦ ἄλλα ἀχειράφετα ἀνήλικα τέκνα, ᾗναι, ἢ

λέγη ὅτι εἶναι ἔγκυος, διορίζεται ἐμβρυωρὸς, προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου· γεννηθέντος δὲ τοῦ παιδίου, καθίσταται ἐπίτροπος ἢ μήτηρ, ὁ δὲ ἐμβρυωρὸς εἶναι αὐτοδικαίως παρεπίτροπος.

13. Μήτηρ θέλουσα νὰ ἔλθῃ εἰς νέον γάμον, ὀφείλει προηγουμένως νὰ προκαλέσῃ τὸν διορισμὸν ἐπιτρόπου κατὰ τὸ ἄρθρ. 646 τῆς πολ. δικονομίας, ὅτε ἐξακολουθεῖ ἐπιτροπεύουσα μέχρι οὗ τὸ δικαστήριον ἢ διατηρήσῃ αὐτὴν εἰς τὴν ἐπιτροπείαν, ἢ διορίσῃ νέον ἐπίτροπον, καὶ ὁ διορισθεὶς ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντά του· μὴ προκαλέσασα δὲ τὸν διορισμὸν τοῦτον παύει αὐτοδικαίως τῆς ἐπιτροπείας, καὶ ὁ νέος σύζυγος εἶναι εἰς ὀλόκληρον μετ' αὐτῆς ὑπεύθυνος ἕνεκα τῆς πρὸ τοῦ γάμου καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν αὐτοῦ διαχειρίσεως τῆς ἐπιτροπείας, ὡς ἐὰν ἦτον ἐπίτροπος.

14. Ἐὰν ἡ μήτηρ διατηρηθῇ εἰς τὴν ἐπιτροπείαν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, τὸ δικαστήριον διορίζει συνεπίτροπον τὸν νέον σύζυγον, ὅστις καθίσταται εἰς ὀλόκληρον ὑπεύθυνος μετὰ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ περὶ τῆς κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ γάμου διαχειρίσεως.

15. Μήτηρ ἐλθοῦσα εἰς νέον γάμον καὶ αὐτοδικαίως παύσασα τῆς ἐπιτροπείας, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 13 ὠρισμένα, δύναται νὰ διορισθῇ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἐπίτροπος, ὅτε ὁ νέος σύζυγος διορίζεται συνεπίτροπος, καὶ καθίσταται ὡς τοιοῦτος εἰς ὀλόκληρον ὑπεύθυνος ἕνεκα τῆς διαχειρίσεως τῆς ἐπιτροπείας.

16. Ἐὰν ὁ νέος σύζυγος παύσῃ ἢ ἀπαλλαγῇ τῆς ἐπιτροπείας δι' οἰονδήποτε λόγον, ἐκτὸς φρενοβλαβείας, ἡ μήτηρ παύει αὐτοδικαίως νὰ ἦναι ἐπίτροπος, ἢ δὲ ἕνεκεν οἴου, ὅτιποτε λόγου παῦσις τῆς ἐπιτροπείας αὐτῆς συνεπάγεται αὐτοδικαίως καὶ τὴν τοῦ συνεπιτρόπου.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Περὶ τοῦ διὰ τελευταίας βουλήσεως διοριζομένου ἐπιτρόπου.

47. Ὁ πατὴρ ἐξασκῶν τὴν πατρικὴν ἐξουσίαν δύναται, μὴ ὑπαρχούσης μητρὸς, ἢ μὴ δυναμένης νὰ ἐξασκήσῃ τὴν πατρικὴν ἐξουσίαν, νὰ διορίσῃ διὰ διαθήκης, ἢ διὰ δηλώσεως γενομένης ἐνώπιον εἰρηνοδίκου ἢ συμβολαιογράφου, ἐπίτροπον τῶν ἀνηλίκων τέκνων του. — Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει καὶ ἡ μήτηρ, ὅταν ἐξασκῇ τὴν πατρικὴν ἐξουσίαν, ἢ ἀναπληρῇ κατὰ τοῦτο τὸν πατέρα. — Ἐὰν ὁ πατὴρ ἢ ἡ μήτηρ ἀνακτήσωσι τὴν πατρικὴν ἐξουσίαν, ἢ τὴν ἐξάσκησιν αὐτῆς, ἀργεῖ ὁ ὑπὸ τοῦ ἐτέρου αὐτῶν διορισμὸς τοῦ ἐπιτρόπου.

48. Μήτηρ ἐλθοῦσα εἰς νέον γάμον καὶ μὴ διατηρηθεῖσα ἢ μὴ διορισθεῖσα ἐπίτροπος τῶν ἐκ τοῦ πρώτου γάμου τέκνων της, δὲν δύναται νὰ διορίσῃ ἐπίτροπον αὐτῶν. Ἐὰν δὲ αὕτη διατηρηθῇ ἢ διορισθῇ ἐπίτροπος, ἢ παρ' αὐτῆς γενομένη ἐκλογή δυνάμει τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἰσχύει, ἔαν ἐπικυρώσῃ αὐτὴν τὸ δικαστήριον.

ΤΜΗΜΑ Δ'.

Περὶ τῆς ἐπιτροπείας τῶν ἀνιόντων.

49. Ἐν ἐλλείψει τῆς ἐπιτροπείας τῆς μητρὸς, ἢ τῆς ἐκ τελευταίας βουλήσεως, ἢ ἐπιτροπεία ἀνήκει αὐτοδικαίως εἰς τὸν πρὸς πατρός πάππον, ἢ, ἐν ἐλλείψει τούτου, εἰς τὸν πρὸς μητρός, ἐν ἐλλείψει δὲ καὶ τούτου, εἰς τὴν πρὸς πατρός ἢ τὴν πρὸς μητρός μὴ ἐλθοῦσαν εἰς γάμον μάμμη, ἐν ἐλλείψει δὲ καὶ αὐτῶν, εἰς τοὺς ἀπωτέρω ἀνιόντας. Καὶ ἡ μὲν πρὸς πατρός μάμμη προτιμᾶται τῆς πρὸς μητρός, ὁ δὲ πρὸς πατρός ἀπώτερος ἀνιὼν, τοῦ πρὸς μητρός ἰσοβάθμῃ ἀνιόντος. — Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 43—46 ἰσχύουσι καὶ ὡς πρὸς τὴν μάμμη.

20. Ἐὰν ὁ ἀνήλικος δὲν ἔχη μήτε πρὸς πατρός μήτε πρὸς μητρός πάππον ἢ μάμμην, πρὸς δὲ τὸ ἐπιτροπεύειν συνέρχωνται δύο τοῦ ἀπωτέρου βαθμοῦ ἀνιόντες, ἀμφότεροι εἰς τὴν πατρικὴν τοῦ ἀνηλίκου γραμμὴν ἀνήκοντες, λαμβάνει αὐτοδικαίως τὴν ἐπιτροπείαν ὁ πρὸς πατρός πάππος τοῦ πατρὸς τοῦ ἀνηλίκου.

21. Ἐὰν συντρέχωσι δύο πρὸς μητρός πρόπαπποι, τὸ δικαστήριον διορίζει τὸν ἕτερον αὐτῶν, προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου.

ΤΜΗΜΑ Ε΄.

Περὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου διοριζομένου ἐπιτρόπου.

22. Μὴ ὑπάρχοντος ἐπιτρόπου ἐκ τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 40—21 ἀναφερομένων, ἢ ἐὰν ὁ ὑπάρχων ἀπηλλάγη, παρητήθη, ἢ ἐπαύθη τῆς ἐπιτροπείας, διορίζεται ἐπίτροπος ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, ἐπιμελεία τῶν συγγενῶν, ἢ παντὸς ἄλλου ἔχοντος συμφέρον, ἢ τοῦ εἰσαγγελέως, προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου. — Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον διορίζεται καὶ ὁ κατὰ τὸ τρίτον ἐδάφ. τοῦ ἄρθρου 9 εἰδικὸς ἐπίτροπος. — Εἰς κατεπειγούσας δὲ περιπτώσεις ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 649 τῆς Πολ. Δικονομίας.

ΤΜΗΜΑ ΣΤ΄.

Περὶ τοῦ παρεπιτρόπου.

23. Κατὰ πᾶσαν ἐπιτροπείαν ὑπάρχει παρεπίτροπος διοριζόμενος ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου. Ἔργον τοῦ παρεπιτρόπου εἶναι νὰ ἐπιτηρῇ τὴν διαχείρισιν τοῦ ἐπιτρόπου καὶ ν' ἀνακληρῇ αὐτὸν πρὸς ἐπιχείρησιν τῶν πράξεων, καθ' ἃς τὰ συμφέροντα τοῦ ἀνηλίκου συγκρούονται πρὸς τὰ τοῦ ἐπιτρόπου.

24. Πᾶς ἐπίτροπος ὀφείλει, πρὶν ἢ ἀναλάβῃ τὰ ἔργα αὐτοῦ, νὰ προκαλέσῃ κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὀρισμένα τὸν διορισμὸν παρεπιτρόπου. Ἄν δὲ ἐπιληφθῇ πρότερον τῆς διαχειρίσεως, τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν δύναται, προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου, ν' ἀποβάλῃ αὐτὸν τῆς ἐπιτροπείας. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ἔχει ὁ ἀνήλικος τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ τὴν ἀνόρθωσιν τῆς ἐξ οἰασδῆποτε ῥαθυμίας ἐπιγενομένης αὐτῷ ζημίας.

25. Ἐπὶ τῆς δικαστικῆς ἐπιτροπείας ὁ παρεπίτροπος διορίζεται συνάμα μετὰ τοῦ ἐπιτρόπου.

26. Περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ παρεπιτρόπου οὐδέποτε δύναται νὰ γνωμοδοτήσῃ ὁ ἐπίτροπος· ὁ δὲ παρεπίτροπος δὲν λαμβάνεται ἐκ τῆς γραμμῆς εἰς ἣν ἀνήκει ὁ ἐπίτροπος, ἐκτὸς ἂν οὗτος ᾖναι ἀμφιθαλῆς τοῦ ἀνηλίκου ἀδελφός.

27. Ὅταν ἡ ἐπιτροπεὶα σχολάσῃ, ἢ δι' ἀφάνειαν τοῦ ἐπιτρόπου ἐγκαταλειφθῇ, ὁ παρεπίτροπος δὲν δύναται ν' ἀναπληρώσῃ αὐτὸς τὸν ἐπίτροπον, ἀλλ' ὀφείλει, ἐπὶ ποινῇ ἀποζημιώσεως διὰ τὰς ἐκ τούτου προσγενησομένας τυχὸν εἰς τὸν ἀνήλικον ζημίας, νὰ προκαλέσῃ τὸν διορισμὸν νέου ἐπιτρόπου.

28. Ἄμα παύσῃ ἡ ἐπιτροπεὶα, παύουσι καὶ τὰ ἔργα τοῦ παρεπιτρόπου.

29. Αἱ ἐν τοῖς τμήμασι Η' καὶ Θ' τοῦ παρόντος κεφαλαίου διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς παρεπιτρόπους· ἀλλ' ὁ ἐπίτροπος δὲν δύναται οὔτε τὴν ἀποπομπὴν τοῦ παρεπιτρόπου νὰ προκαλέσῃ, οὔτε μέλος νὰ ᾖναι τοῦ πρὸς τοῦτο συγκαλουμένου συγγενικοῦ συμβουλίου.

ΤΜΗΜΑ Ζ'.

Περὶ τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου.

30. Τὸ συγγενικὸν συμβούλιον συγκροτεῖται ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου καὶ ἐξ ἕως ὅκτῳ τὸ πολὺ ἐκ τῶν πλησιαιστέρων

συγγενῶν τοῦ ἀνηλίκου, διαμενόντων ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικίας αὐτοῦ, καὶ λαμβανομένων ἐξ ἡμισείας ἐκ τῶν πρὸς πατέρα καὶ μητέρα συγγενῶν, τῶν κατ' εὐθείαν γραμμὴν παντὸς βαθμοῦ ἀγγιστέων, τῶν δὲ τῆς πλαγίας μέχρι τοῦ δευτέρου. Ὁ ἐξ αἵματος συγγενῆς προτιμᾶται τοῦ κατὰ τὸν αὐτὸν βαθμὸν ἐξ ἀγγιστείας, ἐκ δὲ τῶν ἰσοβάθμων προτιμᾶται ὁ πρεσβύτερος. Οἱ ἀμφιθαλεῖς ἀδελφοὶ καὶ οἱ ἀνιόντες, καὶ ἂν ᾧσιν ὑπὲρ τοὺς ὀκτώ, προσκαλοῦνται πάντες.— Ἐὰν εἰς ἀπόστασιν δύο μυριομέτρων δὲν εὐρίσκωνται συγγενεῖς, παραλαμβάνονται συγγενεῖς ἀπωτέρω κατοικοῦντες, ἢ φίλοι ἐκ τοῦ τόπου τῆς κατοικίας τοῦ ἀνηλίκου.— Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 49 πρὸς τὸ ἐπιτροπεύειν ἀνίκανοι δὲν δύνανται νὰ ᾔηται μέλη τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου· ἢ δὲ μήτηρ, καὶ τοι ἀνήλικος, δύνανται νὰ ᾔηται μέλος τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου.— Τὰ τρία τέταρτα τῶν συγκληθέντων ἀρκοῦσι πρὸς συνεδρίασιν. Ἐκαστος δὲ αὐτῶν δύνανται νὰ παρασταθῇ δι' εἰδικοῦ πληρεξουσίου, ὅστις δὲν συγχωρεῖται ν' ἀντιπροσωπεύσῃ ὑπὲρ τὸν ἕνα.

31. Ὁ εἰρηνοδίκης συγκαλεῖ ἐγγράφως τὰ μέλη τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου ἐπὶ τῇ αἰτήσει τῶν ἐν τῷ ἄρθρ. 20 ἀναφερομένων, ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, ὀρίζει ἐν τῷ συγκλητηρίῳ ἐγγράφῳ τὸν χρόνον καὶ τὸν τόπον τῆς συνεδριάσεως, καὶ διευθύνει τὰς συζητήσεις, τόπος δὲ τῆς συνεδριάσεως εἶναι, ἂν δὲν ὠρίσθη ἄλλο τι, ἡ οἰκία τοῦ εἰρηνοδίκου. Ἡ πρὸς ἐμφάνισιν προθεσμία δὲν πρέπει νὰ ᾔηται βραχυτέρα τῶν 24 ὥρῶν. Ἐὰν ὅμως τις τῶν συγκαλουμένων δὲν κατοικῇ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ, ὁ εἰρηνοδίκης ὀρίζει τὸν χρόνον τῆς συνεδριάσεως, ὑπολογίζων μίαν ἡμέραν κατὰ πᾶσαν ἀπόστασιν τριῶν μυριομέτρων.

32. Οἱ συγκληθέντες, ἢ οἱ εἰδικοὶ αὐτῶν πληρεξούσιοι, ἐμφανίζονται ἰδίαις δαπάναις, ἐπὶ προστίμῳ πέντε μέχρι τριάκοντα δραχμῶν· τὸ πρόστιμον ἐπιβάλλει ἀνεκκλήτως ὁ εἰ-

ρηνοδίκης· ανατρέπεται δὲ ἡ ἀπόφασις ὑπ' αὐτοῦ, ἐὰν ἀποδειχθῇ, ὅτι ὑπῆρξε νόμιμον κώλυμα.

33. Τὰ βουλευόμενα τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου ἐκδίδονται κατὰ πλειονοψηφίαν· ἡ δὲ ψῆφος τοῦ εἰρηνοδίκου νικᾷ, ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας. Ἐὰν δὲ κατὰ τὴν ψηφοφορίαν σχηματισθῶσι πλείονες τῶν δύο γνωμῶν, καὶ δὲν ὑπάρχη πλειονοψηφία, ἡ γνωμοδότησις καταρτίζεται κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 178 καὶ 179 τῆς πολ. δικονομίας ὠρισμένα.

ΤΜΗΜΑ Η΄.

Περὶ τῶν λόγων τῆς ἀπαλλαγῆς καὶ τῆς παραιτήσεως ἀπὸ τῆς ἐπιτροπείας.

34. Ἀπαλλάττονται τῆς ἐπιτροπείας, — α΄.) τὰ μέλη τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας, οἱ ὑπουργοὶ, οἱ βουλευταὶ, οἱ γερουσιασταὶ, οἱ νομάρχαι, οἱ εἰσαγγελεῖς, καὶ οἱ ἀντεισαγγελεῖς· — β΄.) οἱ ἐνεργοῦντες δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἐν ἄλλῳ τόπῳ ἢ ὅπου ἐπάγεται αὐτοῖς ἡ ἐπιτροπεία, ἐὰν ἐκ τούτου καθίσταται δυσχερὴς ἡ ἐκπλήρωσις τῶν καθηκόντων τῆς ἐπιτροπείας. — γ΄.) οἱ ἐκτὸς τοῦ Κράτους ἐπιτετραμμένοι δημοσίαν ὑπηρεσίαν. — δ΄.) οἱ ἐν ἐνεργείᾳ στρατιωτικοὶ καὶ ναυτικοί· καὶ — ε΄.) οἱ πρεσβύτεροι καὶ οἱ διάκονοι ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἄρθρ. 49 ἐδαφ. ε΄.

35. Οἱ ἀνωτέρω λόγοι ἀπαλλαγῆς εἶναι ἀπαράδεκτοι μετὰ τὴν ἀποδοχὴν τῆς ἐπιτροπείας, ἐκτὸς ἐὰν ὁ τῆς ἀπαλλαγῆς λόγος ἐπελθὼν ἢ γενόμενος γνωστὸς μετὰ τὴν ἀποδοχὴν, προτείνεται ὡς λόγος παραιτήσεως ἀπὸ τῆς ἐπιτροπείας.

36. Μετὰ τὴν παῦσιν τῆς ὑπηρεσίας, δύναται ὁ τῆς ἐπιτροπείας ἀπαλλαγῆς, ἢ παραιτηθεὶς, νὰ διορισθῇ ἐκ νέου ἐπὶ τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ, ἢ τοῦ ἀντ' αὐτοῦ διορισθέντος αἰτήσῃ, καὶ προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου.

37. Ὁ μὴ ὢν συγγενὴς ἢ ἀγχιστεὺς τοῦ ἀνηλίκου ὑποχρεῖται νὰ δεχθῇ τὴν ἐπιτροπείαν αὐτοῦ μόνον ὁσάκις δὲν

ὑπάρχη εἰς ἀπόστασιν τεσσάρων μυριομέτρων συγγενῆς ἢ ἀγγιστεὺς ἰκανὸς πρὸς τὸ ἐπιτροπεῦσαι, ἢ ὁ ὑπάρχων ἀπηλλάγη.

38. Ὁ τὸ ἐξηκοστὸν πέμπτον συμπληρώσας ἔτος δύναται ν' ἀπαλλαγῆ τῆς ἐπιτροπείας, ἐπαχθείσης αὐτῷ, ὁ δὲ συμπληρώσας τὸ ἑβδομηκοστὸν δύναται καὶ νὰ παραιτηθῆ τῆς ἀποδεκτῆς γενομένης ἐπιτροπείας.

39. Νόσημα χρόνιον εἶναι λόγος ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῆς ἐπαχθείσης ἐπιτροπείας, ἐπελθὼν δὲ μετὰ τὴν ἀποδοχὴν αὐτῆς εἶναι λόγος παραιτήσεως.

40. Δύω ἐπιτροπεῖαι εἶναι λόγος ἀποχρῶν πρὸς ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τρίτης, μία δὲ καὶ μόνη ἄναθεθεῖσα εἰς σύζυγον ἢ πατέρα, εἶναι λόγος ἀπαλλαγῆς ἀπὸ δευτέρας.

41. Πέντε γνησίων τέκνων πατὴρ ἀπαλλάττεται πάσης ἐπιτροπείας· πρὸς συμπλήρωσιν δὲ τοῦ ἀριθμοῦ τούτου συγκαταλέγονται τὰ ἐν ἐνεργείᾳ στρατιωτικῆς ἢ ναυτικῆς ὑπηρεσίας ἀποθανόντα τέκνα. Συγκαταλέγονται ἐπίσης καὶ τὰ ἄλλως πως ἀποβιώσαντα, ἂν κατέλιπον τέκνα.

42. Ἡ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπιτροπείας ἀπόκτησις πέντε γνησίων τέκνων δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς λόγος παραιτήσεως τῆς ἐπιτροπείας, μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου.

43. Ἄν ὁ προτεινόμενος ἐπίτροπος αὐτοπροσώπως ἢ διὰ πληρεξουσίου παρευρεθῆ εἰς τὴν διάσκεψιν τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου, ὀφείλει νὰ προτείνῃ ἀμέσως τοὺς πρὸς ἀπαλλαγὴν λόγους, περὶ ὧν, χρείας καλούτης, ἀποφασίζει τὸ δικαστήριον. Οἱ τοιοῦτοι λόγοι, προτεινόμενοι βραδύτερον, εἰσὶν ἀπαράδεκτοι.

44. Κατὰ πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν ὁ διορισθεὶς ἐπίτροπος δύναται νὰ ὑποβάλλῃ τὴν περὶ ἀπαλλαγῆς αἴτησίν του, κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρ. 640 καὶ ἐπ. τῆς πρὸλ. δικονομίας ὠρισμένα, εἰς τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν, ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν, ἀφ' ἧς τῷ ἐπιδιοθῆ ἢ τοῦ διορισμοῦ του ἀπόφασις.

ἡ προθεσμία αὕτη ἐκτείνεται, προστιθεμένης μιᾶς ἡμέρας ἀνὰ πᾶσαν τριῶν μυριομέτρων ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ τόπου, ἐν ᾧ ἐδρεύει τὸ δικαστήριον, μέχρι τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς τοῦ διορισθέντος. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης, πᾶσα τοιαύτη πρότασις καθίσταται ἀπαράδεκτος.

45. Ἐὰν γείνη δεκτὴ ἡ περὶ ἀπαλλαγῆς αἴτησις αὐτοῦ, τὰ δικαστικὰ ἔξοδα ἐπιβάλλονται εἰς βᾶρος τοῦ ἀνηλίκου.

46. Οἱ ἐκ τελευταίας βουλήσεως, ἢ ὑπὸ τοῦ νόμου, εἰς τὴν ἐπιτροπείαν καλούμενοι ὀφείλουσι νὰ ὑπεβάλλωσιν εἰς τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν τὴν περὶ ἀπαλλαγῆς αἴτησιν ἐντὸς εἴκοσιν ἡμερῶν, ἀφ' ἧς λάβωσι γνῶσιν, ὅτι ἐκλήθησαν εἰς τὴν ἐπιτροπείαν. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσι καὶ ὡς πρὸς αὐτοὺς τὰ ἐν ἄρθροις 44 καὶ 45 ὄρισμένα.

47. Ἡ μήτηρ καὶ ἡ μάμμη δὲν ὑποχρεοῦνται νὰ δεχθῶσι τὴν ἐπιτροπείαν τῶν ἰδίων αὐτῶν κατιόντων, δύνανται δὲ καὶ νὰ παραιτηθῶσιν αὐτῆς μετὰ τὴν ἀποδοχὴν, καὶ ἂν δὲν ἔχωσιν τινα τῶν ἐν τοῖς προηγούμενοις ἄρθροις ἀναφερομένων λόγων ἀπαλλαγῆς.

48. Ἡ ἀπὸ τῆς ἐπιτροπείας παραίτησις ζητεῖται κατὰ τὰ ἄρθρα 640 καὶ ἐπόμενα τῆς πολιτικῆς οἰκονομίας.

ΤΜΗΜΑ Θ'.

Περὶ τῆς πρὸς τὸ ἐπιτροπεύειν ἀνικανότητος, καὶ περὶ τῶν λόγων τῆς παύσεως τῶν ἐπιτρόπων.

49. Ἐπίτροποι δὲν δύνανται νὰ ᾔναι· — α'.) οἱ ἀνήλικοι· — β'.) οἱ δικαστικῶς ἀπηγορευμένοι, καὶ ὑπὸ δικαστικῶν ἀντιλήπτορα διατελοῦντες· — γ'.) οἱ πτωχεύσαντες καὶ μὴ ἀποκατασταθέντες, ἐκτὸς πτωχευσάσης γυναικὸς ὡς πρὸς τοὺς ἰδίους αὐτῆς κατιόντας· — δ'.) αἱ γυναῖκες, ἐκτὸς τῆς μητρὸς, κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 13 ἕως 16 ἀκριβέστερον ὄρισμένα, καὶ πάσης ἄλλης ἀνιούσης, μὴ διατελούσης ἐν νέῳ γάμῳ· — ε'.) οἱ ἐπίσκοποι καὶ οἱ μοναχοὶ, ὡσαύτως οἱ πρεσβύτεροι καὶ διάκονοι, ὅταν πρόκηται περὶ ἄλλης ἐπι-

τροπείας ἢ τῆς τῶν ἰδίων αὐτῶν κατιόντων· — ς'.) οἱ ἀλλοδαποὶ, προκειμένου περὶ ἡμεδαπῶν ἀνηλίκων· — ζ'.) οἱ δικαζόμενοι μετὰ τοῦ ἀνηλίκου περὶ τῆς προσωπικῆς αὐτοῦ καταστάσεως, ἢ περὶ οὐσιώδους μέρους τῆς περιουσίας αὐτοῦ, ἢ ὧν οἱ κατιόντες, οἱ ἀνιόντες, ἢ ὁ σύζυγος, ἔχουσι τοιαύτας δίκας μετὰ τοῦ ἀνηλίκου· — η'.) οἱ καταδικασθέντες εἰς ποινὴν κακουργήματος, ἢ πλημμελήματος, κατὰ τὰ ἀκριβέστερον ἐν τῷ ἄρθρῳ 23 τοῦ ποιν. νόμου ὠρισμένα· — θ'.) οἱ ὁμολογουμένως κακῆς διαγωγῆς· — ι'.) οἱ ἐπιτροπείας τινὸς ὡς σφετερισταὶ ἀποβληθέντες.

50. Ἐάν τις τῶν ἀνωτέρω λόγων ὑπάρξῃ μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἐπιτροπείας, ὁ ἐπίτροπος παύεται αὐτῆς. Ὡσαύτως παύονται καὶ οἱ κατὰ τὴν διαχείρισιν ἀνεπιτήδευοι ἢ σφετερισταὶ ἀναφανέντες.

51. Ἡ παῦσις τοῦ ἐπιτρόπου κατὰ μὲν τὰς περιπτώσεις β'. γ'. ε'. καὶ η'. τοῦ ἄρθρου 49 ἐπέρχεται αὐτοδικαίως, κατὰ πάσας δὲ τὰς λοιπὰς ἀπαγγέλλεται παρὰ τοῦ δικαστηρίου, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ παρεπιτρόπου, ἢ συγγενῶν τοῦ ἀνηλίκου μέχρι τετάρτου βαθμοῦ, περιλαμβανομένου καὶ αὐτοῦ, ἢ τοῦ εἰσαγγελέως, προηγηθείσης γνωμοδοτήσεως τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου. Κατὰ τὴν περὶ παύσεως δικαστικὴν συζήτησιν, κλητεύεται ὁ ἐπίτροπος, προσέτι καὶ ὁ παρεπίτροπος, ἂν δὲν ὑπέβαλε τὴν περὶ παύσεως αἴτησιν.

52. Οἱ προκαλέσαντες τὴν συγκάλεσιν τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου συγγενεῖς δύνανται νὰ παρεμβῶσιν εἰς τὴν περὶ παύσεως δίκην.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Περὶ ἀνατροφῆς ἀνηλίκων.

53. Ἡ ἐπιμέλεια τῆς ἀνατροφῆς τοῦ ὑπὸ ἐπιτροπεῖαν ἀνηλίκου ἀνήκει αὐτοδικαίως εἰς τὴν μητέρα, ἐκτὸς ἂν ὑπάγεται αὕτη εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἐδαφίων β'. η'. θ'. καὶ ι'. τοῦ ἄρθρου 49, ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τοῦ ἐδαφ. ζ'. τοῦ αὐτοῦ

ἄρθρου, ἐὰν τὰς ἐν αὐτῷ δίκας ἔχη αὐτὴ ἢ μήτηρ ἢ ὁ σύζυγος αὐτῆς, ἢ τέλος κατὰ τὸ ἄρθρον 50 ἐπαύθη τῆς τοῦ τέκνου ἐπιτροπείας ὡς σφετεριστῆς τῆς περιουσίας αὐτοῦ. — Τὴν ἐπιμέλειαν ταύτην διατηρεῖ ἢ μήτηρ καὶ ἂν ἔλθῃ εἰς νέον γάμον, ἐκτὸς ἂν τὸ συγγενικὸν συμβούλιον τὴν ἀναθέσῃ εἰς ἄλλον.

54. Ἄν ὁ ἐπιθνήσκων γονεὺς δὲν ὤρισε διὰ τελευταίας αὐτοῦ βουλήσεως παρὰ τίνι θέλει ἀνατρέφεσθαι τὸ ἀνήλικον αὐτοῦ τέκνον, τὸ συγγενικὸν συμβούλιον ὀρίζει τὸ πρὸς ἀνατροφὴν τοῦ ἀνηλίκου καταλληλότερον πρόσωπον. Τοῦ δικαιώματος τοῦ διορίζειν τὸν ἀνατροφέα στερεῖται ἢ μήτηρ, καθ' ἃς περιπτώσεις δὲν δύναται αὕτη κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον νὰ ᾖ ἀνατροφεύς.

55. Ἐὰν τὸ παρὰ τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου ὀρισθὲν πρόσωπον ᾖ ἐκ τῶν ἀνιόντων τοῦ ἀνηλίκου, τὸ περὶ τούτου βούλευμα δὲν χρήζει δικαστικῆς ἐπικυρώσεως.

56. Ὁ ἀναδεξάμενος τὴν ἀνατροφὴν τοῦ ἀνηλίκου δύναται, ἕνεκα σπουδαίων λόγων, νὰ ὑποβάλλῃ εἰς τὸν κατὰ τὸν τόπον τῆς διαμονῆς αὐτοῦ εἰρηνοδίκην αἴτησιν ἵνα ἐπιβάλλῃ οὗτος εἰς τὸν ἀνήλικον περιορισμὸν μέχρι τριάκοντα τὸ πολὺ ἡμερῶν, ὀριζομένου ῥητῶς καὶ τοῦ τύπου τοῦ περιορισμοῦ. — Ὁ εἰρηνοδίκης, πρὶν ἢ ἐκδώσῃ τὴν περὶ τούτου διάταξιν, ἀκροᾶται τοὺς πλησιεστέρους συγγενεῖς τοῦ ἀνηλίκου, ἢ ἄλλα ἀρμόδια πρόσωπα.

57. Ὁ ἐπίτροπος καὶ ὁ παρεπίτροπος, ἂν δὲν ἀνετίθη εἰς αὐτοὺς καὶ ἢ ἀνατροφὴ τοῦ ἀνηλίκου, καὶ οἱ μέχρι τετάρτου βαθμοῦ πλησιέστεροι συγγενεῖς αὐτοῦ, ὀφείλουσι νὰ ἐπιτηρῶσι τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τοῦ ἀνατροφέως, ἀναφερόμενοι εἰς τὸ συγγενικὸν συμβούλιον, ἢ κατὰ τὰς περιστάσεις, καὶ εἰς τὸ δικαστήριον.

ΤΜΗΜΑ ΙΑ΄.

Περὶ τῆς ἐκπροσωπήσεως τοῦ ἀνηλίκου, καὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας αὐτοῦ.

58. Ὁ ἐπίτροπος παρίστησι τὸν ἀνήλικον κατὰ πᾶσαν νομικὴν πρᾶξιν, ἀφορῶσαν τὴν προσωπικὴν κατάστασιν, ἢ τὴν περιουσίαν αὐτοῦ, διοικῶν δὲ τὴν περιουσίαν ὡς ἐπιμελῆς οἰκογενειάρχης, εἶναι ὑπεύθυνος ἕνεκα πάσης ἐκ ῥαθυμίας ἐπενεχθείσης εἰς τὸν ἀνήλικον ζημίας· ἀπαλλάττεται δὲ τῆς ἐξ ἐλάσσονος ῥαθυμίας εὐθύνης, ἐὰν ἀποδείξῃ ὅτι κατέβαλεν εἰς τὰς ὑποθέσεις τοῦ ἀνηλίκου οἷαν συνήθως εἰς τὰς ἰδίας καταβάλλει ἐπιμέλειαν.

59. Ὁ ἐπίτροπος ὀφείλει ὡς τάχιστα νὰ προκαλέσῃ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν τυχόν ἐπιτεθειμένων σφραγίδων, καὶ τὴν σύνταξιν δικαστικῆς ἀπογραφῆς τῆς περιουσίας τοῦ ἀνηλίκου ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ παρεπιτρόπου.

60. Ὁ συντάττων τὴν ἀπογραφὴν ὀφείλει, ἐπὶ χρηματικῇ ποινῇ 50—500 δραχμῶν, νὰ ἐρωτήσῃ τὸν ἐπίτροπον, ἐὰν ἔχῃ ἀπαίτησιν τινα κατὰ τοῦ ἀνηλίκου, καὶ ν' ἀναφέρῃ ἐν τῇ ἐκθέσει τήν τε ἐρώτησιν καὶ τὴν ἀπάντησιν. Ὁ ἐπίτροπος, εἰ καὶ μὴ ἐρωτηθεῖς, ἐὰν ἀποσιωπήσῃ κατὰ τὴν σύνταξιν τῆς ἀπογραφῆς τὴν ὑπάρχουσαν καὶ γνωστὴν εἰς αὐτὸν ἀπαίτησιν κατὰ τοῦ ἐπιτροπευομένου, ἀπόλλυσιν αὐτήν.

61. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἀπογραφῆς, ὁ ἐπίτροπος πωλεῖ, παρόντος τοῦ παρεπιτρόπου, τὰ κινητὰ τοῦ ἀνηλίκου, ὧσων τὴν διατήρησιν δὲν ἐπέτρεψε τὸ συγγενικὸν συμβούλιον, κατὰ τὰς ἐν τοῖς ἄρθροις 894—906 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ὠρισμένας διατυπώσεις, ἐνώπιον εἰρηνοδίκου, ἢ συμβολαιογράφου, διοριζομένου ὑπὸ τοῦ ἐπιτρόπου ἐν τῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 893 τῆς πολιτικῆς δικονομίας συντασσομένη κοινοποιήσει, ἣτις περιέχει περιγραφὴν τῶν πωληθησομένων καὶ ἐκτίμησιν αὐτῶν, γινομένην ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐπιτρόπου.—Ἐὰν ἡ ἀξία τῶν ἐκποιητέων κινητῶν κατὰ τὴν ἐν τῇ ἀπογραφῇ

διατίμησιν αὐτῶν δὲν ὑπερβαίνει τὰς πεντακοσίας δραχμάς, τὸ συγγενικὸν συμβούλιον δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐκποίησιν καὶ ἄνευ τῶν εἰρημένων διατυπώσεων. — Ἐὰν μεταξὺ τῶν κινητῶν ὑπάρχωσι μετοχαὶ ἑταιριῶν, ἢ δημόσια χρεώγραφα, ἢ ἄλλα τοιαύτης φύτεως ὁμολογα, ἢ ἐκποιήσεις αὐτῶν γίνεται μόνον δυνάμει δικαστικῆς ἀποφάσεως ἐπιτροπύσης αὐτὴν, μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου· τὸ δικαστήριον διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως ὀρίζει καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐκποιήσεως.

62. Ἐνόσω ἡ μήτηρ ἀπολαμβάνει δυνάμει τοῦ νόμου τὴν ἐπικαρπίαν τῆς περιουσίας τοῦ ἀνηλίκου, ἐὰν προκρίνη νὰ διατηρήσῃ τὰ κινητὰ διὰ νὰ τὰ παραδώσῃ αὐτούσια, δὲν ὑποχρεοῦται νὰ πωλήσῃ αὐτά. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ μήτηρ προκαλεῖ ἰδίαις αὐτῆς δαπάναις ἀκριβοῦς αὐτῶν ἐκτίμησιν ὑπὸ πραγματοποιημένων διοριζομένων ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου. Ἐὰν δὲ τὰ κινητὰ ταῦτα δὲν ἀποδοθῶσιν αὐτούσια, καταβάλλεται ἢ ἐν τῇ ἀνωτέρω ἐκτιμήσει ἄξια αὐτῶν.

63. Κατὰ τὴν ἑναρξίν πάσης ἐπιτροπείας, ἐξαιρουμένης τῆς ἐπιτροπείας τῆς μητρὸς, τῆς ἐχούσης τὴν ἐπικαρπίαν τῆς περιουσίας τοῦ ἀνηλίκου, τὸ συγγενικὸν συμβούλιον κανονίζει ἀναλόγως τῇ περιουσίᾳ τοῦ ἀνηλίκου τὸ ποσὸν τῆς ἀναγκαίας ἐτησίως δαπάνης, πρὸς τε συντήρησιν καὶ ἀνατροφὴν αὐτοῦ καὶ πρὸς διαχείρισιν τῆς περιουσίας του. Ἡ αὐτὴ πρᾶξις ὀρίζει ῥητῶς ἐὰν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἐπίτροπον νὰ παράσχη ἀμοιβὴν καὶ πόσιν εἰς βοθητὸν, ὃν τυχὸν προσλαμβάνει.

64. Ἀφαιρουμένης τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὀριζομένης δαπάνης, τὸ συγγενικὸν συμβούλιον προσδὲ ὀρίζει τὴν ποσότητα ἀφ' ἧς ὁ ἐπίτροπος ὀφείλει νὰ καταστήσῃ παραγωγὰ τὰ εἰς τὴν περιουσίαν τοῦ ἀνηλίκου ἀνήκοντα χρήματα. — Ἐὰν δὲ ὁ ἐπίτροπος δὲν πράξῃ τοῦτο τὸ πολὺ ἐντὸς ἑξ μηνῶν, ἀφ' ἧς παρέλαθεν αὐτὰ, ὀφείλει τόκους ἕνεκα τῆς εἰρημένης ποσότητος. Ἄλλ' ὅταν τὸ ποσὸν, ὅπερ πρέπει νὰ

κατασῆ παραγωγὸν, ὑπερβαίνη τὰς δισχιλίαις δραχμάς, ὀφείλει, μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου, νὰ προκαλέσῃ δικαστικὴν ἀπόφασιν προσδιορίζουσαν τό τε πρόσωπον, εἰς ὃ θέλουσι δοθῆ τὰ χρήματα, καὶ τὰς ἀπαιτούμενας ἀσφαλείας. Ἡ γνωμοδοτήσις αὕτη καὶ ἡ ἀπόφασις δὲν ἀπαιτοῦνται, ὅταν τὰ χρήματα ταῦτα πρόκηται νὰ κατατεθῶσι παρὰ τῇ ἐθνικῇ τραπέζῃ, ἢ τινι ταμειωτηρίῳ ἀνεγνωρισμένῳ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

65. Ἄν ὁ ἐπίτροπος δὲν προκαλέσῃ τὸν παρὰ τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου προσδιορισμὸν τῆς ποσότητος, ἀφ' ἧς ὀφείλει νὰ καταστήσῃ παραγωγὰ τὰ εἰς τὴν περιουσίαν τοῦ ἀνηλίκου ἀνήκοντα χρήματα, καταβάλλει μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας τόκον πάσης παρ' αὐτῷ ὑπαρχούσης ποσότητος.

66. Ἐπίτροπος, μὴδ' αὐτῆς τῆς μητρὸς ἐξαιρουμένης, δὲν δύναται νὰ δανεισθῆ ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἀνηλίκου, οὐδὲ νὰ ἐκποιήσῃ τὴν κυριότητα τῶν ἀκινήτων αὐτοῦ, ἢ νὰ παραχωρήσῃ ἀπόλυτα ἐπ' αὐτῶν δικαιώματα, οὐδὲ νὰ μεταβιβάσῃ εἰς ἄλλους τοιαῦτα ἐπὶ ἀλλοτρίων κτημάτων δικαιώματα ἀνήκοντα εἰς τὸν ἀνήλικον, ἄνευ δικαστικῆς ἀποφάσεως, ἐκδιδομένης ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου. Τὴν ἄδειαν ταύτην χορηγεῖ τὸ δικαστήριον μόνον ἐπὶ ἀφεύκτῳ ἀνάγκῃ, ἢ προφανεῖ ὠφελείᾳ, κατὰ τὴν πρώτην δὲ περίπτωσιν, ἀφοῦ διὰ συνοπτικοῦ λογαριασμοῦ, προσαχθέντος παρὰ τοῦ ἐπιτρόπου, ἀποδειχθῆ, ὅτι τὰ χρήματα, τὰ κινήτᾳ, καὶ αἱ πρόσοδοι τοῦ ἀνηλίκου δὲν ἐπαρκοῦσιν εἰς τὰ ἔξοδα. Κατὰ πᾶσαν ὅμως περίπτωσιν τὸ συγγενικὸν συμβούλιον ὀρίζει τὰ κατὰ προτίμησιν ἐκποιητέα ἢ ὑποθηκευτέα ἀκίνητα, καὶ τοὺς κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ ὠφελίμους ὕρους.

67. Ἡ πώλησις γίνεται διὰ πλειστηριασμοῦ, παρόντος τοῦ παρεπιτρόπου, κατὰ τὸ ἄρθρ. 1077 τῆς πολ. δικονομίας. Ἀλλὰ τὸ δικαστήριον δύναται νὰ συγχωρήσῃ καὶ τὴν ἄνευ πλειστηριασμοῦ πώλησιν, ἐὰν ἔνεκεν τῆς μικρᾶς ἀξίας τοῦ

ἀκινήτου, ἢ ἄλλων σπουδαίων λόγων, πεισθῆ ὅτι συμφέρει τοῦτο εἰς τὸν ἀνήλικον.

68. Τὰ περὶ ἐκποιήσεως τῶν ἀκινήτων τῶν ἀνηλίκων ἐν τῷ ἄρθρῳ 66 ὠρισμένα δὲν ἐφαρμόζονται, ἐὰν ὁ πλειστηριασμός γίνεταί ἀναγκαστικῶς, ἢ διατάσσεται διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως, κατ' αἴτησιν ἐτέρου συγχυρίου.

69. Ὁ ἐπίτροπος δὲν δύναται οὔτε ἐπὶ ἐκουσίας, οὔτε ἐπὶ ἀναγκαστικῆς ἐκποιήσεως ν' ἀγοράσῃ ἀκίνητα τοῦ ὑπὸ τὴν ἐπιτροπείαν αὐτοῦ ἀνηλίκου, ἐκτὸς ἐὰν ἦ ἐξ ἀδιαιρέτου συγχύριος τοῦ πωλουμένου κτήματος.

70. Ὁ ἐπίτροπος δύναται νὰ ἐκμισθώσῃ ἐκ τῶν ἀκινήτων τοῦ ἀνηλίκου, τὰ μὲν ἀστυκὰ, τὸ πολὺ ἐπὶ τριετίαν, τὰ δὲ ἀγροτικὰ, τὸ πολὺ ἐπὶ ἑξαετίαν, ἄνευ δικαστικῆς ἀδείας. Ἐπὶ μακροτέρας ὅμως ἐκμισθώσεως, ἀπαιτεῖται ἄδεια τοῦ δικαστηρίου, προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου. Τὸ αὐτὸ δὲ ἀπαιτεῖται, καὶ ὅταν πρόκηται νὰ ἐκμισθωθῶσιν εἰς τὸν ἐπίτροπον διὰ τοῦ παρεπιτρόπου τὰ εἰρημένα ἀκίνητα.— Κατ' οὐδεμίαν ὅμως περίπτωσιν δύναται, ἄνευ γνωμοδοτήσεως τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου καὶ ἀδείας τοῦ δικαστηρίου, νὰ συνομολογηθῆ χρόνος ἐκμισθώσεως ὑπερβαίνων τὸν τῆς ἐνηλικύτητος.

71. Οἱ ὀρίσμοι τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῆς ἐπιμόρτου καλλιεργείας τῶν ἀγροτικῶν κτημάτων.

72. Ὁ ἐπίτροπος δὲν δύναται ν' ἀποκτήσῃ δι' ἐκχωρήσεως ἀπαιτήσεις κατὰ τοῦ ὑπὸ τὴν ἐπιτροπείαν αὐτοῦ διατελοῦντος ἢ διατελέσαντος, προὔπαρχούσας τῆς ἐνηλικύτητος.— Ἡ παράβασις τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης συνεπάγεται τὴν ἀπόσβεισιν τῆς ἐκχωρηθείσης ἀπαιτήσεως.

73. Ὁ ἐπίτροπος δὲν δύναται ἄνευ προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου καὶ ἀδείας τοῦ δικαστηρίου νὰ δεχθῆ ἢ ἀποποιηθῆ κληρονομίαν περιελθοῦσαν εἰς τὸν ἀνήλικον, ἢ δὲ ἀποδοχῆ γίνεται ἐπ' ὤφελεία ἀπογραφῆς.

74. Τὴν πρὸς τὸν ἀνηλικὸν ὄωρεάν ἢ κληροδοσίαν, ἐὰν συνεπάγεται ὑποχρεώσεις, ὁ ἐπίτροπος αὐτοῦ δὲν δύναται νὰ δεχθῆ ἄνευ γνωμοδοτήσεως τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου καὶ ἀδείας τοῦ δικαστηρίου· οὐδεμίαν δὲ ὄωρεάν ἢ κληροδοσίαν δύναται ν' ἀποποιηθῆ ἄνευ τῆς ἀδείας ταύτης.

75. Ὁ ἐπίτροπος δὲν δύναται, ἐκτὸς ἂν ἐπίκηται κίνδυνος ἐκ τῆς ἀναβολῆς, νὰ κινήσῃ πραγματικὴν ἀγωγὴν περὶ ἀκινήτου, ἢ προσωπικὴν περὶ ποσοῦ ὑπερβαίνοντος τὰς 500 δραχμὰς, ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου, μετὰ προηγουμένην ἔγγραφον γνωμοδότησιν δικηγόρου, ἐπὶ τούτῳ ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ παρὰ πρωτοδικαίς εἰσγγελέως. Δὲν δύναται δὲ νὰ παραιτηθῆ τῆς περὶ τοιούτων ἀγωγῶν δίκης ἄνευ τῆς εἰρημένης ἀδείας.

76. Ἐπίσης ἀδεῖα τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου ἀπαιτεῖται, ἵνα προκαλέσῃ ὁ ἐπίτροπος διανομὴν περιουσίας κοινῆς ἐταξὺ τοῦ ἀνηλικίου καὶ ἄλλων. — Ἡ διανομὴ γίνεται κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 1088—1099 τῆς πολ. δικονομίας ὄρισμένα.

77. Ὁ ἐπίτροπος δὲν δύναται νὰ συμβιβάζεται ἐν ὀνόματι τοῦ ἀνηλικίου, οὐδὲ νὰ συναινῆ εἰς ἀγωγὴν, ἢ εἰς ἀπόφασιν, ἄνευ ἀδείας τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου, καὶ μετὰ προηγουμένην ἔγγραφον γνωμοδότησιν δικηγόρου· ἀλλ' ὁ συμβιβασμὸς, ὅταν τὸ ἀντικείμενον τῆς διαφορᾶς ὑπερβαίῃ τὰς 500 δραχμὰς, δὲν ἰσχύει, πρὶν ἢ ἐπικυρωθῆ παρὰ τοῦ δικαστηρίου.

78. Πᾶσα πρᾶξις ἐνεργουμένη ὑπὸ τοῦ ἐπιτρόπου ἐν ὀνόματι τοῦ ἀνηλικίου κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὄρισμένα ἰσχύει ὡς πρᾶξις ἐνηλικίου.

79. Ὁ ἐπίτροπος ἀναλαμβάνει τὰ τῆς ἐπιτροπείας, τῆς μὲν δοτῆς, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐπιδοθῆ εἰς αὐτὸν ἢ τοῦ διορισμοῦ αὐτοῦ ἀπόφασις, πάσης δ' ἄλλης, ἀφ' ἧς λάβῃ γνῶσιν, ὅτι ἐκλήθη εἰς αὐτήν. Τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης δὲν ἀπαλλάσσεται ὁ ἐπίτροπος, ἐὰν προτείνῃ λόγον ἀπαλλαγῆς. Ἐὰν ὅμως ἐπιμένῃ ἀρνούμενος ν' ἀναλάβῃ τὰ τῆς ἐπιτροπείας διαρκούσης τῆς περὶ ἀπαλλαγῆς δίκης, ἢ ἀρμυδία ἀρχὴ διορίζει

προσωρινὸν ἐπίτροπον, κατὰ τὸ ἄρθρον 649 τῆς πολ. δικονομίας. — Ἐὰν ἡ τῆς ἀπαλλαγῆς αἴτησις γενῆ δεκτὴ, ὁ ἀπαλλαγεὶς οὐδόλως εὐθύνεται διὰ τὴν ἀποχὴν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς διαχειρίσεως. Ἐὰν δὲ ἀποβῆθῃ, ἐνέχεται καὶ διὰ τὴν τοῦ προσωρινοῦ ἐπιτρόπου διοίκησιν.

ΤΜΗΜΑ ΙΒ'.

Περὶ λογοδοσίας τοῦ ἐπιτρόπου.

80. Πᾶς ἐπίτροπος ὀφείλει λόγον τῆς ὅλης αὐτοῦ διοικήσεως μετὰ τὸ τέλος αὐτῆς· τὰ δὲ πρὸς τοῦτο ἔξοδα βαρύνουσι μὲν τὸν ἐπιτροπευθέντα, προκαταβάλλονται δὲ ὑπὸ τοῦ ἐπιτρόπου.

81. Πᾶς ἐπίτροπος ὑποχρεοῦται πρὸς τούτοις, καὶ διαρκούσῃ τῆς ἐπιτροπείας, νὰ δίδῃ ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰς τὸ συγγενικὸν συμβούλιον, παρόντος τοῦ παρεπιτρόπου, λόγον τῆς ἐνιαυσίας διαχειρίσεως· ἄλλως ὁ παρεπίτροπος ὀφείλει νὰ προκαλῆ αὐτὴν διὰ τοῦ ἀρμοδίου εἰρηνοδίκου. Τὰ τῆς λογοδοσίας ταύτης ἔγγραφα γράφονται ἐπὶ ἀσήμου χάρτου.

82. Ἡ ὑπηρεσία τοῦ ἐπιτρόπου εἶναι ἄμισθος, ἀλλὰ τὸ δικαστήριον δύναται κατὰ τὰς περιστάσεις, τῆ αἰτήσῃ αὐτοῦ, νὰ ὀρίσῃ ἀμοιβὴν ἀναλόγως τῆς περιουσίας τοῦ ὄρφανου καὶ τῶν εἰς τὴν διοίκησιν αὐτῆς καταβαλλομένων κόπων.

83. Πᾶσα νομικὴ πράξις μεταξὺ τοῦ ἐπιτρόπου καὶ τοῦ ἀνηλίκου, γενομένου ἐνηλίκου, ὑποχρεοῦσα τοῦτον ὀπωσδήποτε, ἢ ἐλαττοῦσα τὰς πρὸς ἐξασφάλισιν αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένας ἐγγυήσεις, λογίζεται ἄκυρος, ἂν δὲν ἀποδεικνύεται ἐγγράφως, ὅτι δέκα τοῦλάχιστον πρὸ τῆς πράξεως ταύτης ἡμέρας ἐγένετο ἔγγραφος λεπτομερῆς λογοδοσία τῆς ὅλης διαχειρίσεως, καὶ παράδοσις τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων.

84. Ἀφ' ἧς ἡμέρας περαιωθῇ ἡ λογοδοσία, τὸ πρὸς τὸν

ἐπιτροπευθέντα παρὰ τοῦ ἐπιτρόπου ὀφειλόμενον ποσὸν φέ-
ρει τόκον.

85. Πᾶσα ἀγωγή κατὰ τοῦ ἐπιτρόπου ἐκ τῆς διοικήσεως
τῆς ἐπιτροπείας προκύπτουσα, παραγράφεται μετὰ παρέ-
λευσιν δέκα ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐνηλικιότητος, ἢ ἀπὸ τοῦ θανάτου
τοῦ ἀνηλίκου. — Ἡ παραγραφή αὕτη δὲν ἐκτείνεται εἰς τὸ
ἐκ τοῦ δοθέντος λογαριασμοῦ τῆς διαχειρίσεως ἐκκαθαρι-
σθὲν ὑπόλοιπον.

86. Ἡ ἐπιτροπεία εἶναι ὑπηρεσία προσωπικῆ, εἰς τοὺς
κληρονόμους τοῦ ἐπιτρόπου μὴ μεταβαίνουσα· διατελοῦσιν
ὅμως οὗτοι ὑπεύθυνοι ἕνεκα τῆς διαχειρίσεως τοῦ παρ' αὐ-
τῶν κληρονομηθέντος· ἐνήλικοι δὲ ὄντες, ὀφείλουσι νὰ ἐξα-
κολοθήσωσι τὴν διαχείρισιν ταύτην, μέχρις οὗ ἕτερος ἐπί-
τροπος ἀναλάβῃ αὐτήν.

ΤΜΗΜΑ ΙΓ'.

Περὶ τῆς ἐπιτροπείας τῶν φυσικῶν τέκνων.

87. Περὶ τῆς ἐπιτροπείας φυσικῶν τέκνων ἀναγνωρισθέν-
των, ἰσχύουσιν ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 10, 11,
καὶ 13 ἕως 18.

88. Εἰς ἀνήλικον φυσικὸν τέκνον, μὴ ἀνεγνωρισμένον, ἢ
ἀναγνωρισθὲν μὲν, μὴ ἔχον δὲ ἐπίτροπον κατὰ τὸ προηγού-
μενον ἀρθρον, διορίζει ἐπίτροπον τὸ δικαστήριον τῶν πρω-
τοδικῶν.

89. Κατὰ πᾶσαν ἐπιτροπείαν φυσικῶν τέκνων διορίζεται
παρὰ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν παρεπίτροπος, τοῦ
ὁποίου τὰ ἔργα διαγράφονται ἐν τῷ ε'. τμήματι τοῦ παρόν-
τος κεφαλαίου.

90. Τὰ ἐν τοῖς τμήμασι Η'. καὶ Θ'. τοῦ παρόντος κεφα-
λαίου ὄρισμένα ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰς ἐπιτροπείας τῶν
φυσικῶν τέκνων. — Συγγενικὸν συμβούλιον ἐπὶ τῆς ἐπι-
τροπείας τῶν φυσικῶν τέκνων δὲν ὑπάρχει. Καθ' ἃς δὲ πε-

ριπτώσεις ἐπὶ νομίμων τέκνων ἀπαιτεῖται ἡ ἀπόφασις τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου, ἀναπληροῖ αὐτὸ ὁ ἀρμόδιος εἰρηνοδίκης.

91. Τὴν ἀνατροφὴν φυσικῶν τέκνων ἀνατίθησι τὸ δικαστήριον ἢ εἰς τὸν ἐπίτροπον αὐτῶν, ἢ εἰς ἄλλον, ὃν ἤθελεν ἐγκρίνει.

92. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 58—60 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ φυσικῶν τέκνων.

93. Ὁ ἐπίτροπος πωλεῖ, κατὰ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 61 διατυπώσεις, τὰ κινητὰ τοῦ ἀνήλικου, τῶν ὁποίων τὴν διατήρησιν δὲν ἐπέτρεψεν ὁ ἀρμόδιος εἰρηνοδίκης.

94. Ὁ προσδιορισμὸς τῆς πρὸς συντήρησιν καὶ ἀνατροφὴν τοῦ ἀνήλικου ἀναγκαίας δαπάνης, αἱ πωλήσεις, αἱ ἐκμισθώσεις, καὶ ἡ καλλιέργεια τῶν κτημάτων αὐτοῦ γίνονται κατὰ τὰ ἄρθρα 63—72.

95. Ὁ ἐπίτροπος δὲν δύναται, ἄνευ ἀδείας τοῦ δικαστηρίου, νὰ δεχθῆ ἢ ν' ἀποποιηθῆ κληρονομίαν περιελθοῦσαν εἰς τὸν ἀνήλικον, ἢ δὲ ἀποδοχῆ δὲν γίνεται ἄλλως ἢ ἐπ' ὠφελείᾳ ἀπογραφῆς.

96. Ἄνευ ἀδείας τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν ὁ ἐπίτροπος δὲν δύναται νὰ δεχθῆ δωρεάν, ἢ κληροδοσίαν, ἐὰν συνεπάγωνται ὑποχρεώσεις, ἢ ν' ἀποποιηθῆ δωρεάν ἢ κληροδοσίαν, ἢ νὰ προκαλέσῃ διανομὴν περιουσίας ἀνηκούσης εἰς τὸν ἀνήλικον, ἢ νὰ συμβιβασθῆ ἐν ὀνόματι αὐτοῦ περὶ ποσοῦ ὑπερβαίνοντος τὰς τριακοσίας δραχμάς. Διὰ νὰ κινήσῃ πραγματικὴν ἀγωγὴν περὶ ἀκινήτου, ἢ προσωπικὴν περὶ ποσοῦ ἀνωτέρου πῶν τριακοσίων δραχμῶν, ἢ νὰ παραιτηθῆ τῆς περὶ τοιούτων ἀγωγῶν δίκης, ἢ νὰ συναινέσῃ εἰς ἀγωγὴν ἢ ἀπόφασιν περὶ τοιούτων ἀντικειμένων, ἀπαιτεῖται αἰτιολογημένη γνωμοδότησις δικηγόρου ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου εἰσαγγελέως.

97. Τὰ ἄρθρα 78—86 ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὴν ἐπιτροπείαν τῶν φυσικῶν τέκνων, ἢ δ' ἐν τῷ ἄρθρ. 81 ἐπι-

βαλλομένη εἰς τὸν ἐπίτροπον ἑτησίᾳ λογοδοσία γίνεται ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ χειραφεσίας καὶ κηδεμονίας.

98. Ὁ γάμος συνεπάγεται αὐτοδικαίως τὴν χειραφεσίαν.

99. Ὁ ἀνήλικος, συμπληρώσας τὸ δέκατον πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας του, δύναται νὰ χειραφετηθῆ παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἢ, ἐὰν διατελῆ ὑπὸ ἐπιτροπείαν, παρὰ τῆς μητρὸς, λαμβανούσης ἐπὶ τούτῳ τὴν συναίνεσιν τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου. Ἡ χειραφεσία τελεῖται διὰ δηλώσεως ταῦ χειραφετοῦντος γινομένης παρὰ τῷ εἰρηνοδίκῳ ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει.

100. Τὸ συγγενικὸν συμβούλιον δύναται νὰ χειραφετήσῃ τὸν ὑπὸ ἐπιτροπείαν διατελοῦντα καὶ συμπληρώσαντα τὸ δέκατον ὄγδοον ἔτος τῆς ἡλικίας του ὄρφανὸν μητρὸς ἀνήλικον, ἐὰν κρίνῃ αὐτὸν χειραφεσίας ἄξιον. Κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην ἡ χειραφεσία γίνεται διὰ τοῦ βουλευμάτος τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου.

101. Ὁ εἰρηνοδίκης ὀφείλει νὰ συγκαλέσῃ τὸ συγγενικὸν συμβούλιον, κατ' αἴτησιν τοῦ ἐπιτρόπου, ἢ τῶν μέχρι τετάρτου βαθμοῦ συγγενῶν τοῦ ἀνηλίκου, πρὸς διάσκεψιν καὶ ἀπόφασιν περὶ χειραφεσίας. Δύναται δὲ ὁ εἰρηνοδίκης καὶ κατ' αἴτησιν τοῦ ἀνηλίκου νὰ συγκαλέσῃ ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ τὸ συγγενικὸν συμβούλιον.

102. Ὁ χειραφετηθεὶς ἀνήλικος διατελεῖ ὑπὸ κηδεμονίαν, ἣτις πρὸ πάντων ἀνήκει αὐτοδικαίως εἰς τὸν πατέρα· περὶ δὲ τῶν λοιπῶν εἰς τὴν κηδεμονίαν αὐτοῦ καλουμένων προσώπων, τῶν λόγων τῆς ἀπαλλαγῆς, τῆς παραιτήσεως, τῆς ἀνικανότητος, ἢ τῆς παύσεως ἀπὸ τῆς κηδεμονίας, ἐφαρμόζονται αἱ περὶ ἐπιτροπείας διατάξεις, ἐκτὸς τῶν ἐν τοῖς

ἄρθροις 17 καὶ 18 ὠρισμένων. — Ἀνήλικος δὲ γυνή, ὄρφανή πατὴρ, διατελεῖ ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν τοῦ συζύγου.

103. Ὁ τῆς ἐπιτροπείας λογαριασμὸς δίδεται πρὸς τὸν χειράφετον· ἀλλ' ἵνα ἐγκρίνη ὁ χειράφετος τὸν λογαριασμὸν τοῦ ἐπιτρόπου ἀπαιτεῖται ἡ συναίνεσις τοῦ κηδεμόνου. Ἐὰν δὲ οὗτος ἦτον ἐπίτροπος τοῦ ἀνηλίκου, τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον διορίζει, προηγουμένης γνωμοδοτήσεως τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου, εἰδικὸν κηδεμόνα, ἵνα ἐφορεύσῃ κατὰ τὴν λογοδοσίαν.

104. Ὁ χειράφετος δύναται νὰ ἐκμισθόνῃ τὰ μὲν ἀστυκὰ αὐτοῦ ἀκίνητα ἐπὶ τριετίαν τὸ πολὺ, τὰ δὲ ἀγροτικά, ἐπὶ ἑξαετίαν τὸ πολὺ, ἢ νὰ δίδῃ αὐτὰ εἰς ἐπίμορτον καλλιέργειαν κατὰ τὸ ἄρθρον 71, καὶ νὰ εἰσπράττῃ ἐπὶ ἐξοφλήσει τὰ εἰσοδήματα τῆς περιουσίας αὐτοῦ κινητῆς καὶ ἀκινήτου. Ὡσαύτως δύναται νὰ ἐπιχειρῇ ὡς διαχειριστῆς πᾶσαν πράξιν πρὸς συντήρησιν ἢ βελτίωσιν αὐτῆς· αἱ δὲ διὰ τῶν πράξεων τούτων συμφωνηθεῖσαι ὑποχρεώσεις περιστέλλονται, ἂν ᾧσιν ὑπέρμετροι, κατ' αἴτησιν αὐτοῦ ἢ τῶν ἀνιόντων, ἢ, ἐν ἑλλείψει αὐτῶν, τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου· ἀλλ' ὁ μετὰ τοῦ χειραφέτου συναλλαχθεὶς ἔχει τότε τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ τὴν διάλυσιν τῆς συμβάσεως, ἐπανερχομένων τῶν πραγμάτων εἰς τὴν πρὸ τῆς συμβάσεως κατάστασιν, ἂν τοῦτο ἦ ἐφικτόν.

105. Ὁ χειράφετος δὲν δύναται νὰ παρασταθῇ ἐπὶ δικαστηρίου, οὔτε ὡς ἐνάγων, οὔτε ὡς ἐναγόμενος, ἐπὶ διαφορῶν μὴ ἀναγομένων εἰς πράξεις τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας του, οὔτε νὰ δεχθῇ χρηματικὰ κεφάλαια ὀφειλόμενα αὐτῷ, ἄνευ τῆς συναίνεσεως τοῦ κηδεμόνου αὐτοῦ, ὅστις φροντίζει περὶ τῆς ὑπὸ τοῦ χειραφέτου ἀσφαλοῦς καὶ ἐπιφελοῦς διαθέσεως τῶν ληφθέντων χρημάτων. — Ἡ αὐτὴ συναίνεσις ἀπαιτεῖται καὶ διὰ τὴν χρῆσιν τῶν ἐκ τῶν εἰσοδημάτων αὐτοῦ μεινάντων χρημάτων.

106. Ὁ χειράφετος δὲν δύναται νὰ δανεισθῇ οὔτε νὰ

ἐκποιήσῃ μετοχὰς ἐταιριῶν, δημόσια χρεώγραφα, ἢ ἄλλα τοιαύτης φύσεως ὁμόλογα, ἢ τὰ ἀκίνητα αὐτοῦ, ἢ νὰ παραχωρήσῃ ἀπόλυτα ἐπ' αὐτῶν δικαιώματα, οὔτε νὰ μεταβιβάσῃ τοιαῦτα εἰς ἄλλους ἐπ' ἄλλοτρίων κτημάτων δικαιώματα αὐτοῦ, ἄνευ τῆς συναινέσεως τοῦ κηδεμόνος, καὶ τῶν διατυπώσεων, ὅσας ὁ νόμος ἀπαιτεῖ ἐπὶ μὴ χειραφέτου ἀνηλίκου.

407. Ἐκτὸς τῆς ἐκ γάμου χειραφείας, πᾶς ἄλλος χειράφετος, οὔτινος αἱ ὑποχρεώσεις περισταλῶσι, δύναται νὰ στερηθῇ τῆς χειραφείας διὰ πράξεως τοῦ πατρὸς, ἢ τῆς μητρὸς, ἢ τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου, κατὰ τὰς ἐν τοῖς ἄρθροις 99 καὶ 100 διαγεγραμμένας διατυπώσεις.

408. Ἄμῃ ἡ χειραφεία ἀνακληθῆ, ὁ ἀνήλικος ὑποβάλλεται αὐθις ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατρὸς, ἢ ἐπιτρόπου, παρατεινομένην μέχρι τῆς ἐνηλικιότητος αὐτοῦ, ἐξαιρουμένης μόνης τῆς ἐν τῷ ἄρθρῳ 98 περιπτώσεως. — Ἡ τῆς χειραφείας ἀνάκλησις σημειοῦται εἰς τὸ περιθώριον τῆς περὶ χειραφείας πράξεως.

409. Χειράφετος ἐμπορίαν μετερχόμενος λογίζεται ἐνήλικος ὡς πρὸς τὰς πράξεις, ὅσαι τὴν ἐμπορίαν τούτην ἀφορῶσιν. *μετὰ τὴν ἐπὶ τῷ 489. τῆς αὐτῆς*

410. Αἱ παρὰ τοῦ χειραφέτου συναινέσει τοῦ κηδεμόνος, κατὰ τ' ἀνωτέρω ὄρισμένα, ἐνεργούμεναι πράξεις ἔχουσι τὴν αὐτὴν ἰσχὺν ὡς ἐάντι ἐγένοντο παρ' ἐνηλίκων.

411. Καθ' ἃς περιπτώσεις ἀπαιτεῖται ἡ συναίνεσις τοῦ κηδεμόνος, ἐὰν οὗτος ἀποποιῆται αὐτὴν, ὁ ἀνήλικος ἀναφέρεται εἰς τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν, ὅπερ δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐπιχείρησιν τῆς πράξεως.

412. Φυσικὸν τέχνον, συμπληρῶσαν τὸ δέκατον πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, δύναται νὰ χειράφετηθῇ παρὰ τοῦ ἀναγνωρίσαντος αὐτὸ πατρὸς, ἢ, ἐν ἐλλείψει αὐτοῦ, παρὰ τῆς ἀναγνωρισάσης αὐτὸ μητρὸς. — Ἡ χειραφεία αὐτοῦ τελεῖται κατὰ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 99 διατύπωσιν.

113. Τὸ ὑπὸ ἐπίτροπείαν φυσικὸν τέκνον, συμπληρῶσαν τὸ δέκατον ὄγδον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, δύναται νὰ χειραφετήσῃ ὁ ἐπίτροπος ἀδείᾳ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν.

ΤΙΤΛΟΣ Β΄.

Περὶ ἐνηλικιότητος.

114. Ὁ συμπληρῶσας τὸ 21 ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ εἶναι ἐνήλικος καὶ ἔχει τὴν πρὸς πᾶσαν πράξιν τοῦ ἀστυκοῦ δικαίου ἰκανότητα, ἐξαιρουμένων τῶν περὶ γάμου καὶ υἰοθεσίας ὠρισμένων.

ΤΙΤΛΟΣ Γ΄.

Περὶ ἀπαγορεύσεως, καὶ δικαστικοῦ ἀντιλήπτορος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Περὶ ἀπαγορεύσεως.

115. Ἐνεκὰ παραφροσύνης, ἢ μανίας, καὶ ἂν ὑπάρχωσι διαλείμματα ἐχφροσύνης, καὶ ἔνεκὰ βλακειᾶς, δύνανται νὰ ζητήσωσι παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν τὴν ἀπαγόρευσιν οἱ συγγενεῖς, ὁ σύζυγος τοῦ νοσοῦντος, ὁ ἐπίτροπος, ἢ ὁ κηδεμὼν αὐτοῦ, ἢ καὶ ἐξ ἐπαγγέλματος ὁ εἰσαγγελεύς.

116. Ἡ περὶ ἀπαγορεύσεως αἴτησις γίνεται εἰς ἀναφορᾶς, περιεχούσης τὰ περιστατικὰ, ἐξ ὧν προκύπτει ἡ μανία, ἢ παραφροσύνη, ἢ ἡ βλακεία, καὶ τὰ πρὸς ἀπόδειξιν μέσα.

117. Εἰς τὴν ἀναφορὰν ἐπισυνάπτεται γνωμοδότησις τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἀπαγορεύσεως.—Τὸ συγγενικὸν συμβούλιον συντίθεται κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἀρθροῖς 30—33 ὠρισμένα.—Ὁ σύζυγος τοῦ ἀπαγορευτέου, καὶ ὁ αἰτῶν τὴν ἀπαγόρευσιν, δύνανται νὰ πα-

ρασταθῶσιν ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου διὰ νὰ δώσωσι τὰς περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ ἀπαγορευτέου ἀναγκαίας πληροφορίας, δὲν παρευρίσκονται ὅμως κατὰ τὴν διάσκεψιν καὶ τὴν κατάρτισιν τῆς γνωμοδοτήσεως.

418. Κατὰ τὴν πρώτην ἐπὶ ἀκροατηρίου συνεδρίασιν, διατάττεται ἡ ἐξέτασις τοῦ ἀπαγορευτέου, χρείας δὲ καλούσης, καὶ τῶν προβεβλημένων μαρτύρων, καὶ συγχρόνως προσδιορίζεται ὁ χρόνος καὶ ὁ τόπος τῆς ἐξετάσεως, ἣτις γίνεται ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ αἰτοῦντος, τοῦ ἀπαγορευτέου, καὶ τοῦ εἰσαγγελέως, εἴτε ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, εἴτε καὶ κατ' οἶκον ὑπὸ εἰσηγητοῦ, ἐὰν ὁ ἀπαγορευτέος δὲν δύναται νὰ μεταβῇ εἰς τὸ δικαστήριον. Ἡ δὲ δημοσίευσίς τῆς περὶ ἀπαγορεύσεως ἀποφάσεως γίνεται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει.

419. Ἐὰν οἱ διάδοικοι δὲν ἐνεφανίσθησαν εἰς τὴν ἐξέτασιν, ἀρκεῖ ὅτι προσεκλήθησαν· ἀλλ' ὁ εἰσαγγελεὺς πρέπει νὰ παρευρίσκηται πάντοτε.

420. Τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν ἔχει τὸ δικαίωμα, κατὰ πᾶσαν στάσιν τῆς περὶ ἀπαγορεύσεως διαδικασίας, νὰ διορίσῃ πρὸς συντήρησιν τῆς περιουσίας τοῦ ἀπαγορευτέου προσωρινὸν διαχειριστὴν, ὅστις φροντίζει συνάμα καὶ περὶ αὐτοῦ.

421. Ἐὰν ἡ πνευματικὴ νόσος δὲν ᾔηται ἐντελῶς ἀποδεδειγμένη, τὸ δικαστήριον δύναται, ἀπορρίπτον τὴν περὶ ἀπαγορεύσεως αἴτησιν, νὰ διορίσῃ διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως τῶν ἔχοντι διαφορουμένας τὰς φρένας ἀντιλήπτορα, ἀνευ τῆς συναινέσεως τοῦ ὁποίου δὲν δύναται οὗτος, ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος τῆς πράξεως, νὰ διεξάγῃ δίκην ὡς ἐνάγων ἢ ἐναγόμενος, νὰ συμβ.θάζηται, νὰ ἐπιχειρῇ ἀπαλλοτριώσεις, νὰ δανείζηται, καὶ νὰ δέχεται κεφάλαια ἐπὶ ἐξοφλήσει. — Τὸν διορισμὸν ἀντιλήπτορος δύναται νὰ προκαλέσωσι καὶ οἱ συγγενεῖς, ὡσάκις δὲν κρίνωσιν ἀναγκαίαν τὴν ἀπαγόρευσιν. Τὰ ἔξοδα τῆς δίκης δὲν καταλογίζονται εἰς βᾶρος τῶν.

συγγενῶν, καὶ ἂν οὗτοι μὲν ἐπροκάλεσαν τὴν ἀπαγόρευσιν, τὸ δὲ δικαστήριον διώρισεν ἀντιλήπτορα.

122. Ἡ περὶ ἀπαγορεύσεως ἢ διορισμοῦ ἀντιλήπτορος ἀπόφασις τοιχοκολλᾶται, ἐπιμελεία τοῦ ἐπισπεύδοντος, ἐν τὸς δέκα ἡμερῶν, ἀφ' ἧς καταστῆ τελεσιδίκος, ἐν τῷ ἀκροτηρίῳ τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου διαμένει ὁ ἀπαγορευθεὶς, ἢ ὁ εἰς ὃν ἐδόθη ἀντιλήπτωρ, καὶ εἰς τὰ συμβολαιογραφεῖα τῆς περιφερείας τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου, δημοσιεύεται δὲ καὶ ἐν τῷ διὰ δικαστικὰς κοινοποιήσεις παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ὠρισμένῳ δημοσίῳ φύλλῳ.

123. Τελεσιδίκου καταστάσεως τῆς περὶ ἀπαγορεύσεως ἀποφάσεως, διορίζεται ἐπίτροπος καὶ παρεπίτροπος κατὰ τὸ ἄρθρον 22.

124. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς περὶ ἀπαγορεύσεως ἢ περὶ διορισμοῦ ἀντιλήπτορος ἀποφάσεως, ἄρχονται ἀπὸ τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ δημοσιεύσεως αὐτῆς, καὶ πρὶν ἢ καταστῆ τελεσιδίκος· μετὰ δὲ τὴν δημοσίευσιν ταύτην, πᾶσα πράξις γενομένη ὑπὸ τοῦ ἀπηγορευμένου, ἢ ὑπὸ τοῦ ἔχοντος ἀντιλήπτορα ἄνευ τῆς συναινέσεως τούτου, εἶναι ἄκυρος.

125. Αἱ πρὸ τῆς ἀπαγορεύσεως γενομένηαι πράξεις δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ἄκυροι, ἐάν, ὅτε ἐγένοντο, ἡ αἰτία τῆς ἀπαγορεύσεως ὑπῆρχεν ὁμολογουμένως γνωστή. — Τὸ αὐτὸ ἰσχύει, καὶ ὅταν ὁ μετὰ τοῦ ἀπηγορευμένου συναλλαχθεὶς ἐγίνωσκε τὴν αἰτίαν τῆς ἀπαγορεύσεως.

126. Ἀποβιώσαντός τινος, αἱ παρ' αὐτοῦ γενομένηαι ἀμφοτεροβαρεῖς πράξεις τότε μόνον δύνανται νὰ προσβληθῶσιν ὑπὸ τῶν κληρονόμων αὐτοῦ λόγῳ φρενοβλαθείας, ὅταν ἡ ἀπαγόρευσις ἀπηγγέλθη, ἢ προεκλήθη πρὸ τῆς ἀποβιώσεως αὐτοῦ, ἢ ὅταν ὁ ἀποβιώσας ἐπεχείρησε τὰς πράξεις θεραπευόμενος ἐν φρενοκομίῳ. Ἐὰν δὲ ἡ ἀπόδειξις τῆς φρενοβλαθείας προκύπτῃ ἐξ αὐτῆς τῆς προσβαλλομένης πράξεως, συγχωρεῖται πάντοτε ἡ προσβολὴ αὕτη.

J. H.
503

J. H.
504

490

127. Ὁ ἀνὴρ εἶναι νόμιμος ἐπίτροπος τῆς ἀπαγορευθείσης συζύγου του.

128. Ἡ γυνὴ δύναται νὰ διορισθῆ ἐπίτροπος τοῦ ἀπαγορευθέντος συζύγου αὐτῆς.

129. Οὐδείς πλὴν συζύγων, ἀνιόντων, ἢ κατιόντων, ὑποχρεοῦται νὰ ᾔηται ὑπὲρ τὰ δέκα ἔτη ἐπίτροπος ἀπηγορευμένου· μετὰ δὲ τὴν λήξιν τοῦ χρόνου τούτου, δύναται ὁ ἐπίτροπος νὰ ζητήσῃ τὴν ἀπαλλαγὴν του.

130. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσι τὰ περὶ ἐπιτροπείας τῶν ἀνηλίκων ὠρισμένα.

131. Τῶν εἰσοδημάτων τοῦ ἀπηγορευμένου γίνεται κυρίως χρῆσις πρὸς παραμυθίαν καὶ ταχεῖαν αὐτοῦ θεραπείαν.

132. Ἐὰν πρόκηται νὰ προικισθῆ τέκνον ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ ἀπηγορευμένου γονέως αὐτοῦ, ἢ προῖξ προσδιορίζεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ συγγενικοῦ συμβουλίου, καὶ ἀκουσθέντος τοῦ εἰσαγγελέως.

133. Ἡ ἀπαγόρευσις, ἅμα ἐκλείψωσι τὰ προκαλέσαντα αὐτὴν αἷτια, ἀίρεται παρὰ τοῦ δικαστηρίου κατὰ τὴν ἐν τοῖς ἄρθροισι 115—120 διαδικασίαν· ὁ δὲ ἀπηγορευμένος ἀσκεῖ τὰ ἀστυκὰ αὐτοῦ δικαιώματα μετὰ τὴν περὶ ἄρσεως ἀπόφασιν.

134. Οἱ ὀρισμοὶ τῶν ἄρθρων 122, 123, 127, 128, 129, 130, καὶ 132 ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ τῆς νομίμου ἀπαγορεύσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ δικαστικοῦ ἀντιλήπτορος ἀσώτου.

135. Εἰς τὸν ἄσωτον διορίζεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἀντιλήπτωρ, ἄνευ τῆς συναίνεσεως δὲ αὐτοῦ δὲν δύναται ὁ ἄσωτος νὰ παρίσταται ἐπὶ δικαστηρίου, νὰ συμβιβάζεται, νὰ δανείζηται, νὰ δέχεται κεφάλαια, νὰ δίδῃ ἐξόφλησιν, καὶ νὰ ἐπιχειρῇ ἀπαλλοτριώσεις.

136. Ὁ περιορισμὸς οὗτος προκαλεῖται παρὰ τῶν ἐχόν-

των δικαίωμα νὰ αἰτήσωσι τὴν ἀπαγόρευσιν. — Ἡ περὶ τούτου αἴτησις συζητεῖται καὶ δικάζεται ὡς καὶ ἐπὶ ἀπαγορεύσεως· ἡ δὲ ἄρσις τοῦ περιορισμοῦ γίνεται κατὰ τὰς αὐτὰς διατυπώσεις.

137. Πάντες οἱ ὅρισμοὶ τοῦ τε Ῥωμαϊκοῦ καὶ Βυζαντινοῦ νόμου καὶ τῶν ἐθίμων, οἱ εἰς τὸ ἀντικείμενον τῶν παρόντων νόμων ἀνιγόμενοι, καταργοῦνται. Ὡσαύτως καταργεῖται καὶ πᾶσα διάταξις τῶν νεωτέρων νόμων ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα. — Ἡ τοῦ παρόντος νόμου ἰσχὺς ἄρχεται τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ 1).

Ν. 10 Αὐγούστου 1861. Περὶ μικτῶν γάμων.

1. Ὁ γάμος μεταξὺ προσώπου ἀνήκοντος εἰς τὴν Ἀνατολικὴν ὀρθόδοξον ἐκκλησίαν καὶ τινος τῶν εἰς τὰς λοιπὰς χριστιανικὰς θρησκείας ἀνηκόντων, ἔχει κῦρος, εἰάν τελέσῃ αὐτὸν ἱερεὺς τῆς Ἀνατολικῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας, τηρηθῶσιν ὅλα τὰ ὑπὸ τοῦ ἐλληνικοῦ νόμου ἀπαιτούμενα, ἢ δοθῇ ὑπὸ τοῦ ἑτεροδόξου μελλονύμφου διὰ χειραψίας ὑπόσχεσις ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου τοῦ τόπου τῆς τελέσεως τοῦ γάμου, ὅτι τὰ ἐκ τοῦ γάμου τούτου τέκνα θέλουσι βαπτισθῆ καὶ ἀνατραφῆ κατὰ τὴν Ἀνατολικὴν ὀρθόδοξον θρησκείαν. Περὶ τῆς ὑποσχέσεως ταύτης συντάσσεται ἔκθεσις ὑπὸ τοῦ εἰρηνοδίκου καὶ ὑπογράφεται παρ' αὐτοῦ, τοῦ γραμματέως, καὶ τοῦ ὑποσχομένου μελλονύμφου. Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν οὗτος δὲν γινώσκει ἢ δὲν δύναται νὰ ὑπογράψῃ, γίνεται μνεία τούτου ἐν τῇ ἐκθέσει. — Ἡ παράβασις τῆς ὑποσχέσεως ταύτης τιμωρεῖται κατὰ τὸ ἄρθρον 270 τοῦ ποιν. νόμου. — Ὡς ἀθέτησις τῆς ὑποσχέσεως λογίζεται καὶ εἰάν ἀναβάλλῃ ὁ ἑτεροδόξος τὴν βάπτισιν τοῦ τέκνου ἐπὶ πλέον τοῦ ἔτους· ἐν τῇ περιπτώσει ὅμως ταύτῃ τῆς ἀθετήσεως, ἡ ποινὴ παύει εὐθὺς ὅταν πραγματοποιῆθῇ ἢ κατὰ τὴν ὑπόσχεσιν βάπτισις τοῦ τέκνου.

1) Ἐδημοσιεύθη τὴν 23 Αὐγούστου 1861.

— Ἡ πρὸς σύναψιν τοῦ γάμου ἄδεια δὲν ἐκδίδεται ἄνευ τῆς ἀνωτέρω ὑποσχέσεως. Μὴ δοθείσης τῆς ὑποσχέσεως ταύτης, ἡ ἀκυρότης τοῦ τοιούτου γάμου δύναται νὰ προταθῇ παρὰ παντὸς ἔχοντος συμφέρον, καὶ τοῦ εἰσαγγελέως.

2. Ἐὰν πρόκηται νὰ συναφθῇ γάμος τοιοῦτος ἐν τῇ ἁλλοδαπῇ, ἢ διὰ χειραψίας ὑπόσχεσις δίδεται ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου προξένου τῆς Ἑλλάδος, ὅστις συντάσσει περὶ αὐτῆς ἔκθεσιν, ἢ δὲ ὑπόσχεσις αὕτη θεωρεῖται ὡς δοθείσα ἐνώπιον δικαστικῆς ἀρχῆς.

3. Οἱ μέχρι τοῦδε γενόμενοι μικτοὶ γάμοι, οἱ τελεσθέντες δι' ἱερέως τῆς Ἀνατολικῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας, εἰ καὶ ἄνευ ἀδείας ἀρχιερέως, λογίζονται ὡς ἐξ ἀρχῆς ἔγκυροι, καὶ τὰ ἐξ αὐτῶν γεννηθέντα τέκνα ὡς νόμιμα, μὴ παραβλαπτομένων ἐκ τούτου τῶν δικαιωμάτων τρίτου.

N. 46 Ἰανουαρίου 1858. Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ Ἀστυκοῦ Ἑλληνικοῦ νόμου.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Τὸ ἄρθρον 22 τοῦ Ἀστυκοῦ Ἑλληνικοῦ νόμου τροποποιεῖται ὡς ἐξῆς.

22. « Ἁλλοδαπὸς προσενεγκὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα μεγά-
 » λας ἐκδουλεύσεις, εἰσαγαγὼν ἀξιόλογον ἐφεύρεσιν, ἢ βιο-
 » μηχανίαν, καθιδρύσας καταστήματα κοινωφελῆ, ἢ ἐπὶ
 » ἐξόχῳ διανοητικῇ ἱκανότητι διακρινόμενος, δύναται νὰ
 » πολιτογραφῇ διὰ νόμου. »

N. 10 Αὐγούστου 1861. Περὶ ἀναγνώσεως τῶν Γαλλικῶν ἀνωνύμων ἐταιριῶν ἐν Ἑλλάδι.

4. Αἱ ἀνώνυμοι ἐταιρίαι, αἵ τε ἐμπορικαὶ, αἱ βιομηχανικαὶ, καὶ αἱ γεωργικαὶ, ὅσαι ἔχουν ἀνάγκην, πρὸς νόμιμον σύστασίν των, τῆς ἀδείας τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἔτυχον ταύτης, δύνανται νὰ ἐξασκῶσι πάντα τὰ δικαιώματά

των καὶ νὰ παρίστανται ἐπὶ δικαστηρίου ἐν Ἑλλάδι, συμμορφούμεναι μὲ τοὺς νόμους τοῦ Βασιλείου, ἐὰν αἱ νομίμως συστάσῃ ἐν Ἑλλάδι ἀπολαύσι τῶν αὐτῶν δικαιωμάτων ἐν Γαλλίᾳ.

2. Διὰ Βασιλικῷ Διατάγματος, ἐπὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ἐκδιδομένου, τὸ ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 πλεονέκτημα δύναται νὰ παραχωρηθῇ καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην χώραν.

N. 10 Ἰουνίου 1864. Περὶ ἀκυρώσεως τοῦ 6' ἐδαφίου τοῦ τριακοσιοστοῦ πεντηκοστοῦ ὀγδὸς ἄρθρου καὶ ὀλοκλήρου τοῦ τριακοσιοσοῦ ἐξήκοντοῦ ἄρθρου τῆς πολ. δικονομίας.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Τὸ δεύτερον ἐδάφιον τοῦ τριακοσιοσοῦ πεντηκοστοῦ ὀγδὸς ἄρθρου καὶ ὀλοκλήρον τὸ τριακοσιοσὸν ἐξήκοντοῦ ἄρθρον τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἀκυροῦνται.

N. 30 Ἀπριλίου 1858. Περὶ τῆς τῶν πλημμελημάτων τοῦ τύπου διαδικασίας.

1. Τῶν πλημμελημάτων, ὅσα, κατὰ τὸ ἄρθρον 93 τοῦ Συντάγματος δικάζονται ὑπὸ τῶν ἐνόρκων, ἡ προδικασία μέχρι τῆς εἰς τὸ ἀκροατήριον τῶν κακούργιοδικῶν εἰσαγωγῆς αὐτῶν γίνεται κατὰ τὰς περὶ πλημμελημάτων διατάξεις τῆς ποιν. δικονομίας, καὶ περατοῦται ἢ δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως εἰς τὸ ἀκροατήριον, ἢ διὰ βουλεύματος παραπομπῆς· κατ' ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις συντάσσεται ἐγκλητήριον, κατὰ τὸ ἄρθρον 265 τῆς ποιν. δικονομίας, ὅπερ, ὡς καὶ ἡ πρὸς ἐμφάνισιν κλήσις, ἐπιδίδεται εἰς τὸν κατηγορούμενον κατὰ τὴν ἐν τῷ ἄρθρῳ 163 τῆς ποιν. δικονομίας ὀριζομένην προθεσίαν.

2. Ἡ ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ κατ' ἀντιμωλίαν διαδικασία γίνεται ὅπως καὶ ἐπὶ κακούργημάτων, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῆς ποιν. δικονομίας. — Ἐὰν δὲ κατὰ τὴν συζήτησιν ἀνα-

φανῆ ὅτι ἡ πράξις φέρει χαρακτῆρα κακουργήματος, τὸ δικαστήριον τῶν συνέδρων διατάσσει τὴν προφυλάκισιν τοῦ κατηγορουμένου, καὶ ἀναβάλλει τὴν δίκην εἰς ἄλλην συνεδρίασιν, ἵνα ὁ εἰσαγγελεὺς συντάξῃ νέον ἐγκλητήριον, κοινοποιήσῃ αὐτὸ, τὸν κατῆλογον τῶν μαρτύρων, καὶ νέαν κλήσιν πρὸς τὸν κατηγορούμενον, καὶ παρέλθωσιν αἱ ἐπὶ κακουργημάτων προθεσμῖαι κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ποιν. δικονομίας. — Ἐὰν δὲ ὁ κατηγορούμενος ζητήσῃ τὴν πρόοδον τῆς δίκης, τὸ δικαστήριον ὀφείλει νὰ παραδεχθῆ τὴν αἵτησίν του ταύτην, καὶ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως.

3. Ἄν ὁ κατηγορούμενος προσηκόντως κλητευθεὶς δὲν ἐμφανισθῆ, δικάζεται ἐρήμην ὑπὸ μόνον τῶν συνέδρων, ἀναγνωστικομένου τοῦ περὶ παραπομπῆς βουλεύματος, ἂν ὑπάρχῃ, μετὰ τοῦ ἐγκλητηρίου ἐγγράφου, καὶ γινομένης τῆς περαιτέρω συζητήσεως κατὰ τὰ ἄρθρα 377—396 ἢ 398—404 τῆς ποιν. δικονομίας. — Ἡ ἐπίδοσις τῆς ἐρήμην ἀποφάσεως καὶ ἡ κατὰ τὴν ἀνακοπὴν διαδικασία γίνονται κατὰ τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 337—341 ὀρισμένα· ἀλλ' ἡ ἀνακοπὴ γίνεσθαι ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τῶν κακουργιοδικῶν, μετὰ δὲ τὴν λήξιν τῆς συνόδου, καθ' ἣν ἐξεδόθη ἡ ἐρήμην ἀπόφασις, ἡ ἀνακοπὴ γίνεσθαι ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τῶν πλημμελειοδικῶν τῆς κατοικίας τοῦ ἀνακόπτοντος, ἢ τῆς ἔδρας τοῦ λήξαντος κακουργιοδικείου, ὁ δὲ γραμματεὺς πέμπει τὴν ἔκθεσιν τῆς ἀνακοπῆς πρὸς τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελέα τῶν ἐφετῶν.

4. Ἡ κατ' ἀντιμωλίαν ἀπόφασις ἐκτελεῖται ἅμα δημοσιευθῆ, ἡ δὲ κατ' ἐρήμην, ἅμα καταστῆ τελεσίδικος· κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζεται τὸ ἄρθρον 459 τῆς ποιν. δικονομίας.

5. Ἐὰν ὁ κατηγορούμενος ἐμφανισθεὶς ἐνώπιον τοῦ κακουργιοδικείου ἀποχωρήσῃ μετὰ τὴν κατὰ τὸ 71 ἄρθρον τοῦ δικαστικοῦ ὀργανισμοῦ ἔναρξιν τῆς κληρώσεως τῶν ἐνόρκων, ἡ διαδικασία ἐξακολουθεῖ ὡσανεὶ ὁ κατηγορούμενος

ἦτο παρῶν, καὶ ἡ ἐκδοθησομένη ἀπόφασις δὲν ὑπόκειται εἰς ἀνακοπὴν.

6. Ἐὰν ἡ ἀνακοπὴ δὲν δύναται νὰ δικασθῆ κατὰ τὴν αὐτὴν σύνοδον τῶν κακουργιοδικῶν, δικάζεται κατὰ τὴν ἀμέσως ἐπομένην ὑπὸ κακουργιοδικείου τῆς αὐτῆς περιφερείας, μετὰ προηγουμένην κλήτευσιν τοῦ ἀνακόπτοντος εἰς συνεδρίασιν προσδιοριζομένην ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐφετῶν.

7. Ἡ τῆς ἀναιρέσεως αἴτησις γίνεται ὑπὸ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 406 τῆς ποιν. δικονομίας ἀναφερομένων, εἴτε παρὰ τῷ γραμματεῖ τῶν κακουργιοδικῶν, εἴτε κατὰ τὴν διατάξιν τοῦ εἰρημένου ἄρθρου καὶ κατὰ τὰς αὐτόθι ὄρισμένας διατυπώσεις καὶ προθεσμίας, ἐπιτρέπεται δὲ καὶ κατὰ τῶν τελεσιδίκων ἐρήμην ἀποφάσεων. — Ὡς λόγοι ἀναιρέσεως ἰσχύουσιν οἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 458 πλὴν τοῦ β'. ἑδαφίου ἀναφερόμενοι, καὶ ἡ παράλειψις τῶν ἐν τῷ 1. ἄρθρῳ τοῦ παρόντος νόμου προθεσμιῶν.

8. Τὰ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ πλημμελήματα, εἴτε κατ' ἄμεσον κλήσιν, εἴτε ἐκ παραπομπῆς εἰσαγόμενα ἐνώπιον τοῦ κακουργιοδικείου, δικάζονται παρ' αὐτοῦ, καὶ ἂν κατέστη ὄριμος ἡ δίκη μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς συνόδου.

9. Οἱ περὶ φυγοδίκων καὶ ἀπόντων ὀρισμοὶ τῶν ἄρθρων 460—462 τῆς ποιν. δικονομίας ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῶν κακουργιοδικῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον δικαζομένων πλημμελημάτων, ἡ δὲ ἀνακοπὴ καὶ ἡ ἐρήμην δίκη γίνονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, τηρουμένης καὶ τῆς διατάξεως τοῦ πρώτου ἄρθρου τοῦ παρόντος νόμου περὶ συντάξεως ἐγκλητηρίου.

N. 9 Αύγουστου 1864. Περὶ ἀνακριτικῶν καθηκόντων ἐκτὸς τοῦ Κράτους, καὶ περὶ τροποποιήσεως θέσεων τινῶν παρὰ τῷ ἐμπορικῷ γραφείῳ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλληνικῆς Πρεσβείας.

1. Τὰ ἀνακριτικὰ καθήκοντα τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Βασιλικῆς Πρεσβείας ἀνατίθενται, διὰ βασιλικοῦ διατάγματος, εἰς ἓνα τῶν παρὰ τῷ προξενικῷ δικαστηρίῳ τακτικῶν παρέδρων. — Ἀπανταχοῦ δὲ τοῦ Ὄθωμανικοῦ Κράτους, ἢ ἐν χώραις μὴ χριστιανικαῖς, τ' ἀνακριτικὰ καθήκοντα δύνανται, ἐν ἀνάγκῃ, νὰ ἀνατεθῶσι, διὰ βασιλικοῦ διατάγματος, εἰς ὑπάλληλον ἐκ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων, ἢ εἰς τὸ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης, ἐπὶ τῇ προτάσει μὲν τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων ὑπουργοῦ, ἀλλὰ μετὰ προηγουμένην συνεννόησιν καὶ μετὰ τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δύνανται ν' ἀνατεθῶσιν εἰς ὑπάλληλον ὑπαγόμενον εἰς ἓν τῶν διαληφθέντων ὑπουργείων καὶ τὰ καθήκοντα δικαστικοῦ γραμματέως ἐπὶ ποινικῶν ἀνακρίσεων. — Οἱ ὡς ἀνωτέρω διοριζόμενοι ἔχουσι τὴν ἐξουσίαν καὶ τὰς ὑποχρεώσεις ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων κατὰ τὸν ἀπὸ 12 Δεκεμβρίου 1841 περὶ ἀνακριτικῶν καθηκόντων ἐν τῷ Ὄθωμανικῷ Κράτει νόμον. — Οἱ παρὰ τῷ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐμπορικῷ γραφείῳ πάρεδροι δύνανται νὰ ἐκτελῶσι παραγγελίας τῶν ἐν Ἑλλάδι πολιτικῶν καὶ ἐμπορικῶν γραφείων περὶ ἀποδείξεως, ὡσάντις τοῖς ἀνατίθενται τοιαῦτα συμφώνως μὲ τὸ ἄρθρον 249 τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

2. Καταργοῦνται δύο θέσεις γραμματέων πρώτης τάξεως καὶ μία θέσις γραφέως δευτέρας τάξεως παρὰ τῷ ἐμπορικῷ γραφείῳ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει βασιλικῆς πρεσβείας, δημιουργεῖται δὲ μία θέσις ὑποδιευθυντοῦ τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου, καὶ μία γραμματέως δευτέρας τάξεως.

3. Ὁ μὲν διευθυντῆς τοῦ ἐμπορικοῦ γραφείου ἔχει βαθμὸν γενικοῦ προξένου, ὁ δὲ ὑποδιευθυντῆς βαθμὸν ὑποπροξένου, καὶ μηνιαῖον μισθὸν δραχμῶν ἑξακοσίων (600).

N. 22 Αὐγούστου 1864. Περὶ μεταλλείων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Περὶ μεταλλείων, ὀρυχείων, καὶ λατομείων.

1. Ὅγκοι οὐσιῶν μεταλλικῶν, ἢ ὀρυκτῶν, ἐγκεκλεισμένοι εἰς τοὺς κόλπους τῆς γῆς, ἢ κείμενοι εἰς τὴν ἐπιφάνειαν αὐτῆς, κατατάσσονται εἰς τὰς ἐξῆς τρεῖς κατηγορίας, τὴν τῶν μεταλλείων, τὴν τῶν ὀρυχείων, καὶ τὴν τῶν λατομείων.

2. Μεταλλεῖον εἶναι ὁ χῶρος ὁ ἔχων εἰς φλέβας, εἰς κοιτάσματα, ἢ εἰς σωροὺς, τὰ κυρίως καλούμενα μέταλλα, οἷον χρυσόν, ἄργυρον, λευκόχρυσον (platine), ὑδράργυρον, μόλυβδον, σίδηρον, χαλκόν, κασσίτερον (étain), ψευδάργυρον (zinc), βυσμούθιον, κοβάλτιον, ἀρσενικόν, μαγγανήσιον, (ἀντιμόνιον) στίβιον, μολυβδαίνιον (molybdène), οὐράνιον, νικέλιον, χρώμιον κλπ. εἴτε εἰς καθαρὰν κατάστασιν, εἴτε εἰς ὠξυδωμένην, εἴτε εἰς οἰασδῆποτε ἄλλας ἐνώσεις. — Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ὑπάγεται καὶ ὁ χῶρος ὁ ἔχων ἐκ τῶν ἡμιμετάλλων τὸ αὐτοφυὲς θεῖον καὶ τὰς παντὸς εἴδους ὀρυκτὰς καυσίμους ὕλας, οἷον ἀνθρακίτην, λιθάνθρακας, γαιάνθρακας, καὶ γραφίτην.

3. Ὅρυχεῖον εἶναι ὁ χῶρος ὁ ἐγκλείων τὸν προσχωσματοκτὸν σίδηρον (minerai de fer d'alluvion), τὰ ἔλατα τοῦ νίτρου, τῆς στυπτηρίας, τοῦ βιτριολίου, τῆς χρυσοκόλλας (borax), ὡς καὶ τὰ ἐξῆς ὀρυκτὰ, σμύριδα, γύψον, μυλοπέτρας, σήπιον, μαγνησίτην, καὶ τὰς βασικὰς ὕλας, ἀμέσως εἰς τοιαύτας χρησίμους, ὡς καὶ τὰς πισσώδεις, ῥητινώδεις, καὶ ἐλαιώδεις οὐσίας, νάφθαν, ἄσφαλτον, πετρέλαιον, ἤλεκτρον κτλ.

4. Τὰ λατομεῖα ἐγκλείουσι τοὺς χρησίμους εἰς τὰς τέχνας καὶ πρὸς οἰκοδομὴν λίθους· τὰ μάρμαρα καὶ τοὺς σχιστολίθους παντὸς εἴδους· τοὺς τιτανολίθους, τὰς μάργας, τὰς ἀκόνας, τοὺς πώρους, τὰς λιθογραφικὰς καὶ παντὸς ἄλλου εἴδους πλάκας, τοὺς ὄφίτας, τοὺς γρανίτας, τοὺς βασάλτους, τοὺς πυροποικίλους, τὴν κίσσιριν, τὴν θηραϊκὴν γῆν, τὸν ὄψιανόν, τοὺς ἀμμίτας, τοὺς πυρίτας, καὶ ἄμμους παντὸς εἴδους, καὶ τὸν τόρφον, ἅπαντα ἐξορυσσόμενα ἐν ὑπαίθρῳ ἢ δι' ὑπονόμου στοᾶς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ κυριότητος τῶν μεταλλείων.

5. Ἡ μετάλλευσις τῶν μεταλλείων καὶ τῶν εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν ὑπαγομένων ὀρυκτῶν δὲν ἐπιτρέπεται εἰμὴ δυνάμει πράξεως τῆς κυβερνήσεως παρεχούσης τὸ πρὸς τοῦτο δικαίωμα.

6. Τὸ δικαίωμα τοῦτο παραχωρεῖται δ.ἀ Β. Διατάγματος, προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ οἰκονομικῶν ὑπουργῶν, μετὰ προηγουμένην ἀπόφασιν συμβουλῆς, ἰδίως ἐπὶ τούτῳ συγκεκριημένου καὶ συγκεκριμένου ὑπὸ τῶν ὑπουργῶν τοῦ Κράτους, τῶν προέδρων τῶν βουλευτικῶν σωματίων, τοῦ προέδρου τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου, τοῦ παρ' αὐτῷ ἐπιτρόπου, καὶ τῶν εἰσαγγελέων τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τῶν ἐφετῶν, συγκαλουμένων ἀπάντων ὑπὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ, καὶ ἀποφασίζοντων κατὰ πλειονοψηφίαν.

7. Ἐν τῇ πράξει τῆς παραχωρήσεως ὀρίζεται καὶ τὸ πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην τῆς γῆς ὑπὸ τοῦ εἰς ὃν παρεχωρήθη τὸ μεταλλεῖον ὀφειλόμενον μέρισμα, ὅπερ δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὰ 5 τοῖς 0/0 ἐπὶ τοῦ μεταλλεύματος μετὰ τὴν προαφαίρεσιν τῶν γενομένων ἐξόδων ἐργασίας καὶ ὕλικου.

8. Ἡ αὐτὴ πρᾶξις μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ὀρισμοῦ τοῦ 20 ἄρθρου τοῦ παρόντος νόμου παρέχει ἐπὶ τοῦ με-

ταλλείου δικαίωμα διηνεκοῦς κυριότητος, ὅπερ διακρινόμενον τῆς κυριότητος τοῦ ἐπικειμένου ἐδάφους μεταδιβάζεται εἰς τοὺς κληρονόμους, καὶ δύναται νὰ ἐκποιηθῇ δι' ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ· δὲν δύναται ὅμως νὰ ἐκποιηθῇ ἐκστίως ὀλοσχερῶς, οὐδὲ κατὰ μερίδας, ἢ νὰ διανεμηθῇ, ἢ νὰ ἐκμισθωθῇ ἄνευ προηγουμένης ἀδείας τῆς κυβερνήσεως δεδομένης κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 ὠρισμένα.

9. Τὰ μεταλλεῖα καὶ τὰ κατὰ τὸν περὶ διακρίσεως κτημάτων νόμον παρακολουθήματα αὐτῶν λογίζονται ἀκίνητα.

10. Κινητὰ δὲ εἶναι αἱ μεταλλευθεῖσαι ὕλαι, αἱ μετοχαὶ τῆς ἐπὶ τῆς μεταλλεύσεως ἐτικρίας, καὶ τὰ κέρδη τῆς ἐπιχειρήσεως. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἰσχύουσιν οἱ ὀρισμοὶ τοῦ περὶ διακρίσεως κτημάτων νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν διὰ τὴν παραχώρησιν τῶν μεταλλείων προαπαιτουμένων.

11. Οὐδεὶς δύναται νὰ ἐπιχειρήσῃ ἐρεῦνας πρὸς ἀνεύρεσιν μεταλλείου ἀνασκάπτων ἢ διατρυπῶν ἀλλότριον ἐδαφος ἄνευ συγκαταθέσεως τοῦ τῆς γῆς ἰδιοκτῆτου, ἢ, αὐτοῦ μὴ συναινούντος, ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου, ἧτις δίδεται ἀφοῦ ἀκουσθῇ ὁ ἰδιοκτῆτης, καὶ γνωμοδοτήσῃ ὁ ἐπὶ τῶν μεταλλείων μηχανικός. — Διὰ τῆς αὐτῆς πράξεως τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ ὀρίζεται τὸ ποσόν, τὸ ὅποῖον ὀφείλει νὰ καταθέσῃ ὁ ἐπιχειρήσων τὴν ἔρευναν πρὸς πλήρη ἀποζημίωσιν τοῦ ἰδιοκτῆτου διὰ τὰς συμβησομένους ζημίας.

12. Ἄνευ προηγουμένης συγκαταθέσεως τοῦ ἰδιοκτῆτου ἐντοίχων περιβόλων, περιφραγμάτων, αὐλῶν, ἢ κήπων, ἢ γηπέδων, ἢ ἀδεια ἐρεύνης ἢ ἡ παραχώρησις μεταλλείου δὲν δίδει δικαίωμα εἰς διάτρησιν ἢ κατασκευὴν ψυχαγωγίων (φρεάτων), ἢ ὑπονόμων στοῶν, ἢ εἰς ἀνέγερσιν μηχανῶν ἢ

ἀποθηκῶν μὴ ἀπεχουσῶν 100 Β. πῆχεις ἐκ τῶν εἰρημένων ἐντοίχων περιβόλων ἢ κατωκημένων μερῶν.

43. Ὁ ἰδιοκτῆτης δύναται νὰ κάμη ἐρεύνας ἀπανταχοῦ τῆς ἰδιοκτησίας του ἀνευ ἀδείας· ἀλλὰ πρὶν ἢ ἐπιχειρήσῃ μετάλλευσιν, ἀνάγκη νὰ τῷ παραχωρηθῇ τὸ πρὸς τοῦτο δικαίωμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ παραχώρησης τῶν μεταλλείων.

44. Πᾶς Ἕλλην ἢ ἀλλοδαπὸς δύναται εἴτε ἐν ἰδίῳ ὀνόματι, εἴτε ὡς ἀντιπρόσωπος ἐταιρίας, νὰ ζητήσῃ ἕ νὰ λάβῃ τὴν παραχώρησιν μεταλλείου.

45. Οἱ ζητοῦντες τὴν παραχώρησιν μεταλλείου ὀφείλουσι ν' ἀποδείξωσι, ὅτι κέκτηνται πάντα τὰ προσόντα τὰ ἀναγκαῖα πρὸς τε μετάλλευσιν αὐτοῦ καὶ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν διὰ τῆς πράξεως τῆς παραχώρησης ἐπιβληθισομένων αὐτοῖς παροχῶν καὶ ἀποζημιώσεων.

46. Ἐὰν ἐπιχειρῶσιν ἐργασίας, εἴτε ὑπὸ κατωκημένα κτίρια, ἢ ὑπὸ χώρους, ἐν οἷς γίνονται ἄλλα γεωργικὰ ἢ βιομηχανικὰ ἔργα, εἴτε ἐν τῇ ἀμέσῳ γειτονίᾳ τῶν κτιρίων ἢ τῶν χωρῶν τούτων, ὀφείλουσιν ἐγγύησιν ὅτι, ἐὰν ἐκ τῶν ἐργασιῶν ἐκείνων προκύψῃ εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας αὐτῶν ζημία, θέλουσιν ἐπανορθώσῃ αὐτήν· αἱ δὲ περὶ τούτων αἰτήσεις καὶ ἀντιρρήσεις ὑπάγονται εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια.

47. Ἡ Κυβέρνησις κρίνει περὶ τῶν αἰτιῶν καὶ τῶν λόγων, δι' οὓς, ἐὰν πλείονες ἐξαιτῶνται τὴν παραχώρησιν μεταλλείου, παραχωρεῖται τοῦτο εἰς ἓνα ἐξ αὐτῶν κατὰ προτίμησιν.

48. Ἐὰν τὸ μεταλλεῖον δὲν παραχωρηθῇ εἰς τὸν εὐρετὴν, διὰ τῆς πράξεως τῆς παραχώρησης ὀρίζεται ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ἢ εἰς αὐτὸν δοτέα ἀμοιβὴ ἢ ἀποζημιώσεις.

49. Τὰ ἐπὶ τοῦ κτήματος προνόμια καὶ αἱ ὑποθήκαι δὲν ἐπεκτείνονται ἐπὶ τοῦ μεταλλείου καὶ τῶν προσαρτημάτων

αὐτοῦ· ἕνεκα τούτου ἡ πράξις τῆς παραχωρήσεως πέμπεται παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν παραχρῆμα εἰς τὸν ἀρμόδιον εἰσαγγελέα τῶν πρωτοδικῶν, ὅπως φροντίσῃ νὰ γείνη εἰς τὰ βιβλία τῶν ὑποθηκῶν καὶ ἡ προσήκουσα σημείωσις. — Ἡ τῆς παραχωρήσεως τοῦ μεταλλείου σημείωσις γίνεται καὶ ἐν τῇ τετάρτῃ στήλῃ τῆς σελίδος τοῦ βιβλίου τῶν ὑποθηκῶν, τῇ περιεχούσῃ τὰς προϋπαρχούσας ὑποθήκας, περιέχει δὲ καὶ τὸ ὀρισθὲν ὑπὲρ τοῦ ἰδιοκτῆτου τῆς ἐπιφανείας μέρισμα, ὅπερ, προστιθέμενον εἰς τὴν ἀξίαν τῆς ἐπιφανείας, ὠρίσται μετ' αὐτῆς εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν εἰρημένων ὑποθηκικῶν δανειστῶν.

20. Ἡ τῆς παραχωρήσεως τοῦ μεταλλείου πράξις ἀνάγκη νὰ μεταγράφηται εἰς τὸ βιβλίον τῶν μεταγραφῶν, κατὰ τὸν ἀπὸ 9 Νοεμβρίου 1856 νόμον, μὴ μεταβιβαζομένης ἄλλως τῆς τοῦ μεταλλείου κυριότητος.

21. Δικαίωμα εἰς ἐγγραφήν ὑποθήκης ἐπὶ τοῦ μεταλλείου δυνάμει τοῦ νόμου ἔχουσιν· — α'. ὁ εὐρετῆς πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ὀφειλομένης αὐτῷ ἀποζημιώσεως, ἐὰν συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 18 δὲν παραχωρηθῇ εἰς αὐτὸν τὸ μεταλλεῖον, καὶ — β'. οἱ διὰ δημοσίᾳ ἐγγράφῃ ἀποδεικνύοντες, ὅτι ἐχορήγησαν χρήματα πρὸς εὔρεσιν τοῦ μεταλλείου, ἢ πρὸς ἐπιχείρησιν τῶν παρασκευαστικῶν ἔργων, ἢ πρὸς κατασκευὴν μηχανῶν ἢ ἄλλων κατασκευασμάτων, ἢ τέλος πρὸς μετάλλευσιν τοῦ μεταλλείου. — Οἱ ὀρισμοὶ τῶν ἄρθρων 940 καὶ 941, συνδυαζομένων μετὰ τοῦ ἄρθρου 991 τῆς πολιτικῆς δικονομίας, καὶ τῶν ἄρθρων 48 καὶ 49 τοῦ περὶ ὑποθηκῶν νόμου, ἰσχύουσι καὶ ἐπὶ τῶν μεταλλείων. — Δὲν ἐπιτρέπεται ἐγγραφή αὐτοτελοῦς ὑποθήκης ἐπὶ τοῦ εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας τῆς γῆς διὰ τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 7 παραχώρησιν ὀφειλομένου μερίσματος.

22. Ἡ τῆς παραχωρήσεως τοῦ μεταλλείου αἴτησις γίνεται δι' ἀναφορᾶς εἰς τὸν ἀρμόδιον νομάρχην, ἐξηγουσῆς τὸ εἶδος, τὴν θέσιν, καὶ τὴν περιοχὴν τοῦ μεταλλείου, καὶ ἐὰν ἔ

αἰτῶν ἦναι ἰδιοκτητῆς ἢ εὐρετῆς αὐτοῦ. Ὁ νομάρχης ἐγγράφει τὴν ἀναφορὰν εἰς βιβλίον ἐπὶ τούτῳ ὠρισμένον κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς παραλαβῆς, δίδει εἰς τὸν ἀναφερόμενον, ἐπὶ τῇ αἰτήσῃ αὐτοῦ, ἔγγραφον ἀπόδειξιν τῆς χρονολογίας τῆς παραλαβῆς, καὶ διατάσσει ὅσον οἶόν τε τάχιον τὴν δημοσίευσιν τῆς αἰτήσεως εἰς δύο τῶν μᾶλλον διαδιδομένων περιοδικῶν φύλλων τοῦ νομοῦ, ἢ, ἐὰν δὲν δημοσιεύωνται αὐτόθι τοιαῦτα φύλλα, εἰς δύο ἐκ τῶν μᾶλλον διαδιδομένων περιοδικῶν φύλλων τοῦ Κράτους. Ἀντίτυπα τῶν φύλλων τούτων διανέμει εἰς τε τὰ χωρία τοῦ δήμου, ἔνθα τὸ μεταλλεῖον, καὶ εἰς τὴν πρωτεύουσαν τοῦ δήμου, ἵνα ἀναγνωσθῶσιν ἐπ' ἐκκλησίας καὶ μείνωσιν ἐπὶ 30 ἡμέρας τοιχοκολλημένα εἰς τε τὸ δημαρχεῖον καὶ εἰς τὰ δημοσιώτερα μέρη τοῦ δήμου, ἐπαναλαμβανομένης τῆς ἐπ' ἐκκλησίας ἀναγνώσεως κατὰ τρεῖς συνεχεῖς κυριακάς. — Περὶ δὲ τῶν ἀναγνώσεων καὶ τῶν τοιχοκολλήσεων τούτων συντάσσονται ἐκθέσεις ὑπὸ τῶν ἐπιμελουμένων αὐτὰς δημοτικῶν ἀρχῶν.

23. Οἱ ἔχοντες ἀξιώσεις εἴτε εἰς μετάλλευσιν τοῦ μεταλλείου, εἴτε εἰς ἀποζημίωσιν, καθὼ εὐρεταὶ ἢ ἰδιοκτῆται τῆς γῆς, ὀφείλουσι νὰ ὑποβάλλωσι τὰς ἐνστάσεις καὶ αἰτήσεις τῶν εἰς τὸν νομάρχην μετὰ τῶν ἀποδεικτικῶν ἐγγράφων ἐν τὸς τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς πρώτης εἰς τὸ δημαρχεῖον τοιχοκολλήσεως τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐγγραφῶν. — Ὁ νομάρχης καταχωρίζει αὐτὰς εἰς τὸ ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ ἀναφερόμενον βιβλίον.

24. Τὸ βιβλίον τοῦτο μένει ἀνοικτὸν ἐπὶ 20 ἡμέρας μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἀνωτέρω τετραμήνου προθεσμίας, ἵνα λάβωσιν γινῶσιν τῶν ἀντιρρήσεων καὶ ἀξιώσεων οἱ ἔχοντες συμφέρον καὶ ἐπιφέρωσι τὰς ἀντιπαρατηρήσεις των.

25. Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς τελευταίας προθεσμίας, ὁ νομάρχης, ἀφοῦ λάβῃ τὰς ἀποδείξεις τῶν ἀνωτέρω δημοσιεύσεων καὶ τὰς προσηκούσας πληροφορίας περὶ τῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεών των προσόντων

τῶν ἐξαιτουμένων τὴν παραχώρησιν, ὑποβάλλει εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον ἠτιολογημένην ἔκθεσιν καὶ γνωμοδότησιν, διευθύνων ἅπαντα τὰ ἔγγραφα μετὰ τοῦ τῆς καταμετρήσεως καὶ τῆς ὁροθεσίας χωρογραφικοῦ σχεδίου.

26. Τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργεῖον ζητεῖ τὴν γνωμοδότησιν τοῦ ἀρμοδίου ἐπὶ τῶν μεταλλείων ὑπαλλήλου, καὶ συμπληροῦν, ἐὰν τὸ κρίνη ἀναγκαῖον, τὰς γενομένας ἐξετάσεις διὰ νέων ἐπιτοπιῶν ἐρευνῶν, ὑποβάλλει εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 συμβούλιον τὴν ἔκθεσίν του, καὶ ἐπὶ τῇ ἀποδεχομένη τὴν αἴτησίν του ἀποφάσει αὐτοῦ, προκαλεῖ μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ τὸ ἐπὶ τῆς παραχωρήσεως τοῦ μεταλλείου Β. Διάταγμα.

27. Μέχρις οὗ ἐκδοθῇ τὸ Β. Διάταγμα, πᾶσα ἔνστασις εἶναι δεκτὴ ἐνώπιον τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν, ἢ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 συμβουλίου.

28. Διὰ τοῦ Β. Διατάγματος ὀρίζεται ἡ θέσις καὶ ἡ ἔκτασις τοῦ παραχωρουμένου μεταλλείου κατὰ τὸ τῆς καταμετρήσεως καὶ τῆς ὁροθεσίας σχέδιον, τὸ μέρος τῶν ἰδιοκτητῶν τῆς γῆς, ἢ ἀποζημιώσεις τῶν εὐρετῶν, καὶ αἱ λοιπαὶ ὑποχρεώσεις τοῦ εἰς ὃν παρεχωρήθη τὸ μεταλλεῖον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ τῶν ὑποχρεώσεων τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν μεταλλείων. |

29. Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν μεταλλείων ὀφείλουσι νὰ ἐκπληρῶσι τὰς ἐν τῷ παραχωρητηρίῳ ἐγγράφῳ περιεχομένας ὑποχρεώσεις, νὰ διατελῶσι μεταλλεύοντες τὸ παραχωρηθὲν μεταλλεῖον, καὶ νὰ ἐκτελῶσι τὰς πρὸς ἀποφυγὴν δυσυχημάτων ἀναγομένας παραγγελίας τοῦ ἀρμοδίου ἐπὶ τῶν μεταλλείων μηχανικοῦ.

30. Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν μεταλλείων πληρόνουσιν εἰς τὸ δημόσιον ἓνα μόνον φόρον εἰς χρήματα. Ὁ τοιοῦτος φόρος προσδιορίζεται ἐκάστοτε διὰ τοῦ ἐτησίου φορολογικοῦ νόμου

ἐπὶ τοῦ προϊόντος, ἀφοῦ ἐκπεσθῶσιν ἐκ τούτου μόνα τὰ ἐξοδα τοῦ ὕλικου καὶ τῆς ἐργασίας τῶν χρησιμευσάντων εἰς τὴν ἐξόρυξίν του· δὲν δύναται δὲ νὰ ὑπερβαίῃ τὰ 5 τοῖς 0/0 τοῦ, ὡς εἴρηται, καθαροῦ εἰσοδήματος.

31. Ἐπιβάλλεται προσέτι ἐν ἑκατοστὸν τῆς δραχμῆς φόρος ἐπὶ τοῦ, ὡς εἴρηται ἐν τῷ προηγούμενῳ ἄρθρῳ, καθαροῦ προϊόντος, ἵνα ἀπαρτισθῇ ἐξ αὐτοῦ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον πρὸς βοήθειαν καὶ περίθαλψιν τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν, ἐν περιπτώσει δυστυχημάτων. — Ἰδιαιτερον διάταγμα θέλει κανονίσει τὴν διαχείρισιν τοῦ κεφαλαίου τούτου.

32. Ἡ κυβέρνησις δύναται, δι' ἰδιαιτέρους λόγους, ἰδίως λόγῳ ἐμψυχώσεως τῆς μεταλλεύσεως, ἢ βοηθείας, ἐν περιπτώσει δυστυχημάτων ἐξ ἀνωτέρας βίας, ἅτινα ἤθελον συμβῆ κατὰ τὴν μετάλλευσιν, νὰ ἐλαττώσῃ ἢ καὶ ν' ἀναστρίλῃ τὴν πληρωμὴν τοῦ φόρου ἐπὶ τινὰ ἔτη διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδομένου κατὰ γνωμοδότησιν τοῦ κατὰ τὸ 6 ἄρθρ. συμβουλίου, καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ οἰκονομικῶν ὑπουργῶν.

33. Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν μεταλλείων ὑποχρεοῦνται ν' ἀποζημιώσωσι τοὺς ἰδιοκτῆτας, ὧν ἤθελον καταλάβει ἢ βλάβει τὰς γαίας διὰ τῶν μεταλλευτικῶν ἐργασιῶν. Καὶ εἰ μὲν ἐξ αὐτῶν κωλύεται ἀνευ ἄλλης βλάβης ἢ ἐντὸς τοῦ ἔτους συνήθους καλλιέργεια, ἢ ἀποζημιώσεις συνίσταται εἰς τὴν ἐκ τῆς καλλιεργείας καθαρὰν πρόσοδον κατὰ τὴν γνωμοδότησιν ἐμπειροτεχνῶν, προστιθεμένου εἰς αὐτὴν καὶ ἐνὸς τετάρτου τῆς αὐτῆς προσόδου· εἰ δὲ ἐκ τῶν εἰρημένων ἐργασιῶν καὶ τῶν ἀνασκαφῶν βλάπτονται αἱ γαῖαι τοσοῦτον ὥστε δὲν δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν εἰς καλλιέργειαν, ἢ καταλαμβάνονται ὑπὲρ τὸ ἔτος, οἱ ἰδιοκτῆται τῶν μεταλλείων ὑποχρεοῦνται νὰ προσλάβωσιν αὐτὰς εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ μεταλλείου, ἐπὶ ἀποζημιώσει ὀριζομένη ὑπὸ ἐμπειροτεχνῶν εἰς τὸ διπλά-

στον τῆς ἀξίας, ἣν εἶχον αὐται πρὸ τῆς μεταλλεύσεως τοῦ μεταλλείου.

34. Ἐὰν τὸ μεταλλεῖον βλάβη, εἴτε λόγῳ τῆς γειτνιασεως, εἴτε δι' ἄλλας αἰτίας, ἕτερον μεταλλεῖον ἕνεκα τῶν ὑδάτων ἢ ἄλλων περιπτώσεων, ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ βλάπτοντος μεταλλείου ἀποζημιωῖ τὸν τοῦ βλαπτομένου κατ' ἐκτίμησιν ἐμπειροτεχνῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Σ'.

Περὶ ὀρυχείων.

35. Ἡ ἐν ὀρυχείοις ἐξόρυξις δὲν ἐπιτρέπεται, εἰμὴ δύναμι ἀδείας τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ, παρεχούσης τὸ πρὸς τοῦτο δικαίωμα, καὶ ὀρίζουσης τὰ ὅρια καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐξορύξεως.

36. Πρὸς ἔκδοσιν τῆς ὑπουργικῆς ἀδείας διὰ τὴν ἐν ὀρυχείῳ τινὶ ἐξόρυξιν ἀπαιτεῖται νὰ ἐνεργηθῶσι προηγουμένως τὰ ἐν ταῖς ἀρθροῖς 22, 23, 24, καὶ 25 περὶ παραχωρήσεως μεταλλείων ὀριζόμενα, προτιμωμένου πάντοτε τοῦ ἰδιοκτητοῦ τῆς γῆς.

37. Ἐὰν οἱ ἔχοντες τὴν τῆς ἐξορύξεως ὀρυχείου ἀδειαν ἀναβάλλωσι τὴν ἐξόρυξιν ἐπὶ πλεόν τῶν τριάκοντα ἡμερῶν, ἄνευ νομίμου τινὸς κωλύματος, ἢ ἐκδοθεῖσα περὶ ἐξορύξεως ἔγκρισις θεωρεῖται ἄκυρος, καὶ παραχωρεῖται εἰς ἄλλον κατὰ τὰ ἀνωτέρω.

38. Παραχώρησις δι' ὀρυχεῖα τοιαύτη, ὅποια ἀπαιτεῖται καὶ διὰ τὰ μεταλλεῖα, δὲν δύναται νὰ λάβῃ χώραν εἰμὴ ὑπὸ τὰς ἐξῆς περιστάσεις: — α'. ἐὰν ἀποκατασταθῇ ἀδύνατος ἢ ἐν ὑπαίθρῳ ἐξόρυξις, ἢ ἂν ἡ κατασκευὴ ψυχαγωγίων, ὑπονόμων ροῶν, καὶ τεχνικῶν ἄλλων ἔργων θεωρηθῇ ἀναγκαία: — β'. ἐὰν ἡ ἐξόρυξις, καὶ τοι ἐφικτῇ, ἔσεται ὀλιγοχρόνιος, καὶ καθίστησιν ἀδύνατον τὴν μετὰ ταῦτα ἐνεργηθησομένην ἐξόρυξιν δι' ὑπονόμων στοῶν καὶ ψυχαγωγίων (φρεάτων).

39. Ὅσακις ὁ λαθὼν τῆς ἐξορύξεως τὴν ἀδειαν δὲν εἶναι

ιδιοκτητή της γῆς, καὶ δὲν συνεφώνησε μετὰ τοῦ ιδιοκτητοῦ περὶ τοῦ εἰς τοῦτον δοτέου μερίσματος, θέλει ἀποφατίζει περὶ τούτου τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 συμβούλιον, ἀφοῦ ἀκούσῃ τοὺς διαφορομένους καὶ τὴν γνώμην τοῦ ἀρμοδίου ἐπὶ τῶν μεταλλείων ὑπαλλήλου, καὶ λάβῃ καὶ ἄλλοθεν, χρείας καλούσης, τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας.

40. Οἱ ἐξορύσσοντες ἐν ὄρυχεῖσι πληρόνουν εἰς τὸ δημόσιον ἓνα μόνον φόρον εἰς χρήματα, εἰάν τὸ προϊόν δὲν ὑπόκειται εἰς τέλος δι' εἰδικῶν νόμου ὠρισμένον. — Ὁ φόρος οὗτος προσδιορίζεται ἐκάστοτε διὰ τοῦ ἐτησίου φορολογικῶν νόμου ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀγοραίας ἀξίας τοῦ προϊόντος, ἀφοῦ ἐκ ταύτης ἐκπεσθῶσι μόνον τὰ ἔξοδα τῆς ἐργασίας καὶ τοῦ ὕλικου, τὰ πρὸς ἐξόρυξιν τε καταβληθέντα, διὰ πραγματογνωμόνων προσδιοριζόμενα. Ὁ φόρος οὗτος δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὰ 10 τοῖς 0/0 ἐκ τῆς, ὡς εἴρηται, καθαρᾶς προσόδου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ λατομείων.

41. Ἡ ἐν ὑπαίθρῳ λατόμησις ἐνεργεῖται ἄνευ ἀδείας. — Ἐὰν δὲ ἡ ἐξόρυξις γίνεται διὰ ὑπονόμων στοῶν, διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ ἐπὶ τῶν μεταλλείων μηχανικοῦ.

42. Οἱ λιθοτομοῦντες ἐν λατομείοις ὑπόκεινται εἰς τὴν πληρωμὴν φόρου ὀριζομένου εἰς 10 0/0 τοῦ, ὡς προεῖρηται, καθαροῦ προϊόντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Περὶ πραγματογνωμοσύνης.

43. Ὅσακις ὑπάρχει ἀνάγκη πραγματογνωμόνων, ὁ διορισμὸς αὐτῶν καὶ ἡ διαδικασία τῆς γνωμοδοτήσεως γίνονται κατὰ τὰ ἄρθρα 292—297 τῆς πολιτ. δικονομίας.

44. Οἱ πραγματογνώμονες διορίζονται ἐκ τῶν ἐπὶ τῶν μεταλλείων μηχανικῶν, ἢ ἄλλων εἰδημόνων περὶ τὴν ἐκμε-

τάλλευσιν καὶ τὰς εἰς αὐτὴν ἀναγομένας ἐργασίας. — Ὁ εἰσαγγελεύς γνωμοδοτεῖ πάντοτε κατὰ τὴν περὶ γνωμοδοτήσεως τῶν πραγματογνωμόνων συζήτησιν.

45. Ἡ γνωμοδότησις τῶν πραγματογνωμόνων δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὰ δικαστήρια ὅθεν δύναται καὶ νὰ τροποποιηθῇ ὑπ' αὐτῶν, ἐὰν ἀντιβαίῃ εἰς τὴν πεποιθισίν των.

46. Ἡ ἀμοιβὴ καὶ ἡ ἀποζημίωσις τῶν ἐμπειροτεχνῶν, καὶ αἱ δαπάναι τῆς πραγματογνωμοσύνης ἐν γένει ἐκκαθαρίζονται καὶ προσδιορίζονται ὑπὸ τῶν δικαστηρίων ἐπὶ τῇ βάσει διατιμήσεως, ὀρισθησομένης διὰ Β. Διατάγματος. Ἄλλ' οἱ ἐπὶ τῶν μεταλλείων μηχανικοὶ δὲν ἔχουσι δικαίωμα εἰς τοιαύτην ἀμοιβὴν, ὡσάκις ἐπιχειρῶσιν ἐργασίας ἀναγομένας εἰς τὴν διοίκησιν τῶν μεταλλείων καὶ τῶν λατομείων, ἢ εἰς τὴν διοικητικὴν ἢ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν αὐτῶν.

47. Ὁ προκαλῶν τὴν πραγματογνωμοσύνην δύναται νὰ ὑποχρεωθῇ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου νὰ καταθέσῃ τὰ πρὸς διεξαγωγὴν αὐτῆς ἀναγκαῖα ἔξοδα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Περὶ τῆς τῶν μεταλλείων ἀστυνομικῆς ἐπιτηρήσεως καὶ τῆς εἰς ταῦτα ἀναγομένης ποινικῆς δικαιοδοσίας.

48. Αἱ παραβάσεις τῆς ἀπαγορεύσεως τοῦ μεταλλεύειν μεταλλεῖον ἄνευ πρᾶχχωρήσεως καταμηνύονται καὶ ἐκδικάζονται κατὰ τοὺς περὶ πταισμάτων ὀρισμοὺς τῆς ποιν. δικονομίας. — Αἱ ἐπιβληθησόμεναι ποιναὶ εἶναι πρόστιμον 100—500 δραχ. ἐν ὑποτροπῇ δὲ πρόστιμον 200—1000 δραχ. καὶ κράτησις 10—30 ἡμερῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Περὶ μηχανικῶν καὶ τῆς ἐπιτηρήσεως τῶν μεταλλείων.

49. Διορίζεται εἰς ἐπιθεωρητὴς ἐπὶ τῶν μεταλλείων, δια-

τελῶν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ οἰκονομικῶν ὑπουργείων, μὲ μισθὸν καὶ βαθμὸν τμηματάρχου Α'. τάξεως. — Ὅσακις δ' οὗτος ἐνεργεῖ ἐπιθεώρησιν, ἔχει ὅλα τὰ δικαιώματα, καὶ καθήκοντα, καὶ ὅλας τὰς ἀπολαυὰς τῶν ἐν περιοδείᾳ ἠνωτέρων ἀξιωματικῶν τοῦ μηχανικοῦ.

50. Διὰ Β. Διετάγματος διορίζονται παρὰ τῷ ἐπιθεωρητῇ τῶν μεταλλείων καὶ τῷ ἐπὶ τῶν ὄρυκτῶν ἐφόρῳ οἱ ἀναγκαῖοι βοηθοὶ καὶ δόκιμοι.

51. Ὁ ἐπιθεωρητὴς τῶν μεταλλείων ἐπιτηρεῖ τὸν τρόπον τῆς μεταλλεύσεως, δίδει κατὰ διαταγὴν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργοῦ τὰς προσηκούσας ὁδηγίας εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας τῶν μεταλλείων, καὶ ἀναφέρει εἰς αὐτὸν τὰς ἐλλείψεις, τὰς καταχρήσεις, καὶ τοὺς κινδύνους τῆς μεταλλεύσεως. Ἡ ἐπιτήρησις αὕτη δύναται ν' ἀνατεθῇ καὶ εἰς τὸν ἐπὶ τῶν ὄρυκτῶν ἔφορον.

52. Ἐὰν ἡ μετάλλευσις περιορισθῇ, ἢ διακοπῇ, ὡς ἐκ τούτου δὲ ἐμβάλλεται εἰς κίνδυνον ἢ δημοσίᾳ ἀσφάλεια, ἢ βλάβπτωνται τὰ συμφέροντα τῶν ἀναλωτῶν, οἱ ἀρμόδιοι νομάρχαι, ἀφοῦ λάβωσι τὰς ἀναγκαῖας πληροφορίας παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν, ἀναφέρουσι πάντα ταῦτα εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείον, ὅπως, συνεννοούμενον μετὰ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν, ἀποφασίσῃ τὰ δέοντα.

53. Ἐὰν ἐκ τοῦ τρόπου τῆς μεταλλεύσεως ἀπειλῆται ἢ δημοσία ἀσφάλεια, ἢ συντήρησις τῶν ψυχαγωγίων, ἢ στερεότης τῶν ἐκτελεσθέντων ἔργων, ἢ ἀσφάλεια τῶν μεταλλευτῶν καὶ τῶν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους οἰκοδομῶν, ὁ ἀρμόδιος νομάρχης ἐκδίδει τὰς ἀναγκαῖας διαταγὰς πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ ἀπειλουμένου κινδύνου, καὶ ἀναφέρει τὰ γενόμενα εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείον.

54. Ἐὰν ὁ ἰδιοκτῆτης μεταλλεῖς δὲν συμμορφωθῇ μετὰ τὴν διαταγὴν τοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργείου πρὸς ἐπανόρθωσιν τῶν παρατηρηθεισῶν ἐλλείψεων, διατάττεται ἢ προσωρινὴ διακοπὴ τῆς ἐξορύξεως, ἢ ἡ ἐξακολούθησις αὐτῆς

καὶ ἡ ἐπανάρθωσις τῶν ἐπισηφῶν ἔργων τῇ ἐπιστάσει τοῦ μηχανικοῦ καὶ δαπάνη τοῦ ἰδιοκτῆτου.

55. Ἐὰν, μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὠρισμένων, ὁ ἰδιοκτῆτης ἐξακολουθῇ νὰ μὴ ἐκπληρῇ καθ' ὀλοκληρίαν τὰς, ὡς εἴρηται, ἐπιβεβλημένας αὐτῷ ὑποχρεώσεις, ἢ, ἐὰν ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ ὑπουργείου, διακόψῃ τὴν ἐξόρυξιν ὑπὲρ τὸ ἔτος, δύναται μετὰ προηγουμένην ἀπόφασιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 συμβουλίου καὶ διὰ Β. Διατάγματος νὰ γείνη ἔκπτωτος τοῦ δικαιώματος, ὅπερ ἀπέκτησε διὰ τῆς παρχωρήσεως τοῦ μεταλλείου. Τοῦτο δὲ ἐκποιεῖται διὰ δημοσίου πλειστηριασμοῦ. — Τὸ ἐκπλειστηρίασμα καταβάλλεται εἰς τὸν πρῶν ἰδιοκτῆτην ἢ εἰς τοὺς δικαιούχους αὐτοῦ.

Ν. 5 Αὐγούστου 1861. Περὶ ναυτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας.

1. Ἐν τῷ βασιλικῷ ναυτικῷ ἢ ποινικῇ δικαιοσύνῃ ἀπονέμεται ὑπὸ διαρκοῦς ναυτοδικείου καὶ ὑπὸ τοῦ στρατιωτικοῦ ἀναθεωρητικοῦ δικαστηρίου, τοῦ κατηρτισμένου ὑπὸ τοῦ περὶ στρατιωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας Φ4Β' νόμου, βιβλίον πρῶτον, τμῆμα πρῶτον, κεφάλαιον δεύτερον.

2. Ἡ ἔδρα τοῦ διαρκοῦς ναυτοδικείου ὀρίζεται διὰ Β. διατάγματος.

3. Πρὸς συγκρότησιν τοῦ διαρκοῦς ναυτοδικείου ἰσχύουσιν οἱ ὀρίσμοι τοῦ Φ4Β' νόμου, ἄρθρον 2 μέχρι καὶ τοῦ 23, ἀντικαθιστωμένων τῶν αὐτόθι μνημονευομένων στρατιωτικῶν ἀξιωματικῶν ὑπὸ ὁμοιοβάθμων μαχίμων ἀξιωματικῶν τοῦ βασιλικῷ ναυτικοῦ, καὶ κατὰ τὰς ἐξῆς τροποποιήσεις: — α'. οἱ κατὰ τὸ ἕκτον ἄρθρον τοῦ Φ4Β' νόμου διοριζόμενοι δικασταὶ καλοῦνται κατὰ προτίμησιν ἐκ τῶν ἐν τῇ ἔδρᾳ τοῦ διαρκοῦς ναυτοδικείου εὑρισκομένων ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικῶν τοῦ βασιλικῷ ναυτικοῦ. — β'. ὁ διευθυντὴς τοῦ βασιλικῷ ναυστάθμου ὑποβάλλει εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν

ναυτικῶν κατάλογον τῶν μαχίμων ἀξιωματικῶν τοῦ βασιλικοῦ ναυτικοῦ, τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὸν βασιλικὸν ναύσταθμον καὶ τὰ βασιλικὰ πλοῖα, μετὰ τῶν παρατηρήσεων αὐτοῦ περὶ τῆς εἰς τὸ δικάζειν ἰκανότητος ἐνὸς ἐκάστου αὐτῶν. Ἐκ δὲ τῶν ἐν τῷ καταλόγῳ τούτῳ καὶ ἐκ τῶν λοιπῶν ἀξιωματικῶν τοῦ βασιλικοῦ ναυτικοῦ, ὁ ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν συντάσσει τὸν κατάλογον, περὶ οὗ μνεῖα γίνεται ἐν τῷ δεκάτῳ ἐβδόμῳ ἄρθρῳ τοῦ ΦηΒ' νόμου — γ'. ἐπιτρέπεται νὰ διορισθῇ εἰσηγητὴς παρὰ τῷ διαρκεῖ ναυτοδικεῖῳ ἀξιωματικὸς τοῦ βασιλικοῦ κράτους, ἔχων τὸν προσήκοντα βαθμὸν.

4. Τὰ περὶ ἀρμοδιότητος τοῦ διαρκοῦς ναυτοδικεῖου κανονίζονται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ΦηΒ' νόμου, ἄρθρον 40 μέχρι καὶ τοῦ 42, καὶ κατὰ τὰς ἐξῆς διατάξεις. — Εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ διαρκοῦς ναυτοδικεῖου ὑπάγονται τὰ πλημμελήματα καὶ τὰ κακουργήματα τῆς πειρατείας καὶ τῆς ναυταπάτης, ἐξαιρουμένων, ὅσα πράττουσι — α'.) οἱ ἐν τῷ βασιλικῷ ναυτικῷ τεταγμένοι ἀξιωματικοὶ, δόκιμοι, ὑπαξιωματικοὶ, ναῦται, ποδηγοὶ, μηχανικοὶ, θερμασταὶ, ὑπρέται, μάγειροι, μουσικοὶ, τυμπκνισταὶ, στρατιῶται, παῖδες, πρὸς τούτοις δὲ, οἱ βαθμὸν ἀξιωματικοῦ ἢ ὑπαξιωματικοῦ ἔχοντες οἰκονομικοὶ ὑπάλληλοι, ἰατροὶ, φαρμακοποιοὶ, ναυπηγοὶ, καὶ πᾶς ἄλλος ὑπάλληλος τοῦ βασιλικοῦ ναυτικοῦ, διὰ νόμου τοῖς εἰρημένοις ἐξομοιούμενος, ἐν ὅσῳ διατελοῦσιν ἐν ἐνεργείᾳ, ἢ εἶναι ἐγγεγραμμένοι εἰς τοὺς ἐλέγχους τοῦ βασιλικοῦ ναυτικοῦ ὡς παρόντες, ἢ εἶναι ἀπεσπασμένοι εἰς εἰδικὴν τινα ναυτικὴν ὑπηρεσίαν, ἢ νοσηλεύονται ἐν νοσοκομείῳ, ἢ παραπέμπονται ὑπὸ δημοσίας δυνάμεως, ἢ κρατοῦνται ἐν φυλακῇ δημοσίᾳ — β'. οἱ νεοσύλλεκτοι, οἱ ἐθελονταὶ, καὶ οἱ ἀντικαταστάται, ἀφ' ἧς ἔλαβον στρατευομένου διαβατήριον μέχρι τῆς ὀριστικῆς αὐτῶν εἰς τὸ βασιλικὸν ναυτικὸν κατατάξεως, μόνον ὅμως ἕνεκα λειποταξίας, ἢ ἐν ὅσῳ ἐν νοσοκομείῳ νοσηλεύονται, ἢ ὑπὸ δημοσίας παραπέμπονται δυνάμεως, ἢ ἐν δημοσίᾳ κρατοῦνται φυλακῇ — γ'. οἱ

ὑπὸ τὸ κράτος τῆς δημοσίου ναυτικῆς δυνάμεως ὑπάρχοντες αἰχμάλωτοι· — δ'. οἱ βασιλικῷ πλοίου ἐπιβάται, οἰοῦντο ἂν ἦναι, καὶ οἱ ἐπιβαίνοντες πλοίου ἄλλου, παραπεμπομένου ὑπὸ πλοίου βασιλικῷ· — ε'. τὰ εἰς τὴν ναυτικὴν ὑπηρεσίαν προσηρηθέντα στρατιωτικὰ σώματα, καὶ οἱ ἐν τῷ βασιλικῷ ναυτικῷ ἐργαζόμενοι στρατιωτικοί· — ς'. οἱ πλημμελοῦντες ἢ κακούργοι ἐν τῷ βασιλικῷ ναυστάθμῳ, ἢ ἐν ἄλλῳ δημοσίῳ ναυτικῷ καταστήματι, ἐξηρητημένῳ ἐκ τοῦ βασιλικῷ ναυστάθμου, εἴτε ναυτικοί, εἴτε στρατιωτικοί, εἴτ' ἄλλος τις εἶναι, ἐὰν τὸ ὑπ' αὐτῶν πραχθὲν παράπτωμα προσβάλλῃ τὴν ἀστυνομίαν, τὴν ἀσφάλειαν, ἢ τὴν ὑπηρεσίαν τὴν ναυτικὴν· — ζ'. οἱ λιμενάρχαι, οἱ ὑπολιμενάρχαι, οἱ ἐπιστάται τῶν λιμένων, καὶ πᾶς ἄλλος τῆς λιμενικῆς ὑπηρεσίας ὑπάλληλος, ὑπαξιωματικὸς, ναύτης, ἂν τὸ ὑπ' αὐτῶν πραχθὲν πλημμέλημα ἢ κακούργημα προβλέπηται καὶ τιμωρῆται ὑπὸ τοῦ ναυτικοῦ ποινικοῦ νόμου· — η'. ἅπαντες οἱ ἐν τῷ βασιλικῷ ναυτικῷ τεταγμένοι, οἱ ἀπὸ τῶν τάξεων αὐτοῦ ἢ λειποτακτήσαντες, ἢ ἀδεία τῶν προϊσταμένων ἀπόντες, καὶ πᾶς ἄλλος ἐλεύθερος μὲν πάσης ναυτικῆς ὑπηρεσίας ἐνεργοῦ, ἀπὸ τοῦ δημοσίου ὅμως μισθοδοτούμενος καὶ εἰς τῆς κυβερνήσεως τὴν διάθεσιν διατελῶν, πρὸς τούτοις δὲ οἱ ἀπεσπασμένοι εἰς εἰδικὴν τινα μὴ ναυτικὴν ὑπηρεσίαν, ἐὰν τὸ πλημμέλημα ἢ τὸ κακούργημα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθὲν προβλέπηται καὶ τιμωρῆται ὑπὸ τοῦ ναυτικοῦ ποινικοῦ νόμου.

5. Τὸ ἄρθρον 47 τοῦ περὶ στρατιωτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας Φ4Β' νόμου ἰσχύει καὶ ἐν τῷ βασιλικῷ ναυτικῷ.

6. Περὶ τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ ἀναθεωρητικοῦ δικαστηρίου ἰσχύουσιν οἱ ὅρισμοί τοῦ Φ4Β' νόμου, ἄρθρον 57 ἔ 58.

7. Ἡ ἀρμοδιότης ἐν περιπτώσει συναιτιότητος καὶ συνεργείας ῥυθμίζεται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ αὐτοῦ Φ4Β' νόμου, ἄρθρον 60 μέχρι καὶ τοῦ 62.

8. Ἡ ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου ἀναιρέσεως αἴτησις

κανονίζεται κατὰ τὰ ἄρθρα 63, 64, καὶ 65 τοῦ αὐτοῦ Φ.Β' νόμου.

9. Περὶ τῆς ἀνακρίσεως, τῆς εἰς δίχην εἰσαγωγῆς, τῆς ἐν τῷ ἀκροατηρίῳ διαδικασίας, καὶ τῆς ἀποφάσεως τοῦ διαρκοῦς ναυτοδικείου, ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ Φ.Β' νόμου, ἄρθρον 66 μέχρι καὶ τοῦ 143, καὶ ἄρθρον 166 μέχρι καὶ τοῦ 174, κατὰ τὰς ἐξῆς τροποποιήσεις· — α'. ὑπὸ τὴν ἀνωτέραν διεύθυνσιν τοῦ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργοῦ ἐνεργοῦσι τὴν προανάκρισιν ὁ ἔφορος τοῦ ναυστάθμου, οἱ κυβερνήται τῶν βασιλικῶν πλοίων, οἱ τῆς λιμενικῆς ὑπηρεσίας προϊστάμενοι, οἱ διοικηταὶ ναυτικῶν ἀποσπασμάτων· — β'. ἡ περὶ τῆς ἐνοχῆς καὶ ἡ περὶ τῆς ἐφαρμοστίας ποινῆς ἀποφασίς καταρτίζεται διὰ πλειονοψηφίας· — γ'. κηρυχθέντος ἐνόχου τοῦ κατηγορουμένου, τὸ διαρκὲς ναυτοδικεῖον ἀποφασίζει κατὰ πλειονοψηφίαν περὶ τῆς ποινῆς, ἀφ' οὗ ἀκούσῃ περὶ τοῦ ἐφαρμοστέου εἴδους καὶ μέτρου αὐτῆς τὸν βασιλικὸν ἐπίτροπον, τὸν ἔνοχον, ἢ τὸν συνήγορον αὐτοῦ. Ἐὰν δὲ οὐδεμία ποινὴ ἔχῃ ὑπὲρ ἑαυτῆς τὴν ἀπόλυτον πλειονοψηφίαν, ἐπιβάλλεται ἡ ποινὴ, ὑπὲρ ἧς κατηρτίσθη πλειονοψηφία σχετικῆ. Ἐὰν δὲ οὐδὲ τοιαύτη πλειονοψηφία ἐσχηματίσθη, καταγινώσεται ἡ ἡπιωτέρα ἐκ τῶν ποινῶν, περὶ ὧν ὑπάρχει ἰσοψηφία.

10. Περὶ τῆς ἐνώπιον τοῦ ἀναθεωρητικοῦ διαδικασίας ἰσχύουσιν οἱ ὀρίσμοι τοῦ Φ.Β' νόμου, ἄρθρον 151 μέχρι καὶ τοῦ 163.

11. Μέχρις οὗ ὁ ἐκδοθησόμενος Ἑλληνικὸς ναυτικὸς ποινικὸς νόμος ἄλλως προνοήσῃ, ὀρίζονται τὰ ἐξῆς. — Αἱ ἐν τοῖς παρ' ἡμῖν ἰσχύουσι γαλλικοῖς ναυτικοῖς ποινικοῖς νόμοις μνημονευόμενα κατωικαὶ ποιναι, ἡ τῆς μαστιγώσεως (la Buline), ἡ τῆς καταδύσεως (la cale), καὶ ἡ τῶν διὰ σχοινοῦ πληγῶν (les coups de corde au cabestan) καταργοῦνται. Ἐντὶ δὲ τῆς μαστιγώσεως, καταγινώσεται φυλάκισις ἕξ μηνῶν μέχρι τριῶν ἐτῶν· ἐντὶ τῆς καταδύσεως,

φυλάκισις τριῶν μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν· ἀντὶ δὲ τῶν διὰ σχοινίου πληγῶν, φυλάκισις τριῶν ἡμερῶν μέχρι τριῶν μηνῶν.

12. Ὅσακις οἱ εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ διαρκοῦς ναυτοδικείου ὑπαγόμενοι πράξωσιν ἀθέμιτόν τινα πράξιν, περὶ ἧς οὐδόλως οἱ παρ' ἡμῖν ἐν ἰσχύϊ ναυτικοὶ ποινικοὶ νόμοι προέβλεψαν, προβλεπομένην ὅμως καὶ τιμωρουμένην ὡς πλημμέλημα ἢ κακούργημα ὑπὸ τοῦ στρατιωτικοῦ ποινικοῦ νόμου, τὸ ναυτοδικεῖον ἐφαρμόζει εἰς τοὺς ἐνόχους τοιαύτης πράξεως τὰς ὑπὸ τοῦ στρατιωτικοῦ ποινικοῦ νόμου ὠρισμένας ποινάς.

13. Ἐὰν πράξις τις ἐκ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ μνημονευομένων δὲν τιμωρῆται οὔτε ὑπὸ τοῦ ναυτικοῦ, οὔτε ὑπὸ τοῦ στρατιωτικοῦ ποινικοῦ νόμου, προβλέπεται ὅμως καὶ τιμωρῆται ὡς πλημμέλημα ἢ κακούργημα ὑπὸ τοῦ κοινῆς ποινικοῦ νόμου, τὸ διαρκὲς ναυτοδικεῖον ἐφαρμόζει εἰς τοὺς ἐνόχους τοιαύτης πράξεως τὰς ὑπὸ τοῦ κοινῆς ποινικοῦ νόμου ὠρισμένας ποινάς.

14. Αἱ διατάξεις τῶν ἐν Ἑλλάδι ἰσχυόντων γαλλικῶν ναυτικῶν ποινικῶν νόμων, ὅσαι διὰ τοῦ παρόντος νόμου δὲν καταργοῦνται, μένουσιν ὡς καὶ πρότερον ἐν ἰσχύϊ, ἢ δὲ μέχρι τοῦδε παρ' ἡμῖν ἰσχύουσα γαλλικὴ ναυτικὴ ποινικὴ δικονομία καταλύεται.

N. 3 Αὐγούστου 1861. Περὶ συντάξεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ συντάξεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων.

1. Δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἔχουσιν οἱ διὰ Β. Διατάγματος εἰς δημοσίαν ὑπηρεσίαν διοριζόμενοι καὶ μισθοδοτούμενοι παρὰ τοῦ δημοσίου ταμείου, οἱ δημοδιδάσκαλοι ἀμφοτέρων τῶν φύλων, καὶ οἱ ὑπογραμματεῖς, πρωτοκολλισταὶ

καὶ γραφεῖς, οἱ εἰς δημόσια γραφεῖα δυνάμει τῶν κειμένων νόμων διοριζόμενοι. — α'. εἰς ἔχωσιν εἰκοσιπέντε ἐτῶν ὑπηρεσίαν ἢ ἐξήκοντα ἐτῶν ἡλικίαν. — β'. εἰς ἕκ τῆς ὑπηρεσίας περιπέσωσιν εἰς σωματικὴν βλάβην ἢ νόσον, συνεπαγομένην πρὸς τὸ ὑπηρετεῖν ἀνικανότητα, διαρκούσαν ὑπὲρ τοὺς τρεῖς μῆνας, δι' ὅσον χρόνον διαρκέσῃ ἡ ἀνικανότης αὐτῆ· — γ'. εἰς μετὰ εἰκοσιπέντε ἐτῶν ὑπηρεσίαν ἀπολυθῶσιν αὐτῆς, καὶ τοὶ μὴ συμπληρώσαντες τὸ ἐξήκοστον ἔτος τῆς ἡλικίας. Ἡ ἔνεκεν ὑποβιβασμοῦ παραίτησις ἐξομοιοῦται μὲ ἀπόλυσιν. — δ'. εἰς, δικασταὶ καὶ ψήφον ἔχοντα μέλη τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου ὄντες, καὶ ἀποκτήσαντες ἤδη τὸ δικαίωμα τῆς ἰσοδιότητος, κατὰ τὸν περὶ τούτου νόμον, ὑποστώσι τὴν ἔνεκα γήρατος ἢ διαρκῶν νοσημάτων ἀποχώρησιν, κατὰ τὰς τοῦ αὐτοῦ νόμου διατάξεις.

2. Δύναται νὰ δοθῇ σύνταξις μετὰ δεκαετῆ ὑπηρεσίαν εἰς τὸν ὑπάλληλον, ὅστις περιέπεσεν, ἀλλ' οὐχὶ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, εἰς σωματικὴν βλάβην ἢ νόσον, συνεπαγομένην πρὸς τὸ ὑπηρετεῖν ἀνικανότητα, διαρκούσαν ὑπὲρ τοὺς τρεῖς μῆνας, δι' ὅσον χρόνον διαρκέσῃ ἡ ἀνικανότης αὐτῆ.

3. Εἰς τὸν χρόνον τῆς ὑπηρεσίας λογίζεται ἢ τε ἐπὶ τῆς βασιλικῆς κυβερνήσεως, καὶ ἢ πρὸ αὐτῆς ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ὑπὲρ τῆς αὐτονομίας ἀγῶνος δημοσία ὑπηρεσία, συνεχῆς ἢ μὴ. Πολιτικὴ, κρατικὴ, καὶ ναυτικὴ ὑπηρεσία λογίζεται κατὰ τοὺς περὶ στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν συντάξεων νόμους. Ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ δικαιώματος εἰς σύνταξιν ἄρχεται ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ δεκάτου ὀγδοῦ ἐτους τῆς ἡλικίας. — Διὰ τοὺς εἰρηνοδίκας, τοὺς γραμματεῖς αὐτῶν, τοὺς δικαστικούς ὑπογραμματεῖς καὶ γραφεῖς, τοὺς ἐν Τουρκίᾳ γενικοὺς προξένους, προξένους, ὑποπροξένους, καὶ τοὺς ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως διωρισμένους γραμματεῖς καὶ διερμηνεῖς αὐτῶν, λογίζεται ἕμισθος καὶ ἡ ὑπηρεσία, καθ' ὃν χρόνον ἕμισθοδοτοῦντο ἢμισθοδοτοῦνται ἐκ τῶν δικαστικῶν, προξενικῶν, ἢ ἄλλων τελῶν.

4. Ἡ σύνταξις ὀρίζεται κατὰ τὸν μέσον ὄρον τοῦ μισθοῦ καὶ τῶν διαρκῶν ἐπιμισθίων τῶν τεσσάρων τελευταίων ἐτῶν τῆς ὑπηρεσίας.

5. Αἱ συντάξεις τῶν πρέσβειων παντὸς βαθμοῦ λογιζονται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μισθοῦ τοῦ προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, αἱ δὲ τῶν ἐπιτετραμμένων τῆς κυβερνήσεως, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μισθοῦ τῶν γενικῶν γραμματέων. — Αἱ συντάξεις τῶν γραμματέων καὶ τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων τῶν πρεσβειῶν, ὡς καὶ αἱ τῶν γενικῶν προξένων, προξένων, ὑποπροξένων, τῶν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως διωρισμένων γραμματέων τῶν προξενείων, καὶ τῶν διερμηθέντων αὐτῶν, λογιζονται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν μισθῶν τῶν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἰσοβάθμων αὐτοῖς ὑπαλλήλων.

6. Ἡ σύνταξις συνίσταται, α'. ἐν ταῖς περιπτώσεσι τοῦ α'. καὶ γ'. ἐδαφίς τοῦ 1 ἄρθρου, εἰς εἴκοσι πέντε πεντηκοστά τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 μέσου ὄρου τοῦ μισθοῦ καὶ ἐπιμισθίων τοῦ ὑπαλλήλου. Μετὰ εἰκοσιπέντε δὲ ἐτῶν ὑπηρεσίαν, δι' ἕκαστον ὑπηρεσίας ἔτος αὐξάνει ἡ σύνταξις καθ' ἓν πεντηκοστόν. — β'. ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ β'. καὶ δ'. ἐδαφίς τοῦ ἄρθρου 1, εἰς τὸν ἐλάχιστον ὄρον τῆς ὡς ἀνωτέρω ἀπονεμομένης συντάξεως, καὶ ὅταν ἀκόμη ὁ ὑπάλληλος δὲν συνεπλήρωσε τὸ εἰκοστόν πέμπτον τῆς ὑπηρεσίας ἔτος, αὐξανούσης, ὡς ἀνωτέρω, τῆς συντάξεως καθ' ἓν πεντηκοστόν δι' ἕκαστον ἔτος ὑπηρεσίας. — γ'. ἐν τῇ περιπτώσει δὲ τοῦ 2 ἄρθρου εἰς 10 πεντηκοστά τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 4 μέσου ὄρου τοῦ μισθοῦ, καὶ τῶν ἐπιμισθίων τοῦ ὑπαλλήλου. Μετὰ δεκαετῆ δὲ ὑπηρεσίαν, δι' ἕκαστον τῆς ὑπηρεσίας, αὐξάνει καθ' ἓν πεντηκοστόν.

7. Κατὰ τὴν συγκεφαλαίωσιν τοῦ πρὸς ἀπόλαυσιν τῆς συντάξεως ὀρισμένου χρόνου, τὸ ἕλαττον τῶν 12 μηνῶν διάστημα, εἰ μὲν εἶναι κατώτερον τῶν 7, δὲν λογιζεται, εἰ δὲ εἶναι ἐπτάμηνον, ἢ ἀνώτερον, λογιζεται ὡς πλήρες ἔτος.

8. Ἐν τῶν κατὰ τὸ 4 ἄρθρον ὀριζομένῳ ποσῶ τῆς συντάξεως, τὰ κλάσματα τῆς δραχμῆς παραλείπονται.

9. Οὐδεὶς λαμβάνει διπλῆν σύνταξιν, ἢ σύνταξιν καὶ μισθὸν, ἢ σύνταξιν καὶ ἀποζημίωσιν βουλευτικὴν ἢ γερουσιαστικὴν, ἢ σύνταξιν καὶ ἀποζημίωσιν εἰς ἐθνικὴν γῆν· οὐδέποτε δὲ ἡ σύνταξις ὑπερβαίνει τὰ τρία τέταρτα τοῦ μισθοῦ τοῦ τελευταίου ἔτους τῆς ὑπηρεσίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ συντάξεων τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ὑπαλλήλων.

40. Δικαίωμα εἰς σύνταξιν, κατὰ τὰ ἐν τῶν ἐπομένῳ ἄρθρῳ ὀριζόμενα, ἔχουσι μόνον ἐν ταῖς περιπτώσεσι τοῦ 4 ἄρθρου· — α'. ἡ χήρα τοῦ συνταξιούχου, ἢ τοῦ ἀποκτήσαντος τὸ πρὸς σύνταξιν δικαίωμα· — β'. τ' ἀνήλικα νόμιμα οὐχὶ δὲ καὶ θετὰ τέκνα αὐτοῦ· — γ'. ἡ χήρα καὶ τὰ ὀρφανὰ τοῦ συμπληρώσαντος τὴν ὑπηρεσίαν τῶν εἰκοσιπέντε ἐτῶν, ἀποβιώσαντος δ' ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ πρὸ τῆς συμπληρώσεως τῆς ἡλικίας τῶν 60 ἐτῶν· — δ'. ἡ χήρα καὶ τὰ ὀρφανὰ τοῦ ἕνεκα τῆς ὑπηρεσίας ἀποβιώσαντος.

41. Ἡ σύνταξις τῆς μὴ ἐχούσης ἀνήλικας υἱοὺς ἢ ἀγάμους θυγατέρας χήρας, ἢ τοῦ ὀρφανοῦ μητρὸς τέκνου, καὶ ἢ τοῦ ἔχοντος μητέρα, ἀπολέσασαν τὸ πρὸς σύνταξιν δικαίωμα, ὀρίζονται εἰς τὸ ἥμισυ τῆς συντάξεως, ἢς ἀπῆλαυσεν, ἢ εἶχε δικαίωμα ν' ἀπολαύσῃ ὁ σύζυγος ἢ ὁ πατήρ. — Τῆς δ' ἐχούσης ἕνα ἢ πλείονας ἀνήλικας υἱοὺς ἢ ἀγάμους θυγατέρας, τῶν πλείονων τοῦ ἐνός ὀρφανῶν μητρὸς ἀνηλικῶν υἱῶν ἢ ἀγάμων θυγατέρων, καὶ τῶν ἐχόντων μητέρα ἀπολέσασαν τὸ πρὸς σύνταξιν δικαίωμα, εἰς τὰ τρία τέταρτα τῆς συντάξεως τοῦ συζύγου ἢ πατρός.

42. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον σύνταξις ἀνήκει κατὰ τὸ ἥμισυ μὲν εἰς τὴν χήραν, κατὰ δὲ τὸ ἕτερον ἥμισυ εἰς τὸ τέκνον, ἢ τὰ τέκνα, κατ' ἴσας μερίδας. — Ἄν μετὰ τὴν

ἀποβίωσιν τῆς μητρὸς ἐπιζῆ εἰς μόνον ἀνήλιξ υἱός, ἢ μία ἄγαμος θυγάτηρ, ἢ σύνταξις αὐτοῦ δίδεται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 41 §. 1. — Ἐν ἐπιζῶσι πλείονες τοῦ ἐνὸς ἀνήλικες υἱοὶ ἢ ἄγαμοι θυγατέρες κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 41 §. 2. — Μετὰ τὴν ἐνηλικιότητα, ἀποκατάσασιν, ἢ ἀποβίωσιν ἀπάντων αὐτῶν, ἢ χήρα ἀπολαύει ἰσοβίως τοῦ ἡμίσεως τῆς συντάξεως τοῦ συζύγου τῆς.

43. Δὲν ἔχουσι δικαίωμα πρὸς σύνταξιν — α'. ἢ διεzeugμένη, ἢ κατ' αἴτησιν τοῦ συζύγου ἀπὸ κοίτης καὶ τραπεζῆς κεχωρισμένη σύζυγος — β'. ἢ ἐντὸς τοῦ τελευταίου ἔτους τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἀποκτήσαντος δικαίωμα εἰς σύνταξιν συζευχθεῖσα μετ' αὐτοῦ, καὶ τὰ ἐκ τοῦ γάμου τούτου τέκνα, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων τοῦ β'. καὶ γ'. ἑδαφίου τοῦ 4 ἄρθρου — γ'. ἢ μετὰ συνταξιούχου συζευχθεῖσα, καὶ τὰ ἐκ τοῦ γάμου τούτου τέκνα.

44. Τὰ κατὰ τὸν θάνατον τῶν γονέων δι' ἀνίατον σωματικὴν βλάβην ἢ νόσον ἀνίκανα πρὸς πορισμὸν τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἐνήλικα τέκνα ἐξομοιοῦνται πρὸς τ' ἀνήλικα εἰς τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ ἀποβολῆς, διακοπῆς, καὶ ἀνακτήσεως τοῦ δικαιώματος τῆς συντάξεως.

45. Τὸ πρὸς σύνταξιν δικαίωμα ἀποβάλλεται, ἐὰν ὁ συνταξιούχος, ἢ ὁ ἔχων δικαίωμα εἰς σύνταξιν — α'. καταδικασθῆ δι' ἀμετακλήτου ἀποφάσεως ἐπὶ κακουργήματι, ἢ ἐπὶ τισι τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 22 καὶ 24 τοῦ ποινικοῦ νόμου, καὶ ἐν τῷ ἀπὸ 20 Μαΐου 1836 Β. Διατάγματι ἐνδιαλαμβανομένοις πλημμελήμασιν — β'. ἀποβάλῃ τὴν Ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν. — Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ α'. ἑδαφίου, ἢ σύνταξις δύναται ν' ἀποδοθῆ διὰ τὸ μέλλον ὑπὸ τοῦ βασιλέως, ἐὰν εἰς τὸν καταδικασθέντα ἀπονεμηθῆ βασιλική

χάρις ἀποδίδεται δὲ πάντοτε διὰ τὸ μέλλον, ἅμα οὗτος νομίμως ἀποκατασταθῆ. — Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ β'. ἐδάφειου, τὸ δικαίωμα τῆς συντάξεως ἀνακτᾶται ὡσαύτως διὰ τὸ μέλλον, ἐὰν ὁ στερηθεὶς τῆς ἐλληνικῆς ἰθαγενείας ἀνακτήσῃ αὐτήν. — γ'. ἀποβάλλει τέλος τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα ἢ ἐλθοῦσα εἰς νέον γάμον χήρα.

16. Τὸ πρὸς σύνταξιν δικαίωμα διακόπτεται. — α'. ἐὰν ὁ συνταξιούχος ἀπέλθῃ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν ἀνευ ἀδείας, ἢ διαμείνῃ ἐν αὐτῇ ἕξ μῆνας μετὰ τὴν ἐκπνευσιν τῆς ἀδείας του. — β'. κατὰ τὴν ἀναλογοῦσαν εἰς τὸ τέκνον μερίδα, ἐὰν ἡ κυβέρνησις ἀναδεχθῇ τὴν ἐκπαίδευσιν αὐτοῦ. — Ἡ σύνταξις ἄρχεται ἐκ νέου, ἅμα ἐκλείψωσιν οἱ λόγοι τῆς διακοπῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ συστάσεως ταμείου συντάξεων τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων, καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν συντάξεων συμβουλίου.

17. Συνιστᾶται ἐν Ἀθήναις ταμεῖον συντάξεων τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων, διοικούμενον ὑπὸ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς, διοριζομένης διὰ Β. Διατάγματος, ἐκ πολιτικῶν ὑπαλλήλων, συνεισφερόντων εἰς τὸ ταμεῖον τοῦτο κατὰ τὸ β'. ἐδάφειον τοῦ ἐπομένου ἄρθρου. — Προσέτι συνιστᾶται ἴδιον πενταμελὲς συμβούλιον ἐπὶ τῶν συντάξεων, διοριζόμενον διὰ Β. Διατάγματος, ἐκ τῶν εἰς τὸ ταμεῖον τῶν συντάξεων, κατὰ τὸν §. β'. τοῦ ἐπομένου ἄρθρου συνεισφερόντων πολιτικῶν ὑπαλλήλων. Διὰ τοῦ αὐτοῦ διατάγματος διορίζεται εἰς πρόεδρος ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ ὁ νεώτερος τῶν συγκροτούντων αὐτὸ ἐκπληροῖ χρέη γραμματέως. — Ἡ ἐπιτροπὴ καὶ τὸ συμβούλιον ἀνανεοῦνται κατὰ τριετίαν, δύνανται δὲ νὰ διορισθῶσιν ἐκ νέου εἰ αὐτοί.

18. Οἱ πόροι τοῦ ταμείου τούτου εἶναι. — α'. ἐτησίαι χορήγησις ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου ἐκ δραχ. ἑκατὸν χιλιάδων, ἧς ἡ καταβολὴ ἄρχεται ἀπὸ α'. Ἰανουαρίου 1861. —

β'. πέντε τοῖς ἑκατὸν κατ' ἔτος ἐκ τοῦ μισθοῦ καὶ τῶν διαρκῶν ἐπιμισθίων τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ διαλαμβανομένων ὑπαλλήλων. — Οἱ πρέσβεις παντὸς βαθμοῦ, οἱ ἐπιτετραμμένοι τῆς κυβερνήσεως, οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ ὑπάλληλοι τῶν πρεσβειῶν, οἱ γενικοὶ πρόξενοι, πρόξενοι, οἱ ὑποπρόξενοι, καὶ οἱ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως διωρισμένοι γραμματεῖς καὶ διερμηνεῖς αὐτῶν, καταβάλλουσι τὸ ἀνωτέρω ποσὸν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐν τῷ ᾧ ἄρθρῳ τοῦ παρόντος νόμου ὑπολογισθέντος μισθοῦ. — Οἱ τὰ προξενικὰ τέλη ἀπολαμβάνοντες πρόξενοι, καὶ προξενικοὶ ὑπάλληλοι, καταβάλλουσι τὸ ἀνωτέρω προσδιοριζόμενον ποσὸν ἐπὶ ποσότητος ἴσης τῷ μισθῷ τῶν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἰσοβάθμων αὐτοῖς ὑπαλλήλων. — Οἱ προξενικοὶ οὗτοι ὑπάλληλοι καταβάλλουσιν ἐντὸς ἑκάστου ἔτους τὴν συνεισφορὰν ταύτην, ἄλλως τὰ ἔτη, καθ' ἃ καθυστέρησαν, δὲν λογίζονται εἰς τὸν χρόνον τὸν πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ δικαιώματος εἰς σύνταξιν ὠρισμένον. — γ'. ὁ τοῦ πρώτου ὀλοκλήρου μηνὸς μισθὸς παντὸς μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου κατὰ πρῶτον διοριζομένου ὑπαλλήλου· ἀλλ' ἡ καταβολὴ αὕτη δύναται κατ' αἴτησιν τοῦ ὑπαλλήλου, νὰ μερίσθῃ ἐπὶ τῶν τριῶν πρώτων αὐτοῦ μηνιαίων μισθῶν. Τὸ ποσὸν τοῦτο καταβάλλει καὶ ὁ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἐπανερχόμενος ὑπάλληλος, ἂν δὲν ὑπέστη ἄλλοτε τὴν κράτησιν ταύτην. — δ'. ἡ τοῦ πρώτου ὀλοκλήρου μηνὸς αὐξήσις τοῦ μισθοῦ τοῦ ὑπαλλήλου. — ε'. τὰ πειθαρχικὰ πρόστιμα, καὶ ὅσα ἄλλα δι' ἰδίων νόμων ἀποδοθῶσιν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦτο. — ς'. τὰ πρὸς ὄφελος τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων εἰσπραττόμενα δικαιώματα, ὡς καὶ τὰ μέχρι τοῦδε εἰσπραχθέντα τοιαῦτα, καθὼς ἐπίσης καὶ αἱ γενόμεναι κρατήσεις ἐκ τῶν μισθῶν αὐτῶν. — ζ'. ἡ ἐλάττωσις τοῦ μισθοῦ τῶν ἐπ' ἀδείᾳ ἀπόντων ὑπαλλήλων, καθ' ὅσον δὲν γίνεται χρήσις αὐτοῦ πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ ἀπόντος. — η'. κατάθεσις ἐνὸς μηνιαίου μισθοῦ παντὸς μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου νυμφευέ-

μένου δημοσίου ὑπαλλήλου — θ'. τὰ ὑπὲρ τοῦ ταμείου τοῦτου δωρήματα καὶ κληροδοτήματα — ι'. οἱ τόκοι ἢ ἄλλα ὠφέλειαι τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ διαλαμβανομένων κεφαλαίων.

19. Ἡ κατὰ τὸ α'. ἐδάφιον τοῦ προηγουμένου ἄρθρου χορήγησις καὶ αἱ κατὰ τὰ β'. γ'. δ'. ε'. ς'. καὶ ζ'. ἐδάφια τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου κρατήσεις καὶ καταβολαὶ ἄρχονται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου. Πάντα δὲ τὰ χρηματικὰ κεφάλαια τοῦ ταμείου τῶν συντάξεων κατατίθενται ἐντόκως εἰς τινὰ ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος τράπεζαν.

20. Οἱ ταμίαι τοῦ Κράτους ἀφαιροῦσι κατὰ μῆνα ἐκ τῶν παρ' αὐτῶν πληρονομένων μισθῶν καὶ ἐπιμισθίων τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἀναφερομένων δημοσίων ὑπαλλήλων, τὰς ἐνδιαλαμβανομένας εἰς τὰ ἐδάφια β'. γ'. δ'. ε'. καὶ ζ'. τοῦ ἄρθρ. 18 κρατήσεις καὶ καταβολὰς, καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτὰς εἰς τὸ ταμεῖον τῶν συντάξεων ἐντὸς τοῦ ἐπομένου μηνός· εἶναι δὲ προσωπικῶς ὑπεύθυνοι διὰ πᾶσαν παράλειψιν.

21. Διὰ Β. Διατάγματος θέλουσι κανονισθῆ τὰ καθήκοντα τῆς ἐπὶ τοῦ ταμείου ἐπιτροπῆς καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν συντάξεων συμβουλίου, καὶ τὰ τοῦ ἐλέγχου τῆς διαχειρίσεως τοῦ ταμείου. — Διὰ Β. Διατάγματος θέλουσιν ὀρισθῆ τὰ ἀποδεικτικὰ μέσα, εἰς ἃ θέλει στηρίζεσθαι ἡ τῆς συντάξεως αἴτησις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ ἀπονομῆς τῶν συντάξεων.

22. Πᾶσα αἴτησις συντάξεως παραδίδεται πρὸς τὸν ὑπουργὸν τοῦ κλάδου, εἰς ὃν ὑπάγεται ὁ ὑπάλληλος, παρ' αὐτοῦ δὲ παραπέμπεται εἰς τὸ ἐπὶ τῶν συντάξεων συμβούλιον.

23. Ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῆς αἰτήσεως, ὁ ὑπουργὸς, ἀφοῦ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν γνώμην τοῦ ἐπὶ τῶν συντάξεων συμβουλίου, προσδιορίζει τὴν σύνταξιν καὶ κοινοποιεῖ τὰς βάσεις αὐτῆς πρὸς τὸν αἰτοῦντα, τούτου δὲ μὴ γενομένης

ἢ ἐὰν ὁ αἰτῶν νομίση, ὅτι αἱ βάσεις δὲν εἶναι ὀρθαί, δύναται νὰ προσφύγη εἰς τὰ δικαστήρια.

24. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον προσφυγή εἰς τὰ δικαστήρια γίνεται διὰ συνοπτικῆς ἀγωγῆς, ἀπευθυομένης κατὰ τοῦ δημοσίου.

25. Περὶ τῆς ἀπονομῆς πάσης συντάξεως ἐκδίδεται Β. Διάταγμα προσυπογραφόμενον παρὰ τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν, καὶ δημοσιευόμενον διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως.

26. Ἡ σύνταξις ἀρχεται, διὰ μὲν τὰ ἐκτὸς τῆς ὑπηρεσίας πρόσωπα ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς αἰτήσεως, τηρουμένης τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 30, διὰ δὲ τοὺς ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ διατελοῦντας, ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν γείνη δεκτὴ ἡ περὶ ἀποχωρήσεως αἴτησις των, ἢ, τούτου μὴ γενομένου, ἀφοῦ παρέλθωσι τρεῖς μῆνες ἀπὸ τῆς αἰτήσεως.

27. Αἱ περὶ ἀπονομῆς συντάξεως διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἰσχύουσι καὶ ὡς πρὸς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, οἵτινες δὲν διατελοῦσι νῦν ἐν ὑπηρεσίᾳ, καὶ τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἀποβιωσάντων ὑπαλλήλων.

28. Αἱ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἀπονεμηθεῖσαι πολιτικαὶ συντάξεις διατηροῦνται· ἀλλὰ τὸ ποσὸν αὐτῶν, κατ' αἰτήσιν τῶν ἐχόντων δικαίωμα, κανονίζεται ἐπιταῖς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ βάσει· αἱ συντάξεις τῶν χηρῶν καὶ τῶν ὀρφανῶν τῶν συνταξιούχων τούτων ρυθμίζονται καὶ ἀπονέμονται ἐπίσης κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος νόμου.

29. Αἱ δυνάμει τῶν κειμένων νόμων μέχρι ταῦδε χορηγούμεναι συντάξεις θέλουσιν ἐξακολουθεῖ νὰ πληρόνωνται καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου. Ὅσακις δὲ, κατὰ τὰς ἐν τῷ προηγούμενῳ ἄρθρῳ προβλεπομένας περιστάσεις, ἢ ἀπονομὴ αὐτῶν γίνεται ἐπὶ τῶν βάσεων καὶ κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος νόμου, τότε πληρόνονται ἐκ τοῦ ταμείου τῶν συντάξεων.

30. Αἱ συντάξεις, ὅσων τὸ δικαίωμα ἀπεκτήθη ἤδη ἢ θέλῃς ἀποκτηθῆ μέχρι τέλους τοῦ παρόντος ἔτους, θέλουν ἀρχίσει ἀπὸ τῆς 4 Ἰανουαρίου 1862. — Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης, παύει πᾶσα ἄλλη περίθαλψις λόγῳ συντάξεως χορηγουμένη.

31. Τὸ ἄρθρον 310 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ τὰ ἄρθρα 118 καὶ 119 τοῦ ἀπὸ 31 Δεκεμβρίου 1836 Β. Διατάγματος περὶ Ἑλληνικῶν σχολείων καὶ γυμνασίων, καθ' ὅσον ἀντιβαλουσιν εἰς τὸν παρόντα νόμον, καθὼς καὶ πᾶσα ἄλλη διάταξις, εἰς τὸν παρόντα νόμον ἀντιβαίνουσα καταργοῦνται.

Δ. 24 Αὐγούστου 1861. Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ ἀπὸ 3 Αὐγούστου 1861 ΧΝΒ'. νόμου περὶ συντάξεων τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων.

4. Ὁ αἰτῶν πολιτικὴν σύνταξιν ὀφείλει συγχρόνως μετὰ τῆς ἀναφορᾶς αὐτοῦ νὰ προσπαγᾶγῃ καὶ τὰ ἐξῆς δικαιολογητικὰ ἔγγραφα· — α'. πιστοποιητικὸν γεννήσεως ἐξηγμένον ἐκ τοῦ ἀρμοδίου ληξιαρχικοῦ βιβλίου, ἢ, βιβλίου τοιοῦτου μηκέτι ὑπάρχοντος, ὑπογεγραμμένον ὑπὸ δύο ἀξιοπίστων μαρτύρων καὶ ἐπικυρωμένον ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας δημοτικῆς ἀρχῆς, ἐπιβεβαιούσης συγχρόνως τὴν τοῦ ληξιαρχικοῦ βιβλίου ἔλλειψιν· — β'. πρωτότυπα ἢ ἐπίσημα ἀντίγραφα τῶν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν διορισμῶν καὶ τῶν ἐκ ταύτης ἀπολύσεων· ἐν ἔλλείψει τῶν ἐν τοῖς ἀρχείοις σχεδίων εἶναι δεκτὰ περιλήψεις τῶν σωζομένων βιβλίων, καταστάσεων κλπ. — γ'. διὰ τὴν ἀπὸ 25 Μαρτίου 1821 μέχρι τέλους τοῦ 1829 ἔτους αἰανδῆποτε δημόσιαν ὑπηρεσίαν, ἐν ἔλλείψει τῶν ὡς ἀνωτέρω ἐπισήμων ἀποδείξεων, ἐνόρκως καταθέσεις τῶν τότε προϊσταμένων ἢ ἀρχιγῶν, ἢ, ἐν ἔλλείψει τοιούτων, δύο τοῦλάχιστον ἄλλων ὁμολογουμένως κατὰ τὸν ἀγῶνα διαπρεψάντων ἀνδρῶν. Αἱ καταθέσεις αὗται δίδονται ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου τῆς κατοικίας τοῦ μάρτυρος· — δ'. διὰ τοὺς ὑπαγομένους εἰς τὸ β'. ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 4 καὶ εἰς τὸ ἄρθρον

2 τοῦ εἰρημένου ΧΝΒ'. νόμου, πιστοποιητικὸν δὴ ἀνεγνωρισμένων ἰατρῶν, ἐξ ὧν ὁ εἷς πρέπει νὰ ἦναι ὁ ἐπιληφθεὶς τῆς θεραπείας τοῦ νοσήματος, δηλοῦν τὴν φύσιν καὶ τὰς περιστάσεις τῆς νόσου, ὡς καὶ τὸν χρόνον τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς διαρκείας αὐτῆς. Τὸ πιστοποιητικὸν τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται κατὰ τριμηνίαν, ὑποβαλλόμενον εἰς τὸ ἀρμόδιον ὑπουργεῖον, καὶ παραπεμπόμενον παρ' αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ ταμεῖου τῶν συντάξεων ἐπιτροπὴν — ε'. διὰ τοὺς ὑπαγομένους εἰς τὸ β'. ἐδάφιον τοῦ 1 ἄρθρου πιστοποιητικὸν τῆς ἀρμοδίας προϋσταμένης ἀρχῆς διαβεβαιοῦν τὴν προκύψασαν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας σωματικὴν βλάβην ἢ νόσον καὶ τὰς περιστάσεις αὐτῶν — ς'. διὰ τὰς χήρας καὶ τὰ ὄρφανὰ τῶν ἀποκτησάντων τὸ πρὸς σύνταξιν δικαίωμα ἢ τῶν ἤδη συνταξιούχων, ἐκτὸς τῶν ἀποδεικτικῶν, τὰ ὁποῖα ὡς ἀνωτέρω ἦτον ὑπόχρεως νὰ παρουσιάσῃ ὁ σύζυγος ἢ ὁ πατήρ, ἢ τοῦ διπλώματος τῆς συντάξεως αὐτοῦ, πιστοποιητικὸν τοῦ γάμου καὶ τῆς ἀποβιώσεως τοῦ ἰδίου, καὶ προσέτι πιστοποιητικὸν τοῦ ἀριθμοῦ, ἡλικίας, γένους, ἀποκαταστάσεως, καὶ ὀνόματος τῶν τέκνων, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφίου α'. τοῦ παρόντος ἄρθρου — ζ'. διὰ τὰ ὄρφανὰ, ἐν περιπτώσει ἀποβιώσεως ἢ δευτέρου γάμου τῆς μητρὸς, πιστοποιητικὸν τοῦ θανάτου ἢ τοῦ δευτέρου γάμου αὐτῆς, κατὰ τὰς ὡς ἀνωτέρω διατάξεις — η'. διὰ τὰ ὑπαγόμενα εἰς τὸ 14 ἄρθρον τοῦ ΧΝΒ'. νόμου ἐνήλικα ὄρφανὰ, πιστοποιητικὸν ἰατρῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀνωτέρω δ'. ἐδαφίου.

2. Ἡ αἴτησις συντάξεως πρέπει συγχρόνως νὰ συνοδεύεται ὑπὸ καταστάσεως συντεταγμένης κατὰ τοὺς ἐπισυνημμένους τύπους, πίναξ Α. καὶ πίναξ Β.

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

ΠΙΝΑΞ Δ΄.

Τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ ὑποφαινομένου ἔχοντος δικαίωμα εἰς σύνταξιν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἀπὸ 3 Δεγούστου 1861 ΧΝΒ' Νόμου

Όνομα καὶ ἐπώνυμ.		Τὸς αἰτούντος ὑπαλλ.		Τῆς γεννήσεώς τε		Ἄν ἔχη οἰκογένειαν καὶ ὅποια		Εἶδος τῶν διαφόρων ὑπηρεσιῶν τοῦ ὑπαλλ.		Διάρκεια τῶν ὑπηρεσιῶν						Μηνι. μισθοὺς		Συνημιτένα δικαιολογο- γητικά ἐγγράφα		Παρατηρήσεις	
Τόπος		Χρονολογία		Ε. Μ. Η.		Ε. Μ. Η.		Ε. Μ. Η.		Ε. Μ. Η.		Ε. Μ. Η.		Ε. Μ. Η.		Ε. Μ. Η.		Ε. Μ. Η.		Ε. Μ. Η.	
Ἄρχὴ ὑπηρε.		Τέλος ὑπηρε.		Ἰ. πολ. χρό- νοῦ ὑπηρεσ.																	

Όλικὸν ἄθροισμα χρονικοῦ διαστήματος τῶν ὑπηρεσιῶν.

ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

ΠΙΝΑΞ Β'.

Τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων τῶν κεκτημένων δικαιώμα
 συντάξεως κατὰ τὸν ἀπὸ 3 Αὐγούστου 1861 ΧΝΒ' Νόμον.

Ἄτομα	Ὄνομα χηρῶν ὀρφανῶν τῶν ὑπαλλήλων.	Χρονολογία τελέσεως γάμου	Χρονολογία γεννήσεως ὀρφανῶν	Χρονολογία ἀποδιδάσεως συζύγου ἢ πατρὸς	Χρονολογία β. γάμου ἢ ἀποδιδάσεως τῆς μητρὸς	Τόπος διεμονῆς	Δικαιολογητικὰ ἀγγράφα	Παρατηρήσεις
		E. M. H.	E. M. H.	E. M. H.	E. M. H.			
		E. M. H.	E. M. H.	E. M. H.	E. M. H.			
		E. M. H.	E. M. H.	E. M. H.	E. M. H.			
		E. M. H.	E. M. H.	E. M. H.	E. M. H.			
		E. M. H.	E. M. H.	E. M. H.	E. M. H.			
		E. M. H.	E. M. H.	E. M. H.	E. M. H.			
		E. M. H.	E. M. H.	E. M. H.	E. M. H.			
		E. M. H.	E. M. H.	E. M. H.	E. M. H.			
		E. M. H.	E. M. H.	E. M. H.	E. M. H.			

Δ. 24 Αυγούστου 1864. Περὶ καθηκόντων τοῦ ἐπὶ τῶν συντάξεων γνωμοδοτικοῦ συμβουλίου καὶ τῆς ἐπὶ τοῦ ταμείου τῶν πολιτικῶν συντάξεων ἐπιτροπῆς.

1. Τὸ ἐπὶ τῶν συντάξεων συμβούλιον λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὰς παραπεμπομένας εἰς αὐτὸ παρὰ τῶν ὑπουργείων αἰτήσεις συντάξεων καὶ ἐξετάζει ἂν τὰ συνημμένα αὐταῖς ἔγγραφα ᾖναι συντεταγμένα κατὰ τοὺς τύπους τοῦ ὑπὸ σημερινῆν ἡμερομηνίαν περὶ ἀποδεικτικῶν μέσων Ἡμετέρου Διατάγματος, καὶ ἂν ἀποδεικνύωσι τὰ δικαιώματα τοῦ αἰτουῦντος, ζητεῖ παρὰ τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν τοῦ Κράτους τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας καὶ ὑποβάλλει εἰς τὸ ἀρμόδιον ὑπουργεῖον ἡτιολογημένην τὴν ἐπὶ τῆς αἰτήσεως γνώμην του, συναποστέλλον καὶ ὅλα τὰ ἐπισυνημμένα εἰς αὐτὴν ἔγγραφα.

2. Τὸ ἐπὶ τῶν συντάξεων συμβούλιον ὀφείλει νὰ ὑποβάλλῃ τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον γνωμοδότησιν αὐτοῦ ἐντὸς ἐξ ἑβδομάδων τὸ πολὺ μετὰ τὴν παραλαβὴν τῆς αἰτήσεως εἰς τὸ ἀρμόδιον ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς γνωμοδοτήσεως ταύτης, προσδιορίζει τὴν σύνταξιν καὶ κοινοποιεῖ τὰς βάσεις αὐτῆς πρὸς τὸν αἰτουῦντα, καὶ, ἐν ἐλλείψει ἀντιβῆσεων ἐκ μέρους αὐτοῦ, προκαλεῖ τὸ ἀπονέμον τὴν σύνταξιν Β. Διάταγμα, κατὰ τὸ ἄρθρον 25 τοῦ νόμου, κοινοποιεῖ ἀντίγραφον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰτουῦντα, καὶ διευθύνει αὐτὸ μεθ' ὄλων τῶν δικαιολογητικῶν ἐγγράφων εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ ταμείου τῶν πολιτικῶν συντάξεων ἐπιτροπὴν.

3. Ἡ ἐπὶ τοῦ ταμείου τῶν πολιτικῶν συντάξεων ἐπιτροπὴ — α'. ἐγγράφει κατὰ χρονολογικὴν τάξιν εἰς Μητρώον τὰς ἀπονεμομένας πολιτικὰς συντάξεις, κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ Ἡμετέρου Διατάγματος τῆς 15 Ἰουλίου 1852 περὶ ἐκτελέσεως τοῦ λογιστικοῦ νόμου διαγραφόμενον τρόπον — β'. κρατεῖ βιβλίον προσωπικοῦ τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων, ὧν οἱ μισθοὶ ὑπόκεινται εἰς κράτησιν, καὶ ἐν ᾧ ἕκαστος

ὑπάλληλος ἔχει ἰδίαν μερίδα, κατὰ τοὺς ὀνομαστικούς τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ὑπαλλήλων πίνακας, τοὺς ὁποίους τὰ ὑπουργεῖα ὀφείλουσι ν' ἀποστείλωσιν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν, ἐξακολουθῶντα νὰ διευθύνωσιν εἰς αὐτὴν τὰς ἐκάστοτε γενομένας μεταβολάς· — γ'. κρατεῖ καθημερινόν, καθολικόν, ὡς ἔξ ὅσα ἄλλα ἀναγκαῖα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς βοήθητικῆς βιβλίας· — δ'. εἰσπράττει διὰ τῶν ἀρμοδίων ταμιῶν τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 18 τοῦ νόμου ἔσοδα τοῦ ταμείου· ἔ— ε'. πληρόνει εἰς τοὺς συνταξιούχους τὰς κανονισμένας συντάξεις.

4. Ἡ πληρωμὴ τῶν πολιτικῶν συντάξεων γίνεται τακτικῶς εἰς τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς συμφώνως μὲ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου. Καὶ τὰς μὲν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ τοιαύτας συντάξεις πληρόνει αὐτὴ ἢ ἐπὶ τοῦ ταμείου τῶν πολιτικῶν συντάξεων ἐπιτροπῇ, τὰς δ' ἐν ταῖς ἐπαρχίαις πληρόνουσι κατ' ἐντολὴν αὐτῆς οἱ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι ἐπὶ τῇ βάσει χρηματικῶν γραμματίων. Εἰς τὰ γραμματῖα ταῦτα, μὴ ὑποκείμενα εἰς τέλος χαρτοσήμου κατὰ τὴν ἐξόφλησιν, ὡς μεταβιβάζοντα κεφάλαια ἀπὸ ταμείου εἰς ταμεῖον, ἐπισυνάπτονται ὀνομαστικαὶ καταστάσεις, ἃς οἱ ἐπαρχιακοὶ ταμίαι ἐπιστρέφουσιν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν μετὰ τῶν ἀποδείξεων τῆς πληρωμῆς καὶ τῶν ἐγγράφων τῆς ταυτότητος, ἵνα χρησιμεύσωσιν εἰς τὰς ἀναγκαίας ἐγγραφάς.

5. Τὰ κατὰ τὸ 18 ἄρθρον τοῦ νόμου εἰσπραττόμενα ἔσοδα τοῦ ταμείου καταθέτει πρὸς τὸ παρὸν ἢ ἐπιτροπῇ εἰς τὴν ἐθνικὴν τράπεζαν ἐπὶ τόκῳ, μετὰ προηγουμένην μετ' αὐτῆς συνεννόησιν καὶ ἐγκρίσει τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ· παραλαμβάνει δ' ἐν τῷ τέλει ἐκάστου μηνὸς τόσον μόνον ποσὸν παρ' αὐτῆς, ὅσον εἶναι ἀναγκαῖον πρὸς πληρωμὴν τῶν τοῦ μηνὸς συντάξεων.

6. Ἐντὸς τῆς πρώτης τριμηνίας ἐκάστου ἔτους ἡ ἐπιτροπὴ ὑποβάλλει εἰς τὸ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον ἰσοζύγιον τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ προηγουμένου ἔτους. — Τριμελὴς δ' ἐπιτροπὴ διοριζομένη διὰ Β. Διατάγματος ἐκ μελῶν

τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου μεταβαίνει εἰς τὸ γραφεῖόν της καὶ ἐξελέγχει διὰ τῶν βιβλίων καὶ ἐγγράφων τὴν διαχείρισιν αὐτῆς. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐπεξεργασίας ταύτης ὑποβάλλεται εἰς τὸ ἐλεγκτικὸν συνέδριον, ὅπερ ἐκδίδει τὴν ἐπ' αὐτῆς ἀπόφασίν του σύμφωνα μὲ τὸ καταστατικὸν αὐτοῦ. — Τὸ ἀνωτέρω ἰσοζύγιον τῆς ἐπιτροπῆς, ὡς καὶ ἡ ἐπ' αὐτοῦ ἀπόφασις τοῦ ἐλεγκτικοῦ συνεδρίου δημοσιεύεται διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς κυβερνήσεως.

7. Τῇ ἐγκρίσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ ταμείου προσλαμβάνει ἓνα ἢ δύο ὑπαλλήλους πρὸς διεξαγωγὴν τῆς γραφικῆς ὑπηρεσίας της, καὶ δαπανᾷ κατὰ μῆνα τὸ ἀναγκαῖον εἰς γραφικὴν ὕλην καὶ τὴν προμήθειαν τῶν ἀπαιτουμένων βιβλίων, ἐλέγχων κλπ. ποσόν. — Αἱ ἀνωτέρω δαπάναι πληρόνονται ἐκ τοῦ κεφαλαίου τοῦ ταμείου τῶν πολιτικῶν συντάξεων.

8. Τὸ ἐπὶ τῶν πολιτικῶν συντάξεων συμβούλιον, ὡς καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ ταμείου αὐτῶν ἐπιτροπὴ, ἐργάζονται ἀμισθί.

N. 17 Αὐγούστου 1861. Περὶ συντάξεως τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν γερουσιαστῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

1. Αἱ χῆραι καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ἀποβιώσαντων ἢ ἀποβιωσόντων γερουσιαστῶν λαμβάνουσι σύνταξιν ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου κατὰ τὰς περὶ συντάξεως τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν στρατιωτικῶν διατάξεις τοῦ ἀπὸ 19 Αὐγούστου 1852 νόμου, οἰαδήποτε ὑπῆρξεν ἡ διάρκεια τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἀποβιώσαντος ἢ ἀποβιώσοντος γερουσιαστοῦ, καὶ ἐκτὸς τῶν περὶ γάμου διατυπώσεων τοῦ ῥηθέντος νόμου, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τοὺς μὴ στρατιωτικοὺς ἢ ναυτικοὺς γερουσιαστάς· ὡς μέγιστος δὲ ὅρος τῆς συντάξεως τοῦ γερουσιαστοῦ, λογίζεται τὸ ποσὸν τῶν πεντακοσίων δραχμῶν. — Εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ ῥηθέντος νόμου ὁ ὑπουργός

τῶν στρατιωτικῶν ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν. — Ἡ σύνταξις ἄρχεται διὰ μὲν τὰς χήρας καὶ τὰ ὄρφανὰ τῶν ἀποβιωσάντων, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, διὰ δὲ τὰς χήρας καὶ τὰ ὄρφανὰ τῶν ἀποβιωσόντων, ἀπὸ τῆς ἐπιούσης τῆς ἀποβιώσεως. — Αἱ δι' ἰδιαιτέρων νόμων εἰς χήρας καὶ ὄρφανὰ γερουσιαστῶν ἀπονεμηθεῖσαι συντάξεις διατηροῦνται, ἐὰν τὸ ποσὸν αὐτῶν δὲν ᾖναι ἔλαττον τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον χορηγουμένου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ ταμεῖς τῶν χηρῶν καὶ ὄρφανῶν τῶν γερουσιαστῶν.

2. Συνιστᾶται ταμεῖον τῶν χηρευουσῶν οἰκογενειῶν τῶν ἀποβιούντων γερουσιαστῶν, διοικούμενον, ὑπὸ τὴν ἐφορείαν τῆς γερουσίας, ὑπὸ ἐπιτροπῆς συγκειμένης ἐκ τοῦ ἐκάστοτε προέδρου αὐτῆς καὶ δύο γερουσιαστῶν ἐκλεγομένων κατὰ τριετίαν ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει ὑπὸ τῆς γερουσίας. Ἡ ἐπιτροπὴ θέλει προσλαμβάνει ὡς γραμματέα αὐτῆς ἓνα τῶν ὑπαλλήλων τῆς γερουσίας.

3. Πόροι τοῦ ταμεῖου τούτου εἶναι· — α'. τέσσαρα τοῖς ἑκατὸν ἐκ τῆς τακτικῆς καὶ ἐκτάκτου ἀποζημιώσεως ὡς καὶ τῆς συντάξεως τῶν γερουσιαστῶν. Ἐκ τῶν ὑπηρετούντων καὶ εἰς ἄλλας δημοσίας θέσεις γερουσιαστῶν τὰ τέσσαρα τοῖς ἑκατὸν θέλουσι λαμβάνεσθαι ἐκ ποσοῦ ἴσου μὲ τὴν ἀποζημιώσιν καὶ σύνταξιν τῶν γερουσιαστῶν· — β'. ἡ τοῦ πρώτου μηνὸς τακτικῆ ἀποζημιώσις ἢ σύνταξις ἐκάστου κατὰ πρῶτον διοριζομένου γερουσιαστοῦ· — γ'. χίλια δραχμαὶ ἀπὸ ἑκάστου μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ παρόντος νόμου εἰς γάμον ἐρχόμενον γερουσιαστῆν· — δ'. τὰ ὑπὲρ τοῦ ταμεῖου τούτου δωρήματα καὶ κληροδοτήματα· — ε'. οἱ τόκοι ἢ ἄλλαι ὠφέλειαι τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ διαλαμβανομένων κεφαλαίων. — Οἱ καταθέτοντες εἰς τὰ στρατιωτικὰ ἢ ναυτικὰ ταμεῖα

1600 ΠΕΡΙ ΣΥΝΤ. ΧΗΡ. ΟΡΦ. ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΩΝ.

γερουσιασταὶ ἐξαιροῦνται τῆς καταθέσεως εἰς τὸ ταμεῖον τῶν χηρῶν καὶ ὄρφανῶν τῶν γερουσιαστῶν.

4. Αἱ κατὰ τὰ ἐδάφια α'—γ' κρατήσεις καὶ καταβολαὶ ἄρχονται ἀπὸ τῆς α'. Σεπτεμβρίου ἐνεστῶτος ἔτους. Πάντα δὲ τὰ χρηματικὰ κεφάλαια τοῦ ταμεῖου τούτου κατατίθενται ἐντόκως εἰς τράπεζαν, ἢ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον.

5. Ὁ κεντρικὸς τμιὰς ἀφαιρεῖ κατὰ μῆνα ἐκ τῶν παρ' αὐτοῦ πληρωνομένων ἀποζημιώσεων, συντάξεων, καὶ μισθοδοσιῶν τῶν ἐν τῷ 3 ἄρθρῳ διαλαμβανομένων γερουσιαστῶν τὰς ἐν τῷ ἐδαφίῳ α'. β'. καὶ γ'. τοῦ αὐτοῦ 3 ἄρθρου κρατήσεις καὶ καταβολὰς, καὶ παραδίδει αὐτὰς εἰς τὸ ταμεῖον τῶν χηρῶν καὶ ὄρφανῶν τῶν γερουσιαστῶν.

6. Τὰ κεφάλαια τοῦ ταμεῖου εἶναι προτδιωρισμένα εἰς μόνην τὴν βοήθειαν τῶν οἰκογενειῶν τῶν μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ παρόντος νόμου ἀποβιωσόντων καὶ συνενεγκόντων κατὰ τὸ ἐδάφ. α'. τοῦ 3 ἄρθρου γερουσιαστῶν, ἀπαγορευομένης πάσης ἄλλης διαθέσεως αὐτῶν.

7. Ἡ βοήθεια τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ οἰκογενειῶν ἄρχεται ἀπὸ τῆς α'. τοῦ Ἰανουαρίου 1864. Ἔως τότε δὲ ὅλα τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 διαλαμβανόμενα κεφάλαια, καὶ ἀπὸ τῆς εἰρημένης ἐποχῆς τὸ $\frac{1}{3}$ τοῦ κεφαλαίου τοῦ ἐδαφίου α'. καὶ τὰ λοιπὰ κεφάλαια τῶν ἐδαφίων β'. γ'. δ'. καὶ ε'. θέλσσι διαχειρίζεσθαι παραγωγικῶς κατὰ τὸ ἄρθρον 4.

8. Ἀπὸ τῆς α'. τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ 1864 τὰ $\frac{2}{3}$ τῶν κατὰ τὸ ἐδάφιον α'. τοῦ τρίτου ἄρθρου κεφαλαίων, καὶ οἱ τόκοι τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον παραγωγικῶς διατιθεμένων θέλσσι διανέμεσθαι ἐξέτου κατὰ τριμηνίαν εἰς τὰς οἰκογενείας τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 6 διαλαμβανομένων γερουσιαστῶν· τὸ διδόμενον βοήθημα δὲν θέλει ὑπερβαίνει κατὰ τὰ πρῶτα πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς διανομῆς τὸ ποσὸν τῶν 100 δραχμῶν κατὰ μῆνα δι' ἐκάστην οἰκογένειαν.

9. Τὴν οἰκογένειαν ἀποτελεῖ ἡ χήρα εἴτε ἔχει τέκνα, εἴτε οὐ· ἂν δὲ ἡ σύζυγος προαπεθίωσεν, ἢ ἐστερήθη τῶν δικαιο-

μάτων τοῦ βοηθήματος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ἢ ἀποδιώσῃ ἐν χηρείᾳ, ἀποτελοῦσι τὴν οἰκογένειαν τὰ ὄρφανά.

10. Τὸ κατ' ἔτος διανεμητὸν βοήθημα δίδεται εἰς μὲν τὰς χήρας ἰσοβίως, εἰς δὲ τὰ ἄρρνενα, μέχρις οὗ συμπληρώσῃσι τὸ εἰκοστὸν πρῶτον ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἢ ἀποκατασταθῶσιν, ἢ διορισθῶσιν εἰς ἔμμισθον ὑπηρεσίαν· εἰς δὲ τὰ θήλεα ὄρφανὰ μέχρι τῆς ἀποκαταστάσεώς των. Τὸ βοήθημα δίδεται ὁλόκληρον εἰς τὴν οἰκογένειαν, οἰανδήποτε καὶ ἂν πάθῃ αὕτη ἐλάττωσιν· παύει δὲ μόνον, ὅταν οὐδὲν μέλος αὐτῆς ἔχῃ δικαίωμα εἰς τὸ βοήθημα.

11. Τὰ ἐκ τοῦ ταμείου τῶν χηρῶν καὶ ὄρφανῶν χορηγούμενα βοηθήματα δὲν ὑπόκεινται εἰς κατάσχεσιν, οὐδὲ παραχωροῦνται, ἐκτὸς ὅτε πρόκειται νὰ πληρωθῇ χρέος ὀφειλόμενον εἰς τὸ ταμεῖον τοῦτο.

12. Στερεῖται διὰ παντὸς τοῦ βοηθήματος ἡ χήρα, ὅταν ἔλθῃ εἰς νέον γάμον· αὕτη δὲ ἔξ τὰ τέκνα στεροῦνται αὐτοῦ, ἅμα κατεδικασθῶσιν ἀμετακλίτως ἐπὶ κακουργήματι, ἢ ἐπὶ τινι τῶν ἐν ταῖς ἀρθροῖς 22 καὶ 24 τοῦ ποινικοῦ νόμου, καὶ ἐν τῷ ἀπὸ 20 Μαΐου 1836 βασιλικῷ διατάγματι διαλαμβανομένων πλημμελημάτων, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ ποινή.

13. Αἱ διαζευχθεῖσαι ἢ ἀπὸ κοίτης καὶ τραπέζης χωρισθεῖσαι σύζυγοι τῶν γερουσιαστῶν δὲν μετέχουσι τοῦ ἐκ τοῦ ταμείου τούτου βοηθήματος.

14. Ἡ ὑπηρεσία τοῦ προέδρου, τῶν μελῶν, ἔξ τοῦ γραμματίως τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι ἄμισθος.

15. Οἱ συγκροτοῦντες τὴν ἐπιτροπὴν εἶναι προσωπικῶς καὶ ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι διὰ πᾶσαν εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ ταμείου ἐκ δόλου ἢ ἀμαρτήματος προξενηθεῖσαν βλάβην. Οὐδεμία πρᾶξις τῆς ἐπιτροπῆς ἔχει κῦρος ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς ὅλων τῶν μελῶν.

16. Κατὰ τὴν ἑναρξιν ἐκάστου ἔτους ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ ταμείου ὑποβάλλει εἰς τὴν γερουσίαν ἀπολογισμὸν τῶν τε ἐσό-

1602 ΠΕΡΙ ΕΚΤΕΛ. ΝΟΜ. ΣΥΝΤ. ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΩΝ.

δων και ἐξόδων τοῦ ταμείου διὰ τὸ τρέχον ἔτος, ἅμα δὲ και λογαριασμὸν τῆς διαχειρίσεως τοῦ παρελθόντος ἔτους, συνωδευμένον μὲ ὀνομαστικὸν κατάλογον τῶν προσώπων, εἰς ἃ τὰ βοηθήματα ἐχορηγήθησαν· ἐκθέτει δὲ και πάσας τὰς πράξεις τῆς διαχειρίσεως και διαθέσεως τῶν κεφαλαίων τοῦ ταμείου.

Δ. 12 Σεπτεμβρίου 1864. Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου περὶ συντάξεως τῶν χηρῶν και ὀρφανῶν τῶν Γερουσιαστῶν.

1. Αἱ περὶ συντάξεως τῶν χηρῶν και ὀρφανῶν τῶν γερουσιαστῶν αἰτήσεις, τῶν μὲν ἐν τῇ πρωτευούσῃ διαμενόντων, θέλουσι παραδίδεσθαι ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπεργεῖον, τῶν δὲ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις διαμενόντων, θέλουσιν υποβάλλεσθαι εἰς τὸ αὐτὸ ὑπουργεῖον διὰ τοῦ ἀρμοδίου νομάρχου ἢ ἐπάρχου τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς τοῦ αἰτούντος.

2. Αἱ περὶ συντάξεως αἰτήσεις πρέπει νὰ περιέχωσι τὰ ἐξῆς δικαιολογητικὰ ἔγγραφα, τῶν μὲν χηρῶν — α'. πιστοποιητικὸν τοῦ γάμου — β'. πιστοποιητικὸν τῆς ἀρμοδίας δημοτικῆς ἀρχῆς βεβαιοῦν, ὅτι δὲν ἤλθεν εἰς νέον γάμον ἢ χήρα, οὔτε εἶχε διαζευχθῆ πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ συζύγου της, ἢ χωρισθῆ ἀπὸ κοίτης και τραπέζης. — Αἱ δὲ χῆραι τῶν ἀποβιωσόντων γερουσιαστῶν ὀφείλουσι νὰ παρουσιάσωσι πρὸς τούτοις και ἀπόδειξιν δηλοῦσαν τὴν ἡμέραν τῆς ἀποβιώσεως τῶν συζύγων των. — Τῶν δὲ ὀρφανῶν — γ'. πιστοποιητικὸν τῆς γεννήσεως, τοῦ ὀνόματος, ἢ τῆς ἡλικίας αὐτῶν, ἐξηγμένον ἐκ τῶν ληξιαρχικῶν βιβλίων, ἢ, ἐν ἐλλείψει τοιούτων, πιστοποιητικὸν ὑπογεγραμμένον ὑπὸ δύο ἀξιοπίστων μαρτύρων, και ἐπικυρωμένον ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας δημοτικῆς ἀρχῆς, ἐπιβεβαιούσης ταύτης τὴν τοῦ ληξιαρχικοῦ βιβλίου ἔλλειψιν. — Ἄν δὲ ἐκ τῶν ὀρφανῶν τέκνων τοῦ γερουσιαστοῦ ᾧσι θήλεα ἐνηλικιωθέντα μὲν, ἀλ-

λὰ μὴ ἀποκατασταθέντα, ἀπαιτεῖται νὰ προσαχθῇ πρὸς τούτοις καὶ ἀπόδειξις τῆς ἀρμοδίας δημοτικῆς ἀρχῆς, βεβαιούσης τὴν μὴ ἀποκατάστασιν αὐτῶν.

3. Τὰ ὄρφανὰ, ὁσάκις, ἕνεκα τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 18 καὶ 20 τοῦ περὶ συντάξεως τῶν στρατιωτικῶν τῆς ξηραῆς ἀπὸ 19 Αὐγούστου 1852 νόμου διαλαμβανομένων λόγων, διαδεχθῶσι τὰ δικαιώματα τῆς μητρὸς αὐτῶν, θέλουσιν ἀπευθύνει ὡς ἀνωτέρω τὰς περὶ συντάξεως αἰτήσεις των, ἧς δικαιολογεῖ αὐτὰς κατὰ τὰς ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις τοῦ παρόντος διατάγματος διαλαμβανομένας διατάξεις.

N. 4 Αὐγούστου 1861. Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου τοῦ ταμείου τῶν χηρῶν καὶ ὄρφανῶν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ.

1. Ὁ περὶ συστάσεως ταμείου τῶν χηρῶν καὶ ὄρφανῶν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ τῆς γραμμῆς, τῆς ὀροφυλακῆς, καὶ χωροφυλακῆς νόμος ΣΚ'. ἀπὸ 24 Ἰανουαρίου 1853 τροποποιεῖται ὡς ἔπεται.

2. Συνιστᾶται ταμεῖον ὑπὸ τὸν τίτλον « Ταμεῖον τῶν χηρῶν καὶ ὄρφανῶν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ μονίμου στρατοῦ καὶ τῆς ἐφεδρείας ».

Πόροι ταμείου.

3. Τὸ κεφάλαιον τοῦ ταμείου τούτου καταρτίζεται ἐκ τῶν ἐξῆς πόρων — α'. ἐκ τῆς κρατήσεως ἐνὸς ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἐφ' ὄλων τῶν εἰς χρήματα ἀποδοχῶν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ μονίμου στρατοῦ καὶ τῆς ἐφεδρείας, οἰαδήποτε καὶ ἂν ᾖ ἡ κατάστασις αὐτῶν, κατὰ τὸν περὶ καταστάσεως τοῦ στρατοῦ τῆς ξηραῆς νόμον — β'. ἐκ τῆς καταβολῆς τῶν ἐρχομένων εἰς γάμον ἀξιωματικῶν, κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἐδάφιον, τασσομένης διὰ μὲν τοὺς ὑποδεεστέρους εἰς δραχμὰς ὀκτακοσίας, διὰ δὲ τοὺς ἀνωτέρους ἧς στρατηγούς εἰς δραχμὰς χιλίας. — Ὁ πληρώσας τὴν καταβολὴν ὑποδεέστερος

ἀξιωματικὸς, ἐὰν προβιβασθῆ διαρκοῦντος ἔτι τοῦ γάμου αὐτοῦ, συμπληροῖ τὰ ἤδη καταβληθέντα, μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν χιλίων δραχμῶν. — Οἱ συνάψαντες γάμον πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἀξιωματικοὶ ὑπάγονται εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ κατὰ τὸν χρόνον τοῦ γάμου ἐκείνου ἰσχύοντος νόμου· ἐὰν ὅμως οὗτοι ἔλθωσιν εἰς νέον γάμον μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου, ὀφείλῃσι νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὰς διατάξεις αὐτοῦ, συμπληροῦντες τὴν ὑπὸ τούτου ὀρισμένην χρηματικὴν καταβολήν. — Οἱ τὸ πρῶτον προβιβασθησόμενοι εἰς βῆθμὸν ἀξιωματικοῦ μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ παρόντος νόμου, νυμφευθέντες δὲ πρὸ αὐτοῦ, ὑπόκεινται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἐν τῷ καιρῷ τοῦ γάμου των νόμου. — Οἱ πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου ἔγγαμοὶ ὑποδεδέστεροι ἀξιωματικοὶ, ἐὰν μετὰ τὴν ἔκδοσιν αὐτοῦ προβιβασθῶσιν εἰς βῆθμὸν ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ, ὑπόκεινται, ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τῆς καταβολῆς εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου, ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ ὁποῦ οὗ γάμος συνήφθη. — γ'. ἐκ τῆς διαφορᾶς τῶν εἰς χρήματα ἀποδοχῶν τῶν προβιβαζομένων ἀξιωματικῶν, κατὰ τοὺς τρεῖς πρώτους μῆνας τοῦ προβιβασμοῦ. — Τῆς διατάξεως ταύτης ἐξαίρουνται οἱ κατὰ πρῶτον εἰς τὸν τοῦ ἀξιωματικοῦ βῆθμὸν προαγόμενοι. — δ'. ἐκ τῶν δωρημάτων, κληροδοτημάτων, προσόδων, κεφαλαίων, ἅτινα ὀρίσθησαν εἰς ὄφελος τοῦ ταμείου τούτου, καὶ ἐξ ἄλλων οἰωνδῆποτε προσφορῶν.

Σκοπὸς καὶ διαχειρίσεις τοῦ κεφαλαίου τοῦ ταμείου.

4. Τὸ κεφάλαιον τοῦ ταμείου εἶναι προωριζόμενον εἰς τακτικὰ βοηθήματα χηρῶν καὶ ὀρφανῶν, εἰς ἀποκατάστασιν θυγατέρων, καὶ εἰς σύστασιν στρατιωτικοῦ προπαιδευτικοῦ καταστήματος τῶν ἀρρένων τέκνων, τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 ἀναφερομένων ἀξιωματικῶν. Πᾶσα ἄλλη διάθεσις αὐτοῦ ἀπαγορεύεται.

5. Τὸ κεφάλαιον τοῦ ταμείου διαχειρίζεται παραγωγι-

κῶς, εἴτε κατατιθέμενον εἰς τράπεζαν ἢ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον ἐπὶ τόκῳ, ἢ δαπανώμενον εἰς ἀγορὰν κτιρίων προσοδοφόρων ἐν τῇ πρωτευούσῃ κειμένων.

Διάθεσις τοῦ κεφαλαίου τοῦ ταμεῖου.

6. Ἀπὸ τῆς ἀμέσως προσεχοῦς τριμηνίας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου, τὸ ταμεῖον διατίθηται κατ' ἔτος εἰς τακτικὰ βοηθήματα, ὑπὲρ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 χηρῶν καὶ ὄρφανῶν, ὀλοκλήρους τοὺς τόκους τοῦ κεφαλαίου αὐτοῦ, τὰ $\frac{2}{3}$ τῶν ἐν τῷ ἐδαφίῳ α'. καὶ τὸ $\frac{1}{3}$ τῶν ἐν τοῖς ἐδαφίοις β'. καὶ γ'. τοῦ ἄρθρου 3 μνημονευομένων ἐτησίων ἐσόδων τοῦ λήξαντος ἔτους· τούτων δὲ μὴ ἐπαρκούντων εἰς πληρωμὴν τοῦ ἐλαχίστου ὅρου τῶν τακτικῶν βοηθημάτων κατὰ τὸ ἄρθρον 16, συμπληροῦται τὸ ἔλλειπον ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ.

7. Γὰρ παρὰ τοῦ ταμεῖου χορηγούμενα τακτικὰ βοηθήματα λογίζονται μὲν κατὰ μῆνα, πληρόνονται δὲ εἰς τὸ τέλος ἐκάστης τριμηνίας, τὸ δὲ ποσὸν αὐτῶν ρυθμίζεται κατὰ τὰ κατωτέρω ὠρισμένα.

8. Οὐδεμία δαπάνη βαρύνει τὸ ταμεῖον λόγῳ διαχειρίσεως τοῦ κεφαλαίου αὐτοῦ, πλὴν τῶν ἐπὶ τῶν πράξεων τῶν δανείων ἢ ἀγορῶν ὑπὸ τῶν νόμων ἐπιβαλλομένων δικαιωμάτων.

9. Αἱ χῆρσι καὶ τὰ ἐκ νομίμου γάμου ὄρφανὰ τῶν ἀπὸ τῆς 24 Ἰανουαρίου 1853 ὀπωσοῦν ὑποβιωσάντων ἢ ἀποβιωσόντων ἀξιωματικῶν τοῦ μονίμου στρατοῦ καὶ τῆς ἐφεδρείας κατὰ τὸ ἐδάφ. α'. τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος νόμου, ἔχουσι δικαίωμα εἰς τὰ παρὰ τοῦ ταμεῖου τούτου χορηγούμενα τακτικὰ βοηθήματα, κατὰ τὰ κατωτέρω κανονισθησόμενα.

10. Τὸ μηνιαῖον τακτικὸν βοήθημα ἐκάστης χηρευούσης οἰκογενείας ἀξιωματικοῦ ὀρίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ τελευταίουπραγματικοῦ βαθμοῦ.

41. Τὴν οἰκογένειαν ἀποτελεῖ ἡ χήρα, εἴτε ἔχει τέκνα, εἴτε οὐ· ἂν δὲ ἡ σύζυγος προαπεβίωσε τοῦ ἀνδρός, ἢ ἐστερήθη τῶν δικαιωμάτων τῆς μητρὸς, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ἢ ἀποβιώσῃ ἐν χηρείᾳ, ἀποτελοῦσι τὴν οἰκογένειαν τὰ ὄρφανά.

42. Τὸ τακτικὸν βοήθημα δίδεται εἰς μὲν τὰς χήρας ἰσοβίως, εἰς δὲ τὰ ἄρρῆνα τέκνα μέχρις οὗ συμπληρώσῃ τὸ εἰκοστὸν πρῶτον ἔτος τῆς ἡλικίας, ἢ ἀποκατασταθῶσιν, ἢ διορισθῶσιν εἰς ἔμμισθον δημοσίαν ὑπηρεσίαν· εἰς δὲ τὰ θήλεα ὄρφανὰ, μέχρι τῆς ἀποκαταστάσεώς των. — Τὸ τακτικὸν βοήθημα δίδεται ὀλόκληρον εἰς τὴν οἰκογένειαν, οἰανδήποτε καὶ ἂν πάθῃ αὕτη ἐλάττωσιν· παύει δὲ μόνον, ὅταν οὐδὲν μέλος αὐτῆς ἔχῃ δικαίωμα εἰς τὸ βοήθημα.

43. Τοῦ βοηθήματος τούτου στεροῦνται, ἡ μὲν χήρα, ἅμα ἐλθοῦσα εἰς νέον γάμον, διὰ παντός, αὕτη δὲ καὶ τὰ τέκνα, ἅμα καταδικασθῶσιν εἰς ἐγκληματικὴν ποινὴν, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ αὕτη.

44. Ἡ οἰκογένεια τοῦ ἀξιωματικοῦ, ὅστις ἐστερήθη τοῦ βαθμοῦ του διὰ παραιτήσεως, ἢ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως, δὲν λαμβάνει βοήθημα ἐκ τοῦ ταμείου τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν.

45. Αἱ διαζευχθεῖσαι, ἢ ἀπὸ τραπέζης καὶ κοίτης χωρισθεῖσαι σύζυγοι ἀποβιωσάντων ἀξιωματικῶν δὲν μετέχουσι τοῦ ἐκ τοῦ ταμείου τούτου βοηθήματος.

Ποσὸν τοῦ βοηθήματος.

46. Τὰ ὑπὸ τοῦ ταμείου τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν χορηγούμενα τακτικὰ βοηθήματα διανέμονται ἀναλόγως τῆς συντάξεως, ἣν λαμβάνει ἡ ἄτεκνος χήρα κατὰ τὸν περὶ συντάξεως τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς νόμον. Ὁ ἐλάχιστος ὅρος αὐτοῦ εἶναι τὸ ποσὸν τῆς κατὰ τὸν νόμον τοῦτον συντάξεως, δύναται δὲ ἀπὸ τῆς 4 Ἰανουαρίου 1867 ν' αὐξήσῃ μέχρι τοῦ διπλασιασμοῦ αὐτῆς.

47. Τὸ μετὰ τὸν διπλασιασμὸν τῶν τακτικῶν βοηθημάτων περιστευμα μετατίθεται εἰς τὸ ἀποθεματικόν.

48. Τὸ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον ἀποτελεῖ ἰδίαν μερίδα τοῦ ταμείου καὶ σχηματίζεται ὡς ἐξῆς· — α'. ἐκ τοῦ τρίτου τῶν ἐν τοῖς ἐδαφίοις β'. καὶ γ'. τοῦ ἄρθρ. 3 τοῦ παρόντος νόμου ὀρισθέντων πόρων· — β'. ἐξ ὀλοκλήρου τοῦ πόρου τοῦ διὰ τοῦ ἐδαφίου δ'. τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ὀρισθέντος· — γ'. ἐκ τῶν περιστευμάτων, περὶ ὧν προβλέπει τὸ ἄρθρ.

47 τοῦ παρόντος νόμου· — δ'. ἐκ τῶν ἐνδεχομένων τόκων καὶ τῶν ἀνατοκισμῶν τῶν κεφαλαίων τῆς μερίδος τοῦ ἀποθεματικοῦ.

49. Τὸ κεφάλαιον τοῦ ἀποθεματικοῦ διατηρεῖται πάντοτε εἰς χρήματα, τὰ δὲ ἐν τοῖς ἐδαφ. α'. γ'. δ'. τοῦ προηγούμενου ἄρθρου ζητεῖται αὐτοῦ, καὶ αἱ πρόσοδοι τῶν ἐν τῷ ἐδαφ. β'. τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου πόρων, διατίθενται ὡς ἐξῆς· — α'. ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, καὶ πρὸ παντὸς ἄλλου, εἰς συμπλήρωσιν τοῦ διὰ τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ παρόντος νόμου ὀριζομένου ἐλαχίστου ὅρου τοῦ μηνιαίου τακτικοῦ βοηθήματος τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν. — Ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1864, ἐκ τοῦ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἐλαχίστου τούτου ὅρου πρὸς διανομὴν δικθεσίμου περιστεύματος, τὸ μὲν ἥμισυ ὀρίζεται, — β'. εἰς ἀποκατάστασιν θυγατέρων τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 ἀναφερομένων ἀξιωματικῶν καὶ ἰδίως τῶν ὀρφανῶν· τὸ δ' ἕτερον ἥμισυ, — γ'. εἰς σύστασιν στρατιωτικοῦ προπαιδευτικοῦ καταστήματος τῶν ἀρρένων τέκνων τῶν ἰδίων. — Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀνωτέρω περὶ ἀποθεματικοῦ ὀρισθέντων κανονισθήσεται διὰ Β. Διατάγματος.

Διοίκησις τοῦ ταμείου.

20. Τὸ ταμεῖον τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν διοικεῖται ὑπὸ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς, συγκειμένης ἐξ ἑνὸς ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ ὡς προέδρου, καὶ δύο λοχαγῶν ὡς μελῶν, διοριζο-

μένων διὰ Β. Διατάγματος. — Ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς ἀντικαθίσταται κατὰ τριετίαν, τὰ δὲ μέλη αὐτῆς κατ' ἔτος ἐκ τῶν τῆς φρουρᾶς τῆς πρωτευούσης ἀξιωματικῶν κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος.

21. Ἡ ἐπιτροπὴ ἔχει γραμματέα ἓνα ὑποδείξερον ἀξιωματικόν, ἢ ἀξιωματικόν τῆς οἰκονομίας ὁμοιόδοθμον.

22. Ἡ ἐπιτήρησις τῶν πράξεων τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ταμείου ἀνατίθεται εἰς τὸν ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργόν, ἐξασκουμένη διὰ βασιλικοῦ ἐπιτρόπου, ἔχοντος συμβουλευτικὴν γνώμην.

23. Ἡ ὑπηρεσία τοῦ προέδρου, τῶν μελῶν, ἔ τοῦ γραμματέως τῆς ἐπιτροπῆς, ὡς καὶ τοῦ βασιλικοῦ ἐπιτρόπου, εἶναι ἀμισθος.

24. Οἱ συγκροτοῦντες τὴν ἐπιτροπὴν εἶναι προσωπικῶς καὶ ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι διὰ πᾶσαν εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ ταμείου ἐκ δόλου ἢ πταίσματος προξενηθεῖσαν βλάβην, ὁ δὲ βασιλικὸς ἐπίτροπος καθίσταται ἐπίσης συνυπεύθυνος διὰ πᾶσαν τιαύτην πράξιν, ἐὰν ἀποδειχθῇ, ὅτι δὲν ἔλαβε τὰ πρὸς περιστολὴν ἀναγκαῖα μέτρα. — Οὐδεμία πρᾶξις τῆς ἐπιτροπῆς ἔχει κῦρος ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ βασιλικοῦ ἐπιτρόπου.

25. Κατὰ τὴν λῆξιν ἐκάστου ἔτους δημοσιεύεται διὰ τῆς ἐπισήμου στρατιωτικῆς ἢ ἄλλης ἐφημερίδος ἰσοζύγιον τῶν τε ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ ταμείου, ἅμα δὲ καὶ ὁ κατάλογος τῶν χορηγηθέντων τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων βοηθημάτων μὲ τὰς σημειώσεις τῶν προσώπων, εἰς ἃ ταῦτα ἐχορηγήθησαν, ὡς καὶ πᾶσα πρᾶξις διαχειρίσεως καὶ διαθέσεως τῶν κεφαλαίων τοῦ ταμείου.

26. Τὰ ἐκ τοῦ ταμείου τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν χορηγούμενα βοηθήματα δὲν ὑπόκεινται εἰς κατάσχεσιν οὐδὲ παραχωροῦνται, ἐκτὸς ὅτε πρόκειται νὰ πληρωθῇ χρέος ὀφειλόμενον εἰς τὸ ταμεῖον τοῦτο.

27. Διὰ διοικητικοῦ κανονισμοῦ θέλει ρυθμισθῆ ὁ τρό-

πος τῆς εἰσπράξεως τῶν ἐσόδων, καθὼς καὶ αἱ λοιπαὶ δια-
 τυπώσεις, αἱ ἀφορῶσαι τὴν βεβαίωσιν τοῦ δικαιώματος εἰς
 βοήθημα, τὴν κύρωσιν τῶν πράξεων τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ τα-
 μείου, καὶ τὸν ἔλεγχον αὐτῶν, πρὸς δὲ καὶ τὰ καθήκοντα
 τοῦ βασιλικοῦ ἐπιτρόπου.

28. Οὐδεὶς γάμος ἀξιοματικοῦ, τοῦ ἐν ἀποστρατεία ἢ
 ἀποτάξει μὴ ἐξαιρουμένου, παράγει δικαίωμα εἰς βοήθημα
 κατὰ τὸν παρόντα νόμον, ἐὰν δὲν ἐτηρήθησαν αἱ ἀφορῶσαι
 τοὺς γάμους τῶν στρατιωτικῶν εἰδικαὶ διατάξεις.

29. Εἰς τὸ διὰ τοῦ παρόντος νόμου συσταίνόμενον τα-
 μεῖον μεταβιβάζεται, ὡς ἔχει, ἡ περιουσία τοῦ διὰ τοῦ
 νόμου τῆς 24 Ἰανουαρίου 1853 συστηθέντος ταμείου τῶν
 χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ἀξιοματικῶν.

30. Οἱ ὀρισμοὶ τοῦ παρόντος νόμου ἰσχύουσι ἔως πρὸς
 τοὺς ἐγγάμους στρατιωτικοὺς ἱερεῖς, ἔως τοὺς ἀξιοματικοὺς
 τῆς υἰείας καὶ στρατιωτικῆς οἰκονομίας.

31. Τὰ δυνάμει τοῦ προηγουμένου νόμου κεκτημένα δι-
 καιώματα τῶν οἰκογενειῶν τῶν πρῶτῶν ἀξιοματικῶν τῆς
 ὀροφυλακῆς ὡς πρὸς τὰ ἐκ τοῦ ταμείου τῶν χηρῶν καὶ ὀρ-
 φανῶν παρεχόμενα βοηθήματα διατηροῦνται, αἱ δὲ οἰκογέ-
 νειαι αὐτῶν μετέχουσι τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου ὠφε-
 λημάτων.

32. Πᾶν ὅ,τι ἀντίκειται εἰς τὸν παρόντα νόμον καταρ-
 γεῖται.

N. 4 Αὐγούστου 1861. Περὶ μεταθέσεως εἰς ἀποστρατείαν
 τῶν ἐν ἐνεργείᾳ, διαθεσιμότητι, ἔως ἀργία ἀξιοματικῶν, ἔως
 τῶν ὑπαξιοματικῶν τοῦ μονίμου στρατοῦ, τῶν ὑπηρετη-
 σάντων ἐν καιρῷ τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος.

1. Οἱ ἀποδεδειγμένως κατὰ τὸν ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνα
 ὑπηρετήσαντες, ἐν ἐνεργείᾳ, διαθεσιμότητι, καὶ ἀργία ἀξιο-
 ματικοὶ καὶ ὑπαξιοματικοὶ τοῦ μονίμου στρατοῦ, οἱ τὸ δι-

καίωμα τῆς ἀποστρατείας ἀποκτήσαντες, κατὰ τὸν ἀπὸ 19 Αὐγούστου 1852 περὶ συντάξεων τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς νόμον, καὶ συμπληρώσαντες δύο ἔτη ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ των εἰς τὸν τελευταῖον βαθμὸν, δύνανται δι' αἰτήσεώς των νὰ τεθῶσιν εἰς ἀποστρατείαν, προβιβαζόμενοι εἰς τὸν ἀμέσως ἀνώτερον βαθμὸν καὶ ἀπολαύοντες τῆς συντάξεως τοῦ βαθμοῦ τούτου. Οἱ δὲ μὴ συμπληρώσαντες τὰ δύο ἔτη εἰς τὸν τελευταῖον βαθμὸν δύνανται, κατ' αἴτησίν των, νὰ τεθῶσιν εἰς ἀποστρατείαν, ἀπολαμβάνοντες τὴν σύνταξιν τοῦ τελευταίου αὐτῶν βαθμοῦ.

2. Ὁ παρὼν νόμος ἰσχύει ἐπὶ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του.

Δ. 21 Αὐγούστου 1861. Περὶ τῶν ὑγειονομικῶν καὶ οἰκονομικῶν ἀξιωματικῶν.

1. Οἱ ὑγειονομικοὶ καὶ οἰκονομικοὶ ἀξιωματικοὶ τοῦ ἡμετέρου στρατοῦ τῆς ξηρᾶς εἰσὶν ἴσοι μὲ τοὺς κεκτημένους τὸν αὐτὸν βαθμὸν λοιποὺς ἀξιωματικοὺς ἀναλόγως τοῦ στρατιωτικοῦ βαθμοῦ τοῦ ἀπονεμομένου αὐτοῖς διὰ τοῦ προμνησθέντος διατάγματος Ἡμῶν τῆς 18 Σεπτεμβρίου 1837, ἀπολαμβάνουσι τὰς αὐτὰς τιμὰς, καὶ ὑπάγονται εἰς τοὺς αὐτοὺς περὶ πειθρχίας καὶ τάξεως γενικοὺς ὁρισμούς.

2. Οἱ ὑγειονομικοὶ καὶ οἰκονομικοὶ ἀξιωματικοὶ ἀποτελοῦσιν ὡς μέχρι τοῦδε ἰδιάζοντας κλάδους, καὶ ἔχουσιν ὡς πρὸς τὸν προβιθασμὸν ἰδίαν σειρὰν ἀρχαιότητος.

3. Ἡ ἀρχαιότης τῶν ὑγειονομικῶν ἔξ οἰκονομικῶν ἀξιωματικῶν παρέχει ἐπὶ τῶν ταυτοβάθμων κατὰ σειρὰν ἀρχαιότητος νεωτέρων αὐτῶν ἀξιωματικῶν τῶν διαφόρων ὄπλων καὶ σωμάτων τὴν ὑπεροχὴν ἐκείνην, τὴν ὅποιαν αὕτη παρέχει ἔξ εἰς τοὺς λοιποὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ στρατοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν κανονισμῶν τῆς ὑπηρεσίας.

4. Οἱ ὑγειονομικοὶ καὶ οἰκονομικοὶ ἀξιωματικοὶ ἔχουσι τὴν ποινικὴν δικαιοδοσίαν, τὴν ὅποιαν οἱ κανονισμοὶ τῆς

ἔσωτερικῆς ὑπηρεσίας χορηγοῦσιν εἰς τοὺς ταυτοβάθμους μ' αὐτοὺς λοιποὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ στρατοῦ, ὑπόκεινται δὲ καὶ εἰς τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις τῶν κανονισμῶν.

5. Οἱ ὑγειονομικοὶ ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ οἰκονομικοὶ, οἱ ὀριστικῶς ἀποτελοῦντες μέρος τοῦ κλάδου αὐτοῦ, οὐδέποτε περιβάλλονται μὲ διοίκησιν τμήματος στρατοῦ, οὐδὲ διορίζονται εἰς θέσεις ἀσχέτους πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν κλάδων τῶν, οὐδ' ἐπιτρέπεται εἰς αὐτοὺς νὰ ἐπεμβαίνωσιν εἰς διοικητικὰ καθήκοντα ἀλλότρια τῆς εἰδικῆς αὐτῶν ὑπηρεσίας, οἷοσδήποτε καὶ ἂν ᾖ ὁ βαθμὸς ἢ ἡ σειρὰ τῆς ἀρχαιότητός τῶν.

6. Τὰ περὶ διορισμοῦ εἰς τὰς οἰκονομικὰς θέσεις ἀξιωματικῶν ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ ὀρισθῆσονται δι' ἰδιαιτέρου διατάγματος.

Ἀκροτελεύτιον ἄρθρον.

Πᾶσα προγενεστέρα διάταξις ἀντιβαίνουσα εἰς τὰ διὰ τοῦ παρόντος διατάγματα ὀριζόμενα καταργεῖται.

N. 8 Αὐγούστου 1864. Περὶ συστάσεως ταμείου τῶν ἀποστράτων ἀξιωματικῶν.

1. Συσταίνεται ταμεῖον ὑπὸ τὸν τίτλον « ταμεῖον τῶν ἀποστράτων ἀξιωματικῶν τοῦ μονίμου στρατοῦ καὶ τῆς ἐφεδρείας ».

Περὶ τῶν πόρων τοῦ ταμείου.

2. Πόροι τοῦ ταμείου ὀρίζονται οἱ ἑξῆς: — α'. μετοχαῖ κῶν ἀξιωματικῶν — β'. συνεισφοραὶ — γ'. δωρήματα.

Περὶ μετόχων.

3. α'. Ἄπαντες οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ἐν ἐνεργείᾳ, διαθεσιμότητι, καὶ ἀργίᾳ ἀξιωματικοὶ τοῦ μονίμου στρατοῦ καὶ τῆς ἐφεδρείας ὑποχρεοῦνται νὰ γίνωσι μέτοχοι, οἱ μὲν ὑποδεέστεροι, μιᾶς, οἱ δὲ ἀνώτεροι

καὶ οἱ στρατηγοὶ, δύο μετοχῶν. — β'. ὁμοίως ὑποχρεοῦνται νὰ γίνωσι μέτοχοι οἱ εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἀξιωματικοῦ τὸ πρῶτον προβιβαζόμενοι ἢ διοριζόμενοι. — γ'. οἱ εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ταγματάρχου προβιβαζόμενοι γίνονται ἐπίσης μέτοχοι τῆς δευτέρας μετοχῆς, ἀφ' ἧς προβιθασθῶσιν. — δ'. ὁ χαρακτηρισμὸς καὶ οἱ τιμητικοὶ βαθμοὶ δὲν συνεπάγουσι τὰς ὑποχρεώσεις καὶ τὰς ὠφελείας τῶν μετόχων.

4. Τὸ κεφάλαιον ἐκάστης μετοχῆς προσδιορίζεται εἰς ἑξακοσίας δραχμάς.

5. α'. Ἡ ἐν τῷ ταμείῳ κατάθεσις τοῦ κεφαλαίου μετοχῶν γίνεται κατ' ἴσιν ἀναλογίαν, διὰ μηνιαίων καταβολῶν ἐκ τοῦ μισθοῦ τῶν μετόχων ἀξιωματικῶν, ἐντὸς τοῦ χρονικοῦ διαστήματος δέκα ἐτῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου. — β'. ἐν ἴσῳ χρονικῷ διαστήματι καὶ δι' ὁμοίων κατὰ μῆνα καταβολῶν κατατίθεται καὶ τὸ κεφάλαιον τῶν μετοχῶν, περὶ ὧν προβλέπει τὸ ἐδάφιον γ' τοῦ ἄρθρ. 3. — γ'. οἱ ἐν ἀποστρατεία τιθέμενοι πρὸ τῆς συμπληρώσεως τοῦ κεφαλαίου τῶν μετοχῶν των ὑποβάλλονται εἰς κράτησιν τοῦ τετάρτου τοῦ μερίσματός των μέχρι τελείας ἀποπληρωμῆς.

Περὶ συνεισφορῶν.

6. Δόγῳ συνεισφορᾶς ὑπὲρ τοῦ ταμείου τῶν ἀποστράτων κρατοῦνται κατὰ μῆνα ἐκ τοῦ μισθοῦ ὅλων τῶν ἐν ἐνεργείᾳ, διαθεσιμότητι, καὶ ἀργίᾳ ἀξιωματικῶν τοῦ μονίμου στρατοῦ καὶ τῆς ἐφεδρείας τρεῖς δραχμαὶ δι' ἐκάστην μετοχήν.

7. Χορηγοῦνται ἐκ τοῦ δημοσίου εἰς τὸ ταμεῖον τῶν ἀποστράτων ἐν εἴδει συνεισφορᾶς αἱ κρατήσεις ἐκ τοῦ μισθοῦ τῶν ἐν κανονικῇ ἀδείᾳ ἀξιωματικῶν μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐπιμισθίων, περὶ ὧν προβλέπει τὸ ἄρθρον 9 τοῦ περὶ μισθοδοσίας τῶν ἀξιωματικῶν νόμου τῆς 29 Μαΐου 1859, ἐδάφια β', γ', καὶ δ'.

Περὶ διαθέσεως τῶν κεφαλαίων τοῦ ταμείου.

8. Τὰ κεφάλαια τοῦ ταμείου τῶν ἀποστράτων διαχειρίζονται παραγωγικῶς, κατατιθέμενα ἐπὶ τόκῳ εἰς τράπεζαν ἢ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἢ ἀσχολούμενα εἰς ἀπόκτησιν κτιρίων προσοδοφόρων, ἐν τῇ πρώτευσῃ κειμένων.

9. Οἱ τῶν κεφαλαίων ἐν γένει τόκοι, ἢ τῶν ἀκινήτων καθαρὰ πρόσοδος, καὶ τὸ ἐκ τῶν συνεισφορῶν χρηματικὸν προσδιορίζονται ἀποκλειστικῶς εἰς ἰσόβιον βοήθημα, ἐν εἴδει μερίσματος, ἀπάντων τῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου τιθεμένων εἰς ἀποστρατεῖαν ἀξιωματικῶν τοῦ μονίμου στρατοῦ καὶ τῆς ἐφεδρείας, κατὰ τὰ κατωτέρω ὠρισμένα. — Πᾶσα ἄλλη διάθεσις αὐτῶν μὴ προβλεπομένη ἀπὸ τὸν παρόντα νόμον ἀπαγορεύεται.

Περὶ τῶν μερισμάτων.

10. Τὸ μέρισμα σχηματίζεται ἐκ τῶν ἐννέα δεκάτων τῆς ὅλης προσόδου τοῦ λήξαντος ἔτους, τῆς προερχομένης — α'. ἐκ τοῦ ἐτησίου τόκου τῶν κεφαλαίων ἐν γένει· — β'. ἐκ τῆς ἐτησίας καθαρᾶς προσόδου τῶν ἀκινήτων κτημάτων· ζ — γ'. ἐκ τοῦ ποσοῦ τῆς ἐτησίας συνεισφορᾶς τοῦ τε δημοσίου καὶ τῶν ἀξιωματικῶν.

11. Τὰ παρὰ τοῦ ταμείου τῶν ἀποστράτων χορηγούμενα μερίσματα λογίζονται μὲν κατ' ἔτος ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μετοχῶν τῶν κατὰ τὴν 31 Δεκεμβρίου ἀποστράτων, πληρόνονται δὲ εἰς τέσσαρας ἴσας δόσεις εἰς τὸ τέλος ἐκάστης τρίμηνης τοῦ ἐπομένου ἔτους.

12. Αἱ ὑπὲρ τοῦ ταμείου τῶν ἀποστράτων κρατήσεις καὶ συνεισφοραὶ ἄρχονται ἀπὸ τοῦ ἀμέσως ἐπομένου μηνὸς μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου, τὰ δὲ μερίσματα λογίζονται ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1862.

13. Ἀνάλογον μερίδιον τοῦ κανονισθέντος μερίσματος

πληρόνεται εἰς τοὺς ἐντὸς τοῦ ἔτους μετατιθεμένους εἰς τὴν ἀποστρατείαν, λογιζόμενον ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐγένετο ἡ μετάθεσις, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 18.

14. Τὸ κατὰ μετοχὴν μέρισμα δὲν δύναται κατὰ τὰ πρῶτα πέντε ἔτη νὰ ὑπερβῇ δραχ. τεσσαράκοντα κατὰ μῆνα, οὔτε δραχ. πενήκοντα κατὰ τὰ ἐπόμενα ἔτη.

15. Τὸ ἐτήσιον μέρισμα τὸ ἀνήκον εἰς ἀποβιώσαντα ἀπόστρατον μέτοχον δίδεται εἰς τοὺς νομίμους κληρονόμους αὐτοῦ.

Περὶ ἀποδόσεως τοῦ κεφαλαίου τῶν μετοχῶν.

16. Τὰ καταβληθέντα ποσὰ τῶν μετοχῶν ἐπιστρέφονται ὡς ἐξῆς· — α'. ἐν περιπτώσει ἀποβιώσεως τοῦ ἀποστράτου, τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ, διαθεσιμότητι, καὶ ἀργίᾳ ἀξιωματικοῦ τοῦ μονίμου στρατοῦ καὶ τῆς ἐφ' ἑδρείας, — 1. εἰς τοὺς ἐκ διαθήκης κληρονόμους αὐτῶν. Μὴ ὑπαρχόντων τοιούτων· — 2. εἰς τὰ τέκνα καὶ τὰς χήρας αὐτῶν· καὶ τούτων μὴ ὑπαρχόντων, — 3. εἰς τοὺς νομίμους κληρονόμους αὐτῶν· — 4. οὐδενὸς ἐκ τῶν ἀναφερομένων ἐν τοῖς ἐδαφίοις 1, 2, καὶ 3 ὑπάρχοντος, μένουσιν εἰς ὄφελος τοῦ ἀποθεματικοῦ· — β'. εἰς τοὺς παραιτουμένους τοῦ βαθμοῦ των, ὡς καὶ εἰς τοὺς εἰς ἀπόταξιν ἄνευ ἰσοβίου συντάξεως τιθεμένους· — γ'. εἰς τοὺς διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως στερηθέντας τοῦ βαθμοῦ ἢ τῆς συντάξεώς των ἀξιωματικούς.

Περὶ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου τοῦ ταμείου.

17. Τὸ ἀποθεματικὸν κεφάλαιον ἀποτελοῦν ἰδίαν μερίδα σχηματίζεται· — α'. ἐκ τοῦ δεκάτου τῶν ἐτησίων ἐσόδων τῶν ὀριζομένων ἐν τοῖς ἐδαφίοις α', β', καὶ γ' τοῦ ἄρθρου 10· — β'. ἐξ ἐνδεχομένων περισσευμάτων τοῦ κατὰ τὸ 11 ἄρθρον διανεμητέου ποσοῦ, ἀφοῦ χρηγηθῇ ὁ μέγιστος τῶν μερισμάτων ὕψος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 14· —

καὶ γ'. ἐκ τῶν ὠφελημάτων, τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἑδαφίου 4 §. α'. τοῦ ἄρθρου.

18. Ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου πληρόνεται τὰ μερίσματα, περὶ ὧν προβλέπει τὸ ἄρθρον 13.

19. Ὅσάκις ἐπιτρέφεται τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον, κατὰ τὸ ἄρθρον 16, προστίθεται εἰς τοῦτο καὶ τὸ ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ κεφαλαίου ἀναλογουῦν ποσὸν ἐφ' ἑκάστην μετοχὴν, καθ' ἣν κατὰστασιν εὐρίσκεται τὸ ἀποθεματικὸν εἰς τὴν τελευταίαν ἐτησίαν κλείσιν τῶν λογαριασμῶν τοῦ ταμείου.

Περὶ διοικήσεως τοῦ ταμείου.

20. Τὸ ταμεῖον τῶν ἀποστράτων ἀξιωματικῶν διοικεῖται ὑπὸ πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς, συγκαμμένης ἐξ ἑνὸς στρατηγοῦ ἢ ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ ὡς προέδρου, ἐκ δύο ἀνωτέρων καὶ δύο ὑποδεετέρων ὡς μελῶν, ἀπάντων ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις ἐδρευόντων καὶ ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ διαθεσιμότητι, ἢ τῶν μεριδιούχων ἐν ἀποστρατεῖᾳ ἀξιωματικῶν.

21. Ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς διοριζόμενος διὰ Β. Διατάγματος ἀντικαθίσταται κατὰ τριετίαν, τὰ δὲ μέλη αὐτῆς κατ' ἔτος. — Τὰ μὲν ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ ἢ διαθεσιμότητι ἀξιωματικῶν μέλη καλοῦνται εἰς τὴν διαχείρισιν τοῦ ταμείου κατὰ σειρὴν ἀρχαιότητος, διὰ διαταγῆς τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν, τὰ δὲ ἐκ τῆς ἀποστρατείας διορίζονται ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ κατ' ἐκλογὴν.

22. Ἡ ἐπιτροπὴ ἔχει γραμμτεία ἓνα ὑποδεέστερον ἀξιωματικὸν ἐκ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ, διοριζόμενον διὰ Β. Διατάγματος.

23. Ἡ ἐπιτήρησις τῶν πράξεων τῆς διοικητικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ταμείου ἀνατίθεται εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν στρατιωτικῶν, ἐξασκουμένη διὰ Β. Διατάγματος καὶ ἔχοντος γνώμην συμβουλευτικὴν.

24. Ἡ ὑπηρεσία τοῦ προέδρου, τῶν μελῶν καὶ τοῦ γραμμ-

ματέως τῆς ἐπιτροπῆς, ὡς καὶ τοῦ βασιλικοῦ ἐπιτρόπου εἶναι ἄμισθος.

25. Οἱ συγκροτοῦντες τὴν ἐπιτροπὴν εἶναι προσωπικῶς καὶ ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι διὰ πᾶσαν εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ ταμείου ἐκ δόλου ἢ πταίσματος προξενηθεῖσαν βλάβην, ὁ βασιλικὸς ἐπίτροπος καθίσταται ἐπίσης συνυπεύθυνος διὰ πᾶσαν τοιαύτην πράξιν, ἐὰν ἀποδειχθῇ ὅτι δὲν ἔλαβε τὰ πρὸς περιστολὴν ἀναγκαῖα μέτρα. — Οὐδεμίᾳ πράξει τῆς ἐπιτροπῆς ἔχει κῦρος ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ βασιλικοῦ ἐπιτρόπου.

26. Κατὰ τὴν λῆξιν ἐκάστου ἔτους δημοσιεύεται διὰ τῆς ἐπισήμου στρατιωτικῆς ἢ ἄλλης τινος ἐφημερίδος ἡ ὑπογραφή τῆς περιουσίας τοῦ ταμείου, ἐσοζύγιόν τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων καὶ ὀνομαστικὸς κατάλογος τῶν λαβόντων μερίσματα ἀποστράτων ἀξιωματικῶν ὡς καὶ τῶν ἀποδιδομένων κεφαλαίων τῶν μετοχῶν.

Γενικαὶ διατάξεις.

27. Τὸ κεφάλαιον τῶν μετοχῶν μετὰ τοῦ ἀναλογοῦντος ἀποθεματικοῦ καὶ τὰ μερίσματα δὲν ὑπόκεινται εἰς κατάσχεσιν.

28. Οἱ ὀρισμοὶ τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς τῆς ὑγείας, τῆς οἰκονομίας καὶ εἰς τοὺς στρατιωτικοὺς ἱερεῖς.

29. Διοικητικὸς κανονισμὸς θέλει κανονίσει τὸν τρόπον τῆς εἰσπράξεως τῶν ἐσόδων τοῦ ταμειευτηρίου, τῆς κινήσεως τῶν κεφαλαίων αὐτοῦ, ὡς καὶ τὰς λοιπὰς διατυπώσεις, τὰς ἀφορώσας τὴν πληρωμὴν τῶν μερισμάτων, τὴν ἐπιστροφὴν τῶν μετοχῶν μὲ τὴν πληρωμὴν τῆς ἀναλογίας τοῦ ἀποθεματικοῦ.

Δ. 8 Αὐγούστου 1861. Περὶ τῆς βεβαιώσεως τοῦ ἀνιάτου νοσήματος ἕνεκα τοῦ ὁποίου τίθεται ὁ ἀξιωματικὸς εἰς ἀπόταξιν, καὶ τῆς ἀνικανότητος εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν δι' ἣν τίθεται αὐτεπαγγέλτως εἰς ἀποστρατείαν.

Θέλοντες νὰ καταστήσωμεν σαφεστέρους τινὰς τῶν ὁρισμῶν τῶν Ἡμετέρων διαταγμάτων τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ περὶ κατχστάσεως, καὶ τοῦ περὶ συντάξεως νόμου, καὶ νὰ θέσωμεν αὐτὸν εἰς ἀρμονίαν πρὸς τὸ γράμμα καὶ πνεῦμα τῶν νόμων τούτων ἔχοντες δὲ ὑπ' ὄψιν, — Α'. τὰ ἄρθρα 11, 13, §. 2, καὶ 14. §. 2 τοῦ περὶ καταστάσεως τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ξηρᾶς νόμου. — Β'. τὰ ἄρθρα 16, 25, καὶ 30 τοῦ ἀπὸ 26 Σεπτεμβρίου 1852 Ἡμετέρου διατάγματος πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ αὐτοῦ νόμου. — Γ'. τὸ ἄρθρον 26 τοῦ ἀπὸ 5 Σεπτεμβρίου 1852 Ἡμετέρου διατάγματος πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ νόμου περὶ συντάξεων τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς. — Δ'. τὸν §. 4 ἐδάφιον δ'. καὶ §. 3 τοῦ ἄρθρου 255 τοῦ κανονισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ πεζικοῦ. — Ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ, ἔξ προτάσει αὐτοῦ, ἀπεφασίσαμεν, καὶ διατάττομεν. — τὰ ἄρθρα 16, 25, καὶ 30 τοῦ ἀπὸ 26 Σεπτεμβρίου 1852 Ἡμετέρου διατάγματος καταργοῦνται. — Τὸ τμήμα Γ'. τοῦ ἀπὸ 5 Σεπτεμβρίου 1852 ἡμετέρου διατάγματος ἀντικαθίσταται διὰ τῶν ἐξῆς ὁρισμῶν.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Περὶ ἀποτάξεως καὶ ἀποστρατείας δι' ἀνιάτου νόσημα, ἢ ἀνικανότητα εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

Α. Ὅπως τεθῆ ὁ ἀξιωματικὸς εἰς ἀπόταξιν δι' ἀνιάτου νόσημα, ἀνάγκη, ὁ ἐπιληφθεὶς τὴν θεραπείαν τοῦ νοσοῦντος

στρατιωτικὸς ἢ πολιτικὸς ἰατρὸς νὰ βεβαιώσῃ τὸ εἶδος τοῦ νοσήματος, τὸν χρόνον, καθ' ὃν τοῦτο ἀνεφάνη, τὰ θεραπευτικὰ μέσα, ὧν ἐγένετο χρῆσις, ἂν καὶ κατὰ πόσον ταῦτα ἐπέφερον ἀποτέλεσμα, καὶ τέλος, ὅτι τὸ νόσημα εἶναι τοιοῦτον, ὥστε οὐ μόνον ὁ ἀξιωματικὸς εἶναι ἀνίκανος νὰ μείνῃ ἐν ἐνεργείᾳ, ἢ νὰ ἐπανεέλθῃ ἐκ τῆς ἀργίας, ἂν εὐρίσκεται ἐν τῇ καταστάσει ταύτῃ ἕνεκα χρονίου νοσήματος, ἀλλὰ ἔν τῷ μέλλοντι δὲν ὑπάρχει ἐλπίς ἰάσεως.

2. Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς βεβαιώσεως ταύτης, ἣν προκαλεῖ οἰκοθεν ἢ κατὰ διαταγὴν ἀνωτέρων ἢ προϊσταμένη τοῦ πάσχοντος ἀρχῆ, ἢ ὁ στρατιωτικὸς ἐπιθεωρητὴς, ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν παρπέμπει τὰ ἔγγραφα, ἔ, εἰ δυνατόν, αὐτὸν τὸν πάσχοντα εἰς τινὰ τῶν ὑγειονομικῶν ἐπιτροπῶν τοῦ στρατοῦ, ὅπως αὕτη ἐξελέγξῃ αὐτὰ ἐπιστημονικῶς, καὶ ἐξετάσῃ τὸν πάσχοντα συντάττουσα περὶ τούτου ἡτιολογημένην ἐκθέσιν. Ἐὰν δὲ ἐξ αὐτῆς πεισθῇ ὅτι ὁ πάσχων κατέστη διὰ παντὸς ἀνίκανος νὰ ἐκτελέσῃ στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, ὑποβάλλει ἡμῖν ἡτιολογημένην πρότασιν περὶ τῆς εἰς ἀπόταξιν μεταθέσεώς του. — Ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν δύναται νὰ παραπέμψῃ τὸν πάσχοντα εἰς ὑγειονομικὴν ἐπιτροπὴν καὶ νὰ υποβάλῃ ἡμῖν ἡτιολογημένην πρότασιν περὶ τῆς εἰς ἀπόταξιν μεταθέσεώς του καὶ ἄνευ τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἰατρικῆς βεβαιώσεως, εἰάν ὁ ἰατρὸς ὁ ἐπιλαβόμενος τῆς θεραπείας τοῦ νοσοῦντος ἢ δὲν ὑπάρχῃ, ἢ ἀποποιῆται νὰ συντάξῃ τὴν ἀνωτέρω βεβαίωσιν, ἢ ἂν αὕτη δὲν συμφωνῇ πρὸς ἄλλα ἐκ τῆς ὑπηρεσίας πηγάζοντα διδόμενα περὶ τῆς καταστάσεως τῆς ὑγείας τοῦ ἀξιωματικοῦ.

3. Ἴνα τεθῇ ὁ ἀξιωματικὸς αὐτεπαγγέλτως εἰς ἀποστραταίαν, εἰάν μὲν πρόκηται περὶ φυσικῆς ἀνικανότητος, ἀνάγκη ὑγειονομικὴ τις ἐπιτροπὴ τοῦ στρατοῦ ἀφοῦ ἐπισκεφθῇ τὸν πάσχοντα νὰ βεβαιώσῃ δι' ἐπιστημονικῆς καὶ ἡτιολογημένης ἐκθέσεως τὸ εἶδος τοῦ νοσήματος καὶ τὸ ἀνίατον αὐτοῦ ἢ τὴν ὀριστικὴν ἐκκλιση τῶν σωματικῶν τοῦ ἀξιωμα-

τικοῦ δυνάμεων, ὡς λόγους καθιστῶντας αὐτὸν διὰ παντὸς ἀνίκανον νὰ ἐκτελέσῃ στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ἐν τῷ μονίμῳ στρατῷ, καὶ ἐν τῇ ἐφεδρείᾳ· ἂν δὲ περὶ ἠθικῆς ἀνικανότητος, ἀνάγκη νὰ προκύπτῃ ἀδιστακτικῶς ἐκ τῶν αἰτιολογικῶν ἐκθέσεων τῆς τε προϊσταμένης αὐτοῦ ἀρχῆς καὶ τοῦ στρατιωτικοῦ ἐπιθεωρητοῦ ἀνικανότης ἀνεπανόρθωτος περὶ τὰ διοικεῖν, ἢ ἐν γένει περὶ τὸ ὑπηρετεῖν ἐν τῷ στρατῷ, οἰασόηται καὶ, ἂν ἢ ὁ λόγος αὐτῆς, εἴτε τὸ ἀνεπίδεκτον τῆς μαθήσεως τοῦ ἀνδρός, εἴτε ἢ ἐκ τῆς ἡλικίας ἐκλυσίς τῶν πνευματικῶν αὐτοῦ δυνάμεων, εἴτε συνήθης ἀπρεπῆς, καὶ παρὰ τὴν ἀξιόπρέπειαν τοῦ ἀξιωματικοῦ διαγωγῆ, εἴτε ἐπανελλημμένα βάρεα πταίσματα περὶ τὴν ὑπηρεσίαν ἢ τὴν πειθαρχίαν. — Ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν, ἔχων ὑπ' ὄψιν τὰς ἐκθέσεις ταύτας, καὶ τὸ φύλλον τῶν ποινῶν, ἐὰν πεισθῇ περὶ τῆς ἀνικανότητος τοῦ ἀξιωματικοῦ, ὑποβάλλει ἡμῖν πρότασιν ἠτιολογημένην περὶ τῆς εἰς ἀποστρατεῖαν μεταθέσεώς του.

4. Ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ πρότασις τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ περὶ μεταθέσεως εἰς ἀποστρατεῖαν λόγῳ ἠθικῆς ἀνικανότητος στηρίζεται — Α'. Ἐπὶ μὲν προϊσταμένων ὑπηρεσίας ἀξιωματικῶν, εἰς ἠτιολογημένας ἐκθέσεις διὰ τακτικῶν ἢ ἐκτάκτων στρατιωτικῶν ἐπιθεωρητῶν, ὧν ἡ τελευταία ἀνάγκη νὰ ᾖ προϊὼν ἐπιθεωρήσεως γενομένης μετὰ παρέλυσιν ἐνὸς τουλάχιστον ἔτους ἀφ' ἧς ἐγένετο ἡ πρώτη — Β'. Ἐπὶ τῶν παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῶν στρατιωτικῶν ἀξιωματικῶν, τὸν κατώτερον τοῦ τμηματάρχου ἐχόντων βαθμὸν, εἰς ἠτιολογημένας ἐκθέσεις τοῦ ἀρμοδίου τμηματάρχου, καὶ τοῦ γενικοῦ γραμματέως — Γ'. Ἐπὶ τῶν παρὰ τῷ αὐτῷ ὑπουργείῳ τμηματάρχων, τοῦ γενικοῦ γραμματέως, καὶ ἐν γένει τῶν μὴ ἐχόντων ἄλλην προϊσταμένην ἀρχὴν ἢ τὸ ὑπουργεῖον τῶν στρατιωτικῶν, ὁ ὑπουργὸς στηρίζει τὴν πρὸς ἡμᾶς περὶ μεταθέσεως εἰς ἀποστρατεῖαν ἐκθεσὶν τοῦ ἐπὶ γεγονότων ἐκ τῆς ὑπηρεσίας αὐτῆς πηγαζόντων.

Ν. 11 Αύγουστου 1861. Περὶ συστάσεως ταμείου πρὸς περιθάλψιν τῶν οἰκογενειῶν τῶν ὑπαξιωματικῶν, καὶ στρατιωτῶν τοῦ κατὰ ξηρὰν στρατοῦ.

1. Συσταίνεται ταμεῖον πρὸς περιθάλψιν τῶν οἰκογενειῶν τῶν ὑπαξιωματικῶν, καὶ στρατιωτῶν τοῦ μονίμου στρατοῦ, καὶ τῶν ὑπαξιωματικῶν τοῦ διαρκοῦς προσωπικοῦ τῆς ἐφεδρείας.

Πόροι τοῦ ταμείου.

2. Πόροι τοῦ ταμείου εἰσίν· — α'. ἡ συνδρομὴ τῶν ἐν ἐνεργείᾳ καὶ διαθέσιμότητι ἀξιωματικῶν τοῦ μονίμου στρατοῦ καὶ τῆς ἐφεδρείας, τῶν μὲν ἀνωτέρων καὶ τῶν στρατηγῶν, ἐκ δραχμῆς, τῶν δὲ ὑποδεεστέρων, ἐκ πενήκοντα λεπτῶν κατὰ μῆνα· — β'. ἡ ἐκ τοῦ ἡμερησίου μισθοῦ τῆς παρουσίας τῶν ὑπαξιωματικῶν τοῦ μονίμου στρατοῦ καὶ τῆς ἐφεδρείας, καὶ τῶν ἐγγάμων στρατιωτῶν κράτησις λεπτῶν δύο διὰ τοὺς ὑπαξιωματικοὺς, καὶ ἑνὸς διὰ τοὺς στρατιώτας· — γ'. ἡ καταβολὴ δραχμῶν ἑξήκοντα μὲν ὑπὸ τῶν ὑπαξιωματικῶν, καὶ τριάκοντα ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν, τῶν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ἐγγάμων· δραχμῶν δὲ ἑκατὸν ὑπὸ τῶν ὑπαξιωματικῶν, καὶ πενήκοντα ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν, ὅσοι ἔλθουν εἰς γάμον μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου. — Οἱ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου προβιβάσθησόμενοι τὸ πρῶτον εἰς βαθμὸν ὑπαξιωματικοῦ ἐγγαμοὶ στρατιῶται ὑπόκεινται εἰς συμπληρωματικὴν πληρωμὴν, εἰ μὲν ἦλθον εἰς γάμον πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, δραχμῶν τριάκοντα, εἰ δὲ μετέπειτα, δραχμῶν πενήκοντα. — δ'. ἡ κράτησις ἑνὸς τοῖς 0/0 ἐκ τοῦ ἀντιτίμου τῶν δι' ἐργολαβίας ἢ ἄλλως ὑπὸ ἰδιωτῶν προμηθευομένων ἢ χορηγουμένων εἰς τὸν στρατὸν, ὡσάκις τὸ πληρωτέον ποσὸν ὑπερβαίνει τὰς πενήκοντα δραχμάς· — ε'. ὁ μισθὸς τῶν ἐν τῇ φυλακῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 212 §. 12

τοῦ κανονισμοῦ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ πεζικοῦ,
 ἀφαιρουμένης τῆς ἡμερησίας τοῦ συσσιτίου καταθέσεως.
 — ς'. ἡ ἐλάττωσις τοῦ μισθοῦ τῶν ἐν φυλακῇ ἐνωμοταρχῶν
 καὶ χωροφυλάκων κατὰ τὸ ἄρθρον 22 τοῦ οἰκονομικοῦ κανο-
 νισμοῦ τῆς χωροφυλακῆς — ζ'. ἡ καταβολὴ τριάκοντα
 δραχμῶν ἐκ τοῦ κεφαλαίου τῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ
 παρῆντος νόμου ἀντικαταστατῶν — η'. οἱ τόκοι τῶν παρὰ
 τῶν στρατιωτικῶν ταμείων ἐκ προκαταβολῆς ἀποδιδόμενων
 κεφαλαίων τῶν ἀντικαταστατῶν μέχρι τῆς ἀπολήψεως αὐ-
 τῶν — θ'. τὰ λόγῳ ἀντικαταστάσεως εἰς τὸ στρατιωτικὸν
 ταμεῖον εὐρισκόμενα κεφάλαια τῶν δι' ἀμετακλήτου δικα-
 στικῆς ἀποφάσεως ἐπὶ χρόνον ὑπερβαίνοντα τὰ τρία ἔτη
 στερηθέντων τῆς ἱκανότητος τοῦ ὑπηρετεῖν ἐν τῷ στρατῷ
 ἀντικαταστατῶν, ἅμα δὲ καὶ τῶν λειποτακτησάντων ἀντι-
 καταστατῶν, τῶν μὴ συλληφθέντων ἐντὸς τριετίας, ἀφ' ἧς
 ἐλειποτάκτησαν — ι'. ἡ ἀδιάθετος περιουσία παντὸς ἀκλή-
 ρου ἀποβιώσαντος ὑπαξιωματικοῦ ἢ στρατιώτου — ια'. ἡ
 πίστωσις τῆς λόγῳ τοῦ ἱματισμοῦ καταθέσεως τῶν εἰς τὰ
 ἐδάφια Θ', καὶ Ι'. ἀναφερομένων — ιβ'. αἱ πλεονάζουσαι
 πιστώσεις τῶν θεραπευτηρίων τῶν στρατιωτικῶν σωμάτων
 — ιγ'. τὰ ἐνοίκια τῶν ἐν τοῖς φρουρίοις παντοπωλείων —
 ιδ'. αἱ διὰ συμβολαίων εἰς τοὺς ἐργολάβους, χορηγητὰς, καὶ
 προμηθευτὰς τοῦ στρατοῦ ἐπιβαλλόμεναι, καὶ κατ' αὐτῶν
 καταπίπτουσαι χρηματικαὶ ποιναί — ιε'. τὸ τέταρτον τοῦ
 ἡμερησίου μισθοῦ τῶν ἐν κανονικῇ ἀδείᾳ ὑπαξιωματικῶν
 καὶ στρατιωτῶν — ις'. ἡ αὔξησις τῆς μισθοδοσίας τῶν εἰς
 βαθμοὺς ὑπαξιωματικῶν προδιβαζομένων κατὰ τὸν πρῶτον
 μῆνα τοῦ προδιβασμοῦ τῶν — ιζ'. αἱ ἐκ τῆς ἀκινήτου
 περιουσίας τοῦ ταμείου καὶ τῶν κεφαλαίων αὐτοῦ, καὶ αἱ
 ἐκ τῶν γενομένων πρὸς αὐτὸ δωρημάτων καὶ κληροδοτη-
 μάτων προσερχόμεναι πρόσοδοι.

Προορισμὸς τῆς περιουσίας τοῦ ταμείου.

3. Ἡ περιουσία τοῦ ταμείου τούτου εἶναι ἀποκλειστικῶς προωρισμένη, — α'. εἰς σύστασιν καὶ συντήρησιν παιδαγωγείου τῶν ἀρρένων τέκνων τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἀναφερομένων καὶ ὑπὲρ τὴν μίαν στρατείαν ὑπηρετούντων ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν, ἅμα δὲ, καὶ τῶν μετὰ τὸν χρόνον τοῦτον ἐν ὑπηρεσίᾳ ἢ καὶ ἀποστρατεία ἀποβιωσάντων — β'. εἰς σύνταξιν τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν, καὶ εἰς ἀποκατάστασιν τῶν θυγατέρων τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν, τῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ καὶ ἀποστρατεία τελευτώντων.

4. Ἡ περιουσία τοῦ ταμείου διαχειρίζεται παραγωγικῶς, κατατιθεμένη ἐπὶ τόκῳ εἰς τράπεζαν ἢ δαπανωμένη εἰς ἀγορὰν ἢ ἀνέγερσιν προσοδοφόρων ἐντὸς τῆς πρωτευούσης κτιρίων.

5. Αἱ χορηγήσεις τοῦ ταμείου ὀρίζονται κατ' ἔτος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν εἰσπράξεων τοῦ παρελθόντος ἔτους, καὶ αἱ μὲν τῶν οἰκογενειῶν συντάξεις λογίζονται κατὰ μῆνα, πληρονόμηναι εἰς τὸ τέλος ἐκάστης τριμηνίας, αἱ δὲ τοῦ παιδαγωγείου δαπάναι προκαταβάλλονται κατὰ μῆνα.

Χορηγήσεις τοῦ ταμείου.

6. Κατὰ τὰ πρῶτα πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν χορηγήσεων, τὸ ταμεῖον διαθέτει ἐτησίως πρὸς τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 ὀρισμένους σκοποὺς μόνον τὰ τρία τέταρτα τῶν εἰσπράξεων τοῦ παρελθόντος ἔτους, ἀφαιρουμένων τῶν δαπανῶν τῆς διαχειρίσεως.

7. Μετὰ τὴν λήξιν τῆς πενταετίας τὸ ταμεῖον διαθέτει πρὸς τοὺς αὐτοὺς σκοποὺς τὰ ἐννέα δέκατα τῶν εἰσπράξεων του.

8. Ἐκ τοῦ κατ' ἔτος διαθεσίμου ποσοῦ, κατὰ τὰ ἄρθρα

6 και 7, προσδιορίζονται εἰς μὲν τὰ ὑπὲρ τῶν χηρεουσῶν οἰκογενειῶν βοηθήματα, τὰ τέσσαρα δέκατα, εἰς δὲ τὴν σύστασιν, καὶ τὴν συντήρησιν τοῦ παιδαγωγείου, τὰ πέντε δέκατα· τὸ δὲ ὑπόλοιπον δέκατον, εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῶν θυγατέρων.

9. Αἱ χῆραι καὶ τὰ ἐκ νομίμου γάμου προερχόμενα ὀρφανὰ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 1 ἀναφερομένων, καὶ ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ ταμείου τούτου ἐν ἐνεργείᾳ ἢ ἀποστρατεία ἀποβιούντων ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν, ἔχουσι δικαίωμα εἰς τὰ παρὰ τοῦ ταμείου τούτου χορηγούμενα βοηθήματα.

10. Ὡς οἰκογένεια θεωρεῖται χῆρα ἄνευ τέκνων ἢ μετὰ τέκνων, ἐν ἑλλείψει δὲ ἢ ἀποβιώσει αὐτῆς, ἐν ἣ πλείω ὀρφανὰ.

11. Τὸ βοήθημα χορηγεῖται εἰς τὴν χῆραν ἰσοβίως, παῦρον ἅμα αὕτη ἔλθῃ εἰς νέον γάμον, εἰς δὲ τὰ ὀρφανὰ, ἐὰν μὲν ὧσιν ἄρῃενα, μέχρις οὗ τὸ νεώτατον συμπληρώσῃ τὸ δέκατον ὄγδοον ἔτος τῆς ἡλικίας του, εἰ δὲ θήλεα, μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ εἰκοστοῦ πρώτου ἔτους τῆς ἡλικίας, ἢ καὶ πρότερον, ἂν ἀποκατασταθῇ.

12. Τὸ ὀρφανὸν ἄρῃεν δὲν ἀποτελεῖ οἰκογένειαν κατὰ τὸ ἄρθρον 11, ἐὰν καταταχθῇ εἰς τὸ κατὰ τὸν παρόντα νόμον παιδαγωγεῖον, ἢ ἐν γένει λαμβάνῃ μισθὸν ἢ ἄλλο τι χορηγήμα παρὰ τοῦ δημοσίου ταμείου.

13. Αἱ οἰκογένειαι τῶν λαβόντων τὴν ἐκ τοῦ στρατοῦ ἄφρασιν των, ἢ ἀπολυθέντων τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, καὶ τῶν διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως στερηθέντων τῆς ἱκανότητος τοῦ ὑπηρετεῖν ἐν τῷ στρατῷ, δὲν ἔχουσι δικαίωμα εἰς τὸ ὑπὸ τοῦ ταμείου τούτου χορηγούμενον βοήθημα.

14. Αἱ διαζευχθεῖσαι ἢ χωρισθεῖσαι ἀπὸ τραπέζης καὶ κοίτης γυναῖκες δὲν ἔχουσι δικαίωμα εἰς βοήθημα ἐκ τοῦ ταμείου τούτου· ἀλλ' ἐνταῦθα οὐδόλως ἀναιρεῖται τὸ εἰς βοήθημα δικαίωμα τῶν ὀρφανῶν.

Ποσὸν τῶν βοηθημάτων.

15. Κατὰ τὰ πρῶτα πέντε ἔτη ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν χορηγήσεων ὡς ἀνώτερος ὅρος τοῦ εἰς ἐκάστην οἰκογένειαν ἀνήκοντος μερίσματος ὀρίζεται κατὰ μῆνα, — τῶν μὲν ὑπαξιωματικῶν, εἰς δεκαεξὶ δραχμάς· — τῶν δὲ στρατιωτῶν, εἰς ὀκτὼ δραχμάς.

16. Μετὰ τὰ πέντε ἔτη ἐπιτρέπεται αὐξήσις τοῦ ἀνωτέρω μερίσματος κατὰ 50 τοῖς 0/0.

Περὶ διοικήσεως τοῦ ταμείου.

17. Τὸ ταμεῖον διοικεῖται ὑπὸ πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς συγκειμένης ἐξ ἐνὸς ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ ὡς προέδρου, καὶ τεσσάρων ὑποδεεστέρων ἀξιωματικῶν ὡς μελῶν, διοριζομένων διὰ Β. Διατάγματος ἐκ τῆς φρουρᾶς Ἀθηνῶν. — Ὁ μὲν πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς ἀντικαθίσταται κατὰ τριετίαν, τὰ δὲ μέλη κατ' ἔτος.

18. Ἡ ἐπιτροπὴ ἔχει γραμματέα διοριζόμενον διὰ Β. Διατάγματος ἐκ τῶν ὑποδεεστέρων ἀξιωματικῶν.

19. Ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸς ἐπιτηρεῖ διὰ Β. ἐπιτρόπου, ἔχοντος συμβουλευτικὴν ψῆφον, τὰς πράξεις τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ταμείου.

20. Ἡ ὑπηρεσία τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ταμείου, τοῦ παρ' αὐτῇ Β. ἐπιτρόπου, καὶ τοῦ γραμματέως, εἶναι ἄμισθος.

21. Οἱ συγκροτοῦντες τὴν ἐπιτροπὴν καὶ ὁ Β. ἐπίτροπος εἶναι προσωπικῶς καὶ ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι διὰ πᾶσαν εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ ταμείου ἐκ δόλου ἢ πταίσματος προξενηθεῖσαν βλάβην. — Οὐδεμία πρᾶξις τῆς ἐπιτροπῆς ἔχει κῦρος ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Β. ἐπιτρόπου.

22. Ἐντὸς τοῦ Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους δημοσιεύονται διὰ τῆς ἐπισήμης στρατιωτικῆς ἢ ἄλλης ἐφημερίδος ἡ ἀπογραφή τῆς περιουσίας τοῦ ταμείου, ἰσοζύγιον τῶν ἐσόδων.

καὶ ἐξόδων τοῦ λήξαντος ἔτους, καὶ ὀνομαστικὸς κατάλογος τῶν λαβόντων βοηθήματα, τῶν ἐν τῷ παιδαγωγείῳ ὑποτρόφων ἀρρένων, καὶ τῶν προικισθειῶν θυγατέρων.

Ποινικαὶ διατάξεις.

23. Ἡ τῆς πρώτης κρατείας τριετῆς ὑπηρεσία δὲν συνεπάγεται τὰ ἐκ τοῦ παρόντος νόμου βοηθήματα, ἐκτὸς ἐπὶ θανάτου ἢ ἀνικανότητος ἐκ τῆς ἐκτελέσεως διατεταγμένης ὑπηρεσίας.

24. Αἱ ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου ὀρισθεῖσαι καταβολαὶ τῶν ὑπαξιωματικῶν, ἅμα δὲ καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ ταμείου πρὸς τὰς οἰκογενείας αὐτῶν, παύουσιν ἀφ' ἧς προβιβασθῶσιν εἰς βαθμὸν ἀξιωματικοῦ πλην τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν κατατεταγμένων ἐν τῷ παιδαγωγείῳ τέκνων των.

25. Τὰ παρὰ τοῦ ταμείου τούτου χορηγούμενα βοηθήματα δὲν ὑπόκεινται εἰς κατάσχεσιν, κράτησιν, οὔτε εἰς δεκτικὰ ἐκχωρήσεως.

26. Οἱ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου τεθέντες εἰς ἀποστρατείαν ὑπαξιωματικοὶ καὶ κρατιῶται δὲν ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις αὐτοῦ, οἱ δὲ εἰς ἀποκρατείαν τιθέμενοί μετὰ τὴν δημοσίευσιν αὐτοῦ ἔγγαμοι ἀπολαύουσι μὲν τῶν ὠφελειῶν τοῦ ταμείου, δὲν ὑπόκεινται ὅμως εἰς χρηματικὰς κρατήσεις.

27. Οἱ νομίμως νυμφευθέντες πρὸ τῆς κατατάξεώς των εἰς τὸν κρατὸν ἀπολαύουσι τῶν ὠφελειῶν τοῦ παρόντος νόμου, τῇ ἐγκρίσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν κρατιωτικῶν, ἐκδιδομένη ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κανονισμένων περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐγγάμων ὑπαξιωματικῶν καὶ κρατιωτῶν, καὶ ἀφοῦ καταβάλωσι τὸ διὰ τοῦ ἀρθροῦ 2 ἔδαφ. γ'. ὀρισμένον ποσόν.

28. Οἱ ἐν τῷ παιδαγωγείῳ ἀνατρεφόμενοι καὶ ἐκπαιδευόμενοι παῖδες τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ διαλαμβανομένων ὑποχρεοῦνται μετὰ τὴν ἐξοδὸν των νὰ ὑπηρετήσωσιν ἐν τῷ κρατῷ μίαν κρατείαν.

29. Βασιλικὸν διάταγμα θέλει κανονίσει τὰ περὶ ὀργανισμοῦ καὶ συντηρήσεως τοῦ παιδαγωγείου τῶν ἀρρένων, τὰ περὶ κατατάξεως καὶ ἐξόδου αὐτῶν, τὰ περὶ προκίσεως τῶν θυγατέρων, τὸν τρόπον καὶ τὴν διαδικασίαν τῆς βεβαιώσεως τοῦ δικαιώματος εἰς τὰ ἐκ τοῦ παρόντος νόμου βοθηήματα, ὡς καὶ τὸν τρόπον τῆς εἰσπράξεως τῶν ἐσόδων τοῦ ταμείου, τὰ τῆς ἐξελέγξεως καὶ ἐγκρίσεως τῶν πράξεων τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ταμείου, ἅμα δὲ καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ Β. ἐπιτρόπου.

30. Αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 τοῦ παρόντος νόμου ὀρισμέναι κρατήσεις καὶ καταβολαὶ ἄρχονται ἀπὸ τῆς μετὰ τὴν δημοσίευσιν αὐτοῦ προσεχούσας τριμηνίας, τὰ δὲ δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου χορηγητέα βοθηήματα πληρόνονται ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1863 ἐπὶ τῇ βάσει τῶν εἰσπράξεων τοῦ 1862.

N. 42 Φεβρουαρίου 1859. Περὶ ἐλαττώσεως τοῦ χρόνου τοῦ παρέχοντος δικαίωμα συντάξεως εἰς τὰς χήρας ἢ τὰ ὄρφανὰ τῶν ἀγωνιστῶν τῶν πρὸ τοῦ συντάγματος θανόντων.

1. Ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 τοῦ περὶ συντάξεως τοῦ κατὰ ξηρὰν στρατοῦ νόμου παρέχων δικαίωμα συντάξεως ἐλαττοῦται κατὰ πεντεκαίδεκα ἔτη ὡς πρὸς τὰς χήρας καὶ τὰ ὄρφανὰ τῶν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος τὴν πατρίδα ὑπηρετησάντων ἀξιωματικῶν τοῦ κατὰ ξηρὰν Β. στρατοῦ καὶ ἀποθανόντων πρὸ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τοῦ συντάγματος.

2. Ἡ δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου ἀπονομὴ τῶν τοιούτων συντάξεων ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

3. Πᾶσα καθεστῶσα διάταξις ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

N. 2 Φεβρουαρίου 1859. Περὶ ἐλαττώσεως τοῦ χρόνου τοῦ παρέχοντος δικαίωμα συντάξεως ὡς πρὸς τὰς χήρας καὶ τὰ ὄρφανὰ τῶν ἀξιοματικῶν τῶν πρὸ τοῦ συντάγματος ἀποθανόντων.

1. Ὁ χρόνος τῆς ὑπηρεσίας, ὃ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ γενικοῦ περὶ ναυτικῶν συντάξεων νόμου δικαίωμα συντάξεως παρέχων, ἐλαττοῦται κατὰ πεντεκαίδεκα ἔτη ὡς πρὸς τὰς χήρας καὶ τὰ ὄρφανὰ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ βασιλικοῦ ναυτικοῦ, τῶν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος τὴν πατρίδα ὑπηρετήσαντων καὶ ἀποθανόντων πρὸ τῆς ἐγκαθιδρύσεως τοῦ συντάγματος.

2. Αἱ δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου ἀπονεμηθησόμεναι συντάξεις ἄρχονται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ.

3. Πᾶσα καθεστῶσα διάταξις, ἀντιβαίνουσα εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

N. 11 Ἀπριλίου 1859. Περὶ τραπέζης.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Περὶ μέσων τῆς τραπέζης, καὶ διαθέσεως αὐτῶν.

1. Δίδεται εἰς τὴν τράπεζαν ἡ ἄδεια νὰ προμηθευθῇ νέα κεφάλαια δανειζομένη δι' ἐκδόσεως ὁμολογιῶν μέχρις ὀκτῶν ἑκατομμυρίων δραχμῶν, δύναται δὲ νὰ προμηθευθῇ διὰ τοῦ αὐτοῦ τρόπου καὶ πλειότερα ἄδεια τῆς κυβερνήσεως. — Ἀπαντα τὰ ποσὰ ταῦτα, πρὸς δὲ, καὶ τέσσαρα ἑκατομμύρια ἐκ τοῦ μετοχικοῦ αὐτῆς κεφαλαίου θέλουσιν ἀσχολεῖσθαι ἀποκλειστικῶς εἰς δάνεια ἐπὶ ὑποθήκη καὶ ἐπὶ ἐνεχύρω.

2. Πρὸς ἀπότισιν τοῦ κεφαλαίου καὶ τόκου τῶν παρὰ τῆς τραπέζης ἐκδοδομένων ὁμολογιῶν ἔχει τὸ δικαίωμα ὁ ἰδιοκτήτης αὐτῶν ἐφ' ὅλης ἐν γένει τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιουσίας τῆς ὅπως καὶ οἱ λοιποὶ αὐτῆς πιστωταί.

3. Αἱ ὁμολογίαι αὗται ἐκδίδονται ὀνομαστικαί ἢ ἀνώνυμοι κατ' ἐκλογὴν τοῦ δανειστοῦ ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου, περιέχουσι δέ· — α'. τὸ ποσὸν τοῦ δανεισθέντος εἰς τὴν τράπεζαν κεφαλαίου· — β'. τὸν χρόνον καὶ τὸν τρόπον τῆς πληρωμῆς αὐτοῦ· — γ'. τὸ ποσὸν καὶ τὴν λῆξιν τοῦ τόκου, καὶ — δ'. τὰς ἀμοιβὰς ἢ τυχαῖα κέρδη διὰ λαχνοῦ (lots), ἂν κατὰ τὴν ἔκδοσίν των συμφωνηθῇ καὶ τοιοῦτου εἴδους ἀπολαυή.

4. Ἡ ὀνομαστικὴ ἀξία τῶν ὁμολογιῶν προσδιορίζεται εἰς δραχμάς 300 καὶ ἐπέκεινα, δύναται δ' αὕτη νὰ ἐμφανηται καὶ εἰς ξένα νομίσματα, καὶ νὰ πληρόνηται τὸ κεφάλαιον καὶ λοιπὰ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ παρὰ τῶν ἀνταποκριτῶν τῆς τραπεζῆς.

5. Ἡ προθεσμία τῶν ὁμολογιῶν δὲν δύναται νὰ ᾖ κατωτέρα τοῦ ἐνὸς ἔτους.

6. Ὁ τόκος τῶν ὁμολογιῶν λογίζεται καὶ πληρόνεται καθ' ἑξαμηνίαν, παύσει δὲ αὐτοδικαίως μετὰ τὴν λῆξιν τῆς προθεσμίας αὐτῶν, μέχρις οὗ ζητηθῇ ἢ ἐξαργύρωσίς των.

7. Ὅλοι αἱ περὶ ἐκδόσεως, μεταβιβάσεως, καὶ τροπῆς τῶν μετοχῶν τῆς τραπεζῆς διατάξεις τοῦ καταστατικοῦ αὐτῆς ἰσχύουσι καὶ διὰ τὰς ὁμολογίας· προσυπογράφει δ' αὐτὰς ὁ παρὰ τῇ τραπεζῇ Β. ἐπίτροπος.

8. Αἱ ὁμολογίαι εἶναι δεκταὶ παρὰ τῆς τραπεζῆς καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας αὐτῶν εἰς πληρωμὴν δανείων ἐπὶ ὑποθήκῃ. — Προσέτι δὲ ἡ τράπεζα δύναται νὰ κάμῃ καὶ χορηγήσεις ἐπὶ ἐνεχυριάσει αὐτῶν κατὰ τοὺς ὅρους πάντοτε τοῦ καταστατικοῦ αὐτῆς.

9. Τὰ ἐπὶ ὑποθήκῃ δάνεια τῆς τραπεζῆς διαιροῦνται, — α'. εἰς δάνεια χρεωλυτικά· — β'. εἰς ἀπλὰ δάνεια· καὶ — γ'. εἰς χορηγήσεις δι' ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ.

10. Τὰ χρεωλυτικὰ δάνεια ἐνεργοῦνται κατὰ τὰς περὶ τούτων οἰκείας διατάξεις τοῦ καταστατικοῦ τῆς τραπεζῆς μὲ τὴν διαφορὰν, ὅτι ἡ προπληρωμὴ μέρους ἢ καὶ τοῦ

ἔλου τοῦ κεφαλαίου δύναται νὰ γίνη κατὰ τὴν λῆξιν ἐκάστης ἐξαμηνιαίας δόσεως ἄνευ οὐδεμιᾶς ἄλλης ὑποχρέωσης τοῦ ὀφειλέτου.

11. Ἡ διάρκεια τῶν ἀπλῶν δανείων δὲν δύναται νὰ ᾔηται κατωτέρα τοῦ ἐνὸς ἔτους, αἱ δὲ τόκοι καὶ τούτων πληρόνται εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ἐξαμηνίας. — Προπληρωμῆ μέρους ἢ καὶ τοῦ ἔλου τοῦ κεφαλαίου τῶν τοιούτων δανείων δύναται νὰ γίνη ἐπίσης κατὰ τὴν λῆξιν ἐκάστης ἐξαμηνιαίας δόσεως τόκων.

12. Ἀνώτατος ὅρος τοῦ τόκου, τὸν ὅποιον θέλει λαμβάνει ἡ τράπεζα, προσδιορίζεται διὰ μὲν τὰ χρεωλυτικά, τὰ ἀπλᾶ δάνεια, καὶ τὰ ἐπ' ἐνεχύρω, εἰς ἑπτὰ τοῖς 0/0 κατ' ἔτος, διὰ δὲ τὰς δι' ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ ἐν γένει χορηγήσεις εἰς ὀκτῶ τοῖς 0/0. Ἄλλ' ὡς πρὸς τὰς δι' ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ χορηγήσεις ἐπὶ ὁμολογίαις φερούσαις τὰς ὑπογραφὰς δύο τοῦλάχιστον ἀξιοχρέων ἐγγυητῶν, ἐξ ὧν ἡ μία ἐμπόρου ἢ τραπεζίτου, ἡ κυβέρνησις δύναται, ὡς ἂν τὸ κοινὸν συμφέρον τὸ ἀπαιτεῖ, νὰ ἐπιτρέπη προσωρινῶς εἰς τὴν τράπεζαν νὰ ὑψώνη τὸν τόκον καὶ ὑπεράνω τῶν 8 τοῖς 0/0.

13. Τῶν μέχρι τῆςδε ὑπαρχόντων δανείων τῆς τραπεζῆς ἐλαττοῦται διὰ τὸ μέλλον ὁ τόκος κατὰ τὸ ἄρθρον 12, ἅμα ὁ ὀφειλέτης πληρώσει τὰ τυχόν καθυστεροῦντα εἴτε διὰ μετρητῶν, εἴτε διὰ συνομολογήσεως νέου δανείου, καὶ ἀνταλλάξῃ τὰς παλαιὰς ὁμολογίας μὲ νέας.

14. Πλὴν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 δι' ἐκδόσεως ὁμολογιῶν ὀφειλομένων ποσοτήτων, τὸ ἅλον τοῦ παθητικοῦ τῆς τραπεζῆς συγκειμένου ἀπὸ τὰ εἰς κυκλοφορίαν γραμματία, ἀπὸ τὰ παραδοθέντα εἰς αὐτὴν κεφάλαια δι' ἀνοικτοῦ λογαριασμοῦ, καὶ ἀπὸ πᾶσαν ἄλλην παρακατάθεσιν χρημάτων, ἀφαιρέσει τοῦ ἐναποταμιεύματος, δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνη τὸ ποσὸν τῶν δέκα ἑκατομμυρίων δραχμῶν. — Τὸ ἐναποταμίευμα τῆς τραπεζῆς δὲν πρέπει νὰ ᾔηται ποτὲ ὀλιγώτε-

ρον τοῦ ἐνὸς τρίτου τοῦ εἰς ἐμφάνισιν ἀπαιτητοῦ παθητικοῦ αὐτῆς, συγχειμένου ἐκ γραμματίων καὶ ὀνοικτῶν λογαριασμῶν. Ἡ διαφορὰ δὲ μεταξὺ τοῦ ἐναποταμιεύματος καὶ τοῦ ποσοῦ τῶν εἰς κυκλοφορίαν τραπεζικῶν γραμματίων δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὸ μετοχικὸν πραγματικὸν κεφάλαιον τῆς τραπεζῆς.

15. Τὸ ἐν γένει παθητικὸν τῆς τραπεζῆς πλὴν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρ. 4 ἐκ τῶν ὁμολογιῶν προερχομένου, καὶ τοῦ διὰ τοῦ ἐναποταμιεύματος καλυπτομένου, θέλει ἀντιπροσωπεύεσθαι εἰς τὸ ταμεῖόν της ἀπὸ ἐμπορικὰ γραμμάτια ἢ ὁμολογίας μὲ προθεσμίαν ὄχι μακροτέραν τῶν τριῶν μηνῶν, καὶ φέροντα ἐνὸς τοῦλάχιστον ἐμπορίου ἢ τραπεζίτου ὑπογραφῆν. — Τὸ δ' ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρ. 4 ὁμολογιῶν παθητικὸν αὐτῆς θέλει ἀντιπροσωπεύεσθαι εἰς τὸ ταμεῖόν της ἀπὸ δάνεια ἐπὶ ὑποθήκῃ.

16. Ἡ κυβέρνησις δύναται νὰ καθιθέσῃ εἰς τὴν τράπεζαν τὰ περισσεύματα τοῦ ταμείου αὐτῆς ἐντόκως συμφωνοῦσα προηγουμένως τὸν τόκον καὶ τὸν χρόνον τῆς ἀποδόσεώς των.

ΤΜΗΜΑ Β΄.

Περὶ τῶν ἀναγκαστικῶν τῆς τραπεζῆς μέσων κατὰ τῶν ὀφειλετῶν αὐτῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Γενικοὶ ὁρισμοί.

17. Ἡ πληρωμὴ τῶν πρὸς τὴν τράπεζαν χρεῶν τῶν ἐν τῷ 9 ἄρθρῳ ἀναφερομένων δὲν δύναται νὰ ἐμποδισθῇ διὰ κατασχέσεως τῶν δανειστῶν αὐτῆς, εἰμὴ δυνάμει νομίμου ἐκτελεστοῦ δικαιογράφου αὐτῶν.

18. Αἱ πρὸς τὴν τράπεζαν ὀφειλόμεναι δόσεις κεφαλαίῳ ἢ τόκου καθίστανται αὐτοδικαίως ἐντοκοὶ ἕνα ληξάσης τῆς

προθεσμίας τῆς πληρωμῆς αὐτῶν. Μιᾶς δὲ μόνης δόσεως ἡ καθυστέρησις καθίστησιν ἀπαιτητὸν ὅλον τὸ κεφάλαιον.

19. Δύναται ἡ τράπεζα μὴ πληρώσαντος ἐμπροθέσμως τοῦ ὀφειλέτου, καὶ μετὰ ὀκτῶ ἡμέρας ἀφοῦ προσκαλέσῃ αὐτὸν διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ὑποχρεώσεώς του, νὰ προβῇ εἰς τὴν μεσεγγυήσιν καὶ τὴν ἐκποίησησιν τῶν ἐνυποθήκων αὐτοῦ κτημάτων, κατὰ τοὺς διὰ τῶν ἐπομένων ἄρθρων διαγεγραμμένους τύπους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Περὶ μεσεγγυήσεως.

20. Κατ' αἴτησιν τῆς τραπέζης τὸ δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν διορίζει μεσεγγυοῦχον τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος κατὰ τὰ ἄρθρ. 961 καὶ ἐπόμενα τῆς πολιτικῆς δικονομίας. — Ὁ μεσεγγυοῦχος διαχειρίζεται τὸ κτῆμα, συλλέγει τοὺς καρποὺς, ἢ, ἂν ᾖ μισθωμένον, τὸ μίσθωμα αὐτοῦ, καὶ ἀποδίδει τὰ πάντα εἰς τὴν τράπεζαν, αὕτη δὲ καταλογίζει τὰ εἰσπραττόμενα εἰς τὸ χρέος καὶ τὰ ἐξόδα τῆς μεσεγγυήσεως, ἀποδίδει δὲ τὸ περισσεύμα τῷ ὀφειλέτῃ.

21. Τὸ δικαστήριον διορίζει τὸν παρὰ τῆς τραπέζης προτεινόμενον μεσεγγυοῦχον ἐπὶ κινδύνῳ ἔ εὐθύνῃ αὐτῆς. Ἡ δὲ ἀπόφασις εἰς οὐδὲν ἔνδικον μέσον ὑπόκειται.

22. Ὁ κάτοχος τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος δύναται ἐντὸς προθεσμίας ἡμερῶν 15 ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς διορισάσης τὸν μεσεγγυοῦχον ἀποφάσεως, νὰ εἰσάξῃ εἰς τὸ δικαστήριον τὰς ἐνστάσεις του κατὰ τοῦ διορισθέντος μεσεγγυοῦχου. Τὸ δὲ δικαστήριον, ἂν εὔρη αὐτὰς βασίμους, διορίζει ἐξ ἐπαγγέλματος ἄλλον μεσεγγυοῦχον, ὅστις παραλαμβάνει τὴν διαχείρισιν παρὰ τοῦ προτέρου μεσεγγυοῦχου.

23. Ὁ κίνδυνος καὶ ἡ εὐθύνη τῆς τραπέζης διὰ τὸν παρ' αὐτῆς προταθέντα μεσεγγυοῦχον παύουσιν, ἅμα παρέλθῃ ἡ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὠρισμένη προθεσμία, χω-

ρίς νὰ κάμη ὁ κάτοχος ἔνστασιν κατ' αὐτοῦ, ἢ ἀμφοτέρω-
τὰ μέρη συμφωνήσωσι περὶ τοῦ διοριστέου μεσεγγυούχου, ἢ
τὸ δικαστήριον διορίσῃ αὐτὸν ἐξ ἐπαγγέλματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ ἀναγκαστικῆς ἐκποιήσεως.

24. Ἡ τράπεζα, πρὶν ἢ προβῇ εἰς τὴν ἀναγκαστικὴν ἐκ-
ποίησιν τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος, ὅπερ δύναται νὰ πράξῃ
καὶ πρὸ τοῦ διορισμοῦ τοῦ μεσεγγυούχου, καὶ μετὰ ταῦτα,
κοινοποιεῖ πρὸς τὸν ὀφειλέτην ἐπιταγὴν κατὰ τὸ ἄρθρον
863 τῆς πολιτικῆς δικονομίας. — Ἐὰν τὸ ἐκτελούμενον
ἔγγραφον ᾖναι συμβόλαιον δανείου δι' ἀνοικτοῦ λογαρια-
σμοῦ, ἐπισυνάπτεται εἰς τὴν ἐπιταγὴν ἀντίγραφον ἀποσπά-
σματος ἐκ τοῦ βιβλίου τῆς τραπέζης ἐμφαίνον τὴν πιστο-
χρέωσιν τοῦ ὀφειλέτου. Τὸ δὲ ἀπόσπασμα τοῦτο θεωρεῖται
ὡς ἐκτελεστὸν ἔγγραφον, ἐπιφυλαττομένου τῷ ὀφειλέτῃ τοῦ
δικαιώματος ν' ἀμφισβιτήσῃ τὴν ἀλήθειαν τοῦ λογαριασμοῦ.
Ἡ ἀμφισβήτησις αὕτη δὲν ἀναστέλλει τὴν ἐκτέλεσιν. — Ἡ
ἐπιταγὴ ἐγγράφεται εἰς τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 960 τῆς πολι-
τικῆς δικονομίας κρατούμενον παρὰ τοῦ ὑποθηκοφύλακος
βιβλίον τῶν κατασχέσεων. — Ἄν ὁ ὀφειλέτης εὐρίσκηται
ἐκτὸς τοῦ Κράτους, ἢ ἐπιταγὴ κοινοποιεῖται εἰς τὴν ἐν Ἑλ-
λάδι κατοικίαν του, ἂν ἔχῃ τοιαύτην, καὶ εἰς τὸν εἰσαγγε-
λέα τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, ἐντὸς τῆς περιφέρειας
τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ κτῆμα, ὅστις ἐνεργεῖ κατὰ τὰ ἐν τῷ
ἔδαφίῳ 6 τοῦ ἄρθρου 145 τῆς πολιτ. δικονομίας ὠρισμένα.

25. Ἡ τράπεζα μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τῆς ἐπιταγῆς δημο-
σιεύει δι' ἐφημερίδος καὶ διὰ τοιχοκολλήσεως τὸ πρόγραμ-
μα τοῦ πλειστηριασμοῦ τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος.

26. Τὸ πρόγραμμα τοῦτο περιέχει: — α'. τὸ ὄνομα, τὸ
ἐπώνυμον, καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ὀφειλέτου — β'. περίλη-
ψιν τῆς ἐπιταγῆς — γ'. τὸ εἶδος, τὴν θέσιν, τὰ ὄρια, καὶ

τὴν ὡς ἔγγιστα ἕκτασιν τοῦ κτήματος — δ'. τὴν παρὰ τῆς τραπέζης γενομένην πρώτην προσφορὰν — ε'. τοὺς ὄρους, τὴν ἡμέραν, καὶ τὴν ὄραν τοῦ πλειστηριασμοῦ, καὶ τὸν ὑπάλ-
ληλον ἐνώπιον τοῦ ὁποίου θέλει γίνεαι. — Ἐὰν τὸ κτῆμα ᾖναι ἀξίας κατωτέρας τῶν χιλίων δραχμῶν, κατὰ τὴν ἐν τῷ δα-
νειστικῷ συμβολαίῳ ἐκτίμησιν αὐτοῦ, ὁ πλειστηριασμός δὲν πρέπει νὰ γίνηται πρὸ τῆς παρελεύσεως τοῦλάχιστον τρι-
σάρων ἐβδομάδων ἀπὸ τῆς ἐπιταγῆς. Ἐπὶ δὲ κτημάτων ἀνω-
τέρας ἀξίας, κατὰ τὴν αὐτὴν ἐκτίμησιν, ὁ πλειστηριασμός γίνεται μετὰ παρέλευσιν ὀκτῶ τοῦλάχιστον ἐβδομάδων ἀπὸ τῆς ἐπιταγῆς.

27. Αἱ τοιχοκολλήσεις τοῦ προγράμματος γίνονται διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος, — α'. εἰς τὴν θύραν τοῦ καταστήμα-
τος τοῦ πρωτοδικείου, καὶ τοῦ εἰρηνοδικείου, ἐν τῇ περι-
φερείᾳ τῶν ὁμοίων κεῖται τὸ κτῆμα — β'. εἰς τὴν θύραν τοῦ δημαρχείου τοῦ τόπου, ἔνθα κεῖται τὸ κτῆμα, καὶ ἐπὶ τοῦ κτήματος αὐτοῦ, ἂν ἔχη οἰκοδομήν. — Τὸ πρόγραμμα τοῦτο ἐπιδίδεται ἅπαξ εἰς τοὺς ἐγγεγραμμένους ἐνυποθή-
κους δανειστάς, καὶ εἰς τὸν ὀφειλέτην. — Μετὰ μίαν ἢ δύο, κατὰ τὴν διαφορὰν τῆς ἀξίας τοῦ κτήματος, δημοσιεύσεις ἢ τοιχοκολλήσεις τοῦ προγράμματος εἰς τὰ διαληφθέντα μέρη, καὶ τὴν πρὸς τὸν ὀφειλέτην, καὶ τοὺς ἐνυποθήκους δανειστάς ἐπίδοσιν αὐτοῦ, ὁ πλειστηριασμός γίνεται ἐν ἡμέ-
ρᾳ Κυριακῇ ἐνώπιον εἰρηνοδίκου ἢ συμβολαιογράφου ἐν τῷ δόμῳ ὅπου κεῖται τὸ κτῆμα. — Αἱ δημοσιεύσεις καὶ τοι-
χοκολλήσεις γίνονται, ἐν μὲν τῇ πρώτῃ περιπτώσει τοῦ τε-
λευταίου ἰδαφίου τοῦ 26 ἄρθρου, τρεῖς τοῦλάχιστον ἐβδο-
μάδας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ περιπτώ-
σει, ἕξ τοῦλάχιστον ἐβδομάδας πρὸ αὐτοῦ ἢ πρώτη, καὶ ἡμέ-
ρας ὀκτῶ μέχρι δεκαπέντε πρὸ αὐτοῦ ἢ δευτέρα. Προσέτι ἢ τοῦ προγράμματος ἐπίδοσις εἰς τε τοὺς ἐνυποθήκους δα-
νειστάς καὶ τὸν ὀφειλέτην γίνεται ἐν μὲν τῇ πρώτῃ τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων, τρεῖς τοῦλάχιστον ἐβδομάδας πρὸ

τοῦ πλειστηριασμοῦ, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, εἰς τοῦλάχιστον πρὸ αὐτοῦ. — Τοῦ ἐν τῷ ἄρθρῳ 966 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἀναφερομένου δικαιώματος δύναται νὰ γενῆ χρῆσις ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως τῆς ἐπιταγῆς.

28. Μὴ γενομένου τοῦ πλειστηριασμοῦ κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν δι' οἰονδήποτε λόγον, πρέπει νὰ ἐπαναληφθῶσιν ἡ τελευταία τοιχοκόλλησις, ἐπίδοσις, καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος δημοσίευσις τοῦ προγράμματος, καὶ ἂν ἐγένοντο πρὸ τῆς ἀναβολῆς.

29. Αἱ ἐν τοῖς ἄρθροις 24—28 ἀναφερόμεναι κοινοποιήσεις καὶ προθεσμῖαι διατάσσονται ἐπὶ ποιῆ ἀκυρότητας.

30. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 24 ἐγγραφῆς τῆς ἐπιταγῆς, ὁ ὀφειλέτης δὲν δύναται πλέον νὰ ἐκποιήσῃ τὸ ἐνυπόθηκον κτῆμα· ἡ δὲ ἐξάλειψις τῆς ἐγγραφῆς τῆς ἐπιταγῆς γίνεται τῇ συγκαταθέσει τῆς τραπέζης ἢ ἐν ἀρνήσει αὐτῆς, δυνάμει τελεσιδίκου ἀποφάσεως.

31. Πᾶσα ἀνακοπὴ τοῦ ὀφειλέτου ἕνεκα μὲν ἀταξιῶν τοῦ προγράμματος τοῦ πλειστηριασμοῦ, πρέπει νὰ γίνῃ ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως αὐτοῦ εἰς τὸν ὀφειλέτην, ἕνεκα δ' ἄλλων ἀταξιῶν τῆς διαδικασίας, πρὸ ὀκτῶ τοῦλάχιστον ἡμερῶν πρὶν τοῦ πλειστηριασμοῦ. Πᾶσα δὲ μεταγενεστέρα ἀκυρότης πρέπει νὰ προβληθῇ δι' ἀνακοπῆς ἐντὸς ὀκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ. Ἡ ἀνακοπὴ μετὰ τὰς προθεσμῖας ταύτας εἶναι ἀπαράδεκτος. — Ἡ ἀνακοπὴ δικάζεται ὡς κατεπίγειος κατὰ τὸ ἄρθρον 37, ἡ δὲ ἀπόφασις, ἐὰν ἡ ἀξία τοῦ κτήματος ᾖναι κατὰ τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ 26 ἄρθρον κατωτέρα τῶν χιλίων δραχμῶν, δὲν ὑπόκειται εἰς ἔφεσιν.

32. Ἄν κατὰ τὴν ἐγγραφὴν τῆς ἐπιταγῆς ὑπάρχῃ ἐγγεγραμμένη κατάσχεσις προγενεστέρα γενομένη ὑπ' ἄλλων δανειστῶν, ἡ τράπεζα δύναται διὰ κοινοποιήσεως πρὸς τὸν ἐπισπεύδοντα ἢ τὸν ἀντίκλητόν του ν' ἀναλάβῃ αὐτὴ τὴν

ἐκτέλεσιν, καὶ νὰ προβῆ εἰς τὸν πλειστηριασμὸν κατὰ τὸν ἄνω ὀρισθέντα τρόπον. — Ἄν ἡ τράπεζα παραμελήσῃ τὸν πλειστηριασμὸν, ὁ ἐπισπεύδων δανειστής ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐξακολουθήσῃ αὐτόν.

33. Τρεῖς ἡμέρας πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ ἡ τράπεζα θέλει κατχέσει εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλον τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐκτιμήσεως, ἢ τοὺς τυχόν πρὸ αὐτῆ ὑπάρχοντας τίτλους τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ κτήματος πρὸς γνῶσιν τῶν πλειστηριαζόντων. — Προσέτι καταθέτει πρὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 970 τῆς πολιτικῆς δικονομίας ἀποδείξεις περὶ τῆς τηρήσεως τῶν διατυπώσεων τῆς ἐκτελέσεως. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζονται τὰ ἄρθ. 973-985 τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

34. Ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὁ ἀγοραστής χρεωστῆ νὰ παραδίδῃ εἰς τὴν τράπεζαν τὸ πρὸς αὐτὴν ὀφειλόμενον ποσόν, ἄνευ βλάβης τῶν δικαιωμάτων τῶν τυχόν ὑπαρχόντων ἄλλων πιστωτῶν. Οὐδεὶς δὲ δύναται νὰ ἐμποδίσῃ τὴν πληρωμὴν ταύτην, εἴτε διὰ κατασχέσεως, εἴτε δι' ἀνακοπῆς. — Ἐὰν ὅμως ἀποδειχθῇ νομίμως, ὅτι ἡ τράπεζα δὲν ἐδικαιοῦτο νὰ λάβῃ αὐτὸ τὸ ποσόν, ἢ ὅτι ἔλαβε πλειότερον, ὑποχρεοῦται νὰ ἐπιστρέψῃ τὸ κακῶς ληφθὲν εἰς τὸν ἐπὶ τῆς κατατάξεως ὑπάλληλον μετὰ τοῦ τόκου 8 0/0.

35. Ὁ ἀναπλειστηριασμὸς γίνεται κατὰ τὸν ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἄρθροις διαγεγραμμένον τύπον.

36. Ἡ ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου ἐκποίησης τοῦ ἐνυποθήκου κτήματος οὐδόλως κωλύει τὴν τράπεζαν νὰ ἐξασκήσῃ τὰ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ διαγεγραμμένα δικαιώματα, καὶ κατὰ τοῦ τρίτου νομέως, ὡσανεὶ οὐδόλως ἐγένετο ἡ πρὸς αὐτὸν ἐκποίησης· ἂν ὅμως αὕτη ἐγένετο πρὸ τῆς εἰς τὸ βιβλίον τῶν κατασχέσεων ἐγγραφῆς τῆς ἐπιταγῆς, ἀνάγκη τῆς μεσεγγυήσεως ἢ τῆς ἀναγκαστικῆς ἐκποιήσεως νὰ προη-

γῆται, καὶ εἰς τὸν τρίτον νομέα ἢ κοινοποιήσις τῆς πρὸς πληρωμὴν ἐπιταγῆς.

37. Ὅλαι αἱ δίκαι τῆς τραπέζης εἰσάγονται παρ' αὐτῆς ὡς κατεπίγουσαι, καὶ δικάζονται τὴν τρίτην ἡμέραν ἀπὸ τῆς ἐπιδόσεως, χωρὶς νὰ ᾖναι πρὸς τοῦτο ἀνάγκη πράξεως τοῦ προέδρου.

38. Αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 17—37 περὶ ἀναγκαστικῶν τῆς τραπέζης μέσων κατὰ τῶν ὀφειλετῶν αὐτῆς δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου γενομένων συμβολαίων.

39. Ὅλαι αἱ εἰς τὸν παρόντα νόμον ἀντιβαίνουσαι διατάξεις καταργοῦνται.

N. 25 Ἰουλίου 1864. Περὶ τῶν μέχρι τοῦ 1858
καθυστερούντων.

1. Εἰς τοὺς ἐξ αἰωνδήποτε δημοσίων ἢ ἐκκλησιαστικῶν ἐσόδων ὀφειλέτας, ἐκτὸς τῶν ἐξ ἀπίστου διαχειρίσεως, χαρίζεται ὁ τῆς ὑπερήμερας τόκος, διὰ τὰ καθυστερούντα χρέη τῶν προγενεσέρων χρήσεων μέχρι τῆς τοῦ ἔτους 1858 συμπεριλαμβανομένης. — Εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν ὑπάγονται καὶ τὰ καθυστερούντα ἐκ τῶν μέχρι τέλους τοῦ 1858 ληξιπροθέσμων δόσεων τῶν συμμορφωθέντων μὲ τὰς διατάξεις τῶν νόμων ΣΔΒ'. ΣΝΗ'. ΣΟς'. καὶ ΣΗΕ'. — Τὰ ἐξ ἀμέσων φόρων καὶ τοῦ δικαιώματος ἐπικαρπίας χρέη τῶν φορολογουμένων δὲν ὑπόκεινται εἰς τόκον ὑπερήμερας καὶ ἐν τῷ μέλλοντι.

2. Διὰ τοὺς ἐκ δεκαετοῦς πιστώσεως φθαρτῶν κτημάτων ὀφειλέτας, ἢ διὰ τοὺς μὴ συμμορφωθέντας μὲ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου ΣΗΕ'. ἐκ δεκαετοῦς πιστώσεως προικοκτησιῶν, ὁ συμπεφωνημένος τόκος 6 καὶ 8 τοῖς ἑκατὸν κατὰ τοὺς νόμους περὶ προικοδοτήσεως τῶν Ἑλληνικῶν οἰχογενειῶν καὶ περὶ ἐκποιήσεως φθαρτῶν κτημάτων μετρί-ἀ-

ζεται εις 5 τοις εκατόν δια τους μέχρι του 1858 οφειλέτας. Ἐφαρμόζονται δὲ καὶ ὡς πρὸς αὐτοὺς αἱ διατάξεις τῶν ἀρθρων 8 καὶ 9 τοῦ ΣηΕ'. νόμου· ἐὰν ὅμως τὰ πλεονάσματα ὑπερβαίνωσι τὴν ἀρχικὴν ἔκτασιν τοῦ κτήματος πλέον τῶν εἴκοσι τοις εκατόν, τὸ πλεόνασμα τοῦτο θεωρεῖται αὐτοδικαίως εἰς τὴν κατοχὴν καὶ κυριότητα τοῦ δημοσίου ἄνευ τινὸς ὑποχρεώσεως πρὸς ἀποζημίωσιν δι' οἰονδήποτε λόγον.

3. Τὸ χρέος ἐκάστου οφειλέτου ἐξ οἰασδῆποτε τῶν ἀνωτέρω ῥηθειῶν χρήσεων καὶ οἰουδήποτε ἀρθρου, ἐξακριβούμενον κατὰ τὸ ἀρθρον 3 τοῦ ΣΑΒ'. νόμου, (ἐπιτροπομένης καὶ τῆς διὰ μαρτύρων ἀποδείξεως διὰ τοὺς πρὸ τοῦ 1833 οφειλέτας), καὶ τροπολογούμενον καθ' ὅσον ὑπάγεται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἀρθρου 2, πληρόνεται, ἐὰν μὲν προέρχεται ἐξ ἐνοικιάσεως, εἰς εἴκοσιν ἐτησίας δόσεις, ἐὰν δὲ ἐξ ἄλλης πηγῆς, εἰς δέκα ἐτησίας δόσεις. Πρώτη δόσις λογίζεται ἢ τοῦ 1864. — Ἐκάστη δόσις εἶναι ἀπαιτητὴ ἀπὸ τῆς πρώτης Ἰανουαρίου, ἀλλὰ μόνον ἀπὸ τῆς α'. Ὀκτωβρίου καταλογίζεται τόκος ὑπερήμερίας, καὶ ἐνεργοῦνται καὶ τὰ κατὰ τῶν οφειλετῶν καταδικωτικὰ μέτρα.

4. Τὰ φλαγγιτικὰ καὶ ναυτικὰ γραμματῆα, εἴτε ἐπ' ὀνόματι τῶν οφειλετῶν εἰσὶν ἐκδεδομένα, εἴτε περιῆλθον νομίμως εἰς τὴν κυριότητα αὐτῶν, καθὼς καὶ αἱ ὁμολογίαι τῆς ἐπὶ Κυβερνήτου ἐθνικῆς τραπέζης ἄνευ ὑπολογισμοῦ τόκων, εἶναι δεκτὰ ἀντὶ μετρητῶν εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν κατὰ τὸ 3 ἀρθρον χρεῶν, πρὸς ἐξόφλησιν μέρους ἢ ὀλοκλήρου τοῦ χρέους. — Τὰ γραμματῆα ταῦτα καὶ αἱ ὁμολογίαι εἶναι δεκτὰ ὡσαύτως ἀντὶ μετρητῶν, ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ἔρους, καὶ εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν κατὰ τὸν νόμον ΣΑΒ' ἀνανεωθέντων χρεῶν, καταργουμένης τῆς διατάξεως τοῦ ἀρθρου 6 τοῦ νόμου ἐκείνου.

5. Αἱ διατάξεις τοῦ νόμου ΣΑΒ' (ἀρθρον 2 καὶ ἐδάφ. β'. τοῦ ἀρθρου 4) περὶ συμφητισμοῦ ἀπαιτητῶν πιστώσεων τῶν οφειλετῶν τοῦ δημοσίου (ἀρθρον 5), περὶ ἀνακτήσεως καταχωρωμένων εἰς τὸ δημόσιον κτημάτων τῶν οφειλετῶν αὐτοῦ,

ὅτε τὸ αὐτὸ κτῆμα κρατεῖται εἰς ὑποθήκην μέχρι τῆς προέξοφλήσεως, καὶ (ἄρθρα 8, 9, 10, καὶ 12) περὶ ἀντιρρήσεων ἐπὶ μέρους ἢ ἐπὶ τοῦ ὅλου χρέους, καὶ περὶ ἐκκαθαρίσεως αὐτοῦ, ἐφαρμόζονται ἀπαραλλάκτως ἔκαστα κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου, καθ' ὅσον δὲν ἀντιβαίνουν εἰς αὐτὸν, εἰάν αἱ ἀντιρρήσεις ἐγένοντο ὑπὸ ὀφειλετῶν μὴ φορολογουμένων. — Αἱ ἀντιρρήσεις τῶν φορολογουμένων ἐξετάζονται ὑπὸ συμβουλίου συγκειμένου παρὰ τοῦ ἐπάρχου, τοῦ ἐφόρου, καὶ τοῦ εἰρηνοδίκου τῆς πρωτεύουσας τῆς ἐπαρχίας ἐφαρμοζομένων, σχετικῶς τῶν λοιπῶν ἐκ τῶν προειρημένων τοῦ ΣΔΒ' νόμου διατάξεων. — Ἄλλ' ὁ ὀφειλέτης τότε μόνον ἀποστερεῖται τῶν εὐεργετημάτων τοῦ παρόντος νόμου, ὅταν αἱ ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν ἀποβῶν ἀντιρρήσεις ἀποβῶν φθῶσι καθ' ὁλοκληρίαν καὶ ὑπὸ τῶν δικαστηρίων. — Ὁ τόκος τῶν εἰς ἀντιρρήσιν ὑποκειμένων ποσῶν ἄρχεται ἀπὸ τῆς ὀριστικῆς τῶν ἀντιρρήσεων ἐκδικάσεως. — Ἡ διὰ τὰς ἀντιρρήσεις τῶν φορολογουμένων προθεσμία ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρὸς πληρωμὴν τοῦ καθυστερουμένου χρέους προσκλήσεως. — Εἰς τὰ χρέη τῶν πρὸ τοῦ 1833 ὀφειλετῶν, ὅσοι εἶναι συγχρόνως ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καὶ πιστωταὶ τοῦ δημοσίου, ἐφαρμόζεται τὸ ἀπὸ 1 (13) Δεκεμβρίου 1836 Β. Διάταγμα, δημοσιευθησόμενον ὁμοῦ μὲ τὸν παρόντα νόμον.

6. Τὰ ὀφειλόμενα δι' ἐγκύρων διπλοτύπων ἢ ὀριστικῶν ἀποφάσεων ἀπὸ τῶν φορολογουμένων πρὸς τοὺς ἐνοικιαστὰς ποσὰ εἰσπράττονται κατὰ τὸ ἄρθρον 3 ὑπὸ τοῦ δημοσίου, καὶ τὰ εἰσπραττόμενα συμπηφίζονται εἰς τὸ ὀλικὸν χρέος τῶν ἐνοικιαστῶν. — Οἱ ταμίαι ὑπόκεινται διὰ πᾶσαν ὡς πρὸς τὴν εἴσπραξιν τῶν καθυστερημάτων τούτων ὀλιγωρίαν εἰς τὰς αὐτὰς εὐθύναι, εἰς ἃς ὑπόκεινται καὶ διὰ τὰ ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ δημόσιον καθυστερούμενα· ἀναβάλλεται δὲ ἡ καταδίωξις τῶν ἐνοικιαστῶν διὰ τὸ ἀναλογεῖν εἰς ἐκάστην δόσιν τοῦ χρέους τῶν ποσῶν ἐκ τῶν ὑπὸ τῶν φορολογουμένων, μεχρισοῦ διαρκεῖ

ἢ κατὰ τῶν φορολογουμένων τούτων ἐνέργεια τῆς καταδιώξεως.

7. Οἱ ἐνοικιασταὶ ἐγγείων φόρων καὶ δικαιώματος ἐπικαρπίας, ὡς καὶ οἱ μονοετεῖς ἐνοικιασταὶ ἐθνικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς προσόδου, καὶ οἱ φορολογούμενοι δύνανται νὰ αἰτήσωσι τὴν μείωσιν τοῦ χρέους των διὰ ζημίας ἐκ θεομηνίας προελθούσας, ἢ δι' ὑπέμετρον βλάβην. Αἱ αἰτήσεις τῶν πρώτων ἐξετάζονται ὑπὸ συμβουλίου συγκειμένου παρὰ τοῦ νομάρχου, τοῦ προέδρου τῶν πρωτοδικῶν τοῦ νομοῦ, καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου τῆς ἐπαρχίας, ἐν ἧ ἐδρεύει ὁ νομάρχης, τῶν δὲ φορολογουμένων, ὑπὸ συμβουλίου συγκειμένου παρὰ τοῦ ἐπαρχου, τοῦ ἐφόρου, καὶ τοῦ εἰρηνοδίκου τῆς πρωτευούσης τῆς ἐπαρχίας. — Τὰ συμβούλια ταῦτα ἐξετάζοντα καὶ μάρτυρας ἐνόρκως γνωμοδοτοῦν δι' ἠτιολογημένης ἐκθέσεως, ἐν ἧ καταχωρίζεται ἐπίσης ἠτιολογημένη καὶ ἡ τῆς μειοψηφίας γνώμη, ὑποβαλλομένης εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν οἰκονομικῶν, τὸ ὁποῖον ἐπὶ μὲν τῶν αἰτήσεων τῶν φορολογουμένων ἀποφαίνεται ὀριστικῶς, ἐπὶ δὲ τῶν αἰτήσεων τῶν ἐνοικιαστῶν προτείνει τὴν μείωσιν τοῦ χρέους εἰς τὰς βυλάς, κατὰ τὸ ἄρθρον 406 τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου.

8. Οἱ ἀπολαύοντες τῶν εὐεργετημάτων τοῦ παρόντος νόμου ἐνοικιασταὶ ὀφείλουν, ἐπὶ ποινῇ ἀπωλείας αὐτῶν, νὰ ἐφαρμόσωσι τὰς διατάξεις αὐτοῦ καὶ ὑπὲρ τῶν τυχόν ὀφειλόντων εἰσέτι εἰς αὐτοὺς ὑπενοικιαστῶν καὶ συμμετόχων, ὅταν οὗτοι, αἰτούμενοι παρ' αὐτῶν, τοὺς ἐξασφαλίσωσι δι' ὑποθήκης κτήματος ἀξίας ἀνωτέρας κατὰ τὸ ἐν τρίτον τοῦ χρέους των.

9. Οἱ ἐγγυηταὶ ὑποκείμενοι εἰς τὰς αὐτὰς μετὰ τῶν πρωτοφειλετῶν πρὸς τὸ δημόσιον ὑποχρεώσεις, καὶ ἀπολαύοντες τῶν αὐτῶν τοῦ παρόντος νόμου εὐεργετημάτων, ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ἐγγράψωσιν ὑποθήκην ὑπὲρ ἑαυτῶν ἐπὶ κτημάτων τῶν πρωτοφειλετῶν ἀξίας κατὰ τὸ ἐν τρίτον ἀνωτέρας τοῦ χρέους δι' ὃ ἐγγυήθησαν.

10. Ἀπὸ τῆς 1 Ὀκτωβρίου 1861 ὁ διὰ τὰ πρὸς τὸ δημόσιον χρέη τόκος ὑπερήμερίας εἶναι ἴσος μὲ τὸν ὑπὸ τοῦ πολιτικοῦ νόμου ἀναγνωριζόμενον τόκον. — Αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 29 Αὐγούστου 1837 διατάγματος περὶ μὴ πληρωμῆς τόκου διὰ τὰ ἔλαττον τῶν ἑκατὸν δραχμῶν χρέη καταργοῦνται.

11. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ ἐκ τῶν χρήσεων μέχρι τῆς τοῦ 1853, συμπεριλαμβανομένης, εἰσοδήματα, καθόσον ταῦτα πληρῶνονται εἰς μετρητὰ, κατατίθενται εἰς τὴν ἐθνικὴν τράπεζαν ἐπὶ τόκῳ. Ταῦτα δὲ, καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν, θέλουσι χρησιμεύσει ἀποκλειστικῶς εἰς πληρωμὴν παλαιῶν χρεῶν κατὰ τοὺς ἐκδοθησομένους περὶ αὐτῶν νόμους.

12. Ὅλαι αἱ μεταξὺ ὀφειλετῶν, συμμετόχων, καὶ ἐγγυητῶν αὐτῶν, ὑπενοικιαστῶν, φορολογουμένων, καὶ δημοσίου διαφοραὶ, προερχόμεναι ἀπὸ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου, θεωροῦνται κατεπίγουσαι καὶ ἐκδικάζονται κατὰ πρότιμῃσιν.

13. Ἀπασα αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα νόμον διατάξεις καταργοῦνται.

Δ. 1 (13) Δεκεμβρίου 1836. Περὶ τῶν πρὸ τοῦ 1833 ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου.

Κανονισθέντων ἤδη διὰ νόμου τῶν παλαιῶν δημοσίων χρεῶν, θεωροῦμεν ὀρθὸν καὶ εὐλογον, καθόσον ἀφορᾷ τὴν βιαστικὴν εἴσπραξιν τῶν χρεωστούμενων εἰς τὸ δημόσιον ποσοτήτων, τῶν προερχομένων πρὸ τῆς 25 Ἰανουαρίου (6 Φεβρουαρίου) 1833, νὰ κάμωμεν παράβλεψιν ἐναντίον ἐκείνων, ὅσοι συγχρόνως εἶναι χρεῶσται καὶ πιστωταὶ τοῦ δημοσίου, καὶ τοῦτο ἕως τῆς σιγμῆς, καθ' ἣν θέλει εἰσφέρεισι νὰ γίνῃ ὁ ἐξισασμὸς τῶν ἀμοιβαίων ἀκαιτήσεων, καὶ ὅταν αἱ χρεωστούμεναι ποσότητες σκεπάζωνται διὰ τῶν ἀνα-

ΠΕΡΙ ΤΕΛΩΝΙΑΚΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ. 1644

γνωρισθεισῶν ἤδη καὶ ἐντελῶς εἰσέτι μὴ ἐκκαθαρισθεισῶν ἀπαιτήσεων. — Ἡ γραμματεία τῶν οἰκονομικῶν θέλει ἐνεργήσῃ εὐθὺς τὰ ἀνήκοντα περὶ τούτου, προσέχουσα συγχρόνως διὰ νὰ μὴν εἰσχωρήσουν καταχρήσεις εἰς τὴν ἔγκρισίν Μας αὐτήν.

N. 27 Ἰουνίου 1861. Περὶ φορολογίας τῶν ἀποκτησάντων ἔθνικὰς γαίας.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Οἱ ἀποκτήσαντες ἔθνικὰς γαίας ὑπὸ τὸν ὄρον τῆς εἰς χρήματα ἀποδόσεως τοῦ ἐγγείου φόρου, λογιζομένου εἰς τρία τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ τιμήματος αὐτῶν, δύνανται νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ προϊόντος φορολογίαν ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ἔτους, ἐὰν δηλώσωσι πακτικῶς εἰς τὸν ἀρμόδιον οἰκονομικὸν ἔφορον ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, οἱ ἐπεθύμουν τὴν μεταβολὴν ταύτην.

N. 27 Ἰουνίου 1861. Περὶ τῆς μὴ ἐφαρμογῆς τοῦ ἄρθρου 87 τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου εἰς τὰ ναυτικὰ χορηγήματα.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Τὸ ἄρθρον 87 τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου δὲν ἐφαρμόζεται εἰς τὰ ναυτικὰ χορηγήματα τὰ πληροδόμενα παρὰ τοῦ δημοσίου ταμείου, δυνάμει τοῦ ἀπὸ 22 Ἰανουαρίου 1853 νόμου.

N. 7 Αὐγούστου 1861. Περὶ μεταρρυθμίσεως διατάξεων τινῶν τοῦ τελωνιακοῦ ὀργανισμοῦ.

1. Τὰ ἐδάφια β' καὶ γ' τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ τελωνιακοῦ ὀργανισμοῦ τροποποιοῦνται ὡς ἀκολούθως. — Ἐὰν εὑρεθῶσιν ἐμπορεύματα ὀλιγώτερα ἢ ὑποκείμενα εἰς κατώτερον

τελώνιον τῶν εἰς τὴν διασάφησιν διαλαμβανομένων, πληρῶνεται τὸ τελώνιον κατὰ τὴν διασάφησιν. Ἐὰν δὲ εὐρεθῶσι περισσότερα, ἢ εἰς ἀνώτερον τελώνιον ὑποκείμενα, πληρῶνεται διπλοῦν τὸ ποσὸν τοῦ εἰσαγωγικοῦ τέλους, ὅπερ ἤθελε ζημιωθῆ τὸ δημόσιον, ἐὰν δὲν ἀνεκαλύπτετο ἡ διαφορά. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν προσφυγὴ εἰς τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἐπιτρέπεται, ἐκτὸς ἐὰν ὑπάρχη ἀμφισβήτησις περὶ τὴν κατάταξιν.

2. Οἱ φορτόνοντες ἐμπορεύματα διὰ νὰ τὰ μεταφέρωσιν ἀφ' ἑνὸς εἰς ἄλλον τοῦ βασιλείου λιμένα ὑποχρεοῦνται νὰ παρουσιάσωσι καὶ τρίτην διασάφησιν· αὕτη προσαρτᾶται εἰς τὸ δηλωτικὸν τῆς μεταφορᾶς, ἐπὶ τοῦ ὁποίου σημειοῦνται περιληπτικῶς τὰ ὀνόματα τῶν φορτωτῶν, οἱ ἀριθμοὶ τῶν προσαρτωμένων διασαφήσεων, καὶ ἡ ὀλικὴ ἀξία τῶν διαλαμβανομένων ἐν αὐτοῖς ἐμπορευμάτων.

3. Ὅσακις τὰ μεταφερόμενα ἐμπορεύματα περιέχονται εἰς δοχεῖα ἢ δέματα καὶ δὲν ἐξετάζονται λεπτομερῶς, σφραγίζονται παρὰ τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς.

4. Αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ἀπὸ 8 Ἀπριλίου 1843 νόμου διδόμεναι ἐγγυήσεις διὰ τὰ εἰς ἐξαγωγικὸν τέλος ὑποκείμενα ἐμπορεύματα γράφονται ἐπὶ χαρτοσήμου τάξεως μιᾶς μὲν δραχμῆς, ὅταν τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος δὲν ὑπερβαίνῃ τὰς 50 δραχμὰς, δύο δὲ δραχμῶν, ὅταν ᾖναι ἀνώτερον τῆς ποσότητος ταύτης. Διὰ τὰ μικρᾶς ποσότητος ἐμπορεύματα, τῶν ὁποίων τὰ ἐξαγωγικὰ τέλη δὲν ὑπερβαίνουνσι τὰς δύο δραχμὰς, δὲν δίδεται ἐγγυήσις.

5. Αἱ πρὸς λύσιν τῶν ἐγγυήσεων τούτων ἐκδιδόμεναι παρὰ τῶν τελωνιακῶν ἀρχῶν ἀποδείξεις γράφονται ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου, ἐκκοπτόμεναι ἀπὸ βιβλία τριπλοτύπων. Καὶ ἡ μὲν ἀπόδειξις ἐγχειρίζεται εἰς τὸν παραλήπτην ἢ τὸν πλοίαρχον, τὸ δὲ παράρτημα ἀποστέλλεται πρὸς τὴν ἀρχὴν, παρὰ τῆ ὁποῖα ἐδόθη ἡ ἐγγυήσις. — Πρὸς λύσιν τῆς ἐγγυήσεως ἀρκεῖ ἡ προσαγωγή τῆς ἀποδείξεως ἢ τοῦ παραρ-

τήματος αὐτῆς. — Τελωνιακὸς ὑπάλληλος μὴ ἐκδοὺς τὴν κανονισμένην ἀπόδειξιν ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκφορτώσεως τοῦ ἐμπορεύματος, ἢ ἐκδοὺς ταύτην παρὰ τοὺς κανονισμένους τύπους, ἢ μὴ ἀποστείλας ἀμέσως τὸ παράρτημα αὐτῆς, ὑποβάλλεται εἰς χρηματικὴν ποινὴν ὃ μέχρι 400 δραχμῶν.

6. Ἐὰν ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς φορτώσεως δὲν προσαχθῇ ἀπόδειξις περὶ μεταφορᾶς καὶ ἀποδιθάσεως τῶν προϊόντων ἐντὸς τοῦ Κράτους, κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, προσκαλοῦνται ἐγγράφως καὶ ἐπὶ ἀποδείξει ὁ φορτωτῆς καὶ ὁ ἐγγυητῆς αὐτοῦ νὰ πληρώσωσι τὸ ἐξαγωγικὸν τέλος καὶ τὸν τόκον αὐτοῦ λογιζόμενον ἀπὸ τῆς φορτώσεως. — Ἐὰν δὲ ἐντὸς δύο μηνῶν, ἀφ' ἧς ἐπιδοθῇ ἡ πρόσκλησις αὕτη εἰς τὸν φορτωτὴν ἢ τὸν ἐγγυητὴν, δὲν προσαχθῇ τοιαύτη ἀπόδειξις, ὑποχρεοῦνται ἀμφοτέρω ἀλληλεγγύως εἰς τὴν πληρωμὴν.

7. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 5 καὶ 6 τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἐκδιδομένων ἀποδείξεων πρὸς λύσιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 73 τοῦ τελωνιακοῦ ὀργανισμοῦ λαμβανομένων ἐγγυήσεων διὰ τὰ ἀφ' ἐνὸς εἰς ἄλλο ἀποταμιευτικὸν κατάστημα μεταφερόμενα ἐμπορεύματα.

8. Διὰ τὰς πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ παρόντος νόμου ἐκκρεμεῖς ἐγγυήσεις, ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ὑπευργὸν τῶν οἰκονομικῶν νὰ διατάξῃ τὴν παραδοχὴν ἐκπροθέσμως προσαχθέντων ἐγγυολυτηρίων.

9. Τὰ ἐμπορεύματα, ὅσα κατὰ τὸ ἄρθρον 95 τοῦ τελωνιακοῦ ὀργανισμοῦ δὲν παρουσιάζεται τις νὰ παραλάβῃ ἢ θέσῃ εἰς ἀποταμίευσιν ἐντὸς δύο ἐβδομάδων ἀπὸ τῆς ἐκφορτώσεως, ὑποβάλλονται εἰς διπλοῦν δικαίωμα ἀποταμιεύσεως. — Διὰ τὸ τελωνεῖον Ἀθηνῶν ἡ προθεσμία αὕτη περιορίζεται εἰς πέντε μόνον ἡμέρας.

10. Ὅπου ὑπάρχουσιν ἀποταμιευτικὰ καταστήματα δὲν ὑποβάλλονται τὰ ἐμπορεύματα εἰς δικαίωμα ἀποταμιεύσε-

4644 ΠΕΡΙ ΔΙΟΡΓ. ΣΩΜ. ΤΕΛΩΝΟΦΥΛΑΚΗΣ.

ως, ἔαν, διαρκούσης τῆς προθεσμίας τῶν δύο ἐβδομάδων, φορτωθῶσιν εἰς ἄλλα πλοῖα διὰ ν' ἀποσταλῶσιν εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἢ νὰ μετενεχθῶσιν εἰς ἄλλο μέρος τοῦ βασιλείου.

41. Αἱ διὰ λαθρεμπόρια καὶ ἄλλας τελωνιακὰς παραβάσεις ἀποφάσεις τῶν τελωνιακῶν ἀρχῶν καθίστανται τελεσίδικοι καὶ ὀριστικοί, ἔαν δὲν ἐφεσιβληθῶσιν ἐνώπιον τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως εἰς τὸν καταδικαζόμενον ἢ τὸν ἐγγυητὴν αὐτοῦ. — Αἱ ἐφέσεις ἐπιδίδονται διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν οἰκονομικῶν ἢ τὴν ἐκδοῦσαν τὴν ἀπόφασιν τελωνιακὴν ἀρχήν.

42. Ἀκυροῦνται τὰ ἄρθρα 45, 46, 48, 49, 76, καὶ 77 τοῦ τελωνιακοῦ ὀργανισμοῦ, ὡς καὶ ὅλαι αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα νόμον διατάξεις.

Ν. 15 Σεπτεμβρίου 1861. Περὶ διοργανισμοῦ τοῦ σώματος τῆς τελωνοφυλακῆς.

1. Τὸ σῶμα τῆς τελωνοφυλακῆς διοργανίζεται ὡς ἐφεξῆς.

2. Ἡ τελωνοφυλακὴ διαιρεῖται εἰς ἕξ ἐξηκονταρχίας, ἐκάστη τῶν ὁποίων διοικεῖται ὑφ' ἐνὸς ἐξηκοντάρχου. — Πᾶσα ἐξηκονταρχία περιέχει ἕξ δεκαρχίας, ἐκάστη δὲ τούτων σύγκεται ἐξ ἐνὸς δεκάρχου, ἕξ φυλάκων τῆς ξηρᾶς καὶ τριῶν ναυτοφυλάκων. — Ἐκ τῶν ἐξηκονταρχῶν τρεῖς εἶναι Α'. καὶ τρεῖς Β'. τάξεως, ἐκ δὲ τῶν δεκαρχῶν 12 εἶναι Α'. καὶ 24 Β'. τάξεως.

3. Οἱ μισθοὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς τελωνοφυλακῆς ὀρίζονται ὡς ἀκολούθως·

Τοῦ ἐξηκοντάρχου	Α'.	τάξεως	δραχ.	150	κατὰ	μῆνα
»	»	Β'.	»	»	»	»
Τοῦ δεκάρχου	Α'.	»	»	100	»	»
»	»	Β'.	»	»	»	»
Τοῦ φύλακος	»	»	»	50	»	»

4. Διὰ νὰ καταταχθῇ τις ὡς φύλαξ, ἀπαιτεῖται, 1)

να ἦναι πολίτης Ἑλλήν καὶ ν' ἀπολαύη ὅλα τὰ ἀστυκὰ καὶ πολιτικὰ δικαιώματα· 2) να ἔχη ἡλικίαν 23—30 ἐτῶν συμπληρωμένων· 3) να ἦναι ἀρτιμελῆς καὶ κράσεως ὑγιοῦς καὶ ἀναλόγου μὲ τοὺς κόπους, τοὺς ὁποίους ἀπαιτεῖ ἡ ὑπηρεσία τοῦ τελωνοφύλακος· 4) να γνωρίζῃ γραφὴν καὶ ἀνάγνωσιν, πρὸς δὲ κωπηλασίαν καὶ ὅσα ἀπαιτοῦνται διὰ τὸν ναύτην, ἐὰν πρόκηται να καταταχθῇ ὡς ναυτοφύλαξ· καὶ 5) να ἦναι ἄγαμος. — Οἱ ὑπηρετήσαντες εἰς τὸν Β. στρατὸν ἢ εἰς τὸ Βασ. ναυτικὸν καὶ φέροντες ἄφεσιν ἀμέμπτου διαγωγῆς προτιμῶνται εἰς τὸ σῶμα τῶν τελωνοφυλάκων, ἐὰν ἔχωσι τὰ λοιπὰ προσόντα, μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ τεσσαρακοστοῦ ἔτους τῆς ἡλικίας των.

5. Ἡ βεβαίωσις τῶν ὑπ' ἀριθ. 1, 2, καὶ 5 τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ προσόντων γίνεται διὰ πιστοποιητικοῦ τοῦ ἀρμοδίου δημάρχου. Πρὸς πιστοποίησιν δὲ τῶν λοιπῶν ἐξετάζεται ὁ αἰτῶν να καταταχθῇ ὑπὸ ἐπιτροπῆς, συγκειμένης ἀπὸ τὸν τμηματάρχην τοῦ τελωνιακοῦ τμήματος, τὸν τελώνην, τὸν λιμενάρχην, τὸν ὑγειονόμον, καὶ τὸν ἰατρὸν τοῦ ὑγειονομείου Πειραιῶς.

6. Ὁ διορισμὸς τῶν ἐξηκονταρχῶν γίνεται παρὰ τοῦ Βασιλέως, προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οικονομικῶν, τῶν δὲ δεκαρχῶν καὶ φυλάκων παρ' αὐτοῦ τοῦ ὑπουργοῦ· πάντες οὗτοι δίδουσι τὸν ὄρκον τῆς ὑπηρεσίας ἐνώπιον τοῦ ἐν τῇ ἔδρᾳ τῆς ἐξηκονταρχίας εἰρηνοδικεῖου. — Οἱ προβιθασμοὶ εἰς τὸ σῶμα τῆς τελωνοφυλακῆς γίνονται ἱεραρχικῶς. Οὐδεὶς διορίζεται εἰς ἀνωτέραν θέσιν, ἐὰν δὲν ὑπηρετήσῃ δύο τοῦλάχιστον ἔτη εἰς τὴν ἀμέσως κατωτέραν. Ἐξαίρεσις γίνεται μόνον ὑπὲρ τῶν διακριθέντων δι' ἐξόχων ἐκδουλεύσεων. — Διὰ να προβιθασθῇ τις ὡς δεκάρχης ἀπαιτεῖται να ὑποβληθῇ εἰς νέας ἐξετάσεις, ὅπως βεβαιωθῇ, ὅτι γνωρίζει γὰ συντάττη ἐκθέσεις καὶ πρωτόκολλα.

7. Ἡ κατάταξις τῶν τελωνοφυλάκων καὶ δεκαρχῶν γίνεται διὰ πέντε ἔτη· ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν λήξιν τῆς πενταε-

τίας ἔχουσι τὸ δικαίωμα, ὅσοι δὲν ἐστερήθησαν τῶν εἰς τοὺς §. §. 1 καὶ 3 τοῦ ἄρθρου 4 διαλαμβανομένων προσόντων, νὰ κατατάττωνται ἐκ νέου μέχρι συμπληρώσεως τοῦ πεντηκοστοῦ πέμπτου ἔτους τῆς ἡλικίας των. — Εἰς πᾶσαν ἐκ νέου κατάταξιν ἀυξάνει κατὰ πέντε δραχμὰς ὁ μηνιαῖος μισθὸς τῶν δεκαρχῶν καὶ φυλάκιων, ὅσοι καθ' ὄλον τὸ διάστημα τῆς προηγουμένης πενταετίας δὲν ὑπέπεσαν εἰς παράπτωμά τι, τιμωρηθὲν διὰ πειθαρχικῆς παύσεως. — Οἱ ἐξηκοντάρχει δὲν ἔχουσι μὲν θητεῖαν ὠρισμένην, ἀλλὰ δὲν δύνανται ν' ἀπολυθῶσι τῆς ὑπηρεσίας, εἰμὴ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ παρόντος νόμου· ἀυξάνει δὲ καὶ τούτων ὁ μηνιαῖος μισθὸς κατὰ πᾶσαν πενταετίαν ἀνὰ δραχμὰς 10.

8. Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἡλικίας τῶν ἐξήκοντα ἑτῶν οὐδεὶς δύνανται νὰ μένη ἐν ὑπηρεσίᾳ εἰς τὸ σῶμα τῆς τελωνοφυλακῆς· οἱ εἴκοσι τοῦλάχιστον ἔτη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου ὑπηρετήσαντες, ἔνεκα δὲ παρηλικιότητος μὴ δυνάμενοι νὰ ἐξακολουθήσωσι τὴν ἐν τῷ σώματι ὑπηρεσίαν, λαμβάνουσι σύνταξιν ἴσην μὲ τόσα πεντηκοστὰ τοῦ μέσου ὅρου τοῦ μισθοῦ τῶν τελευταίων τεσσάρων ἐτῶν, ὅσα εἶναι τὰ ἔτη τῆς ὑπηρεσίας των. — Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχουσι καὶ ὅσοι ἐκ τῆς ὑπηρεσίας περιπέσωσιν εἰς σωματικὴν βλάβην ἢ νόσον συνεπαγομένην πρὸς τὸ ὑπηρετεῖν ἀνικανότητα, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ ἀνικανότης αὕτη, καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἀνακληθῶσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, ἀλλὰ τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως τούτων δὲν δύνανται νὰ ᾔναι κατώτερον τῶν δέκα πεντηκοστῶν τοῦ μέσου ὅρου τῆς μισθοδοσίας τῶν τεσσάρων τελευταίων ἐτῶν τῆς ὑπηρεσίας των.

9. Οἱ καταλιμπάνοντες αὐτογνωμότως τὴν θέσιν των καὶ μὴ ἐπανερχόμενοι ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρων εἰς τὸ καθῆκόν των, καθὼς καὶ ὅσοι παρατείνουσι τὴν ἀπουσίαν των ἐπέκεινα τῶν πέντε ἡμερῶν μετὰ τὴν λῆξιν τῆς χορηγηθείσης πρὸς αὐτοὺς ἀδείας, τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν ἐνὸς μέ-

χρις ἐξ μηνῶν. Ἐὰν ὁ ἐγκαταλιπὼν τὴν θέσιν τοῦ ἔπραξῃ τοῦτο καθ' ὃν χρόνον διατάχθη νὰ ἐκτελέσῃ ὑπηρεσίαν τινα, τιμωρεῖται μὲ τὸν ἀνώτατον ὅρον τῆς ποινῆς.

10. Οἱ ἐξηκοντάρχαι καὶ οἱ δεκάρχαι ὑπάγονται διὰ τὰ περὶ τὴν ὑπηρεσίαν πραττόμενα πλημμελήματα καὶ κακουργήματα εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 322 καὶ ἐπόμενα τῆς ποινικῆς δικονομίας. — Εἰς τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις οἱ φύλακες καταδιώκονται ἀνευ ἀδείας τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οικονομικῶν, ἢ δὲ καταδίωξις δύναται νὰ ἐπιφέρῃ τὴν διακοπὴν τῆς ὑπηρεσίας καὶ τοῦ μισθοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 325 τῆς ποινικῆς δικονομίας. — Ἄμα ἐκδοθῇ ἀθωωτικὸν βούλευμα ἢ ἀθωωτικὴ ἀπόφασις, ὁ εἰσαχθεὶς εἰς δίκην ἐπανέρχεται αὐτοδικαίως εἰς τὴν θέσιν τοῦ.

11. Ἐν περιπτώσει πειθαρχικῆς παύσεως, διακοπῆς τῆς ὑπηρεσίας, ἢ αὐτογνώμονος ἀπιστίας φύλακός τις, ὁ προϊστάμενος ἐξηκοντάρχης ἢ δεκάρχης καὶ ἡ τελωνιακὴ ἀρχὴ προσλαμβάνουσιν, ἐὰν ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας τὸ ἀπαιτῇ, ἐγκρίσει τοῦ ὑπουργείου τῶν οικονομικῶν, προσωρινὸν ἀναπληρωτὴν μὲ τὸν μισθὸν τοῦ παυθέντος ἢ ἀπόντος. — Οἱ ἀναπληρωταὶ ὀρκίζονται ἐνώπιον τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς καὶ ὑπόκεινται εἰς τὰς αὐτὰς μὲ τοὺς φύλακας ὑποχρεώσεις καὶ ποινάς.

12. Αἱ ἀφέσεις τῶν δεκαρχῶν καὶ τελωνοφυλάκων δίδονται παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οικονομικῶν μετὰ τὴν ἔκπνευσιν τῆς πενταετοῦς ὑπηρεσίας ἐκάστου. Εἰς τοὺς παραιτούμενους τῆς ὑπηρεσίας ἐξηκοντάρχας ἀπαγορεύεται, ἐπὶ τῇ προβλεπομένῃ ἐν τῷ ἄρθρῳ 9 ποινῇ, νὰ ἀπομακρυνθῶσι τῆς θέσεώς των, πρὶν ἢ ἐκδοθῇ καὶ κοινοποιηθῇ πρὸς αὐτοὺς τὸ ἐγκρίνον τὴν παραίτησίν των Β. Διάταγμα. — Ὁ ὑπουργὸς τῶν οικονομικῶν δύναται καὶ πρὸ τῆς συμπληρώσεως τῆς πενταετίας νὰ δεχθῇ παραιτήσεις φυλάκων καὶ δεκαρχῶν, ἐὰν στηρίζονται εἰς ἰσχυρὰ δικαιολογήματα.

13. Οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὸ σῶμα τῆς τελωνοφυλακῆς

ἀποβάλλονται τῆς ὑπηρεσίας, 1) ὅταν διὰ τελεσιδίκης ἀποφάσεως καταδικασθῶσι διὰ παραβάσεις περὶ τὴν ὑπηρεσίαν, τιμωρουμένας κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νόμου, ἢ τοῦ παρόντος, εἰς βαθμὸν πλημμελήματος ἢ κακουργήματος, ἢ διὰ κοινὰ κακουργήματα ἢ πλημμελήματα, περὶ ὧν προβλέπουσι τὰ ἄρθρα 22 καὶ 23 τοῦ ποινικοῦ νόμου· καὶ 2) ὅταν τιμωρηθῶσι δις μὲ προσωρινὴν παῦσιν. — Ἀποβάλλονται ἐπίσης τῆς ὑπηρεσίας καὶ ὅσοι τῶν φυλάκων νυμφευθῶσιν ἐντὸς τῆς πρώτης πενταετοῦς θητείας των.

14. Οἱ κατὰ τόπους τελωνοφύλακες καὶ οἱ ἀρχηγοὶ αὐτῶν ὑπόκεινται εἰς τὰς τελωνιακὰς ἀρχάς, ὀφείλουσι νὰ δίδωσι πρὸς αὐτάς λόγον τῶν πράξεών των καὶ ἐκτελῶσιν ἀκριβῶς τὰς διαταγὰς των. — Εἰς τὰς πειθαρχικὰς περιπτώσεις ἢ ποινὴ τῆς ἐπιπλήξεως καὶ τοῦ προστίμου ἐπιβάλλεται κατὰ τῶν δεκαρχῶν καὶ φυλάκων παρὰ τῶν τελωνιακῶν ἀρχῶν. Αἱ ἀποφάσεις αὐτῶν ὑποβάλλονται εἰς τὴν θεώρησιν τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν δυναμένου νὰ ἐγκρίνη, ἐλαττώσῃ, ἀυξήσῃ, ἢ ἀπορρίψῃ τὴν ποινὴν.

15. Τὸ ἥμισυ τοῦ εἰς τὸ δημόσιον ἀνήκοντος μέρους τῶν ἐπιβαλλομένων διὰ λαθρεμπόρια ἢ ἄλλας παραβάσεις τοῦ τελωνιακοῦ νόμου ποινῶν παραχωρεῖται εἰς τὴν ἐξηκονταρχίαν τῶν τελωνοφυλάκων, ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ τῆς ὁποίας ἀνεκαλύφθη ἢ παράβασις. Τὰ παραχωρούμενα ποσὰ εἰσάγονται ἐπὶ παρακαταθήκῃ εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον, καὶ κατὰ πᾶσαν τριμηνίαν διανέμονται εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς ἐξηκονταρχίας, ὡς ἀκολουθῶς· δύο δέκατα λαμβάνει ὁ ἐξηκοντάρχης, τρία οἱ δεκάρχαι, καὶ πέντε οἱ φύλακες.

16. Οἱ ὑπηρετοῦντες εἰς τὸ σῶμα τῆς τελωνοφυλακῆς φέρουσι ἰδίαν στολὴν καὶ ὄπλισμόν. Διὰ Β. Διατάγματος θέλουσι κανονισθῆ αἱ ἔδραι τῶν ἐξηκονταρχῶν, τὰ καθήκοντα τῶν ἐξηκονταρχῶν, δεκαρχῶν, καὶ φυλάκων, ἡ στολὴ, ὁ ὄπλισμός, καὶ τὰ διακριτικὰ αὐτῶν σημεῖα. — Ὁ ὄπλισμός εἰς τοὺς δεκάρχας καὶ φύλακας χορηγεῖται ἀπὸ τὸ δημό-

σιον. — Εἰς πάντα νεωστὶ κατατασσόμενον φύλακα χορηγείται ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου διὰ τὴν προμήθειαν τῆς στολῆς προκαταβολή, τῆς ὁποίας τὸ ποσὸν θέλει κανονισθῆ δι' ὑπουργικῆς διαταγῆς, καὶ πρὸς ἐξόφλησιν τῆς ὁποίας κρατεῖται τὸ πέμπτον τῆς μισθοδοσίας του.

Προσωριναὶ διατάξεις.

17. Οἱ δυνάμει τοῦ ἀπὸ 13 Ὀκτωβρίου 1856 νόμου κατατεταγμένοι ἀρχιφύλακες καὶ τελωνοφύλακες δικτηροῦνται εἰς τὰς θέσεις τῶν δεκαρχῶν καὶ φυλάκων μέχρι συμπληρώσεως τῆς πενταετίας, δι' ἣν κατετάχθησαν. Μετὰ τὴν λῆξιν δὲ αὐτῆς δύνανται νὰ ἀνακαταταχθῶσιν, ἐὰν δὲν ὑπερέβησαν τὸ 55 ἔτος τῆς ἡλικίας των, καὶ ἐὰν ὑποβληθέντες εἰς ἐξετάσεις εὐρεθῶσιν ἔχοντες οἱ μὲν φύλακες τὰ ἐν τοῖς §. §. 3 καὶ 4 τοῦ ἀρθροῦ 4, οἱ δὲ ἀρχιφύλακες, τὰ ἐν τῷ ἀρθρῷ 6 διαλαμβανόμενα προσόντα. — Οἱ εἰς τὰς πλεοναζούσας θέσεις τῶν δεκαρχῶν διορισθησόμενοι ἐκ τῶν ὑπαρχόντων φυλάκων ἢ ἄλλων πολιτῶν πρέπει νὰ ἔχωσιν ἡλικίαν 25—40 ἐτῶν, καὶ νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὰς κατὰ τὸ ἀρθρον 6 ἀπαιτούμενας ἐξετάσεις.

18. Διὰ τοὺς πρώτους διορισμοὺς εἰς τὰς θέσεις τῶν ἐξηκονταρχῶν ἀπαιτεῖται ἡλικία 30—50 ἐτῶν καὶ ἀνάλογοι γνώσεις γραμμάτων. Προτιμῶνται δὲ οἱ χρηματίσαντες εἰς τελωνιακὴν ὑπηρεσίαν.

19. Ἀκυροῦται ὁ ἀπὸ 13 Ὀκτωβρίου 1856 ΤΟΗ' νόμος.

N. 10 Αὐγούστου 1861. Περὶ διαθέσεως τῶν ἐθνικῶν ἐλαιῶνων.

4. Τὰ ἐλαιόδενδρα τοῦ δημοσίου, τῶν ἐπισκοπῶν, καὶ τῶν διαλελυμένων μονῶν, ὅσα δὲν εἶναι πολυετῶς ἐνοικιασμένα, διαιρούμενα εἰς τεμάχια, παραχωροῦνται εἰς καλλιεργητὰς μέχρι τῆς ἐκδόσεως γενικοῦ περὶ ἐκποιήσεως

ἔθνικῶν φθαρτῶν κτημάτων νόμου. — Ἐκαστον τεμάχιον δὲν δύναται νὰ περιλαμβάνῃ πλέον τῶν ἑκατὸν ἐλαιόδένδρων. — Ἐξαιρέσεις τότε μόνον δύναται νὰ γίνῃ, ὅταν ὑπάρχωσιν εὐκρινῶς ἀνεγνωρισμένα τὰ ὅρια τοῦ κτήματος εἰς τὸ ἀνίχουν τὰ ἐλαιόδένδρα, καὶ ὅταν ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν δὲν ὑπερβαίῃ τὸ ἡμιόλιον τοῦ ἀνωτέρω μεγίστου ὅρου. Οὐδεὶς δύναται νὰ λάβῃ δύο τεμάχια συνάμα.

2. Δικαίωμα προτιμήσεως εἰς τὴν παραχώρησιν ταύτην ἔχουσιν οἱ πρῶτοι αἰτήσοντες. — Αἱ αἰτήσεις ἐπιδίδονται εἰς τὸν ἀρμόδιον οἰκονομικὸν ἔφορον διὰ δικαστικοῦ κλητῆρας. — Ἐὰν πλείονες αἰτήσωσι τὴν αὐτὴν ἡμέραν τὸ αὐτὸ τεμάχιον, τίθεται κλῆρος, καὶ ὁ λαχὼν προτιμᾶται. — Ἐγγύησις δύναται νὰ ζητηθῇ μόνον ὅταν ὁ αἰτῶν δὲν εἶναι ἓκ τῶν ἐγκατεστημένων περιοίκων, ἢ ἦναι ὅλως ἀφερέγγυος.

3. Ὁ καλλιεργητὴς ὀφείλει νὰ καθυρῖζῃ τὰ ἐλαιόδένδρα, κόπτων τοὺς ξηροὺς αὐτῶν κλάδους, νὰ ἐκρίζωνῃ τὰ ἀναφυόμενα ἄγρια δένδρα, χαμόκλαδα, καὶ βάτους, νὰ κεντρῶνῃ τὰ ἄγρια καὶ τὰ ἐξηγριωμένα ἐλαιόδένδρα, νὰ ὀργῶνῃ τὴν ὑπὸ τὰ ἐλαιόδένδρα γῆν ἐγκαίρως καὶ κατὰ τὸν ἐν χρήσει ἐν τῷ τόπῳ, ἔνθα κεῖνται, τελειότερον τρόπον, καὶ νὰ ἀρδεύῃ αὐτὰ ἐν καιρῷ τῷ δέοντι κατὰ τὸν εἰθισμένον τρόπον.

4. Ἐὰν ὁ καλλιεργητὴς δὲν ἐκπληρώσῃ ἐπὶ ἐν ὀλόκληρον ἔτος τὰς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὑποχρεώσεις του, ἀποβάλλεται τοῦ ἐλαιοτεμαχίου, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀποζημιώσεως διὰ τὰς τυχόν ἐπενεχθείσας παρ' αὐτοῦ βελτιώσεις εἰς τὸ κτῆμα. — Ἡ μὴ ἐκπλήρωσις τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ καλλιεργητοῦ βεβαιοῦται ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, καὶ τοῦ διμάρχου, ἐν τῇ περίφορῇ τῆς δικαιοδοσίας τῶν ὀποίων κεῖται τὸ κτῆμα, δι' ἠτιολογημένης ἐκθέσεως, ἢ δὲ περὶ ἀποβολῆς ὀριστικῆ ἀπόφασις γίνεται ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν μετὰ προηγουμένην ἀπολογίαν τοῦ καλλιεργητοῦ. — Τὰ οὕτω περιερχόμενα εἰς τὴν ἄμεσον

κατοχήν τοῦ δημοσίου ἐλαιοτεμάχια παραχωροῦνται εἰς ἄλλους καλλιεργητάς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 2.

5. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν καλλιεργητὴν νὰ κόψῃ οὐδὲ ἐν ἐλαιόδενδρον, ἐκτὸς ἐὰν ᾖναι κατάξηρον ἢ ἀνεπίδεκτον καλλιεργείας, ὅτε μόνον δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ὑπὸ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου ἢ ἐκκοπὴ αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ καλλιεργητοῦ ὀφείλοντος νὰ ἀντικατάστησῃ αὐτὸ διὰ νέου. — Ἐὰν ὁ καλλιεργητὴς παραβῇ τὴν διάταξιν ταύτην, ὑποχρεοῦται κατ' ἀπόφασιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν, ἐπὶ ἡτιολογημένη κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἐδαφ. 6'. τοῦ ἄρθρου 4 ἐκθέσει, ν' ἀποζημιώσῃ τὸ δημόσιον ἀποδίδων εἰς αὐτὸ δραχ. 30—60 δι' ἕκαστον παρανόμως ἐκκοπὴν ἐλαιόδενδρον.

6. Ὁ καλλιεργητὴς ἀποδίδει εἰς τὸ δημόσιον ἢ τὸ ἐκκλησιαστικὸν ταμεῖον, ἐκτὸς τοῦ ἐγγείου φόρου, δικαίωμα ἐπικαρπίας, τὸ ὅποῖον δὲν δύναται νὰ ᾖναι ἕλαττον τῶν εἴκοσι τοῖς ἑκατὸν τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τῶν ἐλαιοδένδρων. — Τὸ δικαίωμα τοῦτο δι' ἕκαστον ἐλαιῶνα ἢ δι' ἕκαστον τμήμα ἐλαιῶνος, προσδιορίζεται διὰ Β. Διατάγματος.

7. Τὸ δικαίωμα τῆς ἐπικαρπίας βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται εἴτε δι' ἐνοικιαστοῦ, εἴτε δι' ἐπιστατῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1855 νόμου περὶ βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τῶν ἐγγείων φόρων καὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας. — Ἡ διάταξις τοῦ 6'. ἐδαφίου τοῦ ἄρθρου τούτου ἐφαρμόζεται καὶ ὅταν τὰ ἐθνικὰ ἐλαιόδενδρα ᾖναι ἀναμεμιγμένα μετὰ ἰδιοκτητῶν.

N. 40 Ἀυγούστου 1861. Περὶ ἐμπρησμοῦ τῶν δασῶν.

1. Δὲν ἐπιτρέπεται ν' ἀνάπτηται ἐν ὑπαίθρῳ πῦρ ἐντὸς τῶν δασῶν ὑπὸ ποιμένων, βουκόλων, ὑλοτόμων, ἢ ἄλλων οἰωνόηποτε προσώπων, εἰμὴ κατὰ τοὺς μῆνας 9βριον, 10βριον, Ἰανουάριον καὶ Φεβρουάριον. Κατὰ δὲ τοὺς λοιποὺς μῆνας ἐπιτρέπεται εἰς τούτους ν' ἀνάπτωσιν αὐτὸ ἐντὸς τῶν

μανδρῶν, σκηνῶν, ἢ τῶν αὐλῶν τῶν καλυβῶν αὐτῶν. Ὅσακις δὲ εὐρίσκονται μακρὰν τῶν κατοικιῶν των, ἔσονται ἡναγκασμένοι, ὡς καὶ οἱ ὀδοιπόροι, ν' ἀνάπτωσι πῦρ, ὀφείλουσινὰ στεγάζωσιν αὐτὸ πρὸς τὸν ἄνεμον καὶ νὰ τὸ σβύνωσιν ὅταν ἀναχωρῶσιν. — Ὁ παραβάτης τῶν διατάξεων τούτων τιμωρεῖται μὲ κράτησιν δέκα ἡμερῶν μέχρι δύο μηνῶν, καὶ μὲ πρόστιμον εἴκοσι μέχρις ἑκατὸν δραχμῶν.

2. Ὅστις ἐξ ἀπροσεξίας, ἢ ἀμελείας ἐγένετο αἴτιος ἐμπρησμοῦ δάσους, ἐξ οὗ ἐπροξενήθη ζημίαι πλεον τῶν τετρακοσίων δραχμῶν, τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν ἑνὸς ἔτους — κατὰ τὰς λοιπὰς περιπτώσεις ἰσχύουσιν αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νόμου.

3. Ἀπαγορεύεται ἐπὶ δέκα ἔτη ἡ βοσκή καὶ ἡ καλλιέργεια εἰς κεκαυμένα δάση εἴτε δημόσια εἴτε ἰδιωτικά. Οἱ ἐκ προθέσεως ἢ ἐξ ἀμελείας ἀφίνοντες νὰ εἰσέλθωσι τὰ ζῶα των εἰς τοιαῦτα μέρη τιμωροῦνται μὲ χρηματικὴν ποινὴν μιᾶς δραχμῆς δι' ἕκαστον τῶν μικρῶν ζῶων, καὶ δύο δραχμῶν δι' ἕκαστον τῶν μεγάλων, καὶ μὲ φυλάκισιν 2 ἕως 8 ἑβδομάδων. Μὲ χρηματικὴν δὲ ποινὴν 200 ἕως 1000 δραχμῶν καὶ μὲ φυλάκισιν 2 ἕως 8 ἑβδομάδων τιμωρεῖται ἐπίσης πᾶς ὅστις ἤθελεν ἐπιχειρήσει αἰονόδηποτε εἶδος καλλιεργείας ἐντὸς δάσους καταστραφέντος, ἢ καὶ παθόντος ἐκ πυρκαϊᾶς, δημευομένου καὶ τοῦ ἐκ τῆς καλλιεργείας προκύψαντος πρᾶϊόντος. — Ἐξαιρέσεις τῶν ἀνωτέρω διατάξεων γίνεται διὰ μόνην τὴν καλλιέργειαν καὶ διὰ μόνα τὰ ἰδιωτικά δάση, ὅταν δοθῇ περὶ τούτου ἄδεια τῆς ἀρμοδίας Ἀρχῆς· ἄδεια τοιαύτη οὐδέποτε δύναται νὰ δοθῇ ὑπὲρ ἰδιοκτητοῦ, ὅταν οὗτος ἀπεδείχθη ὑπαίτιος τοῦ ἐμπρησμοῦ, ἢ ἐν ὅσῳ διατελεῖ ὑπὸ τοιαύτην κατηγορίαν.

4. Οἱ δήμαρχοι, πάρεδροι, καὶ ἀστυνόμοι, ἅμα λάβωσι γνῶσιν ὅτι ἐξερράγη πυρκαϊὰ ἐντὸς ἢ πλησίον δάσους, κειμένου κατὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ οἰκείου δήμου, ὀφείλουσινὰ προσκαλέσωσιν εὐθὺς τοὺς συνδημότας των, καὶ ὀδηγήσωσιν

σιν αὐτοὺς αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἀντιπροσώπου εἰς τὸν τόπον τῆς πυρκαϊᾶς πρὸς κατάσβεσιν τοῦ πυρός. — Ὁ παραβάτης τῆς διατάξεως ταύτης τιμωρεῖται μὲ χρηματικὴν ποινὴν ἑκατὸν μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν, ἢ κατὰ τὰς περιστάσεις γίνεται ἔκπτωτος τῆς θέσεώς του. — Πᾶς ὑλοτόμος, ὅστις παρευρισκόμενος εἰς τὸ δάσος ἐν καιρῷ πυρκαϊᾶς, ἀρνηθῆ τὴν συνδρομὴν τε πρὸς ἀπόσβεσιν τοῦ πυρός, τιμωρεῖται μὲ κράτησιν μιᾶς ἐβδομάδος μέχρι δύο μηνῶν καὶ μὲ πρόστιμον 10 ἕως 100 δραχμῶν. Ὁ κάτοικος τοῦ χωρίου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποῖου ἔλαθε χώραν ἢ πυρκαϊᾶ, ὅστις προσκληθεὶς ὑπὸ τῆς δασονομικῆς, δημοτικῆς, ἢ ἄλλης οἰασθῆποτε ἀρχῆς, δὲν τρέξη πρὸς κατάσβεσιν τοῦ πυρός, τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον 5 μέχρι 50 δραχμῶν.

N. 21 Μαΐου 1860. Περὶ γραμματοσήμου.

1. Πᾶν γράμμα ἀποστελλόμενον διὰ τοῦ ταχυδρομείου ἀπὸ ἐνὸς εἰς ἄλλο μέρος τοῦ Βασιλείου ὑπόκειται, ἂνευ διακρίσεως ἀποστάσεως, εἰς ταχυδρομικὸν τέλος λεπτῶν 20, ὅταν ἔχη βάρος μέχρι 15 γραμμαρίων· λεπτῶν 40, ὅταν ἔχη βάρος πλειόνων μὲν τῶν 15, οὐχὶ δὲ καὶ τῶν 30 γραμμαρίων· λεπτῶν 60, ὅταν ἔχη βάρος πλειόνων μὲν τῶν 30, οὐχὶ δὲ καὶ τῶν 60 γραμμαρίων, καὶ λεπτῶν 80, ὅταν ἔχη βάρος πλειόνων μὲν τῶν 60, οὐχὶ δὲ καὶ τῶν 100 γραμμαρίων. — Γράμμα, τοῦ ὁποῖου τὸ βάρος ὑπερβαίνει τὰ 100 γραμμάρια, ὑπόκειται εἰς ταχυδρομικὸν τέλος λεπτῶν 80 δι' ἐκάστην ἑκατοντάδα γραμμαρίων, ἢ κλάσμα ἑκατοντάδος. — Γράμματα ἀποστελλόμενα διὰ τοῦ ταχυδρομείου ἀπὸ ἐνὸς εἰς ἄλλο μέρος τῆς αὐτῆς πόλεως ὑπόκεινται εἰς τὰ ἡμίση τῶν ἀνωτέρω ταχυδρομικῶν τελῶν. — Γράμματα δὲ ἀποστελλόμενα ἐπὶ συστάσει ὑπόκεινται εἰς διπλάσιον ταχυδρομικὸν τέλος.

2. Τὰ δειγμάτια τῶν ἐμπορευμάτων, ἀποστελλόμενα ἐπὶ

τὸς περικαλυμμάτων ἀσφραγίστων καὶ ὑπὸ κινητὴν ταινίαν διευκολύνουσιν τὴν ἐξέλεγχιν, ὑπόκεινται εἰς τὰ ἡμίση τῶν ὀρισμένων τελῶν ἐπὶ τῶν γραμμάτων.

3. Ἐκαστον ἀντίτυπον ἡμερηΐδος ἢ περιοδικῶς συγγραμματος, ἀποστελλόμενον ὑπὸ κινητὴν ταινίαν καλύπτουσαν τὸ πολὺ τὸ τρίτον τῆς ἐπιφανείας αὐτοῦ καὶ ὑπὸ ἰδίαν ἐπιγραφὴν, ὑπόκειται εἰς ταχυδρομικὸν τέλος 4 λεπτοῦ, ὅταν ἔχη βάρος μέχρι τῶν 30 γραμμαρίων· 2 λεπτῶν, ὅταν ἔχη βάρος πλείονων μὲν τῶν 30, οὐχὶ δὲ καὶ τῶν 50 γραμμαρίων, καὶ οὕτω καθεξῆς αὐξανομένου τοῦ ταχυδρομικοῦ τέλους κατὰ ἓν λεπτὸν ἀνά πᾶσαν εἰκοσάγραμμον αὐξήσιν ἢ κλάσμα αὐτῆς. — Ἐφημερίδες ἢ περιοδικὰ συγγραμματα, ἀποστελλόμενα ἐν δέσμῃ, ἀλλ' ὑπὸ ταινίαν διευκολύνουσιν τὴν ἐξέλεγχιν τοῦ περιεχομένου, ὧν τὸ βάρος ὑπερβαίνει τὰ 400 γραμμάρια ὑπόκεινται εἰς ταχυδρομικὸν τέλος λεπτῶν 40 δι' ἐκάστην ἑκατοντάδα γραμμαρίων ἢ κλάσμα ἑκατοντάδος. — Δέσμη ἡμερηΐδων ἢ περιοδικῶν συγγραμμάτων βάρους πλέον τῶν 1000 γραμμαρίων ὀν εἶναι δεκτὴ.

4. Ἐντυπα καταλόγων, προγραμμάτων, εἰδοποιήσεων, ἐγκυκλίων, τιμολογίων, μιστικῆς, καὶ λοιπῶν τοιοῦτου εἴδους, ἀποστελλόμενα ἐπίσης ὑπὸ κινητὴν ταινίαν καὶ ὑπὸ ἰδίαν ἐπιγραφὴν, ὑπόκεινται εἰς ταχυδρομικὸν τέλος 4 λεπτῶν, ὅταν ἔχῃσι βάρος μέχρι 40 γραμμαρίων· 6 λεπτῶν, ὅταν ἔχῃσι βάρος πλέον μὲν τῶν 40, οὐχὶ δὲ καὶ τῶν 15 γραμμαρίων, καὶ οὕτω καθεξῆς, αὐξανομένου τοῦ ταχυδρομικοῦ τέλους κατὰ λεπτὰ 2 ἀνά πᾶσαν πέντε γραμμαρίων αὐξήσιν ἢ κλάσμα αὐτῆς. — Τὰ ἀνωτέρω ἔντυπα, ὧν τὸ βάρος ὑπερβαίνει τὰ 50 γραμμάρια, ὑπόκεινται εἰς ταχυδρομικὸν τέλος λεπτῶν 20 διὰ πᾶσαν πεντηχοστὴν γραμμαρίων ἢ κλάσμα αὐτῆς.

5. Βιβλία ἐν γένει χαρτόδετα, ἢ βιβλιοδετημένα, καθὼς καὶ ἔντυπα πρωτόκολλα δεδεμένα ἢ ἄδετα, μέχρι τῶν 400

γραμμαρίων βάρους, υποβάλλονται εἰς ταχυδρομικὸν τέλος λεπτῶν 40, πλέον δὲ τῶν 100 μέχρι τῶν 200 γραμμαρίων, εἰς ταχυδρομικὸν τέλος λεπτῶν 20, αὐξανομένου τοῦ ταχυδρομικοῦ τέλους κατὰ 10 λεπτά δι' ἐκάστην ἑκατοντάδα γραμμαρίων, ἢ κλάσμα ἑκατοντάδος. — Ἡ ἀποστολὴ τῶν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἐδαφίῳ γίνεται βαθμηδόν, καθόσον τὸ ἐπιτρέπει ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπηρεσίας.

6. Εἰς τὸ βᾶρος τῶν ἐφημερίδων καὶ λοιπῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 2—5 μνημονευομένων δειγμάτων καὶ ἐντύπων συμπεριλαμβάνονται καὶ αἱ ταινίαι, οἱ θώμιγγες, καὶ τὰ σφραγίσματα.

7. Ἀπαγορεύεται νὰ ἐγκλείωνται ἐν δειγμασιν, ἐν ἐντύποις παντὸς εἴδους, ἢ ἐν δέσμασι δειγμάτων ἐντύπων, γράμματα, ἢ σημειώσεις ἐπέχουσαι τόπον ἀλληλογραφίας. Ἐὰν δὲ περιέχωσι τοιαῦτα, δὲν ἀποστέλλονται, ἀλλ' ἐνεργοῦνται τὰ ἐν τοῖς ἐδαφίοις 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 9 ὀριζόμενα.

8. Δὲν ὑπόκεινται εἰς ταχυδρομικὸν τέλος τὰ ἔγγραφα τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας. — Διὰ βασιλικοῦ διατάγματος θέλσαι προσδιορισθῆ οἱ ἐξωτερικοὶ τύποι τῶν ἐγγράφων τούτων.

9. Τὰ ταχυδρομικὰ τέλη προπληρόνεται δι' ἐπιθέσεως γραμματοσήμου ἐπὶ τῶν διὰ τοῦ ταχυδρομείου εἰς τὰ διάφορα μέρη τοῦ Βασιλείου ἀποστελλομένων γραμμάτων, δειγμάτων, καὶ ἐντύπων παντὸς εἴδους. — Ἡ ἐπίθεσις τοῦ γραμματοσήμου γίνεται παρὰ τοῦ ἀποστέλλοντος αὐτά. — Γράμματα, δειγματα, καὶ ἐντυπα μὴ φέροντα γραμματόσημον, ἢ φέροντα τοιοῦτον κατωτέρας ἀξίας, τὰ ὁποῖα ἤθελον εὔρεθῆ ἐν τοῖς ταχυδρομικοῖς κιβωτίαις, δὲν ἀποστέλλονται, ἀλλ' ἐπιστρέφονται εἰς τὸν ἀποστείλαντα, ἂν, ἐξ οἰουδήποτε σημείου ὑπάρχοντος ἐπ' αὐτῶν, καθίσταται γνωστός εἰδοποιεῖται συγχρόνως οὗτος περὶ τοῦ αἰτίου τοῦ κωλύοντος τὴν ἀποστολὴν, καὶ προσκαλεῖται νὰ ἐπιθέσῃ τὸ γραμματόσημον ἢ νὰ συμπληρώσῃ αὐτό. Εἰς ἐναντίαν δὲ περίστασιν ἐκτίθενται εἰς τὸ ταχυδρομικὸν γραφεῖον, ἐν ᾧ κατετίθη-

σαν, ὁλόκληρον τριμηθίαν πρὸς ἐπιστροφὴν, δημοσιευομένων κατὰ τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς τῶν ἐπιγραφῶν αὐτῶν δια-
 τινος τῶν ἐν τῷ νομῷ, ἢ, ἐν ἑλλείψει, διὰ τινος τῶν ἐν τῇ
 πρωτεύουσῃ τοῦ Κράτους ἐκδιδομένων δημοσιωτέρων ἐφημε-
 ρίδων, πρὸς γνῶσιν τῶν ἀποστελλόντων αὐτά. — Ἐὰν δὲ
 καθ' ὅλον τὸ τρίμηνον διάστημα δὲν ζητηθῶσι, πέμπονται
 πρὸς τὴν γενικὴν διεύθυνσιν τῶν ταχυδρομείων, ὅπου κα-
 τατίθενται ἐν τοῖς ἀχρήστοις, καὶ καταστρέφονται, ἀφοῦ
 παρέλθῃ ἐπὶ ματαίῳ ἑτέρα τριμηθία. — Ἐξαίρεσις τῆς
 ἀνωτέρω διατάξεως γίνεται ἐπὶ ἐν ἔτος ἀπὸ τῆς δημοσιεύ-
 σεως τοῦ παρόντος νόμου ὡς πρὸς τὰ γράμματα, δείγμα-
 τα, καὶ ἔντυπα, τὰ φέροντα γραμματόσημον κατωτέρας ἀξί-
 ας. Ταῦτα ἀποστέλλονται κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο, ἀλλὰ
 καταβάλλεται ὑπὸ τῶν ἐπιγραφομένων τὸ ἑλλείπον μὲν, ἂν
 τοῦτο ἦναι ἴσον τῷ ἡμίσει τοῦ ὅλου ἐννόμου τέλους, ἢ ἕλατ-
 τον αὐτοῦ· τὸ διπλάσιον δὲ τοῦ ἑλλείποντος, ἂν τοῦτο ἦναι
 μείζον τοῦ ἡμίσεως τοῦ ὅλου ἐννόμου τέλους.

10. Τὰ διευθυνόμενα εἰς ξένα Κράτη, ὡς καὶ τὰ ἀπὸ
 τούτων ἀποστελλόμενα γράμματα εἰς οἰονδήποτε ταχυδρο-
 μείον τῆς Ἑλλάδος καὶ ἂν παραδοθῶσι πρὸς ἀποστολὴν ἢ
 διανομὴν, ὑπόκεινται εἰς ταχυδρομικὸν τέλος λεπτῶν 20,
 ὅταν ἔχωσι βάρος μέχρι τῶν 15 γραμμαρίων, λεπτῶν 40
 ὅταν ἔχωσι βάρος πλέον μὲν τῶν 15, οὐχὶ δὲ καὶ τῶν 30,
 λεπτῶν 60 ὅταν ἔχωσι βάρος πλέον μὲν τῶν 30 οὐχὶ δὲ
 καὶ τῶν 45 γραμμαρίων, καὶ οὕτω καθεξῆς αὐξανομένου
 τοῦ ταχυδρομικοῦ τέλους κατὰ λεπτά 20 ἀνά πᾶσαν δε-
 καπεντάγραμμον αὐξήσιν ἢ κλάσμα αὐτῆς. — Αἱ παν-
 τὸς εἶδους ἐφημερίδες, τὰ περιοδικὰ συγγράμματα, τὰ
 βιβλία, αἱ εἰδοποιήσεις καὶ λοιπὰ τοιαῦτα, καθὼς καὶ τὰ
 δείγματα τῶν ἐμπορευμάτων, ὑπόκεινται εἰς τὰ αὐτὰ τέ-
 λη, τὰ ἐν τοῖς ἄρθροις 2, 3, 4, καὶ 5 ὀρισμένα. — Γράμ-
 ματα δὲ, δείγματα ἐμπορευμάτων, καὶ ἔντυπα παντὸς εἴ-
 δους, διευθυνόμενα ἐξ Ἑλλάδος εἰς τὰ ἐν τῇ Τουρκικῇ

ἐπικρατεία καὶ ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Ἡγεμονίαις τῆς Δακίας Ἑλληνικὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα, ἢ ἀπὸ τούτων εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὡς ἐπίσης καὶ τὰ διευθυνόμενα ἀπὸ τοῦ ἐνὸς εἰς τὸ ἕτερον τῶν ταχυδρομικῶν τούτων γραφείων, καὶ μετακομιζόμενα διὰ ταχυδρόμων κατὰ ξηρὰν διατηρουμένων δημοσίᾳ δαπάνῃ, ἢ ἐκτελούντων τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην ἐπὶ κομιστροῖς καταβαλλομένοις ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας εἰς τὴν τῆς Τουρκίας ἢ τῶν Ἡγεμονιῶν, ὑποβάλλονται εἰς πρόσθετα ταχυδρομικὰ τέλη, ὅμοια πρὸς τὰ ἐν τοῖς προηγουμένοις παραγράφοις τοῦ παρόντος ἄρθρου ὀριζόμενα ἐπὶ τῇ μετακομιδῇ αὐτῶν ἀπὸ τῶν μεθωρίων τῆς Ἑλλάδος μέχρι τοῦ ἀνήκοντος Ἑλληνικοῦ ταχυδρομικοῦ γραφείου, καὶ τ' ἀνάπαλιν, ὡς καὶ ἀπὸ τοῦ ἐνὸς εἰς τὸ ἕτερον τῶν ταχυδρομικῶν τούτων γραφείων.

41. Τῶν διευθυνομένων ἐκτὸς τοῦ Κράτους γραμμάτων, δειγμάτων, καὶ ἐντύπων τὰ ταχυδρομικὰ τέλη, Ἑλληνικὰ καὶ ξένα, προπληρόνονται δι' ἐπιθέσεως γραμματοσήμου, ὅταν ταῦτα ὑπόκεινται εἰς προπληρωμὴν ταχυδρομικῶν τελῶν, κατὰ τὰς ταχυδρομικὰς συμβάσεις, ἢ ὅταν δὲν ὑπάρχη ταχυδρομικὴ σύμβασις, ἢ ὅταν κατὰ ταύτας ὑπάρχη προαιρετικὴ ἢ προπληρωμὴ, καὶ θέλωσιν οἱ ἐπιστέλλοντες νὰ προπληρώσωσι ταῦτα. — Περὶ μὲν τῶν ὑπαγομένων εἰς τὰς δύο πρώτας κατηγορίας γραμμάτων, ἐντύπων κτλ. καὶ μὴ φερόντων γραμματόσημον, ἢ φερόντων τοιοῦτον ἀξίας ἥττονος, ἐνεργοῦνται αἱ διατάξεις τῶν ἐδαφίων 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ παρόντος νόμου· τὰ δὲ εἰς τὴν κατηγορίαν τῆς προαιρετικῆς προπληρωμῆς ὑπαγόμενα καὶ φέροντα γραμματόσημον ἀξίας ἥττονος ἀποστέλλονται ὡς ἀπλήρωτα, καὶ εἰσπράττεται τὸ ὅλον ἔννομον τέλος ἀπὸ τοῦ ἐπιγραφομένου.

42. Ἡ ἐπίθεσις τοῦ γραμματοσήμου ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς κομιζομένων γραμμάτων καὶ λοιπῶν, τῶν ἐπιβεβαρωμένων μὲ τέλη, γίνεται διὰ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ ταχυ-

δρομικοῦ γραφείου τῆς παραδόσεως διὰ τὸ ξένον καὶ τὸ Ἑλληνικὸν τέλος. — Τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα τῆς ἀνταλλαγῆς, λαμβάνοντα τοιαῦτα γράμματα καὶ λοιπὰ ἀνήκοντα εἰς ἄλλα ταχυδρομικὰ γραφεῖα, τὰ παραπέμπουσιν εἰς αὐτὰ δι' ἰδιαιτέρου φύλλου εἰδοποιήσεως.

13. Διὰ Β. διατάγματος κανονισθήσεται τὸ εἶδος καὶ τὸ σχῆμα τοῦ γραμματοσήμου, ὁ ἔλεγχος τῆς ἐκτυπώσεως καὶ διαχειρίσεως αὐτοῦ, ὁ τρόπος τῆς πωλήσεως, καὶ τὸ μέσον τῆς διαγραφῆς τοῦ γραμματοσήμου, τοῦ ὁποίου ἐγένετο χρήσις, καὶ προσδιορισθήσεται τὸ ποσοστὸν τὸ λόγῳ προμηθείας χορηγητέον εἰς τοὺς πωλητὰς τοῦ γραμματοσήμου δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ ἰδιώτας, ὡς καὶ ἡ ἀντιμισθία τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἄλλων κλάδων, ἢ ἰδιωτῶν, τῶν ἐπιφορτισμένων ἢ ἐπιφορτισθησόμενων ταχυδρομικῆν ὑπηρεσίαν· τὸ ποσοστὸν δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ 5 τοῖς %, ἢ δὲ ἀντιμισθία, τὰς δραχ. 50 κατὰ μῆνα.

14. Ἀπαγορεύεται εἰς ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους νὰ ἐγκλείωσιν ἰδιωτικὰ γράμματα ἐντὸς ἐγγράφων τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας. — Ἡ παράβασις τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον δραχ. 20, καὶ ἐν ὑποτροπῇ μὲ πρόστιμον δραχ. 50, ἐπιβαλλόμενον παρὰ τῆς Γενικῆς διευθύνσεως τῶν ταχυδρομείων, τὰ δὲ γράμματα παραδίδονται πρὸς τοὺς ἐπιγραφομένους. Ὁ τρὶς ὑποπεσὼν εἰς τὴν παράβασιν ταύτην ἀποπέμπεται τῆς ὑπηρεσίας.

15. Ταχυδρομικὸς ὑπάλληλος ἀποστελλας γράμματα, δείγματα, καὶ ἔντυπα οἰουδήποτε εἶδους, κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ νόμου, τιμωρεῖται μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχ. 50 μέχρι 200, ἐφαρμοζομένων καὶ τῶν ὀρισμῶν τοῦ ἄρθρ. 24 τοῦ ποιν. νόμου.

16. Ἀπαγορεύεται ἡ ἀποστολὴ χρημάτων, τραπεζικῶν γραμματίων, ἢ ἄλλων πολυτίμων εἰδῶν διὰ τῶν συνήθων ἢ συστημένων γραμμάτων, ἢ διὰ τῶν ἐγγράφων τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας. Ἐὰν ἐναντίον τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης ἀπο-

σταλῶσι χρήματα, τραπεζικὰ γραμμάτια, ἢ ἄλλα πολύτιμα εἶδη καὶ ἀπολεσθῶσιν, ἢ ἀπώλεια αὐτῶν δὲν παρέχει δικαίωμα ἀποζημιώσεως κατὰ τοῦ δημοσίου. Μόνος ὁ ἀποστείλας γράμματα ἐπὶ συστάσει, ἐν περιπτώσει ἀπωλείας αὐτῶν, οἰουδήποτε βάρους καὶ ἂν ᾧσι, δικαιούται νὰ λάβῃ ἀποζημιώσιν δραχ. 25, ἐὰν ἢ ἀπώλεια δὲν προῆλθεν ἐξ ἀνωτέρας βίας. Ἡ ἀποζημίωσις καταβάλλεται παρὰ τοῦ δημοσίου κατὰ τοὺς ἐν ἰσχύϊ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου αὐτοῦ ὀρισμούς· ἀποδίδεται δὲ εἰς αὐτὰ παρὰ τοῦ αἰτίου τῆς ἀπωλείας.

17. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ταχυδρόμους νὰ μετακομίζωσιν ἄλλα γράμματα ἢ πράγματα, πλὴν τῶν ταχυδρομικῶν φακέλλων. Ὁ παραβάτης τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ παρόντος νόμου.

18. Ὅστις μεταχειρισθῇ γραμματόσημον, τοῦ ὁποίου ἐγένετο χρήσις, ἢ πωλήσῃ τοιοῦτον, τιμωρεῖται μὲ χρηματικὴν ποινὴν δραχ. 50—500, ἐφαρμοζομένου ἐν ὑποτροπῇ τοῦ ἄρθρου 111 τοῦ ποινικοῦ νόμου. Ὁ παραβάτης, ἐὰν ᾖ ἢναι ὑπάλληλος, ἀποπέμπεται τῆς ὑπηρεσίας.

19. Ὅστις κατασκευάζει ἀθεμίτως γραμματόσημον, ἢ τίθῃσι τοιοῦτον εἰς κυκλοφορίαν, τιμωρεῖται, κατὰ τὸ ἄρθρον 51 τοῦ ἀπὸ 14 Αὐγούστου 1836 νόμου περὶ χαρτοσήμου.

20. Ὁ περὶ γραμματοσήμου ἀπὸ 17 Μαΐου 1855 ΣΠΘ' νόμος καὶ ἅπασαι αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα νόμον διατάξεις ἀκυροῦνται.

N. 3 Μαΐου 1860. Περὶ προξενικῶν τελῶν.

1. Ἐφ' ὄλων τῶν πράξεων, τὰς ὁποίας αἱ προξενικαὶ ἀρχαὶ καὶ οἱ ὑπάλληλοι αὐτῶν, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν προξενικῶν πρακτόρων, ἐπιχειροῦσιν ἢ ἐκτελοῦσιν, εἴτε ὡς ληξιαρχοὶ, εἴτε ὡς συμβολαιογράφοι, ἢ κατὰ τὴν ἐξά-

σχεσίαν τῶν διοικητικῶν αὐτῶν καθηκόντων, ἢ κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς πολιτικῆς αὐτῶν δικαιοδοσίας, πληρόνεται προξενικὸν τέλος. — Τὸ προξενικὸν τοῦτο τέλος ὑπολογίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν περὶ χαρτοσήμου νόμων· εἶναι δὲ ἴσον μὲ τὸ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ πληρωτέον τέλος σημάσεως, πλέον ἐνὸς δεκάτου, ἐφ' ὅλων τῶν περιπτώσεων, καθ' ἃς τὸ τέλος τοῦτο εἶναι τῆς ἀξίας· μὲ τὸ διπλάσιον δὲ, πλέον ἐνὸς δεκάτου τοῦ διπλασίου, ἐὰν ᾖ τῆς τάξεως.

2. Τὸ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ εἰσπραττόμενον πρόσθετον δέκατον δὲν καταλογίζεται μετὰ τῶν λοιπῶν τελῶν, ἀλλὰ διατίθεται, ὡς καὶ τὰ ὑπὸ τῶν προξένων ἢ τῶν προξενικῶν δικαστηρίων εἰσπραττόμενα πρόστιμα, πρὸς ἀγαθοεργοῦς σκοποῦς, κατὰ τρόπον κανονισθησόμενον διὰ Βασιλικοῦ Διατάγματος.

3. Αἱ πράξεις γράφονται ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου, καὶ τὸ τέλος ὑπολογίζεται ἐπὶ ἐκάστου φύλλου. — Τὸ φύλλον περιέχει τέσσαρας σελίδας, ἢ σελὶς τοῦλάχιστον εἴκοσι στίχους, καὶ ὁ στίχος δεκαεξὶ ἕως δεκαοκτῶ τοῦλάχιστον συλλαβάς. — Τὸ τέλος, ὀφείλεται ἀκέραιον ἐπὶ ἐκάστου φύλλου ἀρξαμένου.

4. Δὲν ὑπόκεινται εἰς προξενικὸν τέλος τὰ ἔγγραφα ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπληρώθη τὸ τέλος τῆς σημάσεως ἐν Ἑλλάδι, καὶ τ' ἀνάπαλιν, δὲν ὑπόκεινται, ἐν Ἑλλάδι, εἰς τέλος σημάσεως τὰ ἔγγραφα ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπληρώθη τὸ προξενικὸν τέλος.

5. Πᾶν προξενικὸν τέλος εἰσπραττόμενον σημειοῦται ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου διὰ τῶν λέξεων· « Ἐπληρώθη τέλος ἐκ δραχμῶν σύμφωνα μὲ τὸ ἐκδοθὲν ὑπ' ἀριθ. . . . διπλότυπον. » — Παρὰ τῶν κατὰ τὸ Ὄθωμανικὸν Κράτος καὶ τῶν ἐμμίσθων ἢ ἐπιχορηγουμένων ἐν Εὐρώπῃ προξενικῶν ἀρχῶν θέλει ἐκδίδεσθαι καὶ διπλότυπον διὰ πᾶσαν εἰσπραξίν προξενικῶν τελῶν, προσέτι δὲ θέλουν ἐκδίδεσθαι τοιαῦτα διπλότυπα καὶ παρὰ τῶν ἀμίσθων προξενικῶν ἀρχῶν εἰς ἃς τὸ

ἐπὶ τοῦ Βασιλικῆς Οἴκου ἔξ τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων ὑπεργεῖον ἤθελεν ἐπιβάλλει τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην. — Διὰ πᾶσαν παράβασιν τῶν ἀνωτέρω διατάξεων δύναται νὰ ἐπιβληθῆ πειθαρχικὸν πρόστιμον πεντήκοντα μέχρι ἑκατὸν δραχμῶν (50—100) παρὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικῆς Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων ὑπουργοῦ· ἐὰν δὲ ἡ παράβασις αὐτῆ προέρχεται ἐξ ἰδιοτελείας, καταδιώκεται ποινικῶς.

6. Τέλος προξενικὸν ἀφείλεται ἐπὶ παντὸς ἐγγράφου προσαγομένου ἐνώπιον οἰασθῆποτε προξενικῆς ἀρχῆς, ἐὰν ἐπ' αὐτοῦ δὲν ᾖται προπληρωμένον τὸ ἀνήκον τέλος.

7. Διὰ τὰ διαβατήρια λαμβάνεται τέλος ἐκ δραχμῶν πέντε (5), διὰ δὲ τὰς ἐπιθεωρήσεις, δραχμὴ μία καὶ λεπτὰ πεντήκοντα (1,50). — Διὰ τὰς ἐπιθεωρήσεις ὅμως τῶν διαβατηρίων τῶν γεωργῶν καὶ τεχνιτῶν Ἴονίων, μεταβαίνοντων εἰς τὴν Ἑλλάδα, λαμβάνονται λεπτὰ μόνον ἑβδομήκοντα πέντε (75). — Ἐπὶ πάσης πράξεως παρακαταθήκης πληρόνεται δραχμαὶ τρεῖς καὶ τέλος ἐν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (4 %).

8. Τὰ δικαιώματα τῶν ἐκτὸς τοῦ προξενικοῦ καταστήματος ἐνασχολήσεων, τῆς μὲν ἡμέρας, προσδιορίζονται εἰς δραχμὰς δέκα (10), δι' ἑκάστην ἐνασχόλησιν τοῦ προϊσταμένου τοῦ προξενικοῦ, τοῦ δὲ γραμματέως καὶ τῶν ἄλλων ὑπαλλήλων, ὡς καὶ τῶν προξενικῶν πρακτόρων, εἰς δραχμὰς ἕξ (6)· τῆς δὲ νυκτός, εἰς δραχμὰς δεκαπέντε (15), διὰ τοὺς προϊσταμένους τῶν προξενίων, καὶ εἰς δραχμὰς ὀκτώ (8), διὰ τοὺς γραμματεῖς καὶ ἄλλους ὑπαλλήλους καὶ τοὺς προξενικοὺς πράκτορας. — Οἱ πραγματογνώμονες εἴτε ἐμπειροτέχνηται, ὅσάκις ἀπαιτοῦνται τοιοῦτοι, λαμβάνουσι δραχμὰς πέντε μέχρι δώδεκα (5—12) δι' ἑκάστην ἐνασχόλησιν. — Τρεῖς ὥραι λογίζονται δι' ἑκάστην ἐνασχόλησιν, καὶ ἐν διαστήματι εἰκοσιτεσσάρων ὥρων δὲν δύναται νὰ λογισθῶσιν εἰμὴ δύο ἐνασχολήσεις τῆς ἡμέρας καὶ μία τῆς νυκτός.

9. Ὡς ἔξοδα πορείας πληρόνεται ὁ ναῦλος καὶ τὸ ἀγώγιον μόνον. — Οἱ κατάλογοι τῶν τοιούτων ἐξόδων ὡς καὶ τῶν δικαιωμάτων τῶν ἐνσχολήσεων, κτηρύττονται ἐκτελεστοὶ ὑπὸ τοῦ προξένου· ἀλλὰ δύναται νὰ γίνῃ προσφυγὴ κατ' αὐτῶν ἐνώπιον τῆς προΐσταμένης ἐκάστου προξενείου ἀρχῆς, ἣτις ἀποφασίζει περὶ αὐτῶν ἀνεκκλήτως. Τὰ περιπλέον ἐπιστρέφονται εἰς τὸν προκταβαλόντα αὐτά.

10. Οἱ εἰς τὸ Ὄθωμανικὸν Κράτος καὶ τὰς μὴ χριστιανικὰς χώρας μονίμως παρεπιδημοῦντες Ἑλληγες πληρόνουν ἐτησίως τέλος διαμονητηρίου κατὰ τὰς ἐξῆς διαιρέσεις — α'. οἱ κτηματῖαι, τραπεζῖται, μεσῖται, καὶ ἔμποροι, οἱ μὴ διατηροῦντες ἐργαστήριον ἀλλ' ἐμπορικὸν κατῆστημα, καὶ οἱ δικηγόροι, καὶ ἰατροὶ, οἱ ἐξασκοῦντες τὸ ἐπάγγελμά των, δραχμὰς εἴκοσιν (20). — β'. οἱ μεταπράται, καὶ οἱ μετερχόμενοι μὲν οἰονδήποτε ἐπάγγελμα ἢ ἀσχολούμενοι εἰς βιομηχανικὰ ἔργα (ouvrages d'industrie), κρατοῦντες δ' ἐπὶ τούτῳ ἐργαστήριον, δραχμὰς ὀκτῶ (8). — γ'. οἱ τεχνῖται, χειρῶνακτες, καὶ ἐργάται δραχμὴν μίαν (1). — διὰ τὸ διαμονητήριον δὲν πληρόνεται τέλος χαρτοσήμου.

11. Ἐν ταῖς Ἡγεμονίαις Βλαχίας καὶ Μολδαβίας, τὸ τέλος τῶν διαμονητηρίων ὀρίζεται, διὰ μὲν τὴν πρώτην τάξιν τοῦ παραγράφου πρώτου τοῦ ἄρθρου δεκάτου, εἰς δραχμὰς εἰκοσιπέντε (25), διὰ δὲ τὴν δευτέραν, εἰς εἴκοσι (20), καὶ διὰ τὴν τρίτην εἰς ἕξ (6).

12. Τὸ τέλος τοῦ διαμονητηρίου ὀφείλεται μόνον διὰ τὰ ἔτη, ἐν οἷς τὰ διαμονητήρια ἐκδίδονται. Εἶναι δὲ ἀπαιτητὸν ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ διαμονητηρίου, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἐνάρξεως τῆς μονίμου διαμονῆς ἐκάστου. Ἄν δὲ ἡ μόνιμος διαμονὴ ἄρχεται μετὰ τοὺς πρώτους ἕξ μῆνας τοῦ ἔτους, δὲν πληρόνεται τὸ τέλος διὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο. Ὁ πληρώσας τέλη διαμονητηρίου εἰς ἓν τῶν προξενείων ἀπαλλάττεται αὐτοῦ εἰς ὅλα τὰ λοιπὰ προξενεῖα ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

13. Ἡ ἄρνησις τῆς παρεδοχῆς τοῦ διαμονητηρίου δὲν

ἀπαλλάττει τὸν ἀρνούμενον τῆς πληρωμῆς τοῦ ἔτους. — Ἡ εἴσπραξις δὲ δύναται νὰ ἐκβιχθῇ, περιapτομένου τοῦ τύπου τῆς ἐκτελέσεως ἐπὶ τοῦ διαμονητηρίου, διὰ παντὸς νομίμου μέσου, μὴ ἐξαιρουμένης οὔτε τῆς προσωπικῆς κρατήσεως.

44. Οἱ πένητες ἀπαλλάττονται τῶν τελῶν καὶ δικαιωμάτων ὅσα ἀπαιτοῦνται κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς πολιτικῆς δίκης αὐτῶν, ἀλλὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται ὁ τὴν ἀπόλαυσιν τῶν δικαιωμάτων πενίας ἐξαιτούμενος, — α'. νὰ ᾖ ἐφωδιασμένος μὲ ἀποδεικτικὸν πενίας ὑπογεγραμμένον ὑπὸ πέντε τὸ πολὺ, ἢ ὑπὸ τριῶν τοῦλάχιστον διὰ τὰ μέρη, ἐνθα δὲν ὑπάρχουσι πολλοὶ Ἕλλητες, ἐκ τῶν ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν ἐγκριτοτέρων πολιτῶν Ἑλλήνων, τῶν διαμενόντων ἐντὸς τῆς ἔδρας τῆς προξενικῆς ἀρχῆς. — β'. νὰ ὁμόσῃ προσέτι ἐνώπιον τοῦ προξενικοῦ δικαστηρίου, ὅτι ἡ κατάστασις καὶ ἡ πρόσοδός του δὲν ἀρκοῦσιν ὥστε νὰ πληρῶσῃ τὰ δικαστικά ἐξόδα, χωρὶς ἐκ τούτου νὰ περιορισθῶσι τὰ πρὸς διατροφὴν αὐτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας του ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖα, νὰ ὑποσχεθῇ δὲ ὅτι θέλει πληρῶσει αὐτὰ μετέπειτα, ἅμα βελτιωθείσης τῆς καταστάσεώς του. — Οἱ ὑπογράφοντες τὰ ἀνωτέρω πιστοποιητικά ὑπόκεινται εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένας ποινὰς, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελον ἀποδειχθῇ βεβαιώσαντες ἐν γνώσει ψευδῆ γεγονότα ὡς ἀληθῆ.

45. Τὰ τέλη τῆς ἐπιδόσεως τῶν δικογράφων καὶ ἀποφάσεων, καθὼς καὶ ἐκεῖνα τῆς ἐκτελέσεως τῶν δικαστικῶν πράξεων, ἀνήκουσιν ἐξ ἡμισείας εἰς τοὺς κλητῆρας τοὺς ἐνεργοῦντας τὰς τοιαύτας πράξεις· λαμβάνουσι δὲ οὗτοι προσέτι καὶ τὰ τῆς πορείας τῶν ἐξόδων κατὰ τὸ ἄρθρον 9.

46. Οἱ πρόξενοι διορίζουσι, κατ' ἐγκρισιν τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικῷ Οἴκῳ καὶ τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων ὑπουργείου, κλητῆρας δικαστικούς παρὰ τοῖς προξενικοῖς δικαστη-

ρίοις. — Οἱ τοιοῦτοι κλητῆρες δὲν μισθοδοτοῦνται, ἀλλὰ λαμβάνουσι τὰ τέλη τῆς ὑπηρεσίας των.

17. Ἐπὶ τῶν ἐπιθεωρήσεων τῶν διαβατηρίων καὶ τῶν ἐγγράφων τῶν παρουσιαζομένων εἰς ἐπιθεώρησιν ὑπὸ ξένων ὑπηκόων, δύναται νὰ εἰσπραχθῇ τέλος ἀνώτερον τοῦ ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις ὀριζομένου, καὶ ἴσον μὲ τὸ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων πληροῦμενον εἰς τὰ προξενικὰ γραφεῖα τῆς δυνάμεως ἐκεῖνης, τῆς ὁποίας ὁ ἐπιζητῶν τὴν ἐπιθεώρησιν εἶναι ὑπῆκοος, ὁπόταν ἄλλως δὲν ὀρίζωσιν αἱ ὑφιστάμεναι συνθῆκαι. — Ἐπιτρέπεται ἢ μὴ εἰσπραξίς τελῶν ἐπὶ τῇ ἐκδόσει ἢ ἐπιθεωρήσει διαβατηρίων, — α'. ἀπὸ τοὺς προϊσταμένους τῶν πρεσβειῶν καὶ τοὺς ὑπαλλήλους αὐτῶν. — β'. ἀπὸ τοὺς ἀνωτέρους ὑπαλλήλους τοῦ προξενικοῦ σώματος καὶ ἄλλα διάστημα πρόσωπα.

18. Ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1860 αἱ διατάξεις τῆς ὑπαρχούσης διατιμῆσεως καταργοῦνται, καὶ ἄρχεται ἡ ἰσχὺς τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ.

N. 7 Αὐγούστου 1861. Περὶ λιμενικῶν δικαιωμάτων.

1. Τὰ ἀπὸ ξένας ἐπικρατείας προερχόμενα Ἑλληνικὰ ἢ ξένα ἐμπορικὰ πλοῖα καταπλέοντα εἰς λιμένας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, ἔνθα εἶναι ἐπιτετραμμένη ἢ εἰσαγωγή τῶν ἐκ τῆς ἄλλοδαπῆς κομιζομένων ἐμπορευμάτων, ὑποβάλλονται κατὰ λόγον τῆς χωρητικότητος αὐτῶν εἰς τὰ ἐξῆς λιμενικὰ δικαιώματα. — α'. εἰὰν οὔτε ἀποβιβάσωσιν οὔτε παραλάβωσι φορτίον, λεπτὰ 5 δι' ἕκαστον τόνον. — β'. εἰὰν ἀποβιβάσωσι φορτίον καὶ δὲν παραλάβωσιν ἄλλο, ἢ τ' ἀνάπαλιν, λεπτὰ 10. — γ'. εἰὰν ἀποβιβάσωσι φορτίον ἢ παραλάβωσιν ἄλλο, λεπτὰ 15. — Τὰ ἀπὸ ἄλλους λιμένας τοῦ βασιλείου προερχόμενα πλοῖα πληρόνουσι τὸ ἥμισυ τῶν ἀνωτέρω δικαιωμάτων. — Ὅπου ὑπάρχει φάρος, προστίθενται περιπλέον 3 λεπτὰ δι' ἕκαστον τόνον. — Τὰ κατωτέρως τῶν

5. Τόνων χωρητικότητος πλοῖα εἶναι ἐλεύθερα παντός λιμενικοῦ δικαιώματος.

2. Πλοῖα προσορμιζόμενα εἰς Ἑλληνικοὺς λιμένας καὶ μὴ ἀποδιβάζοντα οὔτε παραλαμβάνοντα φορτίον ἀπαλλάττονται τῆς πληρωμῆς τῶν λιμενικῶν δικαιωμάτων, ἐὰν δὲν μείνωσι πλέον τῶν ὀκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς προσορμίσεως. — Εἰς τὰ πλοῖα ταῦτα ἐπιτρέπεται νὰ παραδίδωσι καὶ νὰ παραλαμβάνωσι χρήματα, γράμματα, ἢ ἐπιβάτας, καὶ νὰ προμηθεύωνται ζωοτροφίας, ἐφόδια, καὶ ἄλλα ἀναγκαῖα διὰ μικρὰς ἐπιδιορθώσεις εἶδη.

3. Εἰς λιμένας καὶ ὄρμους, ἔνθα δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένη ἡ εἰσαγωγή τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς κομιζομένων ἐμπορευμάτων, δὲν ἐπιβάλλεται οὐδεμίᾳ πληρωμῇ λιμενικῶν ἢ ὑγειονομικῶν δικαιωμάτων.

4. Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ἐμπορικοῦ πλοίου ὀφείλει, ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν ἀπὸ τῆς προσορμίσεως του εἰς τινὰ τῶν λιμένων τοῦ Βασιλείου καὶ πρὶν ἐνεργήσῃ οἶαντ' ἄν ποτε ἐκφόρτωσιν ἢ φόρτωσιν, νὰ παρουσιάξῃται εἰς τὴν λιμενικὴν ἀρχὴν καὶ ν' ἀναγγέλλῃ τοὺς λόγους τῆς προσορμίσεώς του, παραδίδων εἰς αὐτὴν τὰ ναυτιλιακά του ἔγγραφα. — Οἱ παραβάται τῆς παρουσίας διατάξεως ὑποβάλλονται εἰς πρόστιμον δραχ. 5—100.

5. Τὰ πληρωτέα λιμενικὰ δικαιώματα ἐκκαθαρίζονται ἀπὸ τὴν λιμενικὴν ἀρχήν, ἢ δὲ εἰσπραξίς αὐτῶν ἐνεργεῖται ἀπὸ τὴν τελωνιακὴν.

6. Οὐδὲν ἐμπορικὸν πλοῖον δύναται ν' ἀναχωρήσῃ ἄνευ ἐγγράφου ἀδείας τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς· ἡ ἀδεια τῆς ἀναχωρήσεως ἐκδίδεται, ἀφοῦ παρουσιασθῇ εἰς τὴν λιμενικὴν ἢ ἀπόδειξις τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς περὶ πληρωμῆς τῶν λιμενικῶν δικαιωμάτων.

7. Ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ἐμπορικοῦ πλοίου, ὅστις ἤθελεν ἐκπλεύσει ἄνευ ἀδείας ἀναχωρήσεως, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον ἴσον μὲ τὸ εἰκοσαπλάσιον τῶν πληρωτέων

λιμενικῶν καὶ ὑγειονομικῶν δικαιοματίων, καὶ ἐν περιπτώσει ἀναξιοχρέου τῶν φορτωτῶν, θεωρεῖται ἀλληλεγγύως μετ' αὐτῶν ὑπεύθυνος διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν τυχόν ὀφειλομένων τελωνιακῶν καὶ ἄλλων οἰωνδήποτε δασμῶν διὰ τὰ φορτωθέντα ἐπὶ τοῦ πλοῖου τε ἐμπορεύματα. Ἐὰν τὸ πλοῖον δὲν ὑπόκηται εἰς πληρωμὴν ὑγειονομικῶν ἢ λιμενικῶν δικαιοματίων, ἐπιβάλλεται πρόστιμον 4—100 δραχμῶν.

8. Τὰ ἀπὸ ἄλλους λιμένας τ.ῦ Βασιλείου καταπλέοντα πλοῖα ὀφείλουσιν, ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 διαλαμβανόμενων ἐγγράφων, νὰ παρουσιάζωσι καὶ τὴν ἄδειαν τῆς ἀναχωρήσεως, μετ' αὐτὴν ὅποιαν ἐφωδιάσθησαν ἀπὸ τὴν λιμενικὴν ἀρχὴν τοῦ λιμένος, ἐξ οὗ προέρχονται.

9. Αἱ ἐν τῷ παρόντι νήμφ διαλαμβανόμεναι ποιναὶ ἐπιβάλλονται ἀπὸ τὰς τελωνιακὰς ἀρχὰς, φυλαττομένων τῶν περὶ τελωνιακῶν παραβάσεων ὀρισμῶν.

10. Τὰ ναυτολόγια γράφονται ἐπὶ χαρτοσήμου τάξεως 1 δραχμῆς. Τὰ δὲ μέχρι τοῦδε κατὰ τὸ ἀπὸ 6 Αὐγούστου 1834 Β. Διάταγμα εἰσπραττόμενα τέλη διὰ τὴν ἔκδοσιν καὶ τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν ναυτολογίων καταργοῦνται.

11. Ἀκυροῦνται τὰ ἀπὸ 8 Φεβρουαρίου 1834 καὶ ἀπὸ 12 Ἰουνίου 1839 Β. Διατάγματα περὶ λιμενικῶν δικαιοματίων, τὸ ἄρθρον 4 τοῦ ἀπὸ 6 Αὐγούστου 1834 Β. Διατάγματος περὶ ναυτολογίου, καὶ ὅλαι αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα νόμον διατάξεις.

Δ. 28 Ἰουλίου 1861. Περὶ μισθοῦ τῶν ἐνεκὰ ἀσθενείας λαβόντων ἄδειαν ἀξιωματικῶν κτλ.

1. Εἰς τοὺς ἀξιωματικοὺς τοὺς κωλυομένους ἐνεκὰ ἀσθενείας πιστοποιουμένης δι' ἐκθέσεως ὑγειονομικῆς στρατιωτικῆς ἐπιτροπῆς δύναται νὰ χορηγηθῇ ἄδεια ἀπουσίας μέχρι τριῶν μηνῶν μετ' ἀπολαυτῆν τοῦ ἡμίσεως ἢ ὀλοκλήρου τῶν ἀποδοχῶν, ἢ αὖ τῶν ὀλοκλήρων ἀποδοχῶν ἀπαλαυτῆ ἐπιτροπῇ διὰ Β. Διατάγματος.

2. Εἰς τοὺς ὑπαξιωματικοὺς καὶ στρατιώτας τοὺς ἔχον-
τας ἀνάγκην χρήσεως ἰαματικῶν ὑδάτων, ὅταν ἡ ἀνάγκη
αὕτη πιστοποιῆται δι' ἐκθέσεως στρατιωτικῆς ὑγειονομι-
κῆς ἐπιτροπῆς, χορηγεῖται ἄδεια ἀπουσίας μέχρι τριάκον-
τα ἡμερῶν μὲ πλήρεις ἀποδοχάς.

3. Οἱ λόγῳ ἀναβρώσεως μεταβαίνοντες εἰς τὰς ἐστίας
τῶν ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται λαμβάνουσιν 20 εἴκοσι
ἡμερῶν, πλήρεις ἀποδοχάς, ἐὰν ἡ ἀνάγκη τοῦ ἀναβρώσον-
τος πιστοποιῆται δι' ἐκθέσεως στρατιωτικῆς ὑγειονομικῆς
ἐπιτροπῆς.

4. Αἱ διατάξεις αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ
παρόντος διατάγματος καταργοῦνται.

Δ. 24 Αὐγούστου 1864. Περὶ τῶν ὑγειονομικῶν καὶ
οἰκονομικῶν ἀξιωματικῶν.

1. Οἱ ὑγειονομικοὶ ἔξ οἰκονομικοὶ ἀξιωματικοὶ τοῦ Ἡμε-
τέρου στρατοῦ τῆς ξηρᾶς εἰσὶν ἴσοι μὲ τοὺς κεκτημένους
τὸν αὐτὸν βαθμὸν λοιποὺς ἀξιωματικοὺς ἀναλόγως τοῦ
στρατιωτικοῦ βαθμοῦ τοῦ ἀπονεμομένου αὐτοῖς διὰ τοῦ προ-
μνησθέντος διατάγματος Ἡμῶν τῆς 18 Σεπτεμβρίου 1837,
ἀπολαμβάνουσι τὰς αὐτὰς τιμὰς, καὶ ὑπάγονται εἰς τοὺς
αὐτοὺς περὶ πειθαρχίας καὶ τάξεως γενικοὺς ὁρισμοὺς.

2. Οἱ ὑγειονομικοὶ ἔξ οἰκονομικοὶ ἀξιωματικοὶ ἀπατε-
λοῦσιν ὡς μέχρι τοῦδε ἰδιάζοντες κλάδους, καὶ ἔχουσιν ὡς
πρὸς τὸν προδιδασμὸν ἰδίαν σειρὰν ἀρχαιότητος.

3. Ἡ ἀρχαιότης τῶν ὑγειονομικῶν καὶ οἰκονομικῶν
ἀξιωματικῶν παρέχει ἐπὶ τῶν ταυτοβάθμων καὶ κατὰ σει-
ρὰν ἀρχαιότητος νεωτέρων αὐτῶν ἀξιωματικῶν τῶν διαφο-
ρων ὄπλων ἔξ σωματίων τὴν ὑπεροχὴν ἐκείνην, τὴν ὅποιαν
αὕτη παρέχει ἔξ εἰς τοὺς λοιποὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ στρα-
τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν κανονισμῶν τῆς ὑπηρεσίας.

4. Οἱ ὑγειονομικοὶ ἔξ οἰκονομικοὶ ἀξιωματικοὶ ἔχουσιν
τὴν ποινικὴν δικαιοδοσίαν, τὴν ὅποιαν οἱ κανονισμοὶ τῆς

ἑσωτερικῆς ὑπηρεσίας χορηγοῦσιν εἰς τοὺς ταυτοβάθμους μ' αὐτοὺς λοιποὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ στρατοῦ, ὑπόκεινται δὲ ἔτι εἰς τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις τῶν κανονισμῶν.

5. Οἱ ὑγειονομικοὶ ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ οἰκονομικοὶ οὐδ' ὀριστικῶς ἀποτελοῦντες μέρος τοῦ κλάδου αὐτοῦ οὐδέποτε περιβάλλονται μὲ διοίκησιν τμήματος στρατοῦ, οὐδὲ διορίζονται εἰς θέσεις ἀσχέτους πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν κλάδων των, οὐδ' ἐπιτρέπεται εἰς αὐτοὺς νὰ ἐπεμβαίνωσιν εἰς διοικητικὰ καθήκοντα ἀλλότρια τῆς εἰδικῆς αὐτῶν ὑπηρεσίας, οἷοσδήποτε καὶ ἂν ᾖ ὁ βαθμὸς, ἢ ἡ σειρὰ τῆς ἀρχαιότητός των.

6. Τὰ περὶ διορισμοῦ εἰς τὰς οἰκονομικὰς θέσεις ἀξιωματικῶν ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ ὀρισθῆσονται δι' ἰδιαίτερου διατάγματος.

Ἄκροτελεύτιον ἄρθρον.

Πᾶσα προγενεστέρα διάταξις ἀντιβαίνουσα εἰς τὰ διὰ τοῦ παρόντος διατάγματος ὀριζόμενα καταργεῖται.

Δ. 6 Σεπτεμβρίου 1861. Περὶ ἐκτελέσεως ὑπὸ τὰ στοιχ. ΧΞ'. νόμου.

1. Ὁ χαρακτηρισμένος βαθμὸς λογίζεται πραγματικὸς ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα τοῦ προβιβασμοῦ εἰς τὸν ἀμέσως ἀνώτερον βαθμὸν καὶ τὴν ἀπολαυτὴν τῆς συντάξεως τοῦ βαθμοῦ τούτου.

2. Ὁ ἀμέσως ἀνώτερος βαθμὸς, εἰς ᾧ προβιβάζονται οἱ ἐνωμοτάρχαι α'. τάξεως, καὶ τοῦ ὁποῖου τὴν σύνταξιν λαμβάνουσιν, εἶναι ὁ τοῦ ἀνθυπομοιράρχου.

Δ. 14 Αὐγούστου 1861. Περὶ τοῦ ἀπαιτουμένου εἰσοδήματος τοῦ ἀξιωματικοῦ πρὸς σύναψιν γάμου.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν, ὅτι αἱ ἀποδοχαὶ τοῦ ἀξιωματικοῦ

οὔσαι ὠρισμέναι διὰ τὴν ἀξιοπρεπῆ ἀτομικὴν συντήρησίν του, δὲν δύνανται νὰ ἐπαρκέσωσι καὶ εἰς τὰς πολυειδεῖς ἀνάγκας αὐτοῦ γενομένου ἀρχηγέτου οἰκογενείας. — θεωροῦντες δὲ, ὅτι ὁ ἔγγαμος ἀξιωματικὸς ἀνάγκη νὰ ἔχη μέσα ὑπάρξεως ἀνάλογα πρὸς τὴν κοινωνικὴν αὐτοῦ θέσιν. — προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαιμεν, καὶ διατάττομεν.

1. Ἐκτὸς τῶν ὑπὸ τοῦ §. 5 τοῦ ἄρθρου 234 τοῦ κανονισμοῦ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ πεζικοῦ, τοῦ ἄρθρου 256 τοῦ κανονισμοῦ τοῦ ἰππικοῦ, καὶ τοῦ ἄρθρ. 248 τοῦ κανονισμοῦ τοῦ πυροβολικοῦ, ἀπαιτουμένων ἐγγράφων, ὁ ἐξαιτούμενος ἄδειαν νυμφεύσεως ἀξιωματικὸς παντὸς βαθμοῦ, ὀφείλει νὰ ὑποβάλλῃ ἀπόδειξιν, ἐμφαίνουσαν ὅτι κέκτηται καθαρὸν ἐνίσυσιον εἰσοδήματι χιλίων διακοσίων δραχμῶν κατ' ἐλάχιστον ὄρον, εἴτε ἐκ τῆς ἰδιαιτέρας αὐτοῦ περιουσίας, εἴτε ἐκ τῆς προικὸς προερχόμενον.

2. Ἡ τοιαύτη ἀπόδειξις πρέπει νὰ πηγάζῃ ἐξ ἐπισήμων συμβολαίων ἢ ἄλλων ἐγκύρων δικαιολογῶν, συντεταγμένων κατὰ τοὺς νομίμους τύπους, καὶ μὴ παρεχόντων ὑπόνοιαν εἰκονικότητος, ἢ ἀφορμῆς ἀμφισβητήσεων. — Ἡ εἰκονικότης τῶν ἐγγράφων, καὶ ἡ ψευδὴς βεβαίωσις τῆς ὑπάρξεως τοῦ εἰσοδήματος, θεωροῦνται ὡς παραβάσεις πειθαρχικαὶ εἰς τὸ καθήκον τοῦ ἀξιωματικοῦ ἀντιβαίνουσαι, ἢ ὡς παραπτώματα τὴν στρατιωτικὴν τιμὴν ἀφωρῶντα, καὶ διὰ τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν τῆς ἀργίας ἢ τῆς ἀποτάξεως τιμωρούμενα.

N. 22 Μαΐου 1859. Περὶ αὐξήσεως τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἐνόρκων.

1. Τὸ ἄρθρον 67 τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων τροπολογεῖται ὡς ἐξῆς. — « Ὅστις τῶν ὀρκωτῶν ἐξεπλήρωσε τὰ καθήκοντά του καὶ δὲν κατοικεῖ εἰς τὸν τόπον τῶν συνεδριάσεων, λαμβάνει αὐτῶν εἰς ἀποζημίωσιν διὰ τὴν τρο-

φοδοσίαν του καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἐκ τῆς οἰκίας του ἀναγκαίας ἀπουσίης ἀνὰ δραχμὰς τέσσαρας τὴν ἡμέραν, καὶ παρεκτὸς τούτου, ἂν ἡ κατοικία του ἀπέχη πλεόν τῶν τεσσάρων μυριομέτρων ἀπὸ τὸν τόπον τῶν συνεδριάσεων, λαμβάνει πρὸς ἀφίξιν καὶ ἐπάνοδον διὰ πᾶν ἡμιμυριόμετρον τῆς κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν πορείας ἡμισίαν δραχμὴν.

N. 31 Μαΐου 1860. Περὶ ὀρκοδοσίας τῶν ἀρχιερέων καὶ λοιπῶν κληρικῶν τῆς Ῥωμαιο-καθολικῆς ἐκκλησίας.

Ἄρθρον μοναδικόν.

Ὁ διὰ τοῦ ἄρθρου ΚΓ' τοῦ καταστατικοῦ νόμου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 9 Ἰουλίου 1852 ὀριζόμενος τύπος ὄρκου ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ λοιποὺς κληρικοὺς τῆς Ῥωμαιο-καθολικῆς ἐκκλησίας.

Δ. 18 Αὐγούστου 1861. Περὶ συστάσεως δικαστηρίου ἐφετῶν εἰς τὴν πόλιν Πατρῶν.

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 2 τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων καὶ συμβολαιογράφων νόμου, καθ' ὃ εἰς ὅλον τὸ Κράτος δὲν δύνανται νὰ ᾔηται οὔτε ὀλιγώτερα τῶν δύο, οὔτε πλείονα τῶν τριῶν δικαστηρίων ἐφετῶν, καὶ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ αὐτοῦ ὀργανισμοῦ. — Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργικοῦ συμβουλίου. — ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῆς δικαιοσύνης, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

1. Συσταίνεται εἰς τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν δικαστήριον ἐφετῶν, περιλαμβάνον εἰς τὴν δικαιοδοσίαν του τὰς περιφερείας τῶν ἐν Πάτραις καὶ ἐν Μεσολογγίῳ πρωτοδικῶν, ὑπαγομένων ἄχρι τοῦδε, τοῦ μὲν, εἰς τὸ ἐν Ναυπλίῳ ἐφετεῖον, τοῦ δὲ, εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις.

2. Τὸ δικαστήριον τοῦτο θέλει ἀρχίσει τὰς ἐργασίας του τὴν πρώτην Ὀκτωβρίου ἐνεστῶτος ἔτους.

Δ. 18 Αὐγούστου 1864. Περὶ ἀρμοδιότητος καὶ τῶν σχέσεων τῆς Αστυνομίας, τοῦ Φρουραρχείου, τῆς χωροφυλακῆς, καὶ τῶν πυροσβεστικῶν, κατὰ τὰς πρὸς κατάσβεσιν τῶν πυρκαϊῶν ἐνεργείας.

1. Συμπράττουσαι ἀρχαὶ ἐπὶ τῶν πρὸς κατάσβεσιν ἐκραγείσης πυρκαϊᾶς ἐνεργειῶν εἰσὶ — α'. ἡ διοικητικὴ ἀρχὴ, ἢ ἡ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν αὐτῆς ἐνεργοῦσα ἐπιτόπιος ἀστυνομία, ἐν Ἀθήναις δὲ καὶ ἐν Πειραιεῖ, ἢ διεύθυνσις τῆς διοικητικῆς ἀστυνομίας, ὡς διευθύνουσα τὰς πρὸς κατάπαυσιν τῶν τοῦ πυρὸς κινδύνων ἐνεργείας κατὰ τὸ ἄρθρον 59 §. Ζ'. τῶν ἀστυνομικῶν νόμων, καὶ τὰ ἐδάφια 31, 32, καὶ 33 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ περὶ καθηκόντων τῶν νομαρχῶν Ἡμετέρου διατάγματος, συνδυασμένων πρὸς τὸ ἄρθρον 2 §. θ'. τοῦ περὶ σχηματισμοῦ καὶ ἀρμοδιότητος τῆς ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν γραμματείας τῆς ἐπικρατείας Ἡμετέρου διατάγματος — β'. τὸ φρουραρχεῖον, ὡς ὀφείλον νὰ παράσχη τὴν συνδρομὴν αὐτοῦ διὰ τῆς ἐνόπλου μὲν δυνάμεως πρὸς διατήρησιν τῆς τάξεως κατὰ τὰς πρὸς κατάσβεσιν τῶν πυρκαϊῶν ἐνεργείας, δι' ἀόπλων δὲ ἀνδρῶν, ἤτοι δι' ἀνδρῶν ἀγγαρείας, πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν πρὸς τοῦτο ἀναγκαίων ἐργασιῶν, κατὰ τὰ ἄρθρα 81, 82, 83, 84, καὶ 85 τοῦ κανονισμοῦ τῆς ἐν ταῖς πόλεσιν καὶ τοῖς φρουρίοις ὑπηρεσίας τῶν στρατευμάτων. — γ'. ἡ χωροφυλακὴ ὡς ἔχουσα τὰ αὐτὰ πρὸς τὴν ἀστυνομίαν καθήκοντα, ἐὰν αὕτη δὲν εὑρίσκηται παροῦσα, ὀφείλουσα δὲ ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ παρέχῃ τὴν συνδρομὴν αὐτῆς, καὶ προσέτι ὡς ἔχουσα τὰ δικαιώματα καὶ τὰ ὑποχρεώτα τῶν ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπαλλήλων, κατὰ τὰ ἄρθρ. 128, καὶ 129 τοῦ κανονισμοῦ αὐτῆς. — δ'. ἡ δилоγία τῶν σκαπανέων καὶ πυροσβεστικῶν,

ὡς ἐπιτελοῦσα πάσας ἐν γένει τὰς πρὸς κατάσβεσιν τῶν πυρκαϊῶν τεχνικὰς ἐργασίας.

2. Ἐκάστη τῶν τριῶν πρώτων ἀρχῶν, ἥτοι τῆς διοικητικῆς, τοῦ φρουραρχείου, καὶ τῆς μοιραρχίας τῆς χωροφυλακῆς, ὅπωςδήποτε πληροφορηθεῖσα περὶ τῆς ἐκκραγείσης πυρκαϊᾶς, ὀφείλει νὰ προσκαλῆ μὲν ἀμέσως ἐπὶ τὸν τόπον τοῦ κακοῦ τὴν πρὸς τοῦτο ὠρισμένην δύναμιν τῶν πυροσβεστῶν, ἣτις χρεωστῆ νὰ σπεύσῃ ἐκεῖ ἄνευ ἀναβολῆς μετὰ τῶν ἀναγκαίων ὀργάνων, νὰ εἰδοποιῆ δὲ συγχρόνως τὰς δύο ἐτέρας ἀρχάς, αἵτινες ὀφείλουσιν ἐπίσης ν' ἀποστείλωσιν ἐπὶ τὸν τόπον τ' ἀναγκαῖα τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν πρόσωπα. — Ἐὰν τὴν περὶ ἐκκραγείσης πυρκαϊᾶς πληροφορίαν λάβῃ πρῶτος ὁ διοικῶν τὴν ὠρισμένην δύναμιν τῶν πυροσβεστῶν, ὀφείλει νὰ μεταβαίνει μὲν αὐτὸς ἄνευ ἀναβολῆς μετὰ τῶν ἀπαιτουμένων ἀνδρῶν καὶ λοιπῶν βοηθημάτων ἐπὶ τὸν τόπον, νὰ εἰδοποιῆ δὲ συγχρόνως τὰς τρεῖς ἀνωτέρω ἀρχάς.

3. Ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ θέλει ἐξαποστέλλει συγχρόνως ἐπὶ τὸν τόπον τὸν διευθύνοντα τὰ ὑδραγωγεῖα τῆς πόλεως, ὅστις ὀφείλει τιθέμενος ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ διευθύνοντος τὰς τεχνικὰς ἐργασίας τῆς κατασβέσεως, νὰ λαμβάνῃ ὅλα τ' ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς τὴν ἀφθονον διεύθυνσιν τοῦ ὕδατος εἰς τὰς περὶ τὸν τόπον τοῦ συμβάντος κρήνας.

4. Φροντὶς τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς, μεταβάσης ἐπὶ τὸν τόπον, θέλει εἶσθαι ἡ ἀπαιτουμένη ἐξέτασις περὶ τῶν αἰτίων, ἐξ ὧν προῆλθε τὸ κακὸν, καὶ ἡ βεβαίωσις τῆς πράξεως καὶ ἀνακάλυψις τῶν αὐτουργῶν, εἰάν ἐκ τῆς ἀνωτέρω ἐξετάσεως προκύψῃ ὑπόνοια παραβάσεως τῶν ἀρθρῶν 403 καὶ ἐπομένων τοῦ ποινικοῦ νόμου. — Ἐννοεῖται δὲ ὅτι, ἐνεκὰ τούτου, δὲν πρέπει νὰ προσγένηται πρόσκομμά τι εἰς τὰς πρὸς κατάσβεσιν τῆς πυρκαϊᾶς ἐργασίας.

5. Ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ ἔχει προσέτι τὸ καθήκον τῆς διατηρήσεως τῆς τάξεως καὶ ἀσφαλείας κατὰ τὸ διάστημα

τῆς ἐκτελέσεως τῶν πρὸς κατάσβεσιν τῆς πυρκαϊᾶς ἐργασιῶν, τῆς προλήψεως τῶν ἀξιοποιῶν πράξεων καὶ τῆς βελτιώσεως αὐτῶν ἤδη γενομένων, κατὰ τὰς περὶ ἀρμοδιότητος τῶν ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας.

6. Ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχή, ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ διευθύνοντος τὰς τεχνικὰς ἐργασίας, ὀφείλει νὰ χορηγῇ αὐτῷ πᾶσαν δυνατὴν καὶ ἔννομον εὐκολίαν πρὸς ἐπιτυχῆ διεξαγωγὴν τῶν ἐργασιῶν τούτων, εἴτε φροντίζουσα περὶ ἐπιφυλάξεως περιοχῆς ἀρκούσης πρὸς ἀνετον κίνησιν τῶν ἐργαζομένων, ἐν τὸς τῆς ὁποίας θέλει ἀπαγορεύεσθαι αὐστηρῶς ἢ εἴσοδος θεατῶν, εἴτε ὑποχρεοῦσα δυνάμει τοῦ ἄρθρου 634 τοῦ παινικοῦ νόμου τοὺς ἀναγκαίους ἐκ τῶν παρευρισκομένων πολιτῶν νὰ χορηγήσῃ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν εἰς τὰς ἐργασίας, τιθέμενοι ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ διευθύνοντος αὐτὰς, καὶ ἐκτελοῦντες μόνας τὰς διαταγὰς αὐτοῦ, καὶ ἐν γένει ἐπιμελουμένη νὰ ἐκτελῆται πᾶσα ἔννομος καὶ τὰς τεχνικὰς ἐργασίας τῆς κατασβέσεως ἀφορῶτα αἴτησις τοῦ διοικοῦντος τὴν δυνάμιν τῶν πυροσβεστῶν.

7. Ἐὰν ἐκ τῆς οἰκίας, ἐν ἣ ἐξερράγη ἡ πυρκαϊά, ἢ ἐκ τῶν παρακειμένων οἰκιῶν, κριθῇ ἀναγκαίαν νὰ ἐξαχθῶσιν οἰαδῆποτε πράγματα, καὶ ὁ κύριος αὐτῶν ἢ δὲν εἶναι παρῶν, ἢ δὲν δύναται νὰ τὰ παραλάβῃ καὶ τὰ ἐξασφαλίσῃ, ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ φροντίζει περὶ τῆς ἐξασφαλίσεως αὐτῶν, κρατοῦσα, ἐὰν τοῦτο ᾖναι δυνατόν, πρόχειρον σημείωσιν τῶν ἐξασφαλισθέντων, ἐν ἣ θέλει προσυπογράφεσθαι ὁ κύριος αὐτῶν, ἢ, τοῦτου ἀπόντος, δύο μάρτυρες. Τὰ οὕτως ἐξασφαλισθέντα πράγματα θέλουσιν ἀποδίδεσθαι ἀμέσως μετὰ τὴν κατάσβεσιν τῆς πυρκαϊᾶς καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν λοιπῶν ἀστυνομικῶν καὶ προφυλακτικῶν μέτρων πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην, ἐπὶ ἀποδείξει παραλαβῆς. Ἐὰν τοῦτο δὲν ᾖναι δυνατόν νὰ γένηται ἀμέσως, ἡ παράδοσις θέλει γίνεσθαι ἀφεύκτως τὴν ἐπιούσαν.

8. Ὁ διοικῶν τὴν ἐπὶ τὸν τόπον τῆς πυρκαϊᾶς ἀποστά-
 λεῖσαν ὑπὸ τοῦ φρουραρχείου στρατιωτικὴν δύναμιν ὀφεί-
 λει, ἐπὶ τῇ αἰτήσει μὲν τῆς ἀστυνομίας, ἢ τῆς χωροφυλακῆς,
 νὰ χορηγῇ τὴν συνδρομὴν αὐτοῦ διὰ τῶν ὑπὸ τὰς διαταγὰς
 του ἐνόπλων ἀνδρῶν πρὸς ἐκτέλεσιν πάντων τῶν ἀνωτέρω
 μέτρων, καὶ πρὸς ἐπιτήρησιν τῶν ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ δι-
 οικοῦντος τὴν δύναμιν τῶν πυροσβεστῶν τεθέντων καὶ ἐργα-
 ζομένων πολιτῶν, ἐπὶ τῇ αἰτήσει δὲ τούτου νὰ χορηγῇ αὐ-
 τῇ τοὺς ἤδη μετὰ ἐνόπλων ἀφιχθέντας ἀόπλους ἀνδρας,
 ἧτοι ἀνδρας ἀγγαρείας, ὅπως ἐργασθῶσιν εἰς τὴν κατάσβε-
 σιν τῆς πυρκαϊᾶς. — Ἐὰν οἱ ἤδη παρόντες δὲν ἀρκῶσι κα-
 τὰ τὰς παρατηρήσεις τοῦ διοικοῦντος τὴν δύναμιν τῶν
 πυροσβεστῶν, ὁ διοικῶν τὴν στρατιωτικὴν δύναμιν θέλει εἰ-
 δοποιεῖ περὶ τούτου τὸ φρουραρχεῖον, ὅπερ ὀφείλει, ἐὰν τοῦ-
 το ᾔναι δυνατὸν, ν' ἀποστέλλῃ καὶ ἐτέρους, ἀνκλόγως τῆς
 ἐκ τοῦ τόπου τῆς πυρκαϊᾶς καταδεικνυομένης ἀνάγκης. Οἱ
 εἰρημένοι ἀνδρες τῆς ἀγγαρείας ἐργάζονται ὑπὸ τὰς ὀδη-
 γίας τοῦ διοικοῦντος τὴν δύναμιν τῶν πυροσβεστῶν καὶ
 τελοῦσιν ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον διαρ-
 κοῦν αἱ ἐργασίαι αὐταί.

9. Ὁ διοικῶν τὴν ἐπὶ τὸν τόπον τῆς πυρκαϊᾶς ἀποστα-
 λεῖσαν δύναμιν τῆς χωροφυλακῆς θέλει ἐπίσης παρέχει τὴν
 συνδρομὴν αὐτοῦ διὰ τῶν ὑπὸ τὰς διαταγὰς του ἀνδρῶν,
 πρὸς ἐκτέλεσιν πάντων τῶν πρὸς διευκόλυνσιν τῶν τεχνι-
 κῶν ἐργασιῶν κριθέντων ἀνάγκαιων μέτρων, συνεννοούμενος
 πρὸς τούτο μετὰ τῆς ἀστυνομίας· ὀφείλει δὲ προσέτι, ὡς ἔ-
 χων τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τῶν ἐπὶ τῆς ἀνα-
 κρίσεως ὑπαλλήλων, νὰ συμπράττῃ ἐν ἀνάγκῃ μετὰ τῆς ἀ-
 στυνομικῆς ἀρχῆς κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν τοῖς ἀρθροῖς
 4 καὶ 5 καθηκόντων αὐτῆς.

10. Πᾶσαι αἱ πρὸς κατάσβεσιν τῆς πυρκαϊᾶς τεχνικαὶ
 ἐργασίαι διευθύνονται ὑπὸ μόνου τοῦ διοικοῦντος τὴν δύναμιν
 τῶν πυροσβεστῶν. Αἱ λοιπαὶ ἐπὶ τὸν τόπον τῆς πυρκαϊᾶς

παριστάμενοι ἄρχαι ὀφείλουσι κατὰ τ' ἀνωτέρω νὰ χρηγηῶσι πρὸς αὐτὸν τὴν ἔννομον συνδρομὴν αὐτῶν πρὸς διεξαγωγὴν τῶν εἰρημένων τεχνικῶν ἐργασιῶν καὶ νὰ παρεμποδίζωσι καὶ ἀπαγορεύωσι πᾶσαν πρᾶξιν, ἣτις κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ, δύναται νὰ ἐπιφέρῃ κώλυμα ἢ βλάβην εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἐπιδιωχομένου σκοποῦ.

11. Ἐὰν κατὰ τὴν γνώμην τοῦ διοικοῦντος τὴν δύναμιν τῶν πυροσβεστῶν θεωρηθῇ ἀκίνδυνος ἢ ἐκ τῆς καιομένης οἰκίας ἐξαγωγή πραγμάτων, ἢ ἀστυνομία συνεννοουμένη μετὰ τῶν λοιπῶν ἀρχῶν θέλει φροντίσει, ἵνα χρηγηθῇ πρὸς τοῦτο πᾶσα εὐκολία· ἀλλ' ἢ διεύθυνσις καὶ τῶν πρὸς τοῦτο ἐργασιῶν, ὡς σχέσιν ἔχουσῶν πρὸς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ κυρίου σκοποῦ, ἀνήκει εἰς αὐτόν. Τὰ ἐξαγόμενα ἐκ τῆς καιομένης οἰκίας πράγματα θέλουσι παραδίδεσθαι ἀμέσως, κατὰ τὸ ἄρθρον 7^{ον} εἰς τὴν ἀστυνομίαν.

12. Περὶ τῆς ἀποπερατώσεως τῶν πρὸς κατάσβεσιν τῆς πυρκαϊᾶς ἐργασιῶν, ἀρμόδιος εἶναι νὰ κρίνῃ, καὶ ἐπὶ τούτῳ φέροι τὴν ὄλην εὐθύνην ὁ διοικῶν τὴν δύναμιν τῶν πυροσβεστῶν. Ἀναγγελθείσης ὑπ' αὐτοῦ τῆς τριαύτης ἀποπερατώσεως, ἢ ἀστυνομία ὀφείλει συνεννοουμένη μετὰ μὲν τῶν διοικούντων τὴν στρατιωτικὴν δύναμιν καὶ τὴν δύναμιν τῆς χωροφυλακῆς, νὰ λαμβάνῃ πάντα τ' ἀναγκαῖα ἀστυνομικὰ μέτρα πρὸς διατήρησιν τῆς τάξεως κατὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ συμβάντος, μετὰ δὲ τοῦ διοικοῦντος τὴν τῶν πυροσβεστῶν, τ' ἀναγκαῖα ἐπίσης προφυλακτικὰ μέτρα πρὸς πρόληψιν τῆς τυχόν ἀνανεώσεως τοῦ κακοῦ. Ἡ διάλυσις καὶ ἀναχώρησις τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως καὶ τῶν λοιπῶν ἀρχῶν δὲν θέλει γίνεσθαι, εἰμὴ ἀφοῦ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀνωτέρω μέτρων ἐξασφαλισθῇ μὲν ἡ διατήρησις τῆς τάξεως, βεβαιωθῇ δὲ, ὅτι δὲν ὑπάρχει κίνδυνος ἀνανεώσεως τοῦ κακοῦ.

13. Ἡ ἀστυνομία συνεννοουμένη μετὰ τῆς χωροφυλακῆς ὀφείλει καὶ μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν αὐτῆς εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ

συμβάντος πρὸς πρόληψιν πάσης ἀξιοποιήτου πράξεως, ἢ ἀνακάλυψιν τυχὸν ἤδηπραχθείσης.

14. Ἐν ταῖς πόλεσιν, ἐν αἷς δὲν καθιδρύθη ἔτι ἀπόσπασμα πυροσβεστῶν, αἱ περὶ τῶν καθηκόντων καὶ τῆς ἀρμοδιότητος τοῦ διοικοῦντος τὴν δύναμιν αὐτῶν διατάξεις ἀφορῶσι τὸν μηχανικὸν τῆς πόλεως, εἰς δὲν ὀφείλουσιν αἱ μὲν τρεῖς ἕτεραι ἀρχαὶ νὰ χορηγῶσι κατὰ τ' ἀνωτέρω τὴν συνδρομὴν αὐτῶν, ἡ δὲ ἐπιτόπιος δημοτικὴ ἀρχή, πάντα τ' ἀναγκαῖα μέσα ἀνδρῶν ἢ ἐργαλείων πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν τεχνικῶν ἐργασιῶν.

15. Συμβάσης πυρκαϊᾶς ἐν παραλίαις πόλεσι τοῦ βασιλείου, ἐν τοῖς λιμέσι τῶν ὁποίων εἰσὶν ἐλλιμενισμένα πολεμικὰ πλοῖα, οἱ διοικοῦντες αὐτὰ ἀξιωματικοὶ ὀφείλουσιν, εἰ μὲν ἐν αὐταῖς ὑπάρχει ἀπόσπασμα πυροσβεστῶν, κατ' αἴτησιν τοῦ ἀξιωματικοῦ τοῦ ἀποσπάσματος τούτου, ἐν ἐναντίᾳ δὲ περιπτώσει, κατ' αἴτησιν τοῦ μηχανικοῦ τῆς πόλεως ἢ τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς, ν' ἀποστέλλωσιν ἐπὶ τὸν τόπον τῆς πυρκαϊᾶς οὐ μόνον τὰς ἀναγκαῖας ἀντλίας καὶ ἄλλα χρήσιμα ἐργαλεῖα, ἀλλὰ καὶ ἀνδρας ἀγγαρείας τιθεμένους κατὰ τὸ ἄρθρον 8^ο ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ διευθύνοντος τὰς τεχνικὰς ἐργασίας τῆς κατασβέσεως τῆς πυρκαϊᾶς.

N. 15 Ὀκτωβρίου 1861. Περὶ μικτῶν γάμων.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς Χριστιανοὺς τοῦ Ἀνατολικοῦ δόγματος νὰ συνάπτωσι γάμους μετὰ Χριστιανῶν ἄλλου δόγματος, τηροῦντες τὰ ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ὀριζόμενα.

2. Πᾶσα προγενεστέρα περὶ μικτῶν γάμων διάταξις καταργεῖται.

3. Οἱ μέχρι σήμερον συναφθέντες μικτοὶ γάμοι λογίζονται ἔγκυροι.

Ν. 4 Νοεμβρίου 1864. Περὶ μεταβιβάσεως τῶν ἐνώπιον τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Ναυπλίῳ Ἐφετῶν ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων τῶν ἐν Μεσολογγίῳ καὶ ἐν Πάτραις Πρωτοδικῶν καὶ Ἐμποροδικῶν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ἐν Πάτραις Ἐφετῶν.

1. Αἱ ἀπὸ τῶν Πρωτοδικῶν ἔμποροδικῶν Πατρῶν ἔμμεσολογγίου ἐφέσεις, ὅσαι εἰσὶν ἐκκρεμεῖς ἐνώπιον τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Ναυπλίῳ Ἐφετῶν, μεταβιβάζονται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ἐν Πάτραις Ἐφετῶν. — Ἐὰν τοιαῦται ὑποθέσεις συζητηθεῖσαι διατελῶσιν ἤδη ὑπὸ τὴν διάσκεψιν τῶν δικαστῶν, μεταβιβάζονται μόνον μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως, ἀν δὲν ἀσπερατοῦται δι' αὐτῆς ἡ δίκη.

2. Μεταβιβάζονται εἰς τὸ ἐντὸς τῆς περιφέρειας τῶν ἐν Πάτραις Ἐφετῶν συστηθσόμενον Κακούργιοδικεῖον πρὸς ἐκδίκασιν ἅπασαι αἱ ποινικαὶ ὑποθέσεις αἱ παραπεμφθεῖσαι ἐνώπιον τῶν ἐντὸς τῶν περιφερειῶν τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Ναυπλίῳ Ἐφετῶν Κακούργιοδικεῶν, ὧν ἡ ἀνάκρισις διεξήχθη ὑπὸ τῶν ἐν Πάτραις καὶ ἐν Μεσολογγίῳ ἀνακριτικῶν ἐπαλλήλων καὶ δικαστικῶν συμβουλίων.

0001	• • • • •
1001	• • • • •
2001	• • • • •
3001	• • • • •
4001	• • • • •
5001	• • • • •
6001	• • • • •
7001	• • • • •
8001	• • • • •
9001	• • • • •

Π Ι Ν Α Ξ

Τῶν ἐν τῷ τελευταίῳ παραρτήματι τῶν Ἑλληνικῶν
Κωδίκων Νόμων καὶ Β. Διαταγμάτων.

	Σελ.
N. Περὶ ἀνηλικίων, ἐπιτροπείας, χειραφεσίας, καὶ κηδεμονίας αὐτῶν.	4533
» Περὶ μικτῶν γάμων 1).	4564
» Περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἄρθρου 22 τοῦ Ἄσυ- κοῦ Ἑλληνικοῦ νόμου.	4562
» Περὶ ἀναγνωρίσεως τῶν Γαλλικῶν ἀνωνύμων ἐταιριῶν ἐν Ἑλλάδι.	4562
» Περὶ ἀκυρώσεως τοῦ β'. ἐδαφίου τοῦ 358 ἄρθρου καὶ τοῦ 360 τῆς πολιτικῆς δικονομίας.	4563
» Περὶ τῆς τῶν πλημμελημάτων τοῦ τύπου δια- δικασίας.	4563
» Περὶ ἀνακριτικῶν καθηκόντων ἐκτὸς τοῦ Κρά- τους, καὶ περὶ τροποποιήσεως θέσεων τινῶν παρὰ τῷ ἐμπορικῷ γραφείῳ τῆς ἐν Κωνσταν- τινουπόλει Ἑλληνικῆς Πρεσβείας.	4566
» Περὶ μεταλλείων.	4567
» Περὶ ναυτικῆς ποινικῆς νομοθεσίας.	4579
» Περὶ συντάξεως τῶν πολιτικῶν ὑπαλλήλων	4583
Δ. Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ περὶ συντάξεως τῶν πο- λιτικῶν ὑπαλλήλων νόμου.	4592
» Περὶ καθηκόντων τοῦ ἐπὶ τῶν συντάξεων γνω- μοδοτικοῦ συμβουλίου καὶ τῆς ἐπὶ τοῦ τα- μείου τῶν πολιτικῶν συντάξεων ἐπιτροπῆς.	4596

1) Ὅρα τὸν περὶ καταργήσεως αὐτοῦ νεκρὸν νόμον σελ. 1676.

N. Περὶ συντάξεως τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν γερουσιαστῶν.	Σελ. 1598
Δ. Περὶ ἐκτελέσεως τοῦ νόμου περὶ συντάξεως τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν Γερουσιαστῶν.	1602
N. Περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου τοῦ ταμείου τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ.	1603
• Περὶ μεταθέσεως εἰς ἀποστριχτείαν τῶν ἐν ἐνεργείᾳ, διαθεσιμότητι, καὶ ἀργίᾳ ἀξιωμα- τικῶν, καὶ τῶν ὑπαξιωματικῶν τοῦ μονίμου στρατοῦ, τῶν ὑπηρετησάντων ἐν καιρῷ τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος.	1609
Δ. Περὶ τῶν ὑγειονομικῶν καὶ οἰκονομικῶν ἀξιω- ματικῶν.	1610
N. Περὶ ταμείων τῶν ἀποσράτων ἀξιωματικῶν.	1611
Δ. Περὶ τῆς βεβαίωσης τοῦ ἀνιάτου νοσήματος ἐνεκα τοῦ ὀποίου τίθεται ὁ ἀξιωματικὸς εἰς ἀπόταξιν, καὶ τῆς ἀνικινοῦτος εἰς τὴν στρα- τιωτικὴν ὑπηρεσίαν δι' ἣν τίθεται αὐτεπαγ- γέλτως εἰς ἀποστρατείαν.	1617
N. Περὶ συστάσεως ταμείου πρὸς περιθάλψιν τῶν οἰκογενειῶν τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ στρα- τιωτῶν τοῦ κατὰ ξηρὰν στρατοῦ.	1620
• Περὶ ἐλαττώσεως τοῦ χρόνου τοῦ παρέχοντος δικαίωμα συντάξεως εἰς τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ἀγωνιστῶν τῶν πρὸ τοῦ συντάγ- ματος θανόντων.	1626
• Περὶ ἐλαττώσεως τοῦ χρόνου τοῦ παρέχοντος δικαίωμα συντάξεως ὡς πρὸς τὰς χήρας καὶ τὰ ὀρφανὰ τῶν ἀξιωματικῶν τῶν πρὸ τοῦ συντάγματος ἀποθνήσκοντων.	Σελ. 1627
• Περὶ τραπέζης.	1627
• Περὶ τῶν μέχρι τοῦ 1858 καθυστερούντων.	1636

Δ.	Περὶ τῶν πρὸ τοῦ 1833 ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου.	1640
Ν.	Περὶ φορολογίας τῶν ἀποκτησάντων ἐθνικὰς γαίας.	1644
»	Περὶ τῆς μὴ ἐφαρμογῆς τοῦ ἀρθροῦ 87 τοῦ περὶ δημοσίου λογιστικοῦ νόμου εἰς τὰ ναυτικὰ χορηγήματα.	1644
»	Περὶ μεταρρυθμίσεως διατάξεων τινῶν τοῦ τελωνιακοῦ ὀργανισμοῦ.	1644
»	Περὶ διοργανισμοῦ τῆς τελωνοφυλακῆς.	1644
»	Περὶ διαθέσεως τῶν ἐθνικῶν ἐλαίωνων.	1649
»	Περὶ ἐμπρησμοῦ τῶν δασῶν.	1651
»	Περὶ γραμματοσύμου.	1653
»	Περὶ προξενικῶν τελῶν.	1659
»	Περὶ λιμενικῶν δικαιωμάτων.	1664
Δ.	Περὶ μισθοῦ τῶν ἐνεκὰ ἀσθενείας λαβόντων ἀδείαν ἀξιοματικῶν κτλ.	1666
»	Περὶ τῶν ὑγειονομ. καὶ οἰκονομ. ἀξιοματικῶν.	1667
»	Περὶ ἐκτελέσεως ὑπὸ τὰ στοιχ. ΧΕ'. νόμου.	1668
»	Περὶ τοῦ ἀπαιτουμένου εἰσοδήματος τοῦ ἀξιοματικοῦ πρὸς σύνταξιν γάμου	1668
Ν.	Περὶ αὐξήσεως τῆς ἀποζημιώσ. τῶν ἐνόρκων.	1669
»	Περὶ ὀρκοδοσίας τῶν ἀρχιερέων καὶ λοιπῶν κληρικῶν τῆς Ῥωμαιο-καθολικῆς ἐκκλησίας.	1670
Δ.	Περὶ συστάσεως δικ. ἐφετῶν ἐν Πάτραις.	1670
»	Περὶ ἀρμοδιότητος καὶ τῶν σχέσεων τῆς Ἀκυνομίας, τοῦ Φρουραρχείου, τῆς χωροφυλακῆς, καὶ τῶν πυρσοβεατῶν, κατὰ τὰς πρὸς κατάθεσιν τῶν πυρκαϊῶν ἐνεργείας.	1674
Ν.	Περὶ μικτῶν γάμων.	1676
»	Περὶ μεταβιβάσεως τῶν ἐκκραμῶν ὑποθέσεων εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν ἐν Πάτραις Ἐφετῶν.	1677

ΒΙΒΛΙΟΤΗΚΗ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000014596

